

1989 மே 3]

(ஆ) மாநகராட்சி சட்டங்கள் (மூன்றாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1989.

மாண்புமிகு திரு. வீரபாண்டி சோ. ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ 1989-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு மாநகராட்சி சட்டங்கள் (மூன்றாம் திருத்த) சட்டமுன்வடிவைப் பேரவைமூன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி அளிக்க வேண்டும் ”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, அனுமதி வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. வீரபாண்டி சோ. ஆறுமுகம் : இச்சட்ட முன்வடிவைப் பேரவைமூன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச்சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப் பெற்றிருக்கிறது.

5. மானியக் கோரிக்கைகள், 1989-90—விவாதமும் வாக்கெடுப்பும் —தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 1989-90-ஆம் ஆண்டிற்கான மானியக் கோரிக்கைகள் மீது விவாதமும், வாக்கெடுப்பும்.

கோரிக்கை எண். 24—தொழில்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ பானியக் கோரிக்கை எண். 24—தொழில்கள்—என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூபாய் 5,24,24,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும் ”.

திரு. கோ. விரையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நாகையில் ஒரு அனல் மின் நிலையம் அமைக்க வேண்டியதன் அவசியம் குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 24—தொழில்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூபாய் 5,24,24,000-ல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும் ”.

[1989 மே 3]

திரு. பொன். விஜயராகவன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கைபற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 24—தொழில்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூபாய் 5,24,24,000-ல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும் ”.

கோரிக்கை எண். 51—தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 51—தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு—என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூபாய் 20,23,11,000க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும் ”.

திரு. எஸ். ஏ. தங்கராஜன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சென்னை, செங்கை அண்ணா, வடாற்காடு, திருச்சி, பெரியார், திண்டுக்கல்—காயிதேமில்லத், கோவை மாவட்டங்களில் தோல் பதனிடும் தொழிற்காலைகளில் கழிவு நீரை சுத்திகரிப்பு ஆலைகள் நிர்மாணிப்பது பற்றி விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 51—தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு—என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூபாய் 20,23,11,000-ல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும் ”.

திரு. பொன். விஜயராகவன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கைபற்றி விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 51—தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு—என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூபாய் 20,23,11,000-ல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும் ”.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவையின் விவாதத்திற்கு வைக்கப்படுகின்றன. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் முன்னுரையாக ஏதேனும் கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

1989 மே 3]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, அவையின்முன் பெரும் தொழில்கள் குறித்த செயல் திட்ட ஆய்வுரை, கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகள்* இவற்றோடு கிராம எட்ட தொழில்கள் பற்றிய கொள்கைக் குறிப்பு இவைகள் அனைத்தும் வைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றை அவை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலே ஏற்றிடுமாறு தங்கள் வாயிலாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது பற்றிய விவாதத்திலே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொல்கின்ற கருத்துக்களையொட்டி இறுதியில் விளக்க உரை வழங்குகின்றேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்றைய விவாதத்தைத் தொடங்கி வைப்பவர் பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி.

* பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி, பெரும் தொழில்கள் குறித்த இந்த மாணியத்தின் மீதான என்னுடைய உரையைத் துவக்குகின்றேன். இந்த ஆண்டு பெரும் தொழில்கள் குறித்த கொள்கை விளக்கத்தைப் பற்றி கொடுக்கப்பட்டு இருக்கின்ற அந்தப் புத்தகமே மிகவும் இளைத்துவிட்டு இருக்கிறது. அரசின் எல்லாக் கொள்கைகளைப் பார்க்கும்போது சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு என்று தனியாக கொள்கைகளை வகுத்து இருக்கிறீர்கள். தனியாருக்குத் தரப் போவதில்லை என்றும், அரசே எடுத்து நடத்தும் என்றும் சொல்லி இருப்பதிலே வரவேற்க வேண்டிய கருத்துக்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் முன்பே இருக்கின்ற ஆலைகளுக்கு அவற்றினுடைய உற்பத்தித் திறன் அதிகரிக்கப்படுமா என்பதைப் பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை.

சாராயத் தொழிற்சாலைகளைப் பற்றிச் சொல்லும்போது அவற்றின் திறனை அதிகரிக்க முடியாது என்றும் தெளிவாகச் சொல்லி, புதிதாகத் தரமுடியாது என்பதையும் சொல்லி இருப்பதை வரவேற்கின்ற நேரத்தில், டாமினைப் பற்றி சொல்கிற போது, அது தனியாருக்குக் கொடுக்கப்படக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை உருவாகிக் கொண்டு வருவதை நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

இங்கே மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் சொல்கிறபோது கரும்பாறைகள் பற்றி தனியாக ஒரு குறிப்பு தரப்பட்டு இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அவற்றைப் பற்றி நான் ஒரு கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தனியாருக்குத் தரப்படக் கூடாது என்பது தான் முந்தைய அரசு எடுத்த முடிவு. அதற்காகவே தமிழ்நாடு மினரல்ஸ் கன்ஸெஷன் ரூல் '8-சி' என்று கொண்டுவரப்பட்டது. அதிலே

*155 முதல் 265 முடிய உள்ள பக்கங்களில் இணைப்புகள் I, II மற்றும் III ஆக அச்சிடப்பெற்றுள்ளன.

[பேரரசிரியர் க. பொன்னுசாமி]

[1989 மே 3]

தனியாருக்குத் தரக்கூடாது என்று தெளிவாக இருக்கிறது. அதை மீறி இப்போது தருகின்ற அளவுக்கு ஒரு கொள்கைக்குறிப்பு ஒரு பாக்கெட்டுக்குள்ளே வந்து இருக்கிறது. என்னுடைய கவலை எல்லாம் இந்த டாமின் நிறுவனம் அல்லது அதனுடைய ஏதாவது ஒரு பகுதி தனியாருடைய பாக்கெட்டுக்குப் போய்விடக் கூடாது என்பதே.

இங்கே வரவு செலவுத் திட்டத்திலே சொல்லும்போது கூட மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நிர்வாகம் சீர்திருத்தப்பட்டு தொழிற்சாலைகள் நல்ல முறையிலே நடத்தப்படும் என்று சொன்னார்கள். அதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். அதே நேரத்திலே நான் இங்கே நிர்வாகச் சீர்திருத்தம் பற்றி சிலவற்றைச் சொல்ல வேண்டிய கடமை எனக்கு இருக்கிறது என்பதால் இங்கே டிட்கோ பற்றி சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. டிட்கோ நிறுவனத்திலே ஒரு தலைவர் இருந்தார். மேலாண்மை இயக்குநர் என்று ஒருவர் இருந்தார். அந்த இரண்டு பணிகளையும் ஒன்றாக்கி சிக்கன நடவடிக்கையாக ** என்பவரை நியமித்து இருக்கிறீர்கள். மகிழ்ச்சி. ஆனால் அந்த சிக்கன நடவடிக்கை அத்தோடு நின்றுவிடாமல் மேலும் வளர்ந்து எக்ஸ்கியூடிவ் டைரக்டர் என்று ஒரு போஸ்ட் உருவாக்கப்பட்டு புதிதாக ** என்ற ஒருவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இது எந்த வகை சிக்கனம் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அதோடு கூட இந்த ** என்பவர் தமிழ்நாடு ஸ்டீல்ஸ் நிறுவனத்திலே எம்.டி. ஆத இருந்தபோது முறைகேடுகள் இருந்ததற்காக வெளியேற்றப்பட்டவர் என்பதையும், அவரையே மீண்டும் நிர்வாக இயக்குநராக முழு நிறுவனத்திற்கும் நீங்கள் போட்டு இருக்கிறீர்கள் என்பதையும் நான் இங்கே சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்..

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. பொன்னுசாமி அவர்கள் மரபுகளை உணர்ந்தவர். எந்த அதிகாரியினுடைய பெயரையும் அவையில் சொல்லக் கூடாது என்பதை முதலில் உணரவேண்டும். அந்தப் பகுதி மட்டும் அவைக்குறிப்பிலிருந்து எடுக்கப்படுகிறது.

பேரரசிரியர் க. பொன்னுசாமி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, நன்றி. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகள் வராமல் பாதுகாக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து டிட்கோ அலுவலகம் எல்.எஸ்.ஏ. பீல்டிங்கில் குறைந்த வாடகையில் இருந்ததை இப்போது அவசர அவசரமாக ஒரு தொழில் அதிபரின் கட்டிடத்திற்கு மாற்றப்பட்டு இருப்பதாக

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1989 மே 3]

[பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி]

வும், 99 ஆண்டு ஒப்பந்தத்திலே அட்வான்ஸ் 50 இலட்சம் கொடுத்து, வாடகை 2½ கோடி என்று பேரி அங்கே மாற்றப்பட்டு இருப்பதாகவும் பரவலாக சொல்லப்படுகிறது. அந்தக் கட்டிடத்தின் விலையே 4 கோடி ரூபாய் தான் என்று கூட சொல்லப்படுகிறது. இவற்றை எல்லாம் அரசு கவனிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து டிட்கோவின் சேர்மன், எம். டி. இவர்கள் எல்லாம் இங்கே இருக்கின்ற மாண்புமிகு அமைச்சர்களுக்குக் கூட கிடைக்காத சொகுசு வாழ்க்கையிலே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 10-00)

அங்கே அவர்கள் இருக்கின்ற அறைகளெல்லாம் ஏ. சி. செய்யப்பட்டு நல்லமுறையிலே இருக்கின்றன. செலவு அதிகமாக இருக்கின்றது. விலைக்கு வாங்க முடியாத நேரத்திலே கூட அவர்கள் வாடகைக்கு அதை வைத்துக்கொண்டு அங்கே இருக்கிறார்கள். இந்தச் செலவுகளையெல்லாம் குறைப்பதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் இந்த டிட்கோ நிறுவனம் நல்லமுறையிலே செயல்பட முடியும் என்பதை இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்தியா சிமென்ட்ஸைப் பற்றிச் சொல்லும்போது அது ஒரு கூட்டு நிறுவனம். அங்கே நிர்வாகக் குழப்பம் இருப்பதாகவும், தொழிலாளர்கள் அவதிப்படுவதாகவும், அங்கே அரசு அதிகாரியாக ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிதான் இருக்கிறார் என்றாலும், இதைத் தனியார் கைப்பற்றுவதற்கு....

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்லுகின்ற டிட்கோவில் இதற்கு முன்பு அவர் சார்ந்திருக்கக்கூடிய கட்சி ஆட்சி செய்த பொழுது அமைக்கப்பட்ட அறைகள், அமைக்கப்பட்ட ஏ.சி. அத்தனையும் அப்பொழுது அமைக்கப்பட்டதே புவிர இந்த ஆட்சி வந்து எதையும் செய்யவில்லை.

பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி: அந்த நிர்வாகக் குழப்பம் காரணமாகத் தனியார் கைப்பற்றுகின்ற நிலைமை வந்து விடக்கூடாது என்பதை முதல்வரின் தனிக் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து, அதைத் தடுத்து நிறுத்திட வேண்டுமென்று நான் உணர்வோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

டாமின் என்ற நிறுவனத்தைப்பற்றிச் சொல்லும்பொழுது தனியாருக்குத் தாரை வார்க்கக் கூடாது என்று அங்கே போராட்டம் நடத்துவதாகக் கேள்விப்பட்டோம். இந்த Tanil Nadu Minerals Limited என்பது 1978-இலே உருவாக்கப்பட்டு, இந்த

[பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி]

[1989 மே 3]

நிறுவனம் உருவாக்கப்பட்டது. இதிலே நிர்வாகச் சீரமைப்பு நடைபெற வேண்டும், செம்மையான நிர்வாகம் நடைபெற வேண்டும் என்பதிலே மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுக்கு இருக்கின்ற அக்கறையை நாங்கள் பாராட்டுகிறோம். ஆனால் நிர்வாகச் சீரமைப்பு எந்த அளவிலே இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும். அங்கே இருக்கின்றவர் மேனேஜிங் டைரக்டர் ஒருவர். அயல் பணியிலேயிருந்து வந்தவர்களேல்லாம் மூன்றாண்டுகளுக்கு மேலே அந்தப் பணியிலே தொடரக் கூடாது என்ற ஜி.ஓ. 256, பி. மற்றும் ஏ.ஆர்., 25-4-1988 ஆணை இருந்தம்கூட, அதன் அடிப்படையிலே ஏழு நபர்கள் வெளியிலே அனுப்பப்பட்டம்கூட—அவர்கள் அனுப்பப்பட்டது 24-11-88, ஆர்.சி. நம்பர் 27329 இ.ஏ. 1/88, நாள் 24-11-88. இந்த வகையிலே அனுப்பப்பட்டார்கள். ஆனால் அதிலே ஒருவர் மட்டும் மீண்டும் அங்கே பணியிலே சேர்த்துக் கொள்ளப் பட்டிருக்கிறார். இது அந்த அரசு ஆணையை மீறியது என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதோடுகூட, 3-4-89-ல் நடந்த போர்டு மீட்டிங்கிலே, அவர்களைத் திரும்பவும் சேர்க்கக் கூடாது என்று சொல்லியிருந்தும், அதையும் மீறி, மேனேஜிங் டைரக்டர் அவர்கள் அவரைச் சேர்த்திருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதை முதல்வர்வர்கள் தயவு செய்து கவனிக்க வேண்டுமென்று நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த டாமின் நிறுவனத்தைப்பற்றிச் சொல்லும் பொழுது, கரும்பாறைகளைப் பற்றிச் சொல்லும்பொழுது, இந்த ஒரு கருத்தை மட்டும் நான் தனிப்பட்ட முறையிலே இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். கரும்பாறைகள் நல்ல கவி வளம் தரக்கூடியவை, செல்வத்தை ஈட்டித் தரக் கூடியவை என்பதால் அதை அரசு ஏற்று செயல்படுத்திக் கொண்டு வந்தது. இப்பொழுது, அதைத் தனியாருக்குத் தருகின்ற முயற்சி இங்கே சட்டமன்றத்திலே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை எண்ணுகின்றபொழுது, உள்ள படியே தமிழகத்தின் வருமானம் குறைந்துவிடுமோ என்ற அச்சம் எனக்கு ஏற்படுகிறது. இதற்கெல்லாம் காரணம், அது தனியாருக்குப் போய் விடுமோ என்ற அச்சம்தான். ஏனென்றால் 24-3-89-இலே இன்டஸ்ட்ரீஸ் செக்டரட்டரி, தனியார் ஒருவரை அழைத்துக்கொண்டு மணலிக்குச் செல்கிறார். 5-4-89-இலே தனியாருக்குத் தாரை வார்க்காதே என்று அங்கே தொழிலாளர்கள் போராட்டம் நடந்துகிறார்கள். 7-4-89 அன்று டாமின் எம்.டி. அவர்கள் அதே தனியாரை மீண்டும் அங்கே அழைத்துக் கொண்டு செல்கிறார். இதற்கெல்லாம் பின்னணியாக ரதோ இருக்கிறது என்பதை எண்ணும் பொழுது இது தனியாருக்குப் போய்விடக் கூடாது என்ற அச்சம் எங்களுக்கு ஏற்படுகிறது. இன்னும் சொல்லப்போனால், அங்கே அழைத்துச் செல்லப் பட்ட தனியார் அவர்கள் ஒரு தனி நிறுவனத்தை வைத்து, இந்த டாமின் நிறுவனத்திற்குத் தொழில் முறை எதிரியாக

1989 மே 3] [பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி]

இருந்தவர், சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கெல்லாம் சென்று வந்தவர் என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அப்படிப்பட்டவரை அழைத்துச் செல்ல வேண்டிய அவசியம் ஏன் ஏற்பட்டது என்பதையும் முதல்வரவர்கள் கவனிக்க வேண்டும்.

அதோடு கூட, தனியாருக்குக் கறுப்புப் பாறைகளை வழங்க வேண்டுமென்று சொல்வதிலே, சில கண்டிஷன்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அந்த நிபந்தனைகளைப் பார்த்துப் பொழுது புதிதாக எவருமே வாங்க முடியாது. அதற்கென்று தனிப்பட்ட நிபந்தனைகள் வந்து விட்டன. ஆகவே, முன்பே ஏகபோகமாக நடத்திக் கொண்டிருக்கிற ஒருசிலர்தான் அதைப் பெற முடியும். இப்படிப்பட்ட நிபந்தனைகள் வருவதைப் பார்த்துக் கிண்டிப்பொழுது உள்ளபடியே யாரோ ஒருவருக்குத் தனிப்பட்ட முறையிலே சலுகை காட்டுவதற்காக இந்த நிபந்தனைகள் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன என்ற சந்தேகம் ஏற்படுகிறது என்பதையும் நான் இங்கே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இன்னும் சொல்லப்போனால், அந்த டாமின் நிறுவனத் திற்கு ஒரு டெலக்ஸ் செய்தி வருகிறது. அந்த டெலக்ஸ் செய்தி, ஒரு தனியார் நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் பெயருக்கு டாமின் நிறுவனத்திற்கு வருகிறது. அது வந்த தேதி 17-4-89. இதையும் மாண்புமிகு முதல்வர் கவனிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக, அந்த எம்.டி. அவர்கள் வெளிநாடு செல்வதற்கு ஒரு சீனியர் ஆபீசரைக் கூட்டிச் செல்ல வேண்டுமென்ற (குறுக்கீடு)—மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களின் அனுமதியோடு தெரிவிக்கிறேன்—டெலக்ஸ் செய்தி 416081 டி.என்.எம்.எல். அது டாமினுடைய நம்பர்.

நான் அப்படியே படிக்கிறேன். தயவுசெய்து பெயரைச் சொல்வதாக மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் என் மீது வருத்தப்பட்டுக் கொள்ளக் கூடாது. வீரமணி என்பவர் பெயருக்கு வருகிறது. From W. H. Martin Gross Long என்றெல்லாம் இருக்கிறது. எனக்கு அது புரியவில்லை. Telex 5317489 We have opened L/C for D/No. 1711A LC No. 15/54011/5001/DYUG Overseas for 2 weeks. Will Revert when he returns on Telex 101. என்னுடைய சந்தேகம் எல்லாம் இது ஏன் தனிப்பட்ட ஒருவருக்கு வரவேண்டியது டாமின் முகவரிக்கு வருகிறது என்பதுதான்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அவர்கள் அந்தச் சான்றுகளைப் பேசி முடிந்தபிறகு என்னிடம் கொடுத்து விட்டால் என் வாயிலாக அவை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடம் அளிக்கப்படும்.

[1989 மே 3]

பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி : தலைவர் அவர்களே, நன்றி. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையெல்லாம் இருக்கிறது. எம்.டி அவர்கள் வெளிநாடு செல்வதற்கு ஒரு சீனியர் அதிகாரியை அழைத்துச் செல்வதற்கு அனுமதி கோருகிறார். அந்த போர்டு மீட்டிங்கில் அதற்கு அனுமதி அளிக்கப்படுகிறது. ஆனால் அவர் சீனியர் அதிகாரிகள் பலபேர் இருப்பதை விட்டுவிட்டு தனிப்பட்ட ஒரு குறிப்பிட்ட நபரைச் சொல்லி போர்டு மீட்டிங் ரிசலூஷனைக் காட்டாமல், தனிப்பட்ட முறையில் ஒருவர் பெயரைச் சொல்லி, அவரும், எம்.டி.-யும் செல்வதற்கு அரசுக்கு 'அப்ளை' செய்திருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறோம். இதையெல்லாம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்படி பல்வேறு சீர்திருத்தங்களை இந்த அரசு செய்யுமானால் நாங்கள் வரவேற்போம். யார் தவறு செய்தாலும் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்னும் இரண்டு நிமிடங்களில் முடித்து விடுகிறேன்.

இங்கே 'ஸ்டாண்டர்ட் மோட்டார்ஸ்' என்ற ஒரு நிறுவனம் இருக்கிறது. தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் தவறாக நினைத்துக் கொள்ளக்கூடாது. மூடிக்கிடக்கிற ஆலைகளைத் திறக்க வேண்டும். உள்ளூரில் ஓணான் பிடித்தாக வேண்டும். ஆகவே, அதற்கான முயற்சிகளை உடனடியாக செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அங்கே தொழிலாளர்கள் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு தொழிலாளர் தலைவர்கள் தயக்கம் காட்டுகிறார்கள். நான் கேள்விப்படுவதைச் சொல்கிறேன். நிர்வாகம் ஓரளவிற்கு ஒத்து வருகிறது. ஆனால் பூனைக்கு யார் மணி காட்டுவது என்ற பிரச்சினை தான் அங்கே இருக்கிறது. சில தீர்வுகளைக் கண்டு, அந்தத் தீர்வுகளை தொழிலாளர்களிடம் சொல்வதற்கு தலைவர்கள் தயங்குகிறார்கள். ஆகவே, அரசு ஒரு தீர்வை எடுத்து அதை தொழிலாளர்களிடம் சொல்லி, அவர்களை 'கன்வின்ஸ்' செய்து, இந்த ஆலையைச் சீக்கிரம் திறப்பதற்கு ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும். அதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சியெடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதிலே இன்னொரு சந்தேகம் கூட வருகிறது. தனியாரான அந்த நிர்வாகிக்கும் அரசிற்கும் ஏதோ தகராறு இருப்பதாகவும், அதன் காரணமாக இது நீட்டிப்பதாகவும் ஒரு தவறான எண்ணம் பொது மக்களிடத்தில் பரவிக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக தீர்வு காண்பது நல்லது.

மாண்புமிகு திரு. பொன். முத்துராமலிங்கம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, 'ஸ்டாண்டர்ட் மோட்டார்ஸ்' பிரச்சினை பற்றி தொடர்ந்து பேச்சுவார்த்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். ஏதோ நிர்வாகம் ஒத்துவருவதைப் போலவும், தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் ஒத்துக்கொள்ளாத நிலைமை இருக்கிறது என்பதைப் போலவும் இங்கே சொல்லி இருக்கிறார்கள். நிர்வா

1989 மே 3] [திரு. பொன். முத்துராமலிங்கம்]

கம் எந்த அளவிற்கு ஒத்து வருகிறது என்கிற விவரம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களிடம் இருந்தால் இங்கே தெரிவிக்கலாம். எனவே, அந்தப் பேச்சுவார்த்தை தொடர்ந்து நடந்து கொண்டிருக்கிறது. எந்த அடிப்படையில் நிர்வாகம் ஒத்து வருகிறது என்று சொல்கிறார்கள் என்பது புரியவில்லை. எனவே, அரசிற்கும், அந்த நிர்வாகத்திற்கும் இடையில் எந்தவிதமான தகராறும் இல்லை. தொடர்ந்து பேச்சு வார்த்தை நடந்துகொண்டிருக்கிறது. தொழிற்சங்கப் பிரச்சினைகளில் ஒவ்வொரு கட்டமாகத் தான் பேச்சு வார்த்தை நடத்தவேண்டியிருக்கிறது. தொடர்ந்து நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். நல்ல முடிவை நோக்கி தான் நாங்கள் பேச்சு வார்த்தை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறோம்.

பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி : தலைவர் அவர்களே, எனக்கு கிடைத்த தகவலின்படி தொழிற்சாலை நிர்வாகம் முழு வதுமாக சம்பளத்தைக் கொடுக்க முடியாவிட்டாலும், 80 வீடுக்காடு இப்போது தந்துவிடுவதாகவும், 20 சதுவதம் 'டெப்ட்டு பேமெண்ட்டாக' பின்னால் தருவதாகவும், அவர்கள் ஒத்து வருவதாக கேள்விப்படுகிறோம். இதை எப்படி தொழிலாளர்கள் சொல்வது என்று பதில்தான் தலைவர்கள் தயங்குவதாக தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. இது உண்மையாக இருக்குமானால், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அதிலே முயற்சி எடுத்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப் பெற்றது) இன்னும் சொல்லப் போனால், இங்கே 39 ஆலைகள் மூடிக்கிடப்பதாக பாராளுமன்றத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிக்கிறார்கள். தமிழக அரசினுடைய கணக்கின்படி 26 ஆலைகள் என்று வருகிறது. திறக்க இருப்பதோ மூன்றே மூன்று பஞ்சாலைகள். அதுவும் கவர்னரின் ஆட்சிக்காலத்தில் எடுக்கப்பட்ட முடிவு. மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் மதுரைக்குச் செல்லும் போதெல்லாம் அங்கே ஆலைகள் திறக்கப்படும், திறக்கப்படும் என்ற விளம்பரத்தைக் கொடுத்து விட்டு வந்து விடுகிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டு அங்கே இருக்கிறது. இதையெல்லாம் கவனத்தில் கொண்டு உடனடியாக ஆலைகளைத் திறந்து, வேலை வாய்ப்பிற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நேரம் ஆகிவிட்டது. மற்றவர்களும் பேச வேண்டும். இன்றைக்குக் கண்டிப்பாக நேரத்தைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால், நான் அடுத்த உறுப்பினருக்குச் செல்வது பேராசிரியருக்கு இழுக்காகி விடும்.

பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி : தலைவர் அவர்களே, தங்கள் ஆணைக்குப் பணிந்து என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி.

[1989 மே]

(முற்பகல் 10.10)

மாண்புமிகு திரு. பொன். முத்துராமலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இறுதிக் கட்டத்திலே வேக வேகமாக சிலவற்றைச் சொல்லி அமர்ந்து இருக்கிறார்கள். மதுரைக்குச் செல்லும்போதெல்லாம் பத்திரிக்கையிலே மூடிய ஆலைகளைத் திறக்கிறேன் என்று செய்தியைத் தந்துவிட்டு அமைச்சர் அவர்கள் வருகிறார் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மூடிய ஆலைகளைத் திறக்கிறோம் என்ற செய்தி நிச்சயமாக தவறான செய்தியாக இருக்க முடியாது. தொடர்ந்து மூடிய ஆலைகள் திறக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. சென்னையில் கூட 15 மாத காலத்திற்கு மேலாக மூடப்பட்டிருந்த மெட்டல் பாக்ஸ் ஆலை திறக்கப்பட்டு இருக்கிறது. கடந்த கால ஆட்சியிலே மூடப்பட்ட ஆலைகளைத் தான் இப்போது படிப்படியாக திறந்து கொண்டிருக்கிறோம். ஒரு ஆலையில் உள்ள தொழிலாளர் பிரச்சினை, அந்த ஆலையில் இருக்கிற மற்றைய பிரச்சினைகளை எல்லாம் அவ்வளவு எளிதிலே ஒரு நாளிலே உட்கார்ந்து பேசித் தீர்த்து விட முடியாது. தொழிலாளர் பிரச்சினையைப் பற்றி அறிந்தவர்களுக்கு இது நன்றாகப் புரியும். ஆகவே தொடர்ந்து பத்திரிகையிலே கொடுக்கின்றபோது, பேசிக் கொண்டு இருக்கிறோம் என்று சொல்கிறோம். அது செய்தியாக வருகிறது. தொடர்ந்து செயலிலே காட்டிக்கொண்டிருக்கிறோம்.

*திரு. பா. மனோகரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக அரசின் தொழில் மானியத்தின் மீதான விவாதத்திலே கலந்து கொள்ளுகின்ற வாய்ப்பினை வழங்கிய தங்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்து, என்னுடைய உரையைத் துவங்குகின்றேன்.

வரலாறு பல தலைவர்களைப் படைத்திருக்கின்றது. ஆனால் பல வரலாறுகளைப் படைத்துக் கொண்டிருக்கின்ற ஒரு தலைவர் இந்நாட்டின் பிணி அகற்றிட ஈடு இணையின்றிப் பணியாற்றிட, இளைஞர் அணி கண்ட இனமானத் தலைவர், எங்கள் இதய தெய்வம், தமிழ் இனத்தின் வரலாறு, தமிழக முதல்வர், டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கும், அவர்கள் இருக்கின்ற அவையிலே உடன் இருந்து பணியாற்றுகின்ற அரிய வாய்ப்பினை வழங்கி, எங்களின் பிறவிப் பயனை வழங்கிய அவருக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதைப் போலவே இளைஞர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு வழங்குவதில் வயது வரம்பைத் தளர்த்த வேண்டும் என்ற இளைஞர் சமுதாயத்தின் இதயக் குமுறலை வேண்டுகோளாக இந்த மன்றத்திலே தந்து வெற்றியும் பெற்றுத் தந்திருக்கிற இளைஞர் சமுதாயத்தின் எழுச்சிக் குரல் எங்கள் ஆருயிர் அண்ணன் மு.க. ஸ்டாலின் அவர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்

{{மே 3}}

[திரு. பா. மனோகரன்]

அதைப் போலவே வானம் பொய்ப்பினும் தன் மானம் பொய்யாத தமிழர் பூமியாக, வீரத்தின் விளை நிலமாக தென்பாண்டிச் சிங்கம் வாளுக்கு வேலி வாழ்ந்திட்ட மான மறவர் பூமியாக, மருதிருவர் சீமையாக விளங்கிக் கொண்டிருக்கிற என்னுடைய சிவகங்கைத் தொகுதியின் சீர்மிகு வாக்காளப் பெருமக்களுக்கும் பொது மக்களுக்கும் என்னுடைய நெஞ்சம் நிறைந்த இதயம் கனிந்த நன்றியினையும் வணக்கத்தையும் முதலிலே காணிக்கையாக சமர்ப்பிக்கிறேன்.

“வந்தே மாதரம் தந்த வரம், வசதி படைத்தோர்க்கே சுகம் தரும்” என்ற வரிகளுக்கு ஏற்ப இந்த நாடு விடுதலை அடைந்தும், திட்டங்களின் பலன்கள் எல்லாம் பாமரர்களுக்குப் போய்ச் சேராமல் பணக்காரர்களுக்கும், பண்ணையார்களுக்கும், ஆலை அரசுகளுக்கும், மிட்டா மிராசுகளுக்கும் மட்டுமே போய்ச் சேர்ந்து விட்ட நிலையில், தமிழக முதல்வர் மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்களால் வழங்கப்பட்டு இருக்கின்ற வரவு செலவுத் திட்டமும், அதன் தொடர்ச்சியாக, தந்திருக்கிற தொழில் திட்டங்களும், வீழ்ச்சியுற்ற தமிழகத்தை எழுச்சியுறச் செய்வதாக, விசையொடிந்து கிடந்த தமிழனின் தேகத் திற்கு வன்மை ஊட்டுவதாக, இங்கே அமைந்து இருக்கின்றது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

வாடிக் கிடந்த ஏழைகளின் நெஞ்சம் இந்த அரசை இன்று வாழ்த்திக் கொண்டு இருக்கிறது. நலிந்து கிடந்த நடுத்தர வர்க்கத்தின் இதயங்களில் இன்று நம்பிக்கை மலர் பூத்திருக்கின்றது. கஜானாவையும் களஞ்சியத்தையும் பலர் காலி செய்து விட்ட காரணத்தால், சருமுகில்கள் இத்திரு நாட்டை சூழ்ந்திட்ட நிலையிலும் கூட, முகில் கிழித்துக் கிளம்புகின்ற முழு மதியாக, மொட்டவிழ்ந்து, மனம் பரப்புகின்ற முல்லை மலராக தமிழக முதல்வர் அவர்களால் திட்டங்கள் பல இந்த நாட்டுக்குத் தரப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பொன்னுசாமி அவர்கள், இந்த அரசினுடைய திட்டங்களைப் பற்றிய கொள்கைக் குறிப்புப் புத்தகம் இளைத்து இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன் நீண்ட பல அடி கொண்ட அல்லி அரசாணி மாலைதான் சிறந்தது, 1½ அடி கொண்ட குறள் குறைந்தது என்று யாரும் கூறிவிட முடியாது. நாங்கள் அதிகமாகப் பேசவில்லை. ஆனால் குறைவாகப் பேசி, நிறைவாகச் செயல்படுகிறோம் என்பதை இந்த மன்றத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். **

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

[திரு. பா. மனோகரன்]

[1989 மே 3]

இந்த நாடு எழிற்சோலையாக வேண்டும். (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. மனோகரன் கன்னிப் பேச்சுப் பேசுகிறார் என்றாலும் கூட, அந்தப் பகுதியை எடுத்து விட்டு, நேரடியாகப் பேச்சுக்கு வரலாம்.

திரு. பா. மனோகரன் : இந்த அவையிலே நடந்ததை தான் நான் தெரிவித்தேன். (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்கள் எல்லாம் மிகுந்த பொறுப்போடு பேச வேண்டும். நேரடியாகத் “தொழிலுக்கு” வர வேண்டும்.

திரு. பா. மனோகரன் : இந்த நாடு எழிற் சோலையாக வேண்டும், கல்விச் சாலைகளும், தொழிற் சாலைகளும், உருவாகிட வேண்டும் என்று சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கின்ற ஒரு தலைவரை நாம் முதல்வராய் பெற்றிருக்கிறோம். ‘உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம்’ — வீணில் உண்டு களிப் போரை நிந்தனை செய்வோம்’ என்ற கவிதை வரிகளுக்குக் காவிய வடிவம் தருகின்ற ஒரு கலைஞரை தலைவராகப் பெற்றிருக்கிற காரணத்தால், இந்த அரசு தொழிலை வளம் பெறச் செய்கின்ற தொழிலாளர்கள் வாழ்வு நலம் பெற வேண்டுமென்பதற்காக, இந்த ஆட்சி பொறுப்பேற்ற மூன்று மாதத்திற்குள் ளாகவே மூடிய ஆலைகள் பலவற்றைத் திறந்து, வேலையற்றிருந்த ஆலைத் தொழிலாளர்கள் 12,000 பேருக்கு தலா ரூ. 250 வீதம் தரப்பட்டிருக்கின்றது. அப்படி தரப்பட்டுள்ள இந்த அரசை அப்படித் தந்ததற்காக நான் பாராட்டுகிறேன்.

ஒரு தாய்க்கு எத்தனை குழந்தைகள் இருந்தாலும், நோயால் நலிந்து, மெலிந்திருக்கின்ற குழந்தையைத்தான் தனி கவனத் தோடு, கனிவோடு பராமரிப்பாள். அதைப் போல்தான், தமிழகத்திலேயுள்ள மாவட்டங்களிலேயே நலிந்த மாவட்டமாய் இருக்கின்ற பகம்பொன் தேவர் திருமகன் மாவட்டத்திலுள்ள என்னுடைய தொகுதியாகிய சிவகங்கையை, அந்தத் தாயுள்ளத்துடன் பார்த்து, இந்த ஆண்டு முடிவுக்குள் அங்கே கிராஃபைட் திட்டம் துவக்கப்படும் என்று இந்த தொழில் மானியத்திலே, கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே அறிவித்து, சிவகங்கை தொகுதியிலே ஆறுகள் இல்லாத குறையை போக்குகின்ற வகையிலே இந்த அறிவிப்பின் மூலம், மக்கள் மனங்களிலே மகிழ்ச்சி ஆறு ஓடச் செய்த தமிழக முதல்வர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நெஞ்சார்ந்த நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் அந்த கிராஃபைட்டைப் பற்றி குறிப்பிடும் போது, கழுதை தேய்ந்து கட்டெறும்பானதைப் போல் அந்தத் திட்டம் ரூ. 200 கோடி செலவிலே அங்கே நிறைவேற்றப்படும் என்று மத்திய அமைச்சர், மாண்புமிகு திரு. ப. சிதம்பரம் அவர்கள் சிவகங்கையில், பல கூட்டங்களில் தெரிவித்திருக்கிறார்கள், பல பத்திரிகைகளுக்கும் பேட்டியளித்திருக்கிறார்கள்.

1989 மே 3] [திரு. பா. மனோகரன்]

ஆனால் அந்தத் திட்டம் அடிக்கல் நாட்டப்பட்ட போது, அடிக்கல் நாட்டிய பாரதப் பிரதமர் ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் ரூ. 20 கோடி சில்லறை செலவிலே அது நிறைவேற்றப்படும் என்று கூறினார். ஆனால் இப்போது கழுதை தேய்ந்து கட்டெறும்பு ஆன கதையாக அது ரூ. 10 கோடிக்கு வந்திருக்கிறது என்றால், அந்த சிதம்பர ரகசியம் என்னவென்று அந்த சிவகங்கை மக்களுக்குப் புரியவில்லை என்பதை இந்தக் கட்டத்திலேயே நான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். அப்படி எடுத்துக் காட்டுகின்ற இந்த நேரத்திலே அந்த கிராஃபைத் தொழிற்சாலை பற்றி இந்த மன்றத்திற்கு தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். ரூ. 10 கோடி செலவிலே துவங்க இருக்கின்ற அந்த கிராஃபைத் தோண்டி எடுக்கப்படுகின்ற மண்ணிற்குள் தகும் பொன்னாய் பதிந்து கிடக்கின்ற அந்த கிராஃபைட், என்னுடைய தொகுதியிலே உள்ள அந்தச் சுரங்கத்தை, அரசுக்கு ஆண்டிற்கு பல கோடி ரூபாய் வருவாயைத் தரக்கூடிய அந்த இடத்தை, 20-4-1989 அன்று சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுடன் சென்று பார்த்தேன்.

(முற்பகல் 10-20).

இது வரையில் அங்கே 13,000 டன் கிராஃபைட் தாது பொருள் மண்ணிலேயிருந்து வெட்டி எடுக்கப்பட்டு சேமிப்பிலே வைக்கப்பட்டுள்ளது. வெட்டி எடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ள தாதுப் பொருளை சுத்திகரிப்பு செய்தால் ஆகும் செலவுடன் சேர்த்து ரூபாய் 75 லட்சம் அல்லது $3\frac{1}{4}$ கோடி ஆகும் என்றும், அதே நேரத்தில் சுத்திகரிப்பு செய்த அதன் மதிப்பு ரூபாய் 250 லட்சம் அதாவது ரூபாய் $2\frac{1}{2}$ கோடி ஆகும் என்றும் அங்கே பணியாற்றுகின்ற அதிகாரிகளும் வல்லுநர்களும் தெரிவித்தார்கள். அப்படி வெட்டி எடுக்கப்பட்ட அந்த அளவையும் முறைப்படி தொழிற்சாலை துவங்கப்படுகின்ற நேரத்திலே 4 மாதத்திலே இன்னும் அதிகமாக சேமித்து விடலாம் என்றும் தெரிவித்தார்கள். ஆனால் 10 கோடி ரூபாய் செலவிலே துவங்கப்படுகின்ற அந்தத் திட்டம் ஆண்டுக்கு சற்றேறக் குறைய ரூபாய் $7\frac{1}{2}$ கோடி லாபம் தரக்கூடியது, பொன் முட்டை இடக்கூடிய, ஏன் வைர முட்டை இடக் கூடிய வாத்தாக அமைந்து இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்திலே இயந்திரங்களையே முழுவதும் பயன்படுத்தாமல் மேனியுவல் லேபராக பயன்படுத்தி, வேலையற்ற காரணத்தால் சாலை ஓரத்து வேந்தர்களாக வீற்றிருக்கும் என்னுடைய தொகுதியைச் சார்ந்த வேலையற்ற இளைஞர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்திலே மண்ணிலேயிருந்து தோண்டி எடுத்து சுத்திகரிப்பு செய்யும் பணிக்காகவும் மற்றும் துவங்கப்பட இருக்கிற அந்த தொழிற்சாலையை விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எலக்ட்ரிக் பேட்டரீஸ், எலக்ட்ரோட்ஸ், கார்பன் பிரஷ்ஷஸ், பெயின்ட், பென்சில்ஸ் ஆகிய கிராஃபைட்டிலிருந்து தயாரிக்கக்கூடிய பொருட்களுக்கான தொழிற்சாலைகளையும், எஃகு

[திரு. பா. மனோகரன்]

[1989 மே 3]

மற்றும் இரும்பு அல்லாத உலோக கனிமங்களையும் உருக்கக் கூடிய மூசைகள், பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகளில் எல்லாம் பயன்படுத்தக் கூடிய அந்தக் க்ருசிபிள்ஸ் (Crucibles) எல்லாம் கூட இன்று இந்தியாவுக்கு வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அதைப் போலவே ரெப் ராக்டர்ஸ் எனப்படும் வெப்பந்தாங்கிகளுக்கு உபயோகப் படுத்தக்கூடிய மேக்னீஷியா கார்பன் பிரிக்ஸ் மற்றும் அலுமினியா கார்பன் பிரிக்ஸ் ஆகியவற்றை தயாரிக்கும் தொழிற்சாலைகளையும் இங்கே அமைக்கலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்திலே இப்படி பல பொருள்கள் தயாரிக்கப்படுகின்ற கிராஃபைட்டுக்குறிவங்களை அங்கே வழங்கிய அந்த விவசாயிகளுக்கு சென்ட் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 8 வீதம்தான் அரசினால் கடந்த காலங்களிலே வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி வழங்கப்பட்ட அந்த ரூபாய் 8, சென்ட் ஒன்றுக்கு போதாது என்று அவர்கள் நீதிமன்றத்திலே முறையீடு செய்துள்ளார்கள். நீதிமன்றம் அவர்களுக்கு சாதகமாக தீர்ப்பு வழங்கி இருக்கிறது. ஆனால் உயர்நீதிமன்றத்திலே கடந்த கால அரசு அதை எதிர்த்து அப்பீல் செய்திருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு

*திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு : நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் மனோகரன் அவர்கள் கிராஃபைட் தொழிற்சாலையைப் பற்றி பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அதிக நேரம் கிடைக்கவில்லை. இருந்தாலும் அவர்களுடைய பேச்சோடு என்னுடைய கருத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். கடந்த ஆட்சியின் போதும், அதற்கு பிறகு வந்த கவர்னர் ஆட்சியின் போதும் அந்த கிராஃபைட் தொழிற்சாலையைப் பற்றி ஏதோ மர்மம் இருப்பதாக அந்த மாவட்டம் முழுவதும் பேசப்படுகிறது. நம்முடைய பாரதப் பிரதமர் அவர்கள் தொடங்கி வைத்ததாக பத்திரிகையில் செய்தி வந்தது. அவர் தொடங்கி வைத்ததற்குப் பிறகு அலுவலகம் மூடப்பட்டு இருக்கிறது. அங்கு பயன்படுத்திய கார்கள் எல்லாம் விற்கப் பட்டுவிட்டன. நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அங்கே வந்து அதை பார்வையிட்டு அங்கிருக்கக்கூடிய மர்மத்திற்கு விடை அளிக்க வேண்டுமென்று நான் மாண்புமிகு திரு. மனோகரன் அவர்களின் பேச்சோடு இதையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. மனோகரன் முடித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

திரு. பா. மனோகரன் : அந்த விவசாயிகளுக்கு எதிராக மேல் முறையீடு ஒன்று உயர்நீதிமன்றத்திலே அப்பீல் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. அதை அரசு திரும்பப் பெற்று, கடந்த காலங்களிலே இருந்த அரசினால் இழைக்கப்பட்ட அந்த அநீதியை திரும்பப் பெற்று, அந்த வழக்கை திரும்பப் பெற்று விவசாயிகளுக்கு சென்ட் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 50 வீதம் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1989 மே 3]

(மணி அடிக்கப்பெற்று வேறு உறுப்பினர் பேச அழைக்கப் பெற்றார்.)

திரு. வெ. கோபாலகிருஷ்ணன் : இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் பேரியக்கத்தின் ஈடு இணையற்ற தலைவர் திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்களால் நியமிக்கப்பட்டு, பெரும் தலைவர் திரு. ஜி. கே. மூப்பனார் அவர்களின் ஆசி பெற்று, மேட்டுப்பாளையம் தொகுதி மக்களால் சட்டமன்ற உறுப்பினராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கும் நான் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்கும், மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கும், அமைச்சர் பெருமக்களுக்கும், அனைத்து சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் முதற்கண் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தொழில் முன்னேற்றத்தைப் பொறுத்த வரையில் மாநிலத்தில் தொழில் வளர்ச்சிக்குப் புத்துயிர் அளிப்பது உடனடி தேவை. நலிவு அடைந்த தொழிற்சாலைகளுக்கு புத்துயிர் அளிக்கும் பொருட்டு, தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம் மற்றும் தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டுக் கழகம் போன்ற நிறுவனங்களின் ஆலோசனையின் பேரில் தொழில் வல்லுநர்களைக் கொண்ட குழு ஒன்றை அமைத்து அதற்கான வழி முறைகளைக் காண வேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்தைச் சேர்ந்த தொழிற்சாலைகள் நஷ்டத்தில் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதை மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் சில நாட்களுக்கு முன்பு சென்னையிலே தன்னுடைய உரையில் கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி அரசு நடத்தும் தொழிற்சாலைகள், தொழில்வல்லுநர்களின் குழு ஒன்றை அமைத்து தொழிலை லாபகரமாக நடத்தக்கூடிய சாத்தியக்கூறுகளை ஆராய்ந்து அறிக்கை தயாரித்து லாபம் பெறாத தொழிற்சாலைகளை உடனடியாக லாபம் பெறும்படியாக்க தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கூட்டுத் துறையில் உள்ள தொழில்களில் சில குறிப்பிட்ட தொழில்களைத் தவிர மற்ற தொழில்களிலிருந்து டிட்கோ விலகிக்கொண்டு அதனால் கிடைக்கும் நிதியாதாரத்தைக் கொண்டு புதிய தொழில்களை ஊக்குவிக்கும் திட்டம்—டிஸ்இன்வெஸ்ட்மென்ட் பாலிசி வெகு வேகமாக செயல்படுத்தப்பட வேண்டும். இதற்காக தொழிற்துறை பொறுப்பையும் ஏற்றுள்ள மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் தமது அமைச்சரவையில் உள்ள இரண்டு அல்லது 3 அமைச்சர்களைக் கொண்ட குழு அமைத்து தொழில் வல்லுநர் குழு சமர்ப்பிக்கும் அறிக்கையை 3 மாதங்களுக்குள் பரிசீலித்து ஒரு நல்ல முடிவினை எடுப்பார்களாயின் தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக்கழகத்தில் நிலவும் நிதி நெருக்கடியிலிருந்து ஓரளவு விடுவிக்கலாம் என்று கூறிக் கொள்ளுகின்றேன். தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டுக்கழகத்தின் நிகர லாபமானது 1987-88 ஆம் ஆண்டுக்கு முந்தைய ஆண்டைவிட 80 இலட்சம் ரூபாய்கள் குறைந்திருப்பது பக்கம் 36-ல் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. 1986-87 ஆம் ஆண்டு ரூ 281 இலட்சமாக இருந்த லாபம் 1987-88-ல் ரூ 203 இலட்சமாகக்

[திரு. வெ. கோபாலகிருஷ்ணன்] [1989 மே 3]

குறைந்திருப்பதை நான் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களின் பார்வைக்கு கொண்டு வர கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதேபோல டிட்கோ நிறுவனம் தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சி நிறுவனம் நிகர லாபத்தை எங்கேயும் குறிப்பிடப்படவில்லை என்பதை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுக்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந் நிறுவனத்தின் லாப நஷ்ட கணக்குகளுக்கான புள்ளி விவரங்கள் கோரப்படவில்லை என்பதை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். சிப்காட் நிறுவனத்தின் லாபம் 1987-88 ஆம் ஆண்டு ரூ113 லட்சம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது முந்தைய ஆண்டைவிட ரூ30 இலட்சம் அதிகம் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அந்நிறுவனத்தின் வளர்ச்சியை அது எடுத்துக்காட்டுகிறது. சிப்காட், டி.ஐ.ஐ.சி. போன்ற நிறுவனங்கள் லாபகரமாக நடந்து வரும்போது டிட்கோ நிறுவனம் மட்டும் நஷ்டத்தில் நடந்து வருவதை முதல்வர் அவர்களின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வருகிறேன். உயரமுத்த மின்சாரம் உபயோகிக்கும் தொழிற்சாலைகளுக்கு இரவு நேரத்தில் தமிழக மின்சார வாரியம் கூடுதலான உபரி மின்சார ஒதுக்கீட்டை 18—11—1987-ந் தேதி முதல் வழங்கி வந்தது. ஆனால் இந்த நல்ல சலுகை கடந்த 31—1—1989 முதல் புதிய அரசு பதவி ஏற்ற பிறகு ரத்து செய்யப்பட்டது என்பதை மாண்புமிகு மின் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதனால் 20 சதவீதம் தொழிலாளர்கள் வேலை இல்லாமல் அவதிப்படுகிறார்கள். உயர் அழுத்த மின்சாரம் உபயோகிக்கும் தொழிற்சாலைகளுக்கு மின் விநியோகம் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு கடந்த 3 மாதங்களில் ஒவ்வொரு தினமும் குறைந்தது 4 அல்லது 5 முறை மின்விநியோகம் தடைப்படுகின்றது. அதுவும் சில சமயங்களில் முன் அறிவிப்பு இன்றி தடைப்படுத்தப்படுகிறது. மீண்டும் எப்பொழுது மின் விநியோகம் கிடைக்கும் என்பது சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கும் திட்டவாட்டமாகத் தெரியவில்லை. இதனால் ட்ரான்ஸ்பார்மர்கள், மோட்டார்கள் மற்றும் உயரமுத்த சாதனங்கள் பாதிக்கப்படுவதோடு, தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வில்லாத தண்டாட்டம் அதிகரிக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கோவையிலும், அதன் சுற்றுப்புறத்திலும், சுமார் 1,700 ஃபவுண்டரிகள் இயங்கி வருகின்றன. இவைகளில் 1 இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் பணியாற்றி வருகின்றனர். தற்போது 1989 ஏப்ரல், மே, ஜூன் மாதங்களில் காலாண்டிற்கு 30,000 டன் ப்பிக் அயர்ன் தேவைப்படுகிறது. அதில் SAIL நிறுவனம் 3,000 டன்தான் ஒதுக்கியிருப்பதை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். இது ஃபவுண்டரிகளுக்கு பேரதிர்ச்சியையும் ஏமாற்றத்தையும் அளிப்பதோடு மூலப்பொருள்கள் கிடைக்காததால் தொழிற்சாலைகளை மூடக்கூடிய அவல நிலை ஏற்படுகிறது. கடந்த 19—4—1989 ஆம் நாள் இந்திய ரூபாயரசுத் தலைவர் அவர்கள் கோவை காரமடைக்கு வருகை தந்தபோது கோவை மாவட்ட சிறு தொழில்கள் சங்கத்தின் தலைவர்கள் ப்பிக் அயர்ன் பற்றாக்குறையைப் பற்றி ரூபாயரசுத் தலைவர் அவர்களுக்கு முறையிட்டபோது அவர்

1989 மே 3] [திரு. வெ. கோபாலகிருஷ்ணன்]

சேலம் உருக்காலையில் பிக் அயர்ன் உற்பத்திக்கு சாத்தியக் கூறுகள் உண்டு எனவும், இதை தனியார் நிறுவனமும், பொது நிறுவனமும் ஒன்று சேர்ந்து, கூட்டு முயற்சியில் பிக் அயர்ன் உற்பத்தி அல்லது ஸ்பாஞ்ச் அயர்ன் ப்ளாண்ட் ஒன்றை அவினாசியில் அமைத்தால் இந்த ஷார்ட்டேஜை தீர்க்கலாம் என்று மிகத் தெளிவாகக் கூறினார்கள்.

(முற்பகல் 10-30)

அப்போது தமிழகப் போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. கண்ணப்பன் அவர்கள் உடனிருந்தார்கள். அதில் தமிழக அரசு சம்பந்தப்பட்ட துறைகளுடன் தொடர்பு கொண்டு ஆவன செய்து கொடுக்க வேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பிக் அயர்ன், ஸ்பாஞ்ச் அயர்ன் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலைகளை மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட பகுதி என அறிவிக்கப்பட்டுள்ள அவிநாசி தொகுதியில் அமைத்து, அதற்குத் தேவையான மின்சாரத்தினை ஐந்து மெகாவாட் செட்டுக்களாக அமைத்து, மின்சார உற்பத்தி செய்யும் இயந்திரங்களுக்கு அருகிலுள்ள, மேட்டுப்பாளையம் பவானி ஆற்றுத் தண்ணீரை உபயோகித்து, மின்சாரம் உற்பத்தி செய்தால் அந்த தொழிற்சாலைகளுக்குத் தேவையான மின்சாரமும், அதே நேரத்தில் ஸ்கராப் அயர்ன், பிக் அயர்ன் தட்டுப்படும் நீங்க ஏதுவாக இருக்கும். அதற்கு தமிழக அரசு நிறுவனமான 'டிட்கோ' அதைக் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நூற்றுக்கணக்கான தொழில் முனைவோர் விண்ணப்பம் செய்துவிட்டு, மின் இணைப்பிற்காக வருடக் கணக்கில் காத்திருக்கிறார்கள். தமிழ்நாடு மின்சார வாரிய அலுவலர்களை அணுகும் போது, மின் இணைப்பிற்கான தளவாடப் பொருட்கள் இல்லாத காரணத்தால் மின் இணைப்புகள் உடனுக்குடன் கொடுக்க இயலவில்லை என்று தெரிவிக்கிறார்கள். எனவே, தொழில் முனைவோருக்கு ஊக்கம் அளிக்கக்கூடிய வகையில் புதிய மின் இணைப்புகள் உடனுக்குடன் வழங்க ஆவன செய்ய தமிழக அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் சர்க்கரை ஆலை நிறுவனத்திற்கான உரிமம் பெறுவதற்கான வழிமுறைகளில் மத்திய அரசு சில மாற்றங்களைச் செய்து, சென்ற மாதம் திருத்தி அமைத்திருக்கிறது. அதில் சுற்றளவு விகிதாச்சாரங்களில் 40 கிலோ மீட்டரிலிருந்து 25 கிலோ மீட்டராக குறைத்து இருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. அந்தக் கொள்கை மாற்றத்தின் அடிப்படையில் ஒரு சர்க்கரை ஆலையை நிறுவ, தண்ணீர் வசதி, மின்சார வசதி, கரும்பு சாகுபடி போன்ற எல்லா வசதிகளும் நிறைந்த மேட்டுப்பாளையத்தில் ஒரு கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலையை அமைக்க பரிசீலனை செய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தனியார் துறையில் இயங்கும் தொழிற்சாலைகளை வைத்து இருக்கும் சிலர் சர்க்கரை ஆலைக்கு உரிமம் கேட்டு விண்ணப்பித்து இருக்கிறார்கள். அதைத் தனியார் நிறுவனமும், பொதுத்துறை

[திரு. வெ. கோபாலகிருஷ்ணன்] [1989 மே 3]

நிறுவனமான டிட்கோவும் ஒன்று சேர்ந்து கூட்டு முயற்சியில் சர்க்கரை உற்பத்தி செய்யும் திட்டத்தைப் பரிசீலிக்க மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேட்டுப்பாளையம் தொகுதியில் மேட்டுப்பாளையம் நகரின் மையப்பகுதியில் பவானி நதியே ஓடிக்கொண்டிருக்கும். என்றாலும், அங்குவாழம் மக்கள் குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் இன்றித் தவிக்கிறார்கள். அங்கிருந்து சுமார் ஐந்து கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் இருக்கும் காரமடையில் மற்றும் அதைச் சுற்றிலும் உள்ள கிராமங்களில் குடிதண்ணீர் வசதிகள் எதுவும் வழங்கப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனக்கு இந்தப் பேரவையில் எனது கருத்துக்களை எடுத்துக்கூற அனுமதி அளித்த மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்கு எனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, தொழில்கள் பற்றிய மானியக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை வெளியிட ஒரு வாய்ப்புக் கொடுத்ததற்கு நன்றி சொல்லுகிறேன். தமிழகத்தில் தொழில் அதிபர்களுக்கு குறை கிடையாது. தமிழகத்தில் தொழில் மூளைகளுக்கும் குறை கிடையாது. ஆனால் இன்றைக்கு எதிர்நோக்கியிருக்கின்ற ஒரே ஒரு பற்றாக்குறை, மின்சாரப் பற்றாக்குறை. மின்சாரப் பற்றாக்குறையைச் சரிக்கட்டினால்தான் புதிய தொழில்களைத் தொடங்க முடியும். இருக்கக்கூடிய தொழில்களையும், தொழிற்சாலைகளையும் பாதுகாக்க முடியும். ஆகவே, ஜனவரி மாதத்தில் ஏற்பட்ட மின்சாரப் பற்றாக்குறையை மத்திய அரசே நேரடியாகத் தலையிட்டு, தீர்க்க வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளைத் தாள் முதலில் நான் இங்கே வைக்க விரும்புகின்றேன். காரணம், மின்சாரம் இல்லாவிட்டால், இருக்கக்கூடிய தொழிற்சாலைகளிலும் உற்பத்தி இல்லாமல் போய் விடும் என்ற காரணத்தினால் தான் இங்கே இதைச் சொல்கிறேன்.

நம்முடைய தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய தொழில் அதிபர்கள் எத்தனையோ புதிய கண்டுபிடிப்புக்களை எல்லாம் கண்டுபிடித்து இருக்கிறார்கள். நாம் யார், யாரையோ பாராட்டுகின்றோம். பெரிய, பெரிய தொழிற்சாலைகளில், புதிய, புதிய சாதனங்களை, சாதனைகளை உருவாக்கியவர்களைப் பாராட்ட நாம் தவறியிருக்கின்றோம் என்பதை நான் இங்கே சொல்லியாக வேண்டும். மோட்டார் வாகனங்கள், சைக்கிள் மோட்டார்கள், சைக்கிள்கள் இன்னும் மின்சார சாதனங்கள் தமிழகத்தில் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்பட்டு, இன்றைக்கு நாம் எல்லோரும் வேகமாக முன்னேறிக் கொண்டிருக்கின்றோம். அப்பேர்ப்பட்ட பெரிய தொழில் அதிபர்களை நாட்டில் நாம் பாராட்டி இருக்க வேண்டாமா என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வியாகும். எதற்கு, எதற்கோ பாராட்டுகின்றோம்; 100 நாள் ஒடுகின்ற படத்திற்குப் பாராட்டு; அதில் நடித்தவர்களுக்கு பாராட்டு; அதை நிகு

1989-மே 3] [திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

வகித்தவர்களுக்குப் பாராட்டு; ஏன் இந்தப் பெரிய தொழில் அதிபர்களைப் பாராட்டவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வியாகும்.

அடுத்து இங்கே பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் எப்படி செபல் படுகின்றன என்பதை நாம் இங்கே எண்ணியாக வேண்டும். டாமினைப் பற்றி ஒரு குறிப்பு கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அதற்கு அடுத்து எனக்கு ஒரு குறிப்பு கிடைத்து இருக்கிறது. 23—12—1988ல் ஆளுநர் ஆட்சியில் எல்காட் நிறுவனத்திற்குச் சொந்தமான ஒருரில் இருக்கக்கூடிய கேப்பாசிட்டர் என்ற ஒரு நிறுவனத்தை தனியார் ஒருவருக்குக் கூட்டு நிறுவனமாக அமைப்பதற்கு உத்திரவு வழங்கியிருக்கிறார்கள். சுமார் 25 லட்சம் ரூபாய் லாபத்தைக் கூடிய அந்த நிறுவனம் சில அதிகாரிகளால் என்ன நோக்கத்திற்காக என்று தெரியாது, நான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடம் எனக்கு கிடைத்த தகவலை அப்படியே கொடுத்து விடுகிறேன்.

(மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடம் உறுப்பினர் ஒரு தாளைக் கொடுத்தார்).

ஆகவே வேலியே பயிரை மேய்கிறது என்றால் யார் ஆட்சியில் இருந்தால் என்ன, ஆட்சியாளர்களை குறை சொல்லக்கூடாது; சொல்லவும் முடியாது. காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் கள்ள நோட்டுக்கள் அடித்தார்கள், காங்கிரஸ் அமைச்சர்களை குறை சொன்னோமா, கிடையாது. ஆகவே ஒவ்வொரு ஆட்சியிலும் நடைபெறக் கூடிய தவறுகளுக்கு சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளை கேள்வி கேட்கவேண்டும். நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இங்கே நீங்கள் கொடுத்து இருக்கிற கொள்கை விளக்கப் புத்தகத்தில் 10 கோடி ரூபாய் டாமினில் ஒரு அதிகாரியால் அரசுக்கு இழப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை சொல்லியிருக்கிறீர்கள் (குறுக்கீடு) என்ன குறைபாடு இருந்தாலும் கடைசியில் பேசலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ஒரு "Point of Order" கேட்கிறார்கள்.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்: மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய முன்னாள் சபாநாயகர் அவர்கள் காங்கிரஸ் ஆட்சியின்போது கள்ள நோட்டு அடித்தார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள் (குறுக்கீடு). காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் கள்ள நோட்டு அடித்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். யார் அடித்தது?

திரு. பி. எச். பாண்டியன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் யாரோ கள்ள நோட்டு அடித்தார்கள், அதற்காக காங்கிரஸ் அமைச்சர்களைக் குறை சொல்லவில்லை. காங்கிரஸ் முதலமைச்சரைக் குறை சொல்லவில்லை,

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

[1989 மே 3]

அதுபோல் தான் இப்போதும் இந்த 10 கோடி ரூபாய்க்கு இந்த அதிகாரி தான் பொறுப்பு, அவரோடு பணியாற்றியவர்கள் தான் பொறுப்பு என்ற காரணத்தால்தான் அந்த தொனியில் நான் இங்கே சொன்னேன்.

10 கோடி ரூபாய் இழப்பீடுக்கு அந்த அதிகாரி மீது என்ன நடவடிக்கை எடுத்தீர்கள்? ஆளுநர் ஆட்சியில் சஸ்பென்ட் செய்யப்பட்டதாக பத்திரிகையில் பார்த்தேன். (குறுக்கீடு) நீங்கள்தான் செய்தீர்களா? நீங்கள் சிறையில் அடைத்து சஸ்பென்ட் செய்து இருந்தால் பரவாயில்லை. 10 கோடி ரூபாய், 1 ரூபாய், 2 ரூபாய் அல்ல. 10 கோடி ரூபாய். 10 கோடி ரூபாயை சாப்பிட்டவர்கள், எப்படி எப்படி எல்லாம் சாப்பிட்டார்கள்னோ தெரியாது. அப்படி சாப்பிட்டவர்கள் மீது நீங்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்றால் யாருக்கும் இனிமேல் பயம் இருக்காது. நேரடியாக எதுஎதற்கோ மிசா சட்டத்தைப் பாய்ச்சுகிறீர்கள், இப்படிப்பட்ட அதிகாரிகள் மீது ஒரு குற்றச் சாட்டு வரும்போது, அது உண்மை என்று தெரிந்த உடன் உள்ளே அடைத்து இருந்தால்தான் நாட்டுக்கு, தெரிந்து இருக்கும். அப்போதுதான் இந்த குற்றச்சாட்டை உண்மை என்று கருதுவார்கள். கஸ்டம்ஸ்-ஐ சேர்ந்த அதிகாரிகள் தங்கத்தை கைப் பற்றும்போது தங்கத்தை விரித்து டி.வி.யில் காட்டுவார்கள், மக்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். நீங்கள் எதையும் விரித்து காட்டாத காரணத்தால் தான் மக்கள் அதை நம்ப மறுக்கிறார்கள் என்பதை நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்த அதிகாரியை பிடித்து சிறையில் வைத்து நாட்டிற்கு காட்டியிருப்பீர்களே யானால், அதை சொன்னாலும் மக்கள் நம்புவார்கள். இதை செய்யாமல், இதை ஏதோ ஒரு விவாதப் பொருளாக வைத்துக் கொண்டு, விவாதமே ஒரு தண்டனையாக இருக்குமானால், இந்த நாட்டில் எதற்கு சிறைச்சாலை. சிறைச்சாலையில் போய் நாம் எல்லோரும் ஒரு நாள் உட்கார்ந்து, அங்கே ஒரு சட்டமன்றத்தைப் போல் விவாதத்தை நடத்துவோம். எல்லோருடைய வழக்கையும் விசாரிப்போம், விவாதித்துவிட்டு இதுவே தண்டனை, நீங்கள் எல்லோரும் சிறையிலிருந்து வெளியே செல்லுங்கள், முதலமைச்சர் விருதலை செய்கிறார் என்று செய்யலாமா. அதை செய்தால் உண்மையிலேயே இந்த நாடு உங்களைப் பாராட்டும். அங்கே செல்லக்கூடியவர்கள் சாதாரண, சாமான்யமானவர்கள், கஷ்டப்படக்கூடியவர்கள், இப்படி திட்டம் போட்டு பல கோடி ரூபாயை சாப்பிட்ட அதிகாரிகள் இன்னும் சிறையில் வைக்கப் படாதது உண்மையிலே இந்த நாட்டில் சட்டம் இருக்கிறதா என்ற சந்தேகம் எல்லோருக்கும் வந்து விடுகிறது. இன்னும் ஒன்று இந்த கிரனைட் பொறுத்தவரையில் 54 பேர் தனியார்கள் உரிமங்களைக் கேட்டு இருக்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 10-10)

அதில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தொழில்கள் எல்லாம் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். தொழிற் சாலை

1989 மே 3] [திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

களையெல்லாம் கொண்டு வரவேண்டுமல்லவா? 54. தொழிற்சாலைகள் தர்மபுரி மாவட்டத்தில் எங்கே என்பதை விசாரித்து தெரிவிக்கவேண்டுமென்று நான் இங்கே கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த அதிகாரிதானா என்று பார்த்தேன். இன்னொரு அதிகாரி, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், தர்மபுரி, பெயரைச் சொல்ல வில்லை. அவர் சங்கர் கிரனைட் என்ற ஒரு கிரனைட்டை யாருக்குக் கொடுத்து இருக்கிறார் தெரியுமா? அவருடைய சட்டகருக்கு. மாவட்ட கலெக்டருடைய சொந்த ஊரா அது? கிடையாது. இன்னொன்று சுசீலா கிரனைட். அதை அவருடைய மாமியாருக்கு கொடுத்து இருக்கிறார். அரசாங்கம் அதை தடுத்து நிறுத்தியிருக்கிறது முன்னாள் முதல்வர் அவர்கள் உயிரோடு இருந்த காலத்தில். இது எப்படி நடைபெறுகிறது? மாமியாருக்கும் சொந்தக்காரர்களுக்கும் கொடுப்பதற்காகவா இந்த கிரனைட் தொழிற்சாலைகள்? அரசுக்கு தத்துப்பிள்ளைகளா இந்த அதிகாரிகள்? Are they the adopted children of the Government? வேலியே பயிரை மேயக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். இதுபோன்ற அதிகாரிகள் மீது உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து இன்றைக்கே எந்தப் பதவியில் இருந்தாலும் இரவுக்குள் சிறைக்குள் அனுப்பப்படவேண்டும். இல்லாவிட்டால் பொதுச் சொத்து போய்விடும். பொதுச் சொத்தைப் பாதுகாப்பதற்காகத்தான் இந்த ஆட்சி; பொது மக்களை பாதுகாப்பதற்குத்தான் இந்த ஆட்சி. நீங்கள், அரசியல் சர்ச்சை வந்துவிடும், எதிர்க்கட்சிகள் நம்மைத் தாக்குவார்கள் என்று எண்ணிப்பார்த்து விட்டுவிடுவீர்களேயானால் உண்மையிலேயே பெரிய தவறாக முடிந்து விடும். என்ன நடந்தால் என்ன? ஏன் நீங்கள் அடுத்த தேர்தலைப் பற்றி கவலைப்படுகிறீர்கள்?

இன்றைக்கு ஜெயித்து வந்தாகி விட்டது. கடுமையாக, நேர்மையாக ஏன் ஆட்சி செய்யக்கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி. அடுத்த தேர்தலில் வாக்களித்தால் வாக்களிக்கட்டும், இல்லாவிட்டால் விடட்டும். இந்த ஐந்தாண்டு காலத்தில் தவறு செய்தவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோளாகும். நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருந்தாலும் ஒரு வேளை வாக்கு விழாமல் போய்விடும் என்று எச்சரிக்கிறேன். இவர்கள் இன்பீசியன்ட் என்று சொல்லிவிடக் கூடாது. ஆகவே அதையும் புரிந்து கொள்ளுங்கள். இப்பேர்ப்பட்ட நபர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோளாகும்.

இன்னொன்று, தனியார் துறை, பொதுத் துறை என்கின்ற வாதம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. தமிழகத்தில் தொழிலதிபர்களுக்கும் தொழிலைத் தொடங்குவதற்கும் யாருக்குமே மூளை இல்லையென்பது கிடையாது. ஏன்? இதற்குக்கூட அமெரிக்கா விலேயிருந்தா மூளை வரவேண்டும். இங்கே இல்லையா? நீங்கள் பத்திரிகைகைகளிலே விவம்பரத்

[திரு. பி. எச். பார்ணடியன்]

[1989 மே 3]

தைக் கொடுங்கள். யார் யார் என்ன தொழிலை ஆரம்பிக்கப் போகிறீர்கள், விண்ணப்பியுங்கள் என்று சொல்லுங்கள்! அவர்களையெல்லாம் ஒரு மாநாடாகக் கூட்டுங்கள்; அவர்களிடத்தில் பேசுங்கள்; அவர்கள் தொழில்களை உருவாக்குவதற்கு உதவி செய்யுங்கள். யாரும் சொந்தப் பணத்தை வைத்து தொழிலை ஆரம்பித்ததாக எனக்கு தெரியவில்லை. அரசாங்கம் எல்லாவற்றையும் கொடுக்கிறது. பணத்தையும் கொடுக்கிறது; நிலத்தையும் கொடுக்கிறது. உதவியும் செய்கிறது. மத்திய அரசாங்கம் உதவி செய்கிறது. இண்டஸ்டிரியல் டெவலப்மெண்ட் பேங்கும் உதவி செய்கிறது. பொதுப் பணம்தான் எல்லா பணமும். ஆகவே நேர்மையானவர்களை, அரசாங்கப் பணத்தை தொழிலுக்காகச் செலவிடக் கூடியவர்களை ஊக்குவி யுங்கள் என்பதைத்தான் நான் இங்கே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் எண்ணலாம், கொஞ்சம் கடுமையாகவே ஏன் சொல்கிறார் என்று. மற்றபடி சுமமா இருந்து விட்டால் எல்லோருமே சாப்பிட்டுவிடுவார்கள். அவனவன் அந்தந்த ஆபீசுகளில் வேலை பார்க்கும்போது தூக்கிக்கொண்டு போய் விடுவான். கொஞ்சம் வேகமாக இருந்தால்தான், முதலமைச்சர் வேகமாக இருக்கிறார், நம்மை அரசுட் பண்ணி உள்ளே போட்டுவிடுவார் என்று பயப்படுவான்; ஆகவேதான் சொல்கிறேன். அடுத்த தேர்தலைப்பற்றி நினைக்காதீர்கள். ஏன் நினைக்கிறீர்கள்? மூன்று மாதம்தான் ஆகிறது. இன்னும் 4½ வருடம் இருக்கிறதே, எவனாவது தொட முடியுமா? ஏன் அதை நினைக்கவேண்டும்? அடுத்த தேர்தலை நினைப்பதால்தான் நீங்கள் நடவடிக்கையை வேகமாக எடுக்கவில்லை. அடுத்த தேர்தலைப்பற்றி கவலைப்படாதீர்கள். வந்தால் வருகிறது. வராவிட்டால் போகிறது. வேறு யாராவது வரட்டும்; ஏன் கவலைப்படவேண்டும். அடுத்த தேர்தலைப் பற்றி சிந்திப்பீர்களேயானால் நடவடிக்கை எடுக்க முடியாது. இவன் குற்றவாளி, சார், இவன் தவறு செய்தான், சரி. இவனுக்கு தண்டனை கொடுக்கவேண்டும். அப்படி நடவடிக்கையை எடுப்பீர்களேயானால் வரலாற்றில் பெயர் நிற்கும். இல்லை யென்றால் ஒவ்வொருவனும், ஊழல் பண்ணியவனெல்லாம் போராட்டம் என்று ஆரம்பித்து விடுவான். ஒன்றும் சொல்லாமல் நீங்கள் சுமமா இருப்பதைப் பார்த்தால் இவனெல்லாம் ஓர் ஊர்வலத்தையே நடத்தி சட்டம் எங்களமீது பாயக் கூடாது என்று போராட்டமே நடத்தக்கூடிய காலம் வந்து விடும். காலையிலே நான் கூட நினைத்தேன். இந்த அதிகாரியை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் விட்டு வைத்திருக்கிறாரே, அவரை நான் ஏன் கைது செய்யக் கூடாது என்று. நமது சட்ட அமைச்சருக்குக் கூட தெரியும். சி.ஆர்.பி.சி.-யில் 43 கிளாஸ் 1, எனக்கே பவர் இருக்கிறது. எல்லோருக்கும் பவர் இருக்கிறது. பொது மக்கள் பிடிக்கலாம். சட்டம் இருக்கிறது. ஆனால் பிடித்து போலீஸ் ஸ்டேஷனில்தான் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் பிடித்து கொடுத்த பின்னால் அவர்கள் விட்டுவிட்டால்

1989 மே 3] [திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

என்ன செய்வது? நான் வரும்போது காரிலே போய் பிடித்து விடலாம் என்று நினைத்தேன். பிடித்துக் கொடுத்த பின்னால் விட்டுவிட்டால் என்ன பயன்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பாண்டியன் அவர்கள் அப்படி குற்றவாளிகளைப் பிடித்து ஒப்படைத்தால் நம்முடைய போலீஸ் இலாகா சாதாரணமாக விட்டுவிடாது. அப்படி குற்றவாளிகளை அவர் பிடித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்றுதான் நாங்கள் விரும்புகிறோம்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : நீங்கள் ஒன்றுமே செய்ய மாட்டீர்கள். பூராவும் பாண்டியன்தான்? அதாவது, அரசாங்கம் சில நோங்களில் நடவடிக்கை எடுக்க தவறும் போது பொது மனிதனாக, மக்களில் ஒருவனாக இருக்கிற எண்க்கே இந்தத் தூண்டுதல் ஏற்படும்போது சாதாரண மக்கள் என்ன எண்ணுவார்கள்? கிராமங்களிலே ஐ.ஆர்.டி.பி. கடனை கட்டவில்லை என்றால், கட்ட முடியவில்லை என்றால் அவர்களுடைய ஆடு மாடுகளை பிடித்துச் செல்கிறார்கள். கூட்டுறவுக் கடனை கொடுக்கவில்லை என்றால், திருப்பிச் செலுத்த வில்லை என்றால் நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள். ஆனால் 10 கோடி ரூபாய் ஊழல் செய்த அதிகாரியை ஒன்றும் செய்யவில்லை. இங்கே நீங்கள் அறிக்கை வைத்திருக்கிறீர்கள். அந்த அதிகாரிக்கு இங்கே நினைவுச் சின்னம் வைத்தமாதிரி அது இந்த அவைக்குறிப்பிலே இருக்கும். இது வரலாறு. 10 கோடி ரூபாய்க்கு ஒன்றும் இல்லை; என் பெயரில் ஒன்றுமே இல்லை; என்ன ஆட்சி என்று மக்கள் நினைப்பார்கள், அல்லவா? ஆகவே, கொஞ்சம் வேகமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளைத் தான் நான் சொன்னேன்.

இன்னொன்று. 'கிராணைட்' விவகாரத்தில் கர்நாடகா மாநிலத்திலே 'ரூல்ஸ் ரிலாக்ஸ்' பண்ணுவதற்கு பவர் இருக்கிறது. நம்முடைய 1959 மைனர் மினரல் கன்செஷன் ரூல்ஸ்-ல் அந்தப் பிரிவு கிடையாது. அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் கிடையாது. ஆனால் நீதிமன்றத்திற்கு போய் அந்த உத்தரவை ஈங்குவதற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த ரிலாக்ஸிங் பவரை அரசாங்கம் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். நான் ஏதற்காக சொல்கிறேன் என்றால் ஒருமுறை ரிட் பெட்டிஷன் நம்பர் 6212/84 — உயர்நீதிமன்றத்தில் ஒரு தனியாரால் இந்த ஊழக்குத் தொடரப்பட்டபோது அங்கே நீதிபதி 4 வார காலத்திற்குள், இந்த உத்தரவு கிடைத்த பிறகு, அவர்கள் அப்ளிகேஷனை கன்சிடர் பண்ண வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறார். அதன் பிறகு இந்த 10 கோடி ரூபாய் அதிகாரி இருக்கிறாரே, அவர் என்ன செய்திருக்கிறார் தெரியுமா? ஒரு ஜி.ஓ. போட்டிருக்கிறார். ஜி.ஓ. நம்பர் 309, ஆகஸ்ட் 16,

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

[1989 மே 3]

இண்டஸ்ட்ரீஸ். அதில் தர்மபுரி மாவட்டத்திலுள்ள எல்லா குவாரிகளையும் நாங்கள் எடுத்துவிட்டோம் என்று சொல்லி, 4 வார காலத்திற்குள் மனுவை பரிசீலனை செய்யுங்கள் என்று நீதிபதி போட்ட உத்தரவை—நீதிமன்றத்தினுடைய தீர்ப்பைரத்து செய்யக்கூடிய அளவுக்கு ஜி.ஓ. மூலம் இந்த உத்தரவை விட்டிருக்கிறார். இப்படி பல்வேறு ஜி.ஓ.க்கள் என் கையிலே இருக்கின்றன.

இதற்கு எல்லாம் ஆட்சியை குறைசொல்வதில் பயனில்லை. முதலமைச்சர் இருந்தார். முதலமைச்சர் இருக்கிறார் என்றால் எல்லாமே அவரா பார்த்தார்? அவரா போய் கிராண்ட் இருக்கும் இடத்தை பார்த்தார்? அந்த இடம் எங்கே இருக்கிறது, எவ்வளவு இருக்கிறது என்று அவருக்குத் தெரியுமா? அவருடைய மாமியாருக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பது தெரியுமா? ஆகவே அந்த ஆட்சிக் காலத்தில் நடந்தது என்று முதலமைச்சர் மீது குறை சொல்லாமல் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இன்னும் யாராவது உயிரோடு இருக்கிறவர்களுக்கு பேரயிருந்தால் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனக்கே இன்றைக்கு ஒரு யோசனை வந்தது. பேசி, பேசி என்னவாயிற்று? ஒன்றும் ஆகவில்லை என்ற ஒரு விரக்தி வந்திருக்கிறது. ஆகவே, விரக்தி அடையவிடாமல் இனிமேல் சட்ட மன்றத்தில் தொடர்ந்து பணியாற்ற நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளைத் தெரிவித்து அமர்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

திரு. பெ. சீனிவாசன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்த மானியக் கோரிக்கைகள் மீதான அறிக்கையில், தமிழ்நாட்டில் பொதுத் துறையில், தனியார் துறையில் ஏராளமான தொழில்கள் வளர்வதற்கு வாய்ப்புகள் இருப்பதை நான் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் பொதுத் துறை என்றால் எந்தக் காலத்திலும் வெற்றிபெறாது என்ற அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை பொருளாதார நிபுணர்கள் மத்தியில் இருப்பதை உறுதிப்படுத்துகிற நிலையில் கட்டந்த பத்தாண்டு கால ஆட்சியில் ஏராளமான ஊழல்கள் நடந்திருக்கின்றன. மிகப் பெரிய தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் நசிந்து கொண்டிருக்கின்றன. உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் தமிழ்நாடு சிமின்ட்ஸ், என்னுடைய தொகுதியில் ஆலங்குளத்தில் இருக்கிற தமிழ்நாடு சிமின்ட்ஸ் நாள் ஒன்றுக்கு கறைந்தது 50,000 ரூபாயிலிருந்து ஒரு லட்சம் 2 ரூபாய் வரையில் குஷ்டத்தில் ஓடுகிறது. 1,600 தொழிலாளர்களை வைத்துக் கொண்டு 130 அதிகாரிகளையும் வைத்துக்கொண்டு இப்படி குஷ்டத்தில் ஓடப்பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது.

1989 மே 3] [திரு. பெ. சீனிவாசன்]

நாள் ஒன்றுக்கு ஏறத்தாழ ஒரு இலட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் அதாவது மேக்ஸிம்ம் ஒரு இலட்சம்; குறைந்தது 50,000. இந்த அளவுக்கு நஷ்டத்தில் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் துலுக்கப்பட்டியில் இருக்கிற மெட்ராஸ் சிமென்ட்ஸ் ஃபேக்டரியில் — நான் தொழிற்சங்க தலைவராக இருக்கிறேன் — இன்றைக்கு ஒரு மாதத்திற்கு ஒரு கோடி ரூபாய் இலாபம் கிடைக்கிறது. இதே நிலைமைதான் அரியலூர் சிமென்ட் ஃபேக்டரியிலும் இருக்கிறது.

(முற்பகல் 10-50)

சிமென்ட் தொழிலைப் பொறுத்த வரையில் கடந்த காலத்தில் நாம் கடைப்பிடித்த சில நடைமுறைகள் தான். நஷ்டத்திற்குக் காரணமாக இருக்கிறது என்பதைக் கண்டுபிடித்து ட்ரைப்ராசஸ் மூலம் அரியலூரில் இன்றைக்கு நஷ்டத்தை ஓரளவுக்குத் தவிர்த்திருக்கிறார்கள். ஆனால் ஆலங்குளத்தில் இருக்கிற தமிழ்நாடு சிமென்ட்ஸில் நான் ஒன்றுக்கு மிகக் குறைந்த அளவாக 100 டன் சிமென்ட் தூசியாகப் போகிறது. அப்படி தூசியாகப் போகிற சிமென்ட் அங்கே இருக்கின்ற, 10, 15 கிராமங்களில் இருக்கின்ற நிலங்களில் படிந்து விவசாயத்திற்கு பயன்படுகிற நிலங்களை எல்லாம் கான்கிரீட் தரைகளாக மாற்றிக்கொண்டிருக்கிறது. எனவே விவசாயிகள் மிகப் பெரிய வேதனைக்குள்ளாகி இருக்கிறார்கள். அந்த தூசியை ட்ரைப்ராசஸ் மூலம் மாற்றுவதற்கு 60 கோடி ரூபாய் செலவாகும் என்று கணக்கிடப்பட்டு இருக்கிறது. எனவே உடனடியாக மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் அதற்காக 60 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி அந்த ஆலங்குளம் சிமென்ட் ஃபேக்டரியை ட்ரைப்ராசஸ் மூலம் நடத்தப்படுகிற தொழிற்சாலையாக மாற்ற ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இன்னும் 20, 30 ஆண்டுகளுக்கு அங்கே தேவையான மூலப்பொருள் கிடைக்கும் என்ற காரணத்தால் அதை உடனடியாக ட்ரைப்ராசஸ்-ஆக மாற்றுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாயிகளுடைய இந்த வேதனை அங்கே இருக்கின்ற வெம்பக்கோட்டை ஊராட்சி ஒன்றியத்திலிருந்து ஒரு தீர்மானமாகவே வந்திருக்கிறது. அவர்கள் எல்லாம் சிமென்ட் ஆலையை மூடவேண்டும் என்ற அளவுக்குக் கிளர்ச்சி செய்யக்கூட தயாராக இருக்கிறார்கள். அங்கே இருக்கக்கூடிய 1,500-க்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்களுடைய உழைப்பு வீணாகிக் கொண்டு இருக்கிறது. அவர்களுடைய ஆரோக்கியம் கெட்டுக்கொண்டிருக்கிறது.

அங்கே இருக்கிற ஆஸ்பெஸ்டாஸ் தொழிற்சாலையில் இருந்து வெளிவருகிற கழிவு நீர் ஆரோக்கியத்திற்கே ஆபத்தான ஒன்றாக இருக்கிறது. அதைத் தடுத்து நிறுத்த அதிகாரிகளுக்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் உத்தரவிட வேண்டும். 1989 ஆம் ஆண்டு, அதாவது இந்த ஆண்டு மார்ச் மாதம் வரை அந்தத்

[திரு. பெ. சீனிவாசன்]

[1989 மே 3]

தொழிற்சாலையில் 2,832 டன் ஷீட் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. அவற்றின் மதிப்பு 85 இலட்சம் ரூபாய். ஆனால் அது மார்க்கெட்டுக்கு வர முடியாது. விலைக்கு விற்க முடியாது. காரணம் ஐ.எஸ். ஐ. முத்திரை தர மறுக்கிறார்கள். இங்கே நம்முடைய பாண்டியன் அவர்கள் சொன்னதுபோல் அங்கே அஸ்பெஸ்டாஸ் தொழிற்சாலையிலே வேலை செய்கிற 'டெபுடி மெட்டீரியல் மேனேஜர்' மற்றும் 'அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் ஆஃபீஸர்' என்ற இந்த இரண்டு அதிகாரிகளும் கச்சாப் பொருட்களை வாங்கும்போது அவற்றை வெளியிலே விற்றுவிட்டு, மிக மட்டமான பொருட்களைக் கொண்டு அபரிமிதமாக 2,832 டன் அஸ்பெஸ்டாஸ் சிமென்ட் ஷீட் உற்பத்தி செய்து, ஏறத்தாழ 82 இலட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள ஷீட்ஸ் முடங்கிக் கிடக்கின்றன. அதை வாங்குவதற்கு நாதியில்லை. அதைப் போட்டு உடைப்பதைத் தவிர வேறு விதியில்லை என்று சொல்கிற அளவுக்கு அந்த இரண்டு அதிகாரிகளும் செய்து இருக்கிறார்கள். இங்கே மார்க்கெட்டிங் மேனேஜர் என்ற பதவியில் இருப்பவர் இந்த சிமென்ட் ஆலையினுடைய நஷ்டத்தில் ஒரு முக்கியமான கதாநாயகனாக இருக்கிறார். இப்படிப்பட்ட அதிகாரிகள் நான் கைந்து பேர்கள் தான் கடந்த காலத்தில் புனித சாம்ராஜ்யத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். 'அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் பெர்சனல் ஆஃபீசர்' என்று ஒருவர் அங்கே ஞானஸ்நானம் பெற்று பதவியில் இருக்கிறார். அவர் பதவியில் சேரும் போது இருந்ததை விட இன்றைக்கு மிகப் பெரிய இலட்சாதிபதியாக மாறி இருக்கிறார். நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த அதிகாரிகள் எவ்வளவு சம்பாதித்திருக்கிறார்கள், எத்தனை வீடுகள் கட்டி இருக்கிறார்கள். என்கென்கே சொத்துக்களை வாங்கி இருக்கிறார்கள் என்று புலனாய்வுத் துறை மூலம் ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும். அப்படி ஆய்வு செய்து அவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நான் இன்றைக்கு இதைப் பேச வேண்டும் என்று சபாநாயகர் அவர்களே, உங்களிடத்தில் கேட்டதற்கே காரணம் எங்களுடைய வட்டாரம் ஏற்கெனவே வறண்ட காடுகள்; அப்படிப்பட்ட இடத்தில் ஓரளவுக்கு விவசாயிகள் விவசாயம் செய்யும் சூழ்நிலையில் இப்படி சிமென்ட் தூசி படிந்து அந்த நிலங்கள் எல்லாம் பாழாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. மக்களின் வாழ்க்கைக்கே கூட அது சுகாதாரக்கேட்டை உண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. ஏராளமான பேருக்கு நுரையீரல் நோய், குடல் நோய் போன்றவை இந்த அஸ்பெஸ்டாஸ் கழிவுப் பொருள் மூலம் ஏற்படுகிறது. இதைத் தடுக்க வழி இருக்கிறது. அந்த தூசியை மீண்டும் சிமென்ட்டாக மாற்றக் கூடிய அளவுக்கு ப்ரைப்ராசஸ் மூலம் அதைச் செய்தால் நிச்சயமாக லாபம் வரும். துலக்கப்பட்டியில் அப்படி நஷ்டம் ஏற்பட்டபோது அவர்கள் தனியார் முதலாளிகளாக இருந்த

1989 மே 3]

[திரு. பெ. சீனிவாசன்]

காரணத்தால், தங்களுடைய முதல் போய்விடுமே என்ற அக்கறையோடு உடனடியாக வேகமாக நடவடிக்கை எடுத்து இன்றைக்கு அதை ட்ரை ப்ராசஸ்- ஆக மாற்றி ஒரு மாதத்திற்கு ஒரு கோடி ரூபாய் இலாபம் சம்பாதிக்கிறார்கள். ஏறத்தாழ 1,200 டன் உற்பத்தி ஆகிற ஆலங்குளம் சிமென்ட் ஃபேக்டரியில் உள்ள அந்த ப்ராசலையும் ட்ரை ப்ராசஸ்-ஆக மாற்றினால் இலாபம் வரும். ஏனென்றால் அவ்வளவும் சிமென்ட்தான். அதாவது சிமென்ட் தான் துசியாகப் போகிறது. துசி சிமென்ட்டாக மாறுமானால், இங்கேயே உற்பத்தி குறைந்தது ஒரு நாளைக்கு 1,500 டன் எனக் உயரும். அங்கே யிருக்கின்ற விவசாயிகளுக்கு விமோசனம் ஏற்படும். அது மட்டுமல்லாமல், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களை, நான் உங்கள் மூலமாக பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்வேன். அந்த விவசாயிகளுக்கு மண்வளப் பாதுகாப்புதுறை மூலம் அந்த சிமென்ட் கலந்த அந்த மண்ணை அகற்றுவதற்கு ஏதாவது மாணிய உதவி கட்டாயம் தமிழக சர்க்கார் செய்து தீர வேண்டும் என்று நான் இங்கே கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அங்கேயிருக்கின்ற தொழிலாளர்களுடைய நிலைமைகளும் இன்னும் மோசமாக இருக்கின்றன. நம்முடைய ஆஸ்பெஸ்ட்டாலிலே அவர்கள் போனஸ் கேட்டு கொடுக்கவில்லை. சிமென்ட் தொழிற்சாலையில் ஓரளவுக்கு கிடைக்கிறது. இந்த நஷ்டத்தை உடனடியாக நிறுத்த வேண்டும். ஒரு நாளைக்கு ஒரு இலட்சம் ரூபாய் நஷ்டம். சர்க்காருடைய பணம் அநியாயமாக வீணாகப் போகிறது. அதை நிறுத்துவதற்கு மார்க்கம் இருக்கிறது. நஷ்டத்தை லாபமாக மாற்றுவதற்கு வழியிருக்கிறது. அந்த வழியை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் வேகமாக ஏற்படுத்த வேண்டும். அவர்கள் அதிகாரிகள் நிதானமாக செய்வதன்மூலம், அந்த ரெட்டேப்பிசம் மூலம் நம்முடைய நஷ்டத்தை நாளுக்கு நாள் அங்கே கூட்டிக் கொண்டு போகின்றார்கள். இந்தியாவில் இருக்கின்ற, இன்னும் சொல்லப் போனால், உலகத்தின் பல நாடுகளிலே இருக்கின்ற சிமென்ட் ஆலைகளில் எந்த ஆலைகளிலும் தண்ணீர் மூலம், அதாவது தண்ணீரை சுண்ணாம்புக் கல்லோடு கலந்து செய்கின்ற அந்த முறையை மாற்றி இப்போது டிரை ப்ராசஸ், உலர்ந்த முறையின் மூலம் இன்றைக்கு மிக வெகு வேகமாக அந்த டெக்னிக் முன்னேறிக் கொண்டு இருக்கின்றது. அதையே நம்முடைய சிமென்ட் ஆலைகளிலேயும் கடை பிடிக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களை பணி வன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் ஒன்றே ஒன்று. இன்னும் ஒரே ஒரு விஷயம். இங்கே தொழில் தொடங்குபவர்கள், வைசென்ஸ் பெறுவதற்கும் லோன் பெறுவதற்கும், ஏதோ கோயிலுக்கு காவடி எடுப்பதைப் போல, அலுவலகங்களிலே ஏறி இறங்கி, அங்கங்கே அழுது தொலைத்து, அதற்கு பின்னாலும் ஏமாற்றத்தோடு திரும்புகின்ற நிலைமை கடந்த 10 ஆண்டுக் காலமாக

[திரு. பெ. சீனிவாசன்]

[1989 மே 3]

தன்கு வேருன்றி வளர்ந்து விட்டது. ஒரு டி.ஆர்.ஓ. அலுவலகத்திலே ஏறினால், அந்த டி.ஆர்.ஓ. அலுவலகத்திலே படிக்குப் படி ஒரு விலை, ஒரு ரேட் இருக்கிறது. அந்த தட்சிணையை செலுத்தி விட்டால் தான் மேலே போக முடியும். இது முந்தா நான் வரை இருந்த நிலைமை. இன்றைக்கு ஓரளவுக்கு தளர்ந்திருக்கின்றது. கொஞ்சம் அச்சம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அந்த அச்சத்தைக் கடுமையாக்கி நிர்வாகத்தினர் தொழில் தொடங்குகின்றவர்களுக்கு உடனடியாக உத்தரவுகள் வழங்கக்கூடிய அளவுக்கு நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இன்னும் வேகமாக உறுதியாக நிலைமைகளை உருவாக்கித்தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக எங்களுடைய வட்டாரத்திலே இருக்கின்றவர்கள், தீப்பெட்டித் தொழில் தொடங்குவதற்கு போனால் ஏராளமான நிபந்தனைகள் போட்டு, இல்லாத பொல்லாத நிபந்தனைகளைப் போட்டு அந்த தீப்பெட்டித் தொழிலை, குடிசைத் தொழிலை நசுக்குவதற்கு என்னென்ன மார்க்கம் உண்டா அதையெல்லாம் அதிகார வர்க்கம் அங்கே செய்து கொண்டிருந்தது. இன்றும் ஓரளவு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு மிகப் பெரிய இயந்திர தொழிலான விம்கோ பின்னாலேயிருந்து ஊக்குவித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே அந்த நிர்வாகத்திலே இருக்கின்ற அந்த நெருக்கடிகளை தளர்த்தி, தீப்பெட்டித் தொழிலுக்குரிய அந்த வரியை, இந்த மானியத்திலே அவ்வளவு சம்பந்தம் இல்லை என்றாலும் கூட, நான் அதை வற்புறுத்தி சொல்ல விரும்புகிறேன். இரண்டு பர்செண்ட் வரி இருக்கிறது, இன்று. திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில், கடந்த காலத்தில் பொற் காலத்தை கலைஞர் அவர்கள் நடத்திக் கொண்டிருந்த நேரத்தில் அந்த தீப்பெட்டித் தொழிலுக்கு, குடிசைத் தீப்பெட்டித் தொழிலுக்கு வரி கிடையாது, கைவினைத் தீப்பெட்டித் தொழிலுக்கு, ஹேண்ட் மேட் செக் டாருக்கு வரி கிடையாது. அதற்குப் பின்னாலே எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுக்கு என்ன தோன்றியதோ அங்கே போய் கை வைத்தார்கள். 3 பர்செண்ட் வரி போட்டார்கள். கவர்னர் ஆட்சிக் காலத்திலே அவருடைய கருணை பட்டு ஒரு ரூபாய் அளவுக்கு வந்திருந்தது. ஒரு பர்செண்ட் குறைத்தார்கள். இப்போது 2 பர்செண்ட் வரி இருக்கின்றது. இந்த 2 பர்செண்ட் வரியை அடியோடு ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று பல முறை கேட்டு இருக்கிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஓரளவுக்கு கவனிப்பதாக சொல்லியிருக்கின்றார்கள். இந்த நேரத்தில் விம்கோ-வை ஊக்குவித்து சாதாரணத் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகளை மூடுவதற்கு மத்திய சர்க்கார் செய்திருக்கின்ற புனிதமான ஏற்பாட்டைத் தடுக்கக் கூடிய வகையில் அந்தத் தொழிலைக் காப்பாற்றக் கூடிய வகையில் ஓரளவுக்கு ஒரு சமாதானமாக அந்த தொழிலிலே ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு ஆறுதலாக

1989 மே 3]

[திரு. பெ. சீனிவாசன்]

அந்த 2 பெர்சண்ட் வரியையாவது ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, ஆலங்குளம் சிமெண்ட் ஆலையிலே தூசியின் மூலம் நஷ்டம் அடைகிறது, விவசாயம் அழிந்து கொண்டிருக்கின்றது. அங்கே இருக்கின்ற, 15 ஊர்களிலே இருக்கும் மக்கள் வேறு ஊர்களிலே குடியேறுகின்ற குழந்தைகளை இடுக்கின்றது. எனவே அதை உடனடியாக இந்த ஓராண்டு காலத்திற்குள் அதை நிவர்த்திக்க வேண்டும் என்று உங்கள் சார்பில் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களின் தாள் பணிந்து நான் கேட்டுக் கொண்டு விடை பெறுகிறேன். வாய்ப்புக்கு மெத்த நன்றி.

*திரு. உ. ரா. வரதராசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தொழில் வளர்ச்சி என்பது தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு மிகவும் இன்றியமையாத ஒன்று. எத்தனையோ சமூகநல திட்டங்களையும் ஆட்சி அமல்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றது. சத்துணவுத் திட்டம், இலவச அரிசி, ஓய்வூதியம் போன்றவைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. இவை அவசியம் தொடர வேண்டும். ஆனால் தலைமுறை தலைமுறையாக சத்துணவையும், இலவச அரிசியையுமே நம்பியிருக்க வேண்டுமென்று தமிழகமக்கள் விரும்பவில்லை. ஒரு வயிறு மட்டுமல்ல, ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் இரண்டு கைகளும், இரண்டு கால்களும் உண்டு. உழைக்க வாய்ப்பைத் தந்து வருவாய் ஈட்டி உணவும், உடையும், உறைவிடமும் பெற்று வாழவே தமிழக மக்கள் விரும்புகிறார்கள். வீட்டிற்கு ஒருவருக்கு வேலை என்று கடந்த ஆட்சி சொன்னது. மைய அரசு இன்றும் கூறி வருகிறது.

[முற்பகல் 11-00]

ஆனால் இது கானல் நீராகவே இருக்கிறது. ஆகவே தொலைநோக்குத் திட்டத்தின் அடிப்படையிலே வேலைவாய்ப்பைப் பெருக்கக் கூடிய அளவிலே ஒரு தொழில் கொள்கை, ஒரு திட்டம், அதைச் செயல்படுத்துகிற நடைமுறை தேவை என்பதை நான் இங்கே வலியுறுத்திக் கூற விழைகிறேன்.

தமிழ்நாடு ஏற்கெனவே இருந்த நிலையிலே இருந்து பின்னுக்குப் போயிருக்கிறது, என்பது கவலை அளிக்கும் ஒன்று. இதற்குப் பிரதானமான காரணம், மத்திய அரசினுடைய முதலீடு பொதுத் துறையிலே குறைந்து கொண்டே வந்திருக்கிறது என்பதை ஏற்கெனவே நான் இந்த அவையிலே சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறேன். புதியதாகப் பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் தமிழ்நாட்டிலே எதுவும் தொடங்கப்படவில்லை என்பதையும் நாம் கவனத்திலே கொள்ள வேண்டுமென்று விழைகிறேன். அதைப் போல தமிழ்நாட்டிலே பஞ்சாலைத் தொழில், இன்ஜினியரிங் ஆலைகள் முடுவதும், கதவடைப்பு செய்வதும், ஆட்குறைப்பு அதிகப்பட்டுக்கொண்டே போவதுமான நிலைமைகள் இருக்கின்றன. இவையும் தொழில் வளர்ச்சியைப் பின்னுக்குத் தள்ளுவதாக இருப்பதை கவலையோடு நான் சுட்டிக் காட்டிக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. உ. ரா. வரதராசன்]

[1989 மே 3]

தொழில் வளர்ச்சிக்கு மிக ஆதாரமானது, அடிப்படையானது மின்சாரம். ஆனால் தமிழ் நாட்டிலே மின்சாரம் என்பது இன்று 60 சதவிகித வெட்டாகி இருக்கிறது. இது ஓர் தொடர் கதையாகவே நீடிப்பது கவலை அளிக்கக் கூடிய ஒன்று. கல்பாக்கம் அணு மின் நிலையம் கடந்த ஓராண்டுக் காலமாக தொடர்ந்து பிரச்சினைகளில், சிக்கல்களில் ஈடுபட்டுள்ளதாக இருக்கிறது. இது தற்செயலானது தானா என்ற சந்தேகம் கூட எழுந்து உள்ளது. இதை முறைப்படுத்தி, சீரான முறையில் செயல்படுத்துவதற்கு மத்திய அரசு தகுந்த நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று நாம் வலியுறுத்த வேண்டும். இன்னும் ஓர் அணு மின் நிலையம் கூடங்குளத்தில் தொடங்கப்பட இருக்கிறது. இதை வரவேற்கின்ற தேரத்திலே, ஆணித்தரமாக இதை வரவேற்று இது உடனடியாக அமைக்கப்படுவதற்கான வேலைகளை உடனடியாகத் தொடங்க வேண்டுமென்று தயக்கமில்லாமல் இந்த அரசு சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள நான் விழைகிறேன். இதற்கு எதிர்ப்பு வந்திருக்கிற காரணத்தாலே, இந்த அரசு பின் வாங்கிவிட்ட கூடாது. அந்த எதிர்ப்பினுடைய பின்னணி என்ன, அதற்குப் பின்னாலே உள்ள சதிக் கரங்கள் என்ன என்பதை அம்பலப்படுத்தி, கூடங்குளம் அணு மின் நிலையம் துவங்கப்பட வேண்டுமென்று கட்டாயமாக அரசு வலியுறுத்தி அதைப் பெற வேண்டுமென்று நான் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1981 ஆம் ஆண்டு முதல் 7 மின் திட்டங்களுக்கான அனுமதி மத்திய அரசிடம் கோரப்பட்டது இன்னும் கிடைக்கப்பெறவில்லை என்ற வருத்தமான செய்தியைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். சென்னையிலே கேஸ் டர்பைன் திட்டம், மதுரையில் கேஸ் டர்பைன் திட்டம், அமராவதி அனல் மின் நிலையம், ஒகேனக்கல் மின் நிலையம், நாகப்பட்டினத்திலே ஒரு மின் நிலையம், பழனியிலே சண்முகா புனல் மின் திட்டம் ஆகிய திட்டங்களுக்கு அனுமதி கோரப்பட்டும், கிடைக்கப் பெறாமல் அல்லது ஆரம்பப் பணிகள் துவக்கப்பட்டும் அவை நிறைவேற்றப்படாமல் இருந்து கொண்டிருப்பதை எல்லாம் கவலையோடு பரிசீலித்து, அந்தத் திட்டங்களுக்கு அனுமதி வாங்குவதற்கு மத்திய அரசை வலியுறுத்தி, இந்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்போது அனுமதி பெற்று வேலைகளைத் தொடங்கினால் இன்னும் 8, 10 ஆண்டுகள் முடிந்தால் தான் இவை நிறைவேற்றப்படக் கூடிய சூழ்நிலை இருப்பதாலே, தொழில் வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையான மின்சாரத் திட்டங்களை எல்லாம் கொண்டு அவை மேம்படுவதற்கு இந்த அரசு கட்டாயமாக மத்திய அரசை வலியுறுத்த வேண்டுமென்று அழுத்தத்திருத்தமாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, தொழில் வளர்ச்சி பற்றிய கொள்கைக் குறிப்பிலே கூட்டுத் துறை என்பதற்கு முக்கியமான அடித்தம் தரப்பட்டு இருக்கிறது. தமிழ்நாட்டிலுள்ள தொழில் வளர்ச்சிக் கழகங்களில்

1989 மே 3] [திரு. உ. ரா. வரதராசன்]

எல்லாம் அரசுத்துறையில் துவக்கப்படும் தொழிற்சாலைகளைவிட, கூட்டுத் துறையில் துவக்கப்படும் தொழிற்சாலைகள் தான் அதிகமாக இருக்கிறது. இந்தக் கூட்டுத் துறை என்பது, தனியார்கள் உமி கொண்டுவர, அரசு நிதியையும், மூலதனத்தையும், சலுகைகள் என்ற அவல் கொண்டு வர, ஊதி, ஊதி, பங்கிட்டுக்கொண்டு, உமியை அரசுக்கு விட்டுவிட்டுப் போகின்ற திட்டமாக இது இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே கூட்டுறவுத் துறை என்பதில் இருக்கும் மோசடியான நிலைமையைக் கைவிட்டு, பொதுத் துறையிலேயும், கூட்டுறவுத் துறையிலேயும் புதிதாக ஆலைகள் தொடங்கப்பட வேண்டும். அது தான் தொழில் வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாததாக அமையும் என்பதை இந்த அரசு கொள்கையாக ஏற்று, அமல் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து வெளி நாடுகளிலே வசிக்கக் கூடிய இந்தியர்கள், அவர்கள் மூலதனத்தைக் கொண்டுவர, அவர்களுக்குப் பல சலுகைகள் அளிப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அப்படித் தொடங்கப் படுகிற தொழில்களைப் பார்க்கும் போது கூட, அவர்கள் கொண்டு வருகிற மூலதனம் என்பது மிக, மிக சிறிய பங்காக இருந்து, அரசும், அரசினுடைய நிதி நிறுவனங்களும் கொடுக்கக் கூடியவை தான் பெரும் பங்காக இருக்கும் நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. வெளி நாடுகளில் வசிக்கும் இந்தியர்கள்—என். ஆர். ஐ.—சம்பந்தமாக இந்த அரசு என்ன கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்கிறது என்பதை கொள்கை அறிவிப்பாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மத்திய பொதுத் துறை நிறுவனங்கள் சம்பந்தமாக இங்கே செயல்முறை ஆய்வுரையிலே சில விஷயங்கள் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அவை எல்லாம் விமர்சனத்திற்கு இடமில்லாமல், வெறும் தகவல் குறிப்புகளாக இருப்பது என் போன்றவர்களுக்கு ஏமாற்றம் அளிப்பதாக இருக்கிறதென்பதை சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

உதாரணமாக ஊட்டியிலே இருக்கிற போட்டோ-பிலிம் தொழிற்சாலை, அங்கே கலர் பிலிம் உற்பத்தி தொடங்க வேண்டும் என்றிருந்தது. அரசியல் காரணங்களுக்காக வேறு மாநிலத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டது. இப்போது எக்ஸ்-ரே பிலிம் தயாரிக்கிற ஒரே தொழிற்சாலையாக அது இருந்து வருகிறது. ஆனால் அங்கேயுங்கூட, இறக்குமதியை ஊக்குவித்து, இந்தத் தொழிற்சாலையினுடைய விரிவாக்கத்தை மேற்கொள்ளாமல் காலம் கடத்துகிற ஒரு கொள்கை தடைபிடிக்கப்படுகிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. உ. ரா. வரதராசன்]

[1989 மே 3]

அதைப் போலத்தான் சில்வர் நைட்ரேட் உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலை நிலையும் இருக்கிறது. அதன் உற்பத்தியைக் குறைத்து, அதன் இறக்குமதிக்குப் பச்சைக் கொடி காட்டுவதன் மூலமாக அந்தத் தொழிற்சாலையின் விரிவாக்கம் இன்றைக்குத் தடைப்பட்டிருக்கிறது.

இந்துஸ்தான் டெலிபிரிண்டரிலே எலெக்ட்ரிக் டைப்ரைட்டர்கள் உற்பத்தி தொடங்கப்படுவது பற்றி இங்கே குறிப்பில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 10 கோடி ரூபாய் பெறுமானமுள்ள அந்தத் திட்டம் இப்போது கைவிடப்படுகிறது என்கிற கவலை தோய்ந்த செய்தியை இந்த அவைக்கும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரிவித்து, பொதுத்துறை நிறுவனங்களிலே இப்படிப்பட்ட நிலைப்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்படுவதைத் தடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப் போலவே நெய்வேலியில், அங்கே இருக்கின்ற முதலாவது சுரங்கத்தை 6.5 மெட்ரிக் டன்னிலிருந்து 10.5 மெட்ரிக் டன்னாக விரிவுபடுத்துவது, அனல் மின் நிலையம் (1) 600 மெகாவாட்டிலிருந்து 1,020 மெகாவாட்டாக விரிவுபடுத்துவது, மூன்றாவது சுரங்கம் 11.0 மெட்ரிக் டன் பழுப்பு நிலக்கரி ஆண்டு தோறும் எடுக்கும் திட்டம், மூன்றாவது அனல் மின்நிலையம் 1,500 மெகாவாட்டிலிருந்து 3,500 மெகாவாட் அளவுக்கு உயர்த்தும் திட்டம் என்பதெல்லாம் கோரிக்கையாக வைக்கப்பட்டும் கூட அவற்றுக்கெல்லாம் மைய அரசின் அங்கீகாரம் கிடைக்காமல், அனுமதி கிடைக்காமல் அவை காலம் கடத்தப்படுவது என்பது தமிழ்நாட்டினுடைய வளர்ச்சியை வெகுவாகப் பாதிக்கின்றது என்பதையும் நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதைப்போலவே தமிழ்நாட்டிற்குப் பெருமை தருகின்ற பி. எச். ஈ. எல். என்கின்ற நிறுவனம். தமிழ்நாட்டில் திருச்சியிலும், ராணிப்பேட்டையிலும் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தத் தொழிற்சாலையின் விரிவாக்கத்திற்குப் பதிலாக -- அந்தத் தொழிற்சாலை மேற்கொள்ளக்கூடிய ஆர்டர்களையே வெளிநாட்டுக் கம்பெனிகளுக்குத் திருப்பி விடுவதன் மூலம் அந்தத் தொழிற்சாலையே நலிவடையக்கூடிய, நாசமடையக்கூடிய ஒரு கொள்கையை மத்திய அரசு பின்பற்றிக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. பல விஷயங்களிலே ஜப்பான் நாட்டுடைய உயர் தொழில் நுட்பத்திற்கும் மேலான திறமையோடும் தொழில் நுணுக்கத்தோடும் பொருள்களை உற்பத்தி செய்யும் வாய்ப்பு இருந்தும் கூட அந்த பி. எச். ஈ. எல். ஆலைகள் குற்றயிரும் குலையுயிருமாக நசுக்கப்படுகிற நிலைமைதான் இருந்து வருகிறது என்பதையும் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதே போல் சிமிண்ட் தொழிற்சாலைகளைப் பொறுத்தவரையில் அதற்கு மிகப் பெரிய வாய்ப்பு தமிழ்நாட்டில் இருக்கிறது. அதற்குத் தேவையான சுண்ணாம்புக் கல்லும், ஜிப்சமும் தமிழ்

1989 மே 3] [திரு. உ. ரா. வரதராசன்]

நாட்டில் பெருமளவுக்குக் கிடைக்கின்றபோது, அந்த சிமிண்ட் தொழிற்சாலைகளை விரிவபடுத்துவதற்குத் தேவையான திட்டங்களை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு ஆலை இங்கே மூடப்பட்டிருந்து திறந்த, சென்னையிலே இருக்கிற, இந்தியா மீட்டர்ஸ் தொழிற்சாலை. அது பி. எச். இ. எல். பொறுப்பில் பராமரிக்கப்பட்டது. இப்போது ஒரு தனியாருக்கு அது மாற்றப்படுகிறது. இப்போது அந்த ஆலையின் வளர்ச்சியைக் கிதைக்கக் கூடிய கொள்கையை அந்த ஆலை நிர்வாகம்—தனியார் நிர்வாகம்—என். ஆர். ஐ. என்கின்ற பெயரில் இயங்குகிற நிர்வாகம் சனப்பிடித்துக் கொண்டிருக்கிற நிலைமைகளை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட வேண்டியிருக்கிறது.

தரம்புரி மாவட்டத்தில் தொட்டம்பட்டியில் ஒரு ஸ்டீல் காஸ் டிங் தொழிற்சாலை மூடப்பட்டிருக்கிறது. இதை அரசே ஏற்க வேண்டும் என்று மத்திய அரசின் அனுமதி கோரப்பட்டபோது, இதுவரை மத்திய அரசின் அனுமதி கிடைக்கவில்லை. ஆகவே, அந்த ஆலையைத் திறந்து செயல்படக் கூடிய நிலை மைய அரசால் தடை செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் இங்கே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து தமிழ்நாட்டின் தொழில்-வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாத ஒன்று, கருர்—தூத்துக்குடி அகல ரெயில் பாதை. 1980ஆம் ஆண்டில் இதற்கான பணிகள் துவங்கப்பட்டபோது, 1987ஆம் ஆண்டுக்குள் நிறைவேற்றப்படும் என்று அன்றைக்கு இருந்த அமைச்சர் திரு. சேத்தி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு அது ஒரு கேள்விக் குறியாகி வருகிறது. 1989-90ஆம் ஆண்டு ரெயில்வே பட்ஜெட்டில் இதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை வெறும் ரூபாய் 4 கோடிதான். ஆண்டுக்கு ரூபாய் 30 கோடி ஒதுக்கினால்கூட, 1993-94 ஆம் ஆண்டு அளவில்தான் அது நிறைவேற்றப்படும் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. இப்போது அதிகமான நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்படாததால், தமிழ்நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையான ஆதாரமான அந்த அகல ரெயில் பாதைத் திட்டம் முடமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை மாற்றுவதற்கு மத்திய அரசை நாம் வலியுறுத்த வேண்டும். இதற்காக இந்த அவையிலே ஒரு தீர்மானம்கூட நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற கருத்தையும் நான் இங்கே வைக்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, நலிவுற்ற ஆலைகளைப் புனரமைப்பது சம்பந்தமான கொள்கை இந்தக் கொள்கைக் குறிப்பில் சொல்லப்பட்டிருப்பதை நான் வேதனையோடு—கவலையோடு—சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த புனரமைப்புச் சம்பந்தமாக பொது வழிகாட்டும் முறைகளை தமிழ்நாடு அரசு அறிவித்திருக்கிறது. அதில் 5-ஆவதாக குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது தொழில் சுகராறுகள் விரைவாகத் தீர்க்கப்படும்—தொழிலாளர்களுக்குச் சாதகமாகத் தீர்க்கப்படுவது நல்லதுதான். - அதை அடுத்து சொல்லப்

[திரு. உ. ரா. வரதராசன்]

[1989 மே 3]

படுகிறது—“ பொருளாதார ரீதியாகக்—கட்டுப்படியாகாத நிறுவனங்களை மூடுவதற்கும்,—அதன் விளைவாக அதிகப்படியான பணியாளர்களைக் குறைப்பதற்கும் ஆதரவு தரப்படும் ” என்று கொள்கைக் குறிப்பில் ஆய்வு உரையில் சொல்லப்பட்டிருப்பது—கவலை தருவதாக இருக்கிறது.

(முற்பகல் 11-10)

முதலமைச்சருடைய பரிசீலனைக்குப் பிறகுதான் இது இடம் பெற்றதா அல்லது அதிகாரிகள் வழக்கமாகத் தெரிவிப்பதிலே இது இடம் பெற்றுவிட்டதா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆலை முதலாளிகள் புனரமைப்பு என்ற பெயரிலே மாநில அரசிடமிருந்து, மைய அரசிடமிருந்து பல சலுகைகளைக் கேட்கிறார்கள். அந்தச் சலுகைகளை அரசிடமிருந்து அதிகார வரம்புக்கு உட்பட்டு, நிதிநிலைக்கு உட்பட்டு அளிப்பதிலே தவறு இல்லை. ஆனால் தொழிலாளர்கள் தியாகங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். முதலாளிகள் அடிக்கிற லாபத்துக்கு, கொள்ளைக்கு, அந்த லாபத்தை வேறு வழிகளிலே திருப்பிவிட்டு பிறகு தொழிலாளர்கள் தியாகத்தைச் செய்ய வேண்டும், ஆட்குறைப்பு செய்ய வேண்டும். சம்பளத்தைக் குறைத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று வருகிறபோது அப்படிப்பட்ட கோரிக்கைகளை ஏற்காமல் தொழிலாளர்களும், வளம் பெற்று, தொழிலாளர்களுடைய உரிமைகள் பாதுகாக்கப்பட்டு புனரமைக்கப்படுகிற கொள்கையைத் தான் இந்த அரசு கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்பதை நான் வலியுறுத்திக் கூற விழைகிறேன்.

இன்னொரு அடிப்படையான விஷயத்திலே இந்த அரசு இதனுடைய கொள்கைக் குறிப்பிலே முதலீட்டிலிருந்து விடுபடுகிற கொள்கை ‘டிஸ்-இன்வெஸ்ட்மெண்ட் பாலிசி’ என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். கூட்டுத் துறையிலே இருக்கக்கூடிய நிறுவனங்களை அதிலே கூட்டாக வருகிறவர்களுக்கு மாற்றி அமைப்பது சம்பந்தமாக இருக்கக்கூடிய ஏற்பாட்டை அமல்படுத்துவது சம்பந்தமாக. இதற்குக் காரணம் டிக்கோவினுடைய நிதி வசதி குறைவாக இருப்பதாகச் சொல்லப் படுகிறது. இந்தக் கூட்டுத் துறை பற்றி என்னுடைய கருத்தை ஏற்கெனவே சொல்லி இருக்கிறேன். ஆனால் இந்த ‘டிஸ்-இன்வெஸ்ட்மெண்ட் பாலிசி’ எப்படி செயல்படுத்தக் கூடாது என்பதற்கு கடந்த கால உதாரணம் ஒன்றை நான் இங்கே சுட்டிக் காட்டுவது அவசியம் என்று கருதுகிறேன். தமிழ்நாடு அரசுக்கு 62 சதவீத மூலதனப் பங்கு இருந்து இருக்கக்கூடிய காரைக்குடி தமிழ்நாடு கெமிக்கல் பிராடக்ட் அதிக லாபம் ஈட்டிய தொழிற்சாலை தனியாருக்கு கடந்த சில திங்களிலே ஒப்படைவு செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. அதற்கு எந்த விதிமுறைகளும் கடைப்பிடிக்கப்படவில்லை. தனியாருக்கு ஒப்படைப்பதாக இருக்கிறோம், யார் இதற்கு விருப்பம்

1989 மே 3]

[திரு. உ. ரா. வரதராசன்]

தெரிவிக்கிறார்கள் என்பதற்கு ஒரு விளம்பரமோ, அறிவிப்போ கூட இல்லாமல் அது ஒப்படைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதற்கு 6 பேர் முன்வந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது, அறிவிப்பு இல்லாமலேயே. ஆனால் அதற்கு நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டிய விலை ஒரு ஷேருக்கு ரூ. 51.31 காசு என்று டிட்சோவினுடைய நிதிக் கட்டுப்பாடு அதிகாரி தெர்விக்கிறபோது, ஒரு பங்கை ரூ. 48.58 காசு என்று விற்க வேண்டுமென்று, அதற்காக அமைக்கப்பட்ட ஒரு கமிட்டியிலே ஆய்வு செய்யப்படும் போது, அந்த நிறுவனம் அந்தப் பங்கை ரூ. 45.38 காசுக்கு விற்க வேண்டுமென்று அரசு முடிவு செய்கிறது. அரசு முடிவு செய்யும் நேரத்திலே, சிலிட்ட ஆஃபர் வரவேற்கப்பட்டுப்போது அந்த சிலிட்ட கவரை உடைத்துப் பார்த்தால் அரசு நிர்ணயிக்கிற அதே ரூ. 45.38 காசு—ஒரு காசு கூட இப்படி, அப்படி என்று இல்லாமல் ஒரு குறிப்பிட்ட நிறுவனமே அதற்கான ஆஃபரைத் தந்து அதனிடமே அது ஒப்படைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. சாராய சாம்ராஜ்யத்தோடு தொடர்புடைய ஒரு மில்லுக்கு அது ஒப்படை செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. அது ஒப்படை செய்யப்பட்டதிலே ஒரு வேடிக்கை என்னவென்று சொன்னால் அந்த நிறுவனத்திற்கு 42 ஆயிரம் பங்குகள்தான் மாற்றப்படுகின்றன, கம்பெனிகள் சட்டத்திலே இருக்கக்கூடிய நிபந்தனைகளை ஏற்று. ஆனால் அதனுடைய மேனேஜிங் டைரக்டருக்கும் ஒரு டைரக்டருக்கும் தலா 2 லட்சத்து 25 ஆயிரம் பங்குகள் மாற்றப்பட்டு இருக்கின்றன. மற்ற 6 தனி நபர்களுக்கு 2,49,502 பங்குகள் மாற்றப்பட்டு இருக்கின்றன, இப்படி மாற்றியதாலே முறையாகக் கணக்கிடாமல் அதனுடைய விலையை ரூ. 60.32 காசு என்று நிர்ணயித்து இருக்க முடியும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி இருக்கும் நேரத்திலே ரூ. 45.38 காசு என்று விற்பதனாலே 1 கோடி 54 லட்சம் ரூபாய் இழப்பு இந்த அரசுக்கு ஏற்பட்டு இருக்கிறது. அதிலே ஒரு மெக்ஸ்ஸியம் மெட்டல் பிராஜெக்ட் என்று ரூ. 2½ கோடி செலவிடப்பட்டு அந்த பிராஜெக்ட்டுக்கான மதிப்பீடு அதிலே போர்க்கப்படவில்லை என்பதும் அங்கே சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. அந்த ஆலையிலே தமிழ்நாடு அரசு முதலீடு செய்யக்கூடியது 103 லட்சம் ரூபாய். அதை ஒப்படைத்தார்களே, அந்தக் கம்பெனியினுடைய மூலதனமே.. (மணி அடிக்கப்பெற்றது)

பேரவை மாற்றுத் தலைவரவர்களே, 15 பேர் கொண்ட சட்டமன்ற அணி சார்பாக நான் ஒருவன் தான் பேசுகிறேன். ஒற்றை ஆள் கட்சிகளுக்கு, அணிகளுக்குக் கொடுக்கிற நேரம் கூட கொடுக்காமல் இருப்பது என்பது வருந்தத்தக்க நிலையாக இருக்கிறது. எனவே எனக்குக் கொஞ்சம் நேரம் கூடுதலாகக் கொடுக்குமாறு பணிவன்போடு வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. மு. இராமநாதன்): மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களே, 15 நிமிடம் பேசி இருக்கிறீர்கள். இன்னும் இரண்டு நிமிடம் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்.

[1989 மே 3]

திரு. உ. ரா. வரதராசன் : நான் பேச ஆரம்பித்து 13 நிமிடங்கள் தான் ஆகின்றன.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. மு. இராமநாதன்) : நீங்கள் 10-50க்கு பேச ஆரம்பித்து இருக்கிறீர்கள். இன்னும் இரண்டு நிமிடங்கள் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. உ. ரா. வரதராசன் : 67 லட்ச ரூபாய் தான் வாங்கிய நிறுவனத்தின் மூலதனம். அரசினுடைய ஷேர் 103 லட்சம் ரூபாய். எப்படி அதற்கு பைனான்ஷியல் சவுன்ட்னஸ் இருந்தது என்று முடிவு செய்தார்களோ, தெரியவில்லை. இப்பொழுதும் கூட நேரம் கடந்து விடவில்லை. அதைப் பூராவும் ரத்து செய்து, அந்த நிறுவனத்தை, இலாபம் தரக்கூடிய நிறுவனத்தை அரசு மீண்டும் ஏற்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

டாமின் நிறுவனம் சம்பந்தமாக ஒரு கொள்கைக் குறிப்பு இந்த அவையிலே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை நான் கவலையோடு பார்க்கிறேன். கவர்னர் ஆட்சிக் காலத்திலே, எடுக்கப் பட்ட முடிவின்படி தனியார் நிறுவனத்திற்கு இந்த உரிமம் இதுவரை வழங்கப்படவில்லை என்பது மகிழ்ச்சி தருகிறது. ஆனால் டாமின் நிறுவனத்திற்கு எவ்வளவு தேவையோ அவற்றை ஒதுக்கி, மீதமுள்ள பகுதிகளையும் மற்ற தனியார் நிலங்களை யும் தனியார் நிறுவனங்களுக்கு ஒதுக்கலாம்; அப்படி ஒதுக்கீடு செய்வதிலே நியாயம் உள்ளது என்று அப்பொழுது அமைக்கப் பட்ட கமிட்டிகள் பரிந்துரை செய்ததை இங்கே குறிப்பிடுவதோடு 'இதன் மூலமாகக் கிராமப்புற பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்த ஏதுவாகும்', 'சுமார் 1,500 ஏழைத் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் மூலதனத்திலேயே வேலை கிடைக்கும்; சீனிய ரேஜ் வசூல் மூலம் அரசுக்கு வருவாயைப் பெருக்க முடியுமென்று கருதப்படுகிறது என்பதெல்லாம் இந்த அரசினுடைய கொள்கைக் குறிப்பாகக் கொடுக்கப்பட்டு, அதைப்பற்றிச் சிந்தித்து உறுப் பினர்கள் மேலான கருத்துக்களை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அது கிட்டத்தட்ட டாமின் நிறுவனத்தை அங்கே இருக்கக்கூடிய வளம் வாய்ந்த நூற்றுக்கு நூறு ஏற்றுமதி செய்யக் கூடியதை எல்லாம் தனியார் வசம் ஒப்படைக்கக்கூடிய நிலைமைக்குக் கொண்டு போய்விடுமோ என்ற அச்சம் எழுந்திருக்கிறது. தனியாருக்கு ஒப்படைக்கக் கூடாது என்பது தான் எங்களுடைய கட்சியினுடைய கருத்து. அப்படி ஒப்படை செய்வதைத் தடுப்பதற்கு வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும். அரசுக்கு நிதி நெருக்கடி என்ற பெயரால்கூட, அதைத் தனியாருக்கு ஒப்படைக்கக்கூடிய, குத்தகைக்கு விடக்கூடிய வேலையை இந்த அரசு செய்யக் கூடாது. நூற்றுக்கு நூறு ஏற்றுமதி, அதனாலே அந்நியச் செலாவணி பெறுவதற்கு வாய்ப்பிருக்கிற காரணத்தினாலே, இதை அரசுத் துறையிலேயேயும், கூட்டுறவுத்

1989 மே 3] [திரு. உ. ரா. வரதராசன்]

துறையிலேயும் நடத்துவதற்குத் தேவையான நிதி ஆதாரங்களை மைய அரசிடமிருந்து பெற வேண்டுமென்பதை என்னுடைய கருத்தாக இங்கே நான் வலியுறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

காவிரிப்படுகையிலே எண்ணெய்வளம் ஏராளமாக இருக்கிறது. அதைப் பயன்படுத்தி எவ்வளவோ மிகச் சிறப்பான தொழில் வளர்ச்சிக்குத் திட்டமிடுவதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது. அந்த எண்ணெயினுடைய அனைத்து சுத்திகரிப்பும் தமிழ் நாட்டிலேயே, இந்தியாவிலேயே நடைபெற வேண்டுமென்று வலியுறுத்த வேண்டும். ஏராளமான துணைத் தொழில்கள் தொடங்குவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அந்த நாப்தாவைப் பயன்படுத்தி உரத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்துவதற்கும் வாய்ப்பிருக்கிறது. இதையெல்லாம் செய்யவேண்டுமென்று வலியுறுத்துகிறேன்.

திருப்பூரிலே பனியன் தொழில் ஏற்றுமதிக்கு அதிகம் வாய்ப்பு உள்ளது. ஆனால் பம்பாயிலே இருக்கக்கூடிய சில இடைத் தரகர்கள் கோட்டாவைப் பெற்றுக்கொண்டு, அவர்கள் ஏற்றுமதி செய்வதன் மூலமாகத் தமிழ்நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய பனியன் உற்பத்தியாளர்களுக்கு அந்த ஏற்றுமதியைச் செய்வதற்கான வாய்ப்புக்கள் தடுப்பட்டிருக்கின்றன. அதையும் வலியுறுத்த வேண்டும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

திண்டுக்கல்-காயிதே மில்லத் மாவட்டத்திலே ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே ஒரு லெதர் காம்ப்ளெக்ஸ்க்கு ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டு 200 கோடி ரூபாயிலே அதற்குத் திட்டம், நில ஆர்ஜிதம் செய்ய வேண்டுமென்றெல்லாம் சொல்லப்பட்டு பிறகு அது பாதியிலே நின்றுருக்கிறது.

அதேபோல திண்டுக்கல்-காயிதே மில்லத் மாவட்டத்தில் வேடசந்தூர் தொகுதியிலே ஒரு சிமெண்ட் ஆலை வருமென்று சொல்லப்பட்டு, அது நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இவையெல்லாம் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று மைய அரசை வலியுறுத்துங்கள், வாதாடுங்கள். கோரிக்கை ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை என்று சொன்னால், கொடி பிடிப்பதைத் தவிர வழியில்லை என்று வருகின்றபொழுது, தமிழக மக்களை நம்பிக்கையோடு அணுகி, மைய அரசு செய்கிற பாரபட்சங்களைச் சுட்டிக்காட்டி, தமிழக மக்களை அணி திரட்டி, இந்தக் கொள்கைக்காக, இந்தக் கோரிக்கைகளுக்காகப் போராடுவதற்கும் இந்த அரசு—ஆளுகின்ற கட்சி முன் வர வேண்டுமென்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. உ. ரா. வரதராசன்]

[1989 மே 3]

சர்க்கரை ஆலை சம்பந்தமாகத் தனியார் உரிமம் பெற்ற ஐந்து ஆலைகள் இன்னும் தொடங்கப்படவில்லை. ஆகவே, அதற்குப் பரிந்துரை செய்யப்பட்டதை ரத்து செய்து, பொதுத் துறையிலே தொடங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

பொதுத் துறையைப்பற்றி ஏராளமான புகார்கள் சொல்லப் படுகின்றன. ஏதோ தனியார் துறைதான் திறமையாகச் செயல்பட முடியும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், தமிழ் நாட்டிலே இருக்கின்ற சர்க்கரை ஆலைகளை எடுத்துக்கொண்டால், கூட்டுறவுத் துறையிலேயும், பொதுத் துறையிலேயும் இருக்கின்ற 15 ஆலைகள் ஈட்டிய அரவைத் திறன்—கெப்பா சிட்டி யுடிஸ்கேஷன் என்பது 110 சதவிகிதம்; தனியார் துறையிலே இருக்கக்கூடிய ஆலைகள் 93 சதவிகிதம்தான் என்று இருக்கின்றபொழுது, பொதுத் துறைக்கும், கூட்டுறவுத் துறைக்கும் தான் ஊக்கம் அளிக்கப்பட வேண்டும். அதே நேரத்திலே அங்கே எடைமானி மற்றும் இதர அலுவல்களைக் கம்ப யூட்டர் மூலமாகச் செயல்படுத்துவதற்காக நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது என்ற ஒரு குறிப்பு இருக்கிறது. அப்படி கம்பயூட்டர் மயமாக்குவதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-20)

சுற்றுப்புறத் தூய்மை சம்பந்தமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இது ஒரு மிகப்பெரிய பிரச்சினை. சர்க்கரைத் தொழிலிலே, இரசாயனத் தொழில்களிலே, தோல் பதனிடும் தொழில்களிலே, டிஸ்டிலரீஸ் என்று சொல்லப்படுகின்ற தொழிற்சாலைகளிலேயெல்லாம் நிலத்தடி நீருக்கும், குடிநீருக்கும் மக்களுடைய உயிருக்கே ஆபத்தை விளைவிக்கக்கூடிய முறையிலே அந்தக் கழிவு நீரெல்லாம் வெளியேற்றப்படுகின்றன.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

எண்ணுரிலே புளுரோசிஸ் என்கிற நோய் பரவியிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. காரைக்குடியிலே கோவிலூர் கிராமப் பகுதியிலே ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் பாழ்பட்டு இருக்கின்றன. என்னுடைய தொகுதியிலே வலசரவாக்கத்திலே மோகன் டிஸ்டிலரீஸ் காரணமாக அங்கே நிலத்தடி நீர் பாழ்பட்டுக்கிடக்கிறது. இதுபற்றி சாந்தப்பா குழுவின் அறிக்கை ஒன்று இருக்கிறது. அது வெளியிடப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை வைத்து, அதன்மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பதை நான் வலியுறுத்திக் கூறிக் கொள்ளுகின்றேன். தமிழ்நாட்டிலே பாத்திரத் தொழிலுக்கு ஒரு நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது. சேலம் ஸ்டீல்ஸ் 65 ரூபாய் கிலோ என்பதை...

1989 மே 3]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதிக நேரம் ஆகிவிட்டது. திரு. வரதராசன், நீங்களாக முடித்துவிட்டால் பரவாயில்லை. இல்லையென்றால், நான் அடுத்த உறுப்பினரை அழைப்பேன். ஒரு வாக்கியத்தோடு முடித்து விடுங்கள்.

திரு. உ. ரா. வரதராசன் : தலைவர் அவர்களே, 65 ரூபாய் கிலோ என்பதை 105 ரூபாய் கிலோ என்று சேலம் ஸ்டீல்ஸ் இரும்புத் தகடுகளின் விலையை ஏற்றியிருக்கிற காரணத்தால் பாத்திரத் தொழிலும் பாதிக்கப்பட்டு, 50 ஆயிரம் பேர்களும் அங்கே பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். என்ஜினியரிங் தொழில்களுக்கு வேண்டிய 'பிக் அயர்ன்' கிடைக்கவில்லை. 'ஸ்கிராப்' விலை ஏறியிருக்கிறது. தட்டுப்பாடு இருக்கிறது. அலுமினியம் தட்டுப்பாடு இருக்கிறது என்கிற குறைகள் எல்லாம் வந்திருக்கின்றன. சிறுதொழில்களுக்கு இலவச மின்சாரம் அளிக்கவேண்டும். சிறுதொழில்களின் கீழ் சோப்பு உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கு 'பெட்ரோ புரடக்ட்ஸ்', கூட்டுத்துறை நிறுவனமே மூலப் பொருள் விலையை ஏற்றுவதன் காரணமாக, அந்தத் தொழில் நலியக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. சோப்பிற்கு விற்பனை வரியை உயர்த்தி இருக்கிறார்கள். இயந்திரத் தொழில் என்று கருதினால் ஒருவேளை ஹிந்துஸ்தான் லிவர்ஸ்க்கும், நிர்மா லிற்கும்.... (மணியடிக்கப்பட்டது)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நிறைய நேரம் ஆகி விட்டது. மற்ற உறுப்பினர்கள் இதே உரிமையைக் கோர ஆரம்பிப்பார்களானால், இந்த அவையை நான் நடத்த முடியாது. அது உங்களுக்குத் தெரியாதது அல்ல. உட்காருங்கள். இப்போது திரு. கே. அங்கமுத்து.

***திரு. கே. அங்கமுத்து :** மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டமன்றத்தில் உறுப்பினராக நான் வருவதற்கு என்னைத் தேர்ந்தெடுத்த, நான் அன்றாடம் வணங்கும் தெய்வமான மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கும், எனக்கு வாக்களித்து என்னை வெற்றி பெறச் செய்த வாக்காளப் பெருமக்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய கன்னி உரையைத் தொடங்குகிறேன்.

ஒரு நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு அந்த நாட்டில் நடைபெறுகிற தொழில்களே காரணமாகும். நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் தொழில்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தபோதிலும், தொழிற்சாலைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தபோதிலும், தலைநகரான சென்னையில் கிண்டி, அம்பத்தூர், காக்கனூர், திருவான்மியூர், பெருங்குடி, கும்மிடிப் பூண்டி, மறைமலைநகர் போன்ற இடங்களில்தான் பெரிய தொழிற்சாலைகள் தொடங்கப்பட்டுள்ளன. இதன் காரணமாக, கிராமப்புறங்களில் உள்ள தொழிலாளர்கள் எல்லாம்

[திரு. கே. அங்கமுத்து]

[1989 மே 3]

தலைநகரான சென்னைக்குக் குடியேற வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. எனவே, தொழில்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கிற இந்த அரசு ஆங்காங்கேயுள்ள கிராமப்புறங்களில் தொழிற்சாலைகளை அமைத்து, கிராமப்புறங்களில் தொழில் வளத்தைப் பெருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தில் பயன்படக்கூடிய உபரிப்பொருள்கள் மற்றும் எளிதில் தயார் செய்யக்கூடிய பொருள்களை உற்பத்தி செய்யலாம். உதாரணமாக மின் விளக்குகளைப் பொருத்துவதற்குத் தேவையான பட்டிகள், ஸ்டார்ட்டர், சோக், பல்புகள் போன்ற பொருள்களைத் தயாரிக்கலாம். இவற்றை இந்த அரசு தொழில் பேட்டைகள் அமைத்து உற்பத்தி செய்தால் அரசுக்குப் பெருமளவில் இலாபம் கிடைப்பதோடு, இளைஞர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கவும், அண்டை மாநிலங்களிலிருந்து அதிக விலை கொடுத்து வாங்குகிற மின்சாரக் கணக்கை ஈடுகட்டவும் உதவலாம். இப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலைகளை அமைத்தால் நட்டம் ஏற்படுவது போன்ற நிலையைத் தவிர்க்க முடியும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். முன்பு மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள் முதலமைச்சர் பொறுப்பு ஏற்றிருந்தபோது தமிழ்நாட்டில் மின்சாரம் இல்லாத கிராமமே இருக்கக்கூடாது என்ற திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, தமிழ்நாடு முழுவதும் பட்டித்தொட்டிகள்தோறும் மின்சாரத்தைப் புகுத்திய பெருமையைப் பெற்றுள்ளார்கள். அதுபோன்று தமிழகத்தில் உள்ள மாவட்டங்கள்தோறும், வட்டங்கள்தோறும் தொழிற்சாலைகளை அமைத்து தமிழகத்தை ஒரு தொழில் வளம் மிக்க மாநிலமாக உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எந்த ஒரு தொழிற்சாலையும் இல்லாத என்னுடைய தொகுதியான உளுந்தூர்பேட்டையில் முதல் கட்டமாக மின்சார சாதனங்களுக்கான, உபரிப் பொருள்களைத் தயாரிப்பதற்கு ஒரு தொழிற்சாலையைத் துவங்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் கடந்த முறை முதலமைச்சராகப் பதவி ஏற்றிருந்தபோது, அப்போது மின் வாரியத்தில் பணியாற்றிய தற்காலிக மின் ஊழியர்களை நிரந்தரமாக்கியதால் என்னையும் சேர்த்து பல லட்சக்கணக்கான ஊழியர்களின் உள்ளங்களும், அவர்களுடைய குடும்பத்தார் உள்ளங்களும் கலைஞர் அவர்களை வாழ்த்திக் கொண்டு உள்ளன. அதுபோன்று ஐந்தாண்டு முதல் 10 ஆண்டுகள் வரையில் வாரியத்தில் ஒப்பந்தப் பணியாளர்களாக இப்போது பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிற பணியாளர்களை அவரவர்கள் கல்வித் தகுதிக்கு ஏற்ப நிரந்தரம் செய்து, அவர்களுக்கும், அவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கும் வாழ்வளிக்க வேண்டுமென்று அந்தத் தெர்மிலாளர்கள் சார்பாகவும், என் சார்பாகவும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களை மிகப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1989 மே 3]

[திரு. கே. அங்கமுத்து]

வாரியத்திலே பணியாற்றுகிற பணியாளர்கள் அல்லது அவர்களுடைய குடும்பத்தினர் நோய்வாய்ப்பட்டால் சிகிச்சை பெறுவதற்காக அங்கீகரிக்கப்பட்ட மருத்துவரால் சான்று வழங்கப் படுமேயானால் ஓர் ஆண்டுக்கு ஒரு மாத ஊதியத்தினை மருத்துவப் படியாக தமிழக அரசு வழங்கி வருகிறது. ஆனால் எல்லாத் தரப்பு ஊழியர்களும் நோய்வாய்ப்படுவது இயல்பு. இருந்தும் அனுமதிக்கப்பட்ட மருத்துவரால் சான்று பெற முடிந்த ஊழியர்களே இந்தச் சலுகையினை அடைய முடிகிறது. கிராமப்புறங்களில் உள்ள பணியாளர்கள் எந்தக் காலத்திலும் இந்தச் சலுகைகளை அடைய முடியவில்லை. எனவே இந்த அரசு ஆண்டுக்கு ஒரு மாத மருத்துவப் படி வழங்குவதை, மாதாமாதம் சராசரியாக பணியாளர்களுடைய ஊதியத்தோடு மருத்துவப் படியினையும் சேர்த்து வழங்க உத்தரவினை வழங்க வேண்டும் என்று முதல்வர் அவர்களையும் மின் துறை அமைச்சர் அவர்களையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் உள்ள விற்பனையாளர்கள் மற்றும் எழுத்தாளர்கள் பல ஆண்டுக்காலமாக தற்காலிக ஊழியர்களாகப் பணியாற்றுகிறார்கள். அந்தப் பணியாளர்களை நிரந்தர ஊழியர்களாகப் பணி செய்ய இந்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தற்போது அனைத்துப் போக்குவரத்துக் கழகங்களிலும் உயர் மட்ட அலுவலர்கள் பதவியில் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் பதவி வகிப்பதாகத் தெரியவில்லை. எனவே தமிழக அரசு அனைத்துப் போக்குவரத்துக் கழகங்களிலும் உள்ள அலுவலகப் பணிகளுக்கான பதவியினை தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு, 18 சதவீத அடிப்படையில் அமர்த்த ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயத் துறையிலே அளிக்கப்படும் சலுகைகள் விவசாயிகளிடத்திலே போய்ச் சேருவதில்லை. தரப்படும் சலுகைகள் என்ன என்பதே விவசாயிகளுக்குத் தெரிவதில்லை. எனவே அரசு தரும் சலுகைகள் அனைத்தும், மானியங்கள் அனைத்தும் விவசாய மக்களுக்குக் கிடைக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் மாவட்டத்திலே கரும்பு ஏராளமாக பயிரிடப்படுகிறது. ஆனால் அதன் அரவைக்குப் போதுமான சர்க்கரை ஆலைகள் இல்லை. அதனால் விவசாயிகளின் கரும்புகள் வேறு மாவட்டத்திற்கு அனுப்பப்பட்டு நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. அதைப் போக்குவதற்கு அரசு மேலும் சர்க்கரை ஆலைகளைத் துவக்க வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள தியாகதூர்கத்தில் அதிக கரும்பு உற்பத்தியாகிறது.

[திரு. கே. அங்கமுத்து]

[1989 மே 3]

எனவே தியாகதுர்கத்தில் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை ஒன்றை உடனடியாகத் துவக்கவேண்டும் என்று அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம் மிகப் பெரிய மாவட்டம். அதை நிர்வாக வசதிக்காக இரண்டாகப் பிரிக்கப் போவதாக அரசு அறிவித்து 4 ஆண்டுக் காலத்திற்கு மேலாகிவிட்டது. எனவே இது உடனடியாகப் பிரிக்கப்பட்டு, அப்படி பிரிக்கப்படுகிற போது, விழுப்புரம் மாவட்டத்தோடு உளுந்தூர்பேட்டை வட்டத்தினைச் சேர்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த மாவட்டத்தில் உள்ள பெருவாரியான உறுப்பினர்கள் விவசாய மின் இணைப்புப் பற்றிப் பேசுகிறபோது, அவரவர்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறினார்கள். நான் மின்சார வாரியத்திலே பணியாற்றியவன், அதிலும் குறிப்பாக கணக்கீட்டாளராக 8 ஆண்டுக்காலம் பணியாற்றியவன் என்ற முறையில் இந்த அரசின்கவனத்திற்கு என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன். விவசாய மின் இணைப்புகளுக்கு ஏற்கெனவே இருந்த மின்பயனீட்டு அளவை மாற்றி, ஒரு ஆண்டுக்கு ஒரு குதிரைத்திறனுக்கு 75 ரூபாய் என்ற திட்டத்தை முந்தைய அரசு கொண்டு வந்ததின் காரணமாக, ஓரிரு பகுதிகளில்—உதாரணமாக கடலூர் மற்றும் பண்ணாட்டி போன்ற பகுதிகளில்—போர்-வெல் போட்ட இடங்களில் அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு மிகுந்த லாபத்தையும், அதிப்படியான திறந்தவெளிக் கிணறுகள் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்குப் பெருத்த நஷ்டத்தையும் அளிக்கும் திட்டமாக இது இருப்பதால், விவசாயிகளுடைய உள்ளங்கள் எரிமலை போன்று குமுறிக்கொண்டு இருக்கின்றன.

எனவே இந்த அரசு அனைத்து விவசாயிகளுக்கும் ஏற்றத் தாழ்வின்றி சலுகைகளை அளிக்கும் வகையிலே மாதம் ஒன்றுக்கு பயன்படுத்தும் மின்சாரத்திலே 100 யூனிட்களுக்கு சலுகை அளித்தும், அதற்கு மேல் உபயோகிக்கும் மின்சாரத்திற்கு யூனிட்டுக்கு 15 பைசா வீதம் வசூல் செய்தால், அனைத்து விவசாயிகளும் பயன் அடைவதோடு சிறு விவசாயிகளுக்கும் மின் கட்டணச் சலுகை கிடைத்துவிடும். அந்த இடத்தில் கூடுதல் பணியாட்களை நியமனம் செய்வதால், வேலையில்லாத திண்டாட்டமும் நீங்குவதற்கு வாய்ப்பு உண்டு, அதனால் வாரியத்திற்கும் நட்டம் ஏற்படாது என்பதைக் கூறி மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களும் மின்துறை அமைச்சர் அவர்களும் இந்தத் திட்டத்தை ஆய்வு செய்து, அமுல்படுத்த வேண்டும் என்று விவசாய மக்களின் சார்பாகவும், அனைத்து உறுப்பினர்களின் சார்பாகவும் என் சார்பாகவும் மிக்கப் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனது தொகுதியில் உளுந்தூர்பேட்டையில் வாழ்கின்ற மக்கள் விவசாயத்தையே முக்கியத் தொழிலாகக் கொண்டுள்ள நிலையில், அருகிலே உள்ள நெய்வேலி நிலக்கரி களங்கத் திட்டத்

1989 மே 3]

[திரு. கே. அங்கமுத்து]

தின் காரணமாக ஆண்டுக்காண்டு நிலத்தடி நீர் வறண்டுக்கொண்டு செல்கிறது. எனவே நெய்வேலியைச் சுற்றியுள்ள ஏறத்தாழ 500 கிராமங்களுக்கு மேல் நிலத்தடி நீர் பாதிக்கப்பட்ட நிலையிலே அங்குள்ளவர்கள் பெரிதும் பாதிப்பை அடைந்து வருகிறார்கள்.

(முற்பகல் 11-30)

இந்நிலை மேலும் நீடித்தால் விவசாயத்திலே முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இந்தப் பகுதி இன்னும் ஓரிரு ஆண்டுகளிலே பாலைவனம் போல் மாறிவிடக் கூடும் என்ற அச்சம் ஏற்படுகிறது. இந்நிலை யினைப் போக்கிட இந்த அரசு உடனடி ஆவன செய்து, நெய் வேலியிலே, சுற்றிலுமுள்ள பகுதிகளிலே தொடர்ந்து விவசாயம் செழித்தோங்க சாத்தனார் நீர்த்தேக்க அணையிலிருந்து இப் பகுதிகளுக்கு நீர்ப்பாசனம் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்றும், ஆங்காங்கே உள்ள ஏரி, குளம், குட்டைகள் போன்ற நீர்த் தேக்கங்களைச் செப்பனிட்டுத் தரவேண்டுமென்றும் இந்த அரசை மிக்க வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தென்னாற்காடு மாவட்டம் விவசாய உற்பத்தி மாவட்டங் களில் ஒன்றாக உள்ளதால் அம்மாவட்டத்திலுள்ள விவசாயிகளை ஊக்குவிக்கும் வகையில், விவசாய மின் இணைப்புகளிலே முன் ஹரிமை வழங்கி, நடப்பு ஆண்டிலே அனைத்து விவசாயிகளும் மின் இணைப்பு பெற்று பயனடைய, இந்த மாவட்டத்தினுடைய மக்கள் சார்பாகவும், என் சார்பாகவும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தத் திட்டத்தினை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் நிறைவேற் பித் தரவேண்டுமென்று ஆவலோடு எதிர்பார்க்கிறேன்.

எனது தொகுதியான உளுந்தூர்ப்பேட்டை பகுதியில் அன்றா டம் பிச்சை எடுத்துக்கொண்டிருந்தவர்கள் பெரும் அளவில் காணப் பட்டதன் காரணமாக மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் கடந்த முறை முதல்வராக இருந்தபோது உளுந்தூர்ப்பேட்டை பகுதியிலிருந்து 5 கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் சேலம் நெடுஞ்சாலை யிலுள்ள வெள்ளையூரில் பிச்சைக்காரர்கள் மறுவாழ்வு இல்லத் தினை துவக்கி வைத்து நடைமுறை செய்ததன் காரணமாக என் தொகுதியில் பிச்சை எடுப்பவர்களே இல்லாத ஒரு பெருமையினை பெற்றிருக்கின்றோம். அந்த இல்லத்தில் வாழ்கின்ற மக்கள் இயற்கையால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள். (மணியடிக்கப்பெற்றது).

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நீண்ட இடைவெளிக்குப் பிறகு தமிழகத்தினுடைய தொழிற்சாலை தூக்கத்தைக் களைந்து கண்ணைத் திறந்து பார்க்க ஆரம்பித்திருக்கிறது. தொழிற்சாலைகளில் ஏற்பட்டு விட்ட மந்தமான நிலை மாறி, சுதந்திரமான ஒரு காலம் தொடங்கும் என்பதில் நாட்டு மக்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்பட் டிருக்கிறது.

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

[1989 மே 3]

நான் ஒரு நிகழ்ச்சியைக் குறித்துக் கேள்விப்பட்டேன். நம்முடைய மாண்புமிகு பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் திரு. துரைமுருகன் அவர்களுடைய செல்வன் கதிரவன் அவர்கள் ஒரு தேர்வு எழுதிவிட்டு நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர், டாக்டர் கலைஞர் அவர்களைப் பார்க்கச் சென்றபோது டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் கதிரவனை நோக்கி—பரிட்சை எழுதிவிட்டு வந்தாயே—என்ன கேள்விகள் கேட்கப்பட்டன, விடை என்ன எழுதினாய் என்று கேட்டதாகவும், கதிரவன் அவனிடம் கேட்கப் பட்ட ஒரு கேள்வியை, ஒரு தொழிலை ஆரம்பிப்பதாக இருந்தால், அதற்குத் தேவையான மூலப் பொருள், “What are the factors which are essential for the establishment of an Industry?” என்று கேட்டார்கள் என்று சொன்ன போது செல்வன் கதிரவன் அவர்கள் நிலம் வேண்டும், கேப்பிடல்—முதல் வேண்டும், ரா-மெட்டரியல்ஸ் என்று சொல்லக்கூடிய மூலப் பொருட்கள் வேண்டும், நல்ல மேனேஜ்மென்ட் வேண்டும், அதே நேரத்தில் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற பொருட்கள் நல்ல முறையில் விலை போக மார்க்கெட்டிங் ஃபெசிலிட்டீஸ் வேண்டும் என்றெல்லாம் எழுதினான் என்று சொன்னபோது அவை எல்லாம் எழுதிவிட்டாய், அதெல்லாம் முக்கியம் தான், ஆனால் அதைவிட முக்கியம் ஒரு நல்ல கவர்ன்மென்ட் வேண்டும் என்றும் எழுதியிருக்க வேண்டும் என்று டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் சொன்னதாக நான் கேள்விப்பட்டேன்.

ஆனால் பொருளாதார நிபுணர்கள் கூட, என்னைப் போன்ற பொருளாதாரத்திலே முதுநிலை வகுப்பு படித்து எம். ஏ. பட்டதாரி கூட நினைத்துப் பார்க்காத, அல்லது அதைச் சேர்த்து எழுதாத ஒரு கருத்தை முக்கியமான மகத்தான உண்மையை டாக்டர் கலைஞர் அவர்களால்தான் சொல்ல முடியும் என்ற அளவுக்கு, இவை எல்லாம் இருந்தாலும் ஒரு நல்ல அரசு இல்லாவிட்டால் தொழில் முன்னேற்றத்தை நாம் காண முடியாது என்பதற்குத் தமிழகமே இன்றைக்கு தொழில் துறையிலே பின் தள்ளி இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக்காட்டக் கூடிய நிலையில் நல்ல அரசு தேவைப்படுகிறது என்பதை நமக்கு உணர்த்துகிறது. இன்றைக்குத் தமிழகம் ஒரு நல்ல அரசை, நல்ல அரசை மட்டுமல்ல, ஒரு நல்ல முதலமைச்சரை ஆட்சித் தேர் என்கிற அந்தத் தேரை நடத்திச் செல்வதற்கு பெற்றிருக்கிற காரணத்தால் அவர்களே இந்த உண்மையை உலகத்திற்கு உணர்த்தக் கூடிய அளவுக்குத் தொழில் நுணுக்கத்தை அறிந்தவர்களாக இருக்கிற காரணத்தால் தமிழகம் தொழில் துறையிலே பின்னே தள்ளப்பட்டுவிட்டது என்ற நிலை மாறி, நம்முடைய பாரம்பரியத்திற்கு ஏற்ப தொழில் துறையில் தமிழகம் வீறு நடை போடும், பிடு நடை போடும், தொழில் துறையிலே தமிழகம் தலை நிமிர்ந்து நிற்கும் என்று நான் நம்பிக்கை வைக்கிறேன். நாட்டு மக்களும் நம்பு கிறார்கள்.

1989 மே 3]

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

பொதுவாக நம்முடைய திரு. பாண்டியன் அவர்கள் இங்கே கூட்டிக் காட்டியதைப் போல நாம் தொழிலிலே முன்னேற்றம் காண வேண்டுமானால், நம்முடைய தொழில் முன்னேற்றம் அடைந்து அதனால் நாட்டில் வளம் பெருக, நம்முடைய சம்சாரத்தில் எல்லாம் வளம் பெருக வேண்டுமானால் மின்சாரம் வேண்டும். எனவே அந்த மின்சாரத்திற்கான முறையான திட்டங்களைக் கடந்த காலங்களிலே நாம் வகுத்திருந்தாலும் அதை நடைமுறைப்படுத்தவில்லை என்ற உண்மையை எல்லாம் அறிந்து நம்முடைய இன்றைய அரசு மின்சார உற்பத்திக்காக முதலிடம் தந்திருப்பதும், முன்னுரிமை வழங்கியிருப்பதும், அதற்காக முறையான திட்டங்களைத் தீட்டி இருப்பதும் வரவேற்கக் கூடிய ஒன்று.

எனவே தொழிலிலே தொய்வு ஏற்படுத்தாமல் அந்த மின்சாரத் திட்டங்களையெல்லாம் முறைப்படுத்தி நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும், செயல்படுத்த வேண்டும். அதற்காக மத்திய அரசாங்கம் வழங்குகிற அனுமதி தாமதப்படுத்தப்பட்டால் அவர்களைத் தூக்கி நிறுத்தி அந்தத் திட்டங்களுக்கான அனுமதியை உடனடியாக வழங்க வேண்டுமென்று கோர வேண்டும். அதற்காகத் தமிழக மக்கள் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு உறுதுணையாக இருக்கிறார்கள் என்று நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பொதுவாக மத்திய மாநில அரசுகளுடைய தொழில் கொள்கையிலே ஒரு இணைப்பு வேண்டும், ஒரு ஒருங்கிணைந்த நிலை வேண்டும். மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய தொழில் கொள்கை—மாநில அரசாங்கங்கள், மக்களிடையே நேரிடையாக தொடர்பு கொண்டிருக்கிற அரசாங்கங்கள்—மாநிலங்களிலே நிலவுகிற யதார்த்த நிலையை எல்லாம் கருத்திலே கொண்டு சமூக, பொருளாதார அபிவிருத்திகளையெல்லாம், தேவைகளையெல்லாம் கருத்தில் கொண்டு அவர்கள் ஏற்படுத்துகிற தொழில் கொள்கைக்கு மாறான ஒரு தொழில் கொள்கையை மத்திய அரசு ஏற்படுத்துமானால், நடைமுறைப்படுத்துமானால் அது நாட்டுக்கு நல்லது அல்ல என்ற வகையில் மத்திய அரசாங்கமும் தன்னுடைய தொழில் கொள்கையை நிர்ணயிப்பதற்கு முன்பு பல்வேறு மாநிலங்களுடைய யதார்த்த சூழ்நிலைகளையெல்லாம் கருத்தில் கொண்டு தொழில் கொள்கையை அவர்கள் வகுக்க வேண்டும் என்பதை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மத்திய அரசுக்குத் தெரிவிப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

1956-லே பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு பெருமகனார் அவர்கள் வகுத்த Industrial Policy of India அதற்குப் பிறகு ஜனதா அரசாங்கம் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு, 1956 ஆவது ஆண்டிலே வகுக்கப்பட்ட பெரும் தொழிற்சாலைகளுக்கு முன்னுரிமை வழங்குவது என்ற நேருவினுடைய

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

[1989 மே 8]

(முற்பகல் 11-40)

கொள்கைக்கு மாறாக சிறு தொழிற்சாலைகளுக்கு கிராமப்புற வளர்ச்சியைக் கருத்தில் கொண்டு முன்னுரிமை வழங்க வேண்மென்று ஜனதா அரசாங்கம் ஒரு புதிய கொள்கையை அறிவித்தது. அதற்குப் பிறகு இன்றைக்கு ஏற்றுமதி இறக்குமதிக்கான கொள்கைகளிலே சில மாறுபாடுகள் அல்லது சில திருத்தங்கள் என்ற அளவுக்கு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதே தவிர ஒரு காம்ப்ரிஹென்சிவ் இண்டஸ்ட்ரியல் பாலிசி என்ற வகையில் ஒரு ஒருங்கிணைந்த முறையிலே மத்திய மாநில அரசுகள் அவரவர்களுடைய துறைகளிலே எப்படி எப்படி தொழில் கொள்கைகளை வகுத்தால் காம்ப்ரிஹென்டரியாக இருக்கும் என்று பார்த்து The Industrial Policy of the Government of India and the State Government should be complementary to each other and there should be a comprehensive Industrial Policy after proper consultation என்ற அளவிற்கு நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள், அவர்களிடத்திலே வற்புறுத்திச் சொல்ல வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே மாதிரி இன்றைக்கு இந்த வட்டியில்லா விற்பனைக் கடன் திட்டத்தில், அந்தத் திட்டம் வரவேற்கக் கூடிய திட்டமாக இருந்தாலும் அதிலே நடைமுறையில் பல சீர்கேடுகள், பல ஒழுங்கீனங்கள் இருப்பது என்பது நம்முடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு வருடமும் அளிக்கப்படுகின்ற இந்த வட்டியில்லா விற்பனைக் கடன் திட்டத்தின் அடிப்படையிலே அது தேவையானவர்களுக்கு ஒரு டைவர்சிபிகேஷன் என்ற முறையிலே கொடுக்கப்படாமல், ஒரு சிலர் யாருக்கு செல்வாக்கு இருக்கிறதோ அவர்களுக்கே ஓட்டு மொத்தமாக அந்த வட்டிக் கடனை 30 இலட்சம்; 40 இலட்சம் என்று யார் தொழில் துறையிலே திமிங்கலம் என்று கருதப்படுகிறார்களோ அவர்களுக்கு இருக்கக் கூடிய pulls and pressures என்ற அடிப்படையிலே அவர்களுக்கே வழங்கப்படுவது என்பதை ஒரு நடைமுறையாக வைத்துக் கொண்டு இருப்பது மாற்றப்பட வேண்டும். ஒரு பெர்ஸ்பெக்டிவ் அலெஸ்மெண்ட் என்ற முறையிலே செய்யப்பட்ட பிறகு தான் உண்மையான தேவை உள்ளவர்களுக்கு யாருக்குக் கொடுத்தால் அந்தத் தொழில் நசுக்கிவிடாமல் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படும், அதே நேரத்தில் அந்தத் தொழில் நடை முறையில் சிறந்து விளங்கும் என்று கருதப்படுகிறதோ அவர்களுக்குத் தான் கொடுக்க வேண்டுமே தவிர, யார் துறையிடம் செல்வாக்கு பெற்றிருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கே ஓட்டு மொத்தமாக ஒரு வருடத்திற்கு ரூ. 40 இலட்சம், 50 இலட்சம் என்று கொடுக்கின்ற பணத்திலே ஒரு ஆளுக்கு, இரண்டு ஆட்சளுக்கு ரூ. 40 இலட்சம், 50 இலட்சம் என்று கொடுக்கின்ற இந்தக் கொடுமை மாற்றப்பட வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன் அதே நேரத்தில் இன்றைக்கு டி.ஜி.சி.

1989 மே 3]

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

வழங்கும் கடன்கள், தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டுக்கழகம் வழங்குகின்ற கடன்கள் நேற்று வரையிலே எப்படி இருந்தது, இன்று வரையிலே எப்படி இருக்கிறது என்று பார்க்கும்போது இன்றைக்குத்தான் நாம் எல்லாம் மகிழ்ந்திடும் வகையில் இந்தத் தொழில் முதலீட்டுக் கழகத்தினுடைய சார்பாக கொடுக்கப்படுகின்ற நிதி எல்லாம் ஏழை எளியவர்களுக்கு, சமுதாயத்திலே அடித் தளத்திலே இருக்கக் கூடிய மக்களுக்கு அதுவும் மிக ஏழையாக இருக்கக் கூடிய மக்களுக்கு இந்தப் பணம் பயன்பட வேண்டும் என்ற அளவில் இந்த அரசு திட்டம் தீட்டி முதல்படியாக இன்றைக்குக் கடன் வழங்குகின்ற திட்டத்தின் அடிப்படையில் ஆட்டோ ரிக்ஷாக்காரர்களுக்கு, டாக்ஸிக்காரர்களுக்கு என்று எல்லாம் இப்படி அவர்கள் ஒரு திட்டத்தைத் தொடங்கி நடைமுறைப்படுத்த ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். எனவே இன்றைக்கு ஏழை எளியவர்கள் வாழ்த்துகிறார்கள். பணம் யாருக்குப் போய்ச் சேர வேண்டுமோ அவர்களுக்குச் சேருகிறது என்ற ஒரு நிம்மதி இன்றைக்கு ஏற்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் இது வரையிலே நாம் பார்க்கும் போது 60 இலட்சம், 70 இலட்சம், ஒரு கோடி, 1½ கோடி என்றெல்லாம் தொழில் முதலீட்டாளர்களுக்கு வழங்குகின்றோம் என்ற அடிப்படையில் இந்தக் கழகம் வழங்கி வருகிற பணத்தை யாருக்கு வழங்குகிறோம் என்ற ஒரு திட்டத்தோடு, யாருக்கு வழங்குகிறார்களோ அவர்கள் தொழிலை நடத்தக் கூடிய நிபுணத்துவம் பெற்றிருக்கிறார்களா, வாய்ப்பை பெற்றிருக்கிறார்களா, தகுந்த சூழ்நிலையிலே அவர்கள் ஃபேக்டரிகளை ஆரம்பிக்கிறார்களா, ஒரு கோடி ரூபாயைத் தரையின் வாயிலாக கொடுக்கும் போது அந்தப் பணம் மீண்டும் அரசுக்கு வருமா, ஒரு ஆண்டுக்கு 80,000 ரூபாய், 1 இலட்சம் ரூபாய் வட்டியாக கடன் செலுத்த வேண்டுமானால் அந்த வட்டியைச் செலுத்தக் கூடிய கெப்பாசிட்டி அவர்களுக்கு இருக்கிறதா, நாணயம் அவர்களுக்கு இருக்கிறதா, அவர்களுக்கு இருக்கக் கூடிய பாங்க் பெசிலிட்டி என்ன, இவற்றை எல்லாம் பார்க்காமல் ஒட்டுமொத்தமாக ஏதோ அவர்களுக்குத் தேவையானவர்கள்—அதிலே பல்வேறுவிதமான சக்திகள் வேலை செய்கின்றன என்ற காரணத்தினாலே அவர்கள் இந்தத் தொழில் முதலீட்டு கழகத்தின் வாயிலாக bonafide industrialists, bonafide entrepreneurs என்ற மாதிரி தொழில்களை ஆரம்பிப்பதற்கு வேண்டிய தன்மைகளை எல்லாம் ஆராய்ந்து கொடுக்க வேண்டும். ஆரம்பித்துவிட்ட பிறகு ஒரு காலக்கெடு வேண்டும், இவ்வளவு காலத்திற்குள் உற்பத்தி தொடங்க வேண்டும் என்ற ஒரு காலக்கெடு வேண்டும். ஆனால் பல வருஷங்களாக கடன் வாங்கியவர்கள் வட்டி கூட செலுத்துவது இல்லை. பல வருஷங்களாக உற்பத்தியை தொடங்குவது இல்லை. பல வருஷங்களாக அதனுடைய எஸ்டாபிளிஷ்மெண்ட் எக்ஸ்பெண்டிச்சர் என்ற முறையிலே பல தொழிற்சாலைகள் இன்றைக்குப் பணத்தை முடக்கி வைத்துக்கொண்டு இருக்கின்றன. பணம் கூட திரும்பி வருவதில்லை. (மணியடிக்கப்பெற்றது). இந்த நிலையிலே பணமும் இல்லை, முதலும் இல்லை, வட்டியும் இல்லை, கொடுத்தோம்

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

[1989 மே 3]

என்ற அவங்காரங்கள் நம்முடைய புத்தகங்களில் இருக்கின்றன. இவ்வளவு பேர்களுக்கு கொடுத்தோம் என்ற அவங்காரங்கள். இந்த அவங்காரங்கள் தேவையா என்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். Please take sincere and speedy steps to recover the money that you have advanced to those people. If they are bonafide and if they have really the production capacity, then, please give them necessary concessions and also give them necessary facilities. Otherwise, please take steps to recover the money—both capital and the interest. இல்லாவிட்டால் அது சமுதாய மறுமலர்ச்சிக்கு வழி வகுக்காது என்பதை மட்டும் நான் அவர்களிடத்திலே சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதே நேரத்தில், இந்தத் தோல் தொழிற்சாலையைக் குறித்து இன்றைக்கு மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். அவற்றினுடைய “எஃப்ஸ்வன்ட்” எல்லாம், கழிவு நீர்கள் எல்லாம் வெளியே வருவதைப் பற்றி எல்லோருக்கும் கவலையுண்டு. ஆனால் தோல் தொழிற்சாலையில் இருந்து மட்டும் தான் வருகிறதா? சாராயத் தொழிற்சாலையிலிருந்து வரவில்லையா? தூர்நாற்றத்திலேயே மிகக் கேடு கெட்ட தூர்நாற்றம் சாராயத் தொழிற்சாலையிலிருந்து வரவில்லையா? அங்கேயிருந்து எஃப்ஸ்வன்ட் வரவில்லையா? சாகோ பேக்டரி என்று சொல்கிறார்களே, அதிலிருந்து எஃப்ஸ்வன்ட் வரவில்லையா? தோல் மட்டும் தான் உங்கள் கண்களிலே தெரிகிறதா? அது மட்டும் தான் நம்முடைய மார்க்கியம் என்று துளைக்கிறதா? என்னாலே கேட்க முடியும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் தொடர்ந்து தூர்நாற்றம் என்று பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது, தீட்சிதர் அவர்கள் முக்கைப் பிடித்துக் கொள்கிறார்கள் (சிரிப்பு).

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : அந்தத் தூர்நாற்றம்தான் “ஃபாரின் எக்ஸ்ஸெஞ்ச் எர்னிங் சோர்ஸ்”. அதனாலே சாப்பாடு இல்லாதவனுக்கு அத்தர் பூசுவதைப் போல, நான்கு நாட்கள் பட்டினி கிடப்பவனுக்கு அத்தர் பூசிப் பயன் என்ன? தொழிலுக்கு ஆக்கத்தைக் கொடுக்கிற, அதுவும் அந்நியச் செலாவணியை ஈட்டித் தருகிற ஒரு தொழிலிலே இன்றைக்கு அவர்களை எல்லாம் கிரிமினல் குற்றவாளிகளாக, ஒரு சாதாரணக் குற்றத்தையும் செய்வதற்குப் பயப்படக் கூடிய அந்த முதலாளிகள் என்று சொல்லக்கூடிய உண்மையான தொழிலாளிகளை, கிரிமினல் குற்றவாளிகளாகப் போட்டு, வாணியம்பாடியிலே அவர்கள் செய்துவிட்டார்கள்; ஆனால் ஆம்பூரிலே, பேரணாம்பட்டிலே மற்ற பகுதிகளிலே கிரிமினல் குற்றவாளிகளாகப் போட்டு, அவர்களைக் குற்றவாளிகள் என்ற முறையில் கோர்ட்டுகளிலே நிறுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள், என்ன நியாயம் என்று நான் கேட்கிறேன். அவர்கள் அதிகமாகப் பணம் சம்பாதிக்க வேண்டும், ஃபாரின் எக்ஸ்ஸெஞ்ச் ஈட்ட வேண்டும் என்று மட்டும் உபதேசம் செய்யக் கூடிய

1989 மே 3] [திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

அரசுகள், அவர்களுடைய அந்த மகத்தான சமுதாய சேவையை, தொழில் முறையிலே அவர்கள் ஆற்றி வருகின்ற அந்த மகத்தான சேவையை உத்தேசித்து, அவர்களுக்கு வசதிகள்—ஒன்று நீங்கள் கடன் கொடுக்க வேண்டும், அல்லது எல். ஐ. சி. கவர்ன்மென்ட் சேர்ந்து கடன் கொடுக்க வேண்டும் அல்லது கழிவுநீரை அகற்றுவதற்கு வேறு ஏதாவது ஒரு திட்டத்தைத் தீட்ட வேண்டும். ஐந்து இலட்சம் ரூபாயை வைத்து வில்லேஜ் இன்டஸ்ட்ரிஸ் ஆக நடத்தக்கூடிய ஒரு தொழிற்சாலையில், 20 இலட்சம் ரூபாயினைச் செலவு செய்து அவர்கள் “எஃப்ஸ்ரவன்ட் பிளான்ட்”-ஐ ஏற்படுத்த வேண்டும் என்றால் அது சத்தியமா? அரசு சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்வதோடு, இந்த மாதிரியான திட்டங்களைத் தீட்டி நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு முன்பு, போடப்பட்ட கேஸ்களைத் தயவு செய்து, கருணை உள்ளம் கொண்டுள்ள மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் வாபஸ் பெற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சர்க்கரை ஆலைகளை எல்லாம் கூட்டுறவுத் துறையில் அமைப்பதை வரவேற்கின்றேன். அதே நேரத்தில், இந்தச் சர்க்கரை ஆலைகளைப் பொறுத்த வரையில் நான் ஒன்றை முதலமைச்சர் அவர்களிடம் கேட்டுக்கொள்வது, நம்முடைய வட ஆற்காடு மாவட்டத்தினுடைய தெற்குப் பகுதி மிகவும் மறுக்கப்பட்டு, மறக்கப்பட்ட பகுதி. நான் இருக்கிற பகுதி வட ஆற்காட்டினுடைய வட பகுதி. அங்கே தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. ஆனால் தெற்குப் பகுதி—நான் என்னுடைய பகுதிக்குக் கேட்கவில்லை—தெற்குப் பகுதி, நியாயமாகக் கொடுக்கப்பட வேண்டிய பகுதி. அந்தப் பகுதியில் குறைந்த பட்சம் ஒரு சர்க்கரை ஆலை, கூட்டுறவுத் துறையிலாவது அரசால் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். போளூர் வட்டம், செங்கம் வட்டம், திருவண்ணாமலை வட்டம், கலசப்பாக்கம் தொகுதி, அந்தப் பகுதிகளெல்லாம் இருக்கின்றன. தயவு செய்து மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்தப் பகுதியிலே தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது)

நான் பேசுகிற காரணத்தால், என்னுடைய சகாக்களுடைய தொகுதிகள் பற்றி இரண்டு வார்த்தைகளில் சொல்லி விடுகிறேன். சிப்காட் நிறுவனம் பூம்புகார் தொகுதியில் காட்டுச் சேரி, வள்ளியம்மை நகர், தில்லையாடி—நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கேட்டாலே மகிழ்ச்சி அடைகிற பெயர்—தில்லையாடி, திருக்கடையூர் பகுதிகளில் ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது. அங்கே இருக்கின்ற நிலங்கள் விவசாயத்திற்குத் தேவை இல்லாத நிலங்களாக இருந்து வருகின்றன. அந்த நிலங்களை சிப்காட் நிறுவனம் கையகப்படுத்தி, பூம்புகார் தொகுதியில் தொழிற்பேட்டை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசு முன்வர வேண்டும் என்று மாண்புமிகு முதல்வர் கலைஞர் அவர்களை நான் கேட்டுக்

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

[1989 மே 3]

கொள்வதோடு, அந்தப் பூம்புகார் தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் எந்த ஒரு தொழிற்சாலையும் இல்லை. ஆனால் அங்கே தொழிற்சாலைகள் நடத்த சாதகமான இடங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. கரும்பு ஏராளமாக விளைகின்ற அந்தப் பகுதியில் 60 கிலோ மீட்டர் தொலைவிலுள்ள வடபாதி மங்கலத்திற்கும், 35 கிலோ மீட்டர் தொலைவிலுள்ள மயிலாடுதுறை சர்க்கரை ஆலைக்கும் தான் இந்தப் பூம்புகார் தொகுதியிலிருந்து கரும்பு ஏற்றிக் கொண்டு போக வேண்டும், அதுவும் மாட்டு வண்டிகளில். எனவே, அந்த நிலைமைகளை உத்தேசித்து பூம்புகார் தொகுதியிலேயே நீங்கள் ஒரு கரும்பு உற்பத்தித் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, ஓ. என். ஜி. சி. நிறுவனம் மூலம் ஏராளமான பெட்ரோல், எரிவாயு போன்ற கனிமப் பொருள்கள் அந்தத் தொகுதியில் கிடைக்கின்றன. அதை அடிப்படையாகக் கொண்டு, மூலப் பொருட்களாகக் கொண்டு தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஜோலார்பேட்டை ஒன்றியத்திலுள்ள பொன்னேரி, மண்டல வாடி அருகே ஒரு தொழிற்பேட்டை ஆரம்பிக்க இடம் பார்க்கப் பட்டுள்ளது. அதை அமைக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்வதோடு, ஆம்பூர், வாணியம்பாடிக்கு இடையிலே தோலை மூலப் பொருளாகக் கொண்டு மற்ற கனிமப் பொருட்களை மூலப் பொருட்களாகக் கொண்டு ஒரு தொழிற்பேட்டை அமைக்க வேண்டும் என்பது நீண்ட காலக் கோரிக்கை. அது கொள்கை ரீதியாக ஏற்றுக்கொண்ட ஒரு கோரிக்கையாகும். எனவே, அதையும் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும் என்று நான் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு, சபாநாயகர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து அமர்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-50)

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே! நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசுகிறபோது இந்த எஃப்ஸ்என்டப் பற்றி மிகுந்த அக்கறையோடு சொன்னதை நானும், எல்லோரும் கேட்டுக்கொண்டு இருந்தோம். தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலையிலிருந்து வருகின்ற கழிவு நீர் மட்டும் அல்ல; சாராயம் வடிக்கின்ற இடத்தில் இருந்தும், கரும்பு ஆலையிலிருந்தும் வருகின்ற அவைகள் எல்லாம் கூட மிக விஷ நீராக வெளியே வருகிறது என்று தெரியும். திருச்சியில் கூட உய்யக்கொண்டான் நதியில் அந்த நீர் விடப்பட்ட காரணத்தால் மீன்கள் செத்து மிதப்பதாக நமக்குச் செய்திகள் வந்தன. ஆனால் இந்தத் தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலையிலிருந்து வெளியே வருகின்ற அந்த நீர் பக்கத்தில் இருக்கின்ற வயல்களை பாழ்படுத்துவதோடு திருப்பத்தூர் போன்ற பகுதிகளில் 35, 40 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் போட்ட குடிநீர்த் திட்டத்தைக்கூட பாழாக்குகின்ற அளவுக்கு இருக்கின்ற காரணத்தால் நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வது இந்த

1989 மே 3]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

எல்பூவன்ட் ட்ரீட்மெண்ட்டுக்கு முதலில் தொழிற்சாலையினுடைய அதிபர்கள் ஒத்துக்கொண்டபடி நடந்துகொள்ளவேண்டும். இல்லை என்றால் அரசு அவர்களுக்காக முன் நின்று சில திட்டங்களை வகுத்துக் கொடுக்க வேண்டும். அதையும் செயல்படுத்தாதவர்கள் விவசாயிகளையும், பொதுமக்களையும் துன்புறுத்துகின்ற காரியத்தைச் செய்தவர்கள் ஆவார்கள். அப்படிச் செய்வதற்கு உரிமை இல்லை என்பதை நாம் சமுதாய கடமையாகச் செய்ய வேண்டும் என்று இங்கே நினைவுப்படுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : மாண்புமிகு

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதில் பதில் என்ன இருக்கிறது. இப்படி ஆரம்பிப்பதுதான் கடைசியில் முடியாமல் போகிறது. அப்பறம் ஒரு நாளைக்கு நான் அனுமதிக்காமல் போவதற்கு இதுதான் காரணம்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு திரு. குமரி அனந்தன் அவர்கள் சொன்ன கருத்தை நானும் ஆதரிக்கிறேன். விவசாயிகளுக்கு, பொது மக்களுக்கு இதனால் பாதகம் ஏற்படக் கூடாது என்று அவர்கள் தெரிவித்த கருத்து ஏற்படையென்று. ஆனால் அதே நேரத்தில் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் உணவைப் பெற்றுக்கொண்டு இருக்கிற, அவர்கள் வேலை வாய்ப்பைப் பெற்று இருக்கின்ற இந்தத் தொழிலை காப்பாற்றுவதும் கூட சமுதாயத்தினுடைய கடமை, அரசின் கடமையாகும். எனவே, இதற்கான திட்டத்தை அரசு நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தக் கழிவு நீரைப் போக்குவதற்கு திட்டத்தைத் தீட்டி அரசு அதிலே அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு அதை நிறைவேற்றுகின்ற வரை அவர்கள் மீது நடவடிக்கையை நிறுத்தி வைத்து அரசாங்கம் அவர்களுக்கும் சலுகை காட்டவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கோரிக்கையே தவிர வேறு அல்ல.

திரு. கோ. பூவராதன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் மன்றத்தில் வைக்கப்பட்டு இருக்கின்ற மானியக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக தொழில் நல்ல முறையில் வளர்ந்தால்தான் தொழிலாளர்கள் நிறைய பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைத்து முதலீடும் அதிகமாகப் போட்டு சிறப்பாக தமிழ்நாடு நல்ல முறையில் வளர்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும். குறிப்பாக அதற்கு நிதி வேண்டும், மின்சாரம் வேண்டும், தண்ணீர் வசதி வேண்டும், போக்குவரத்து வசதிகள் எல்லாம் வேண்டும், இதற்கு நிறைய, எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொல்லியது போல் நிர்வாகத் திறமையும் வேண்டும். அதை நடத்திச் செல்கின்ற பொறுப்புள்ள ஆட்சியும் அதற்கு இருக்க வேண்டும். அப்படி இன்றையதினம் பார்க்கிற போது மின்சாரத் தட்டுப்பாடு இருக்கிறது. முதலமைச்சர் அவர்கள் முதலாவதாக பொறுப்பு ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு நம்முடைய

[திரு. கோ. பூவராகன்]

[1989 மே 3]

மின்சார உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு முதன்முதலாக டெல்லி நகருக்குச் சென்றபோது மின்சார உற்பத்திக்கு அவர்கள் மத்திய அரசு அதிக முதலீடு போடவேண்டும். மின்சார உற்பத்தியை அதிகரிக்கவேண்டும் என்று கேட்டு இருக்கின்றார்கள். குறிப்பாக நெய்வேலியைப் பொறுத்தவரையில் 2-வது அனல் மின்நிலையம் இருப்பதோடு, 3-வது அணு மின் நிலையத்தின் மூலம் மின்சார உற்பத்தியை ஏற்பாடு செய்வதற்கு வழிவகைகளைக் காண வேண்டும் என்று கேட்டு இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக மத்திய அரசு அதற்கு முன்வரவில்லை என்று சொன்னால் நம்முடைய மாநில அரசே எடுத்து 3-வது மின்சார நிலையத்தை ஏற்பாடு செய்வதற்கு முன்வர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு புவனகிரி வட்டாரத்தில் கிடைக்கின்ற ஆயில், கேஸ், எரி வாயு இவற்றை எல்லாம் பயன்படுத்தி தஞ்சை மாவட்டத்திலும், தென் ஆற்காடு மாவட்டத்திலும் கிடைக்கின்ற எண்ணெய், எரி வாயு இவற்றை வைத்து நல்ல முறையில் மின்சார உற்பத்தியைச் செய்வதற்கு 100 மெகா வாட், 200 மெகா வாட், 300 மெகா வாட் என்ற அளவில் சிறிய அளவில் முதலீடு போட்டு அதிக அளவில் மின்சாரத்தை உற்பத்திச் செய்வதற்கு நம்முடைய அரசு முன்வரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கடலூரில் ஒரு பெரிய ராட்சத மின்சார உற்பத்தி நிலையம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று மத்திய அரசினுடைய உத்திரவு கோரப்பட்டு அதற்கு நிறைய அவ்வப்போது விளம்பரங்கள் எல்லாம் வந்தன. அது எந்த அளவிலே இருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். இந்த மின்சார உற்பத்திக்கு அதிக கவனம் காட்ட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு பொதுவாக விவசாயத்தில் இருக்கின்ற அடிப்படை விவசாய உற்பத்தியைப் பொறுத்தே நம்முடைய தொழில் வளர்ச்சியும் இருக்கிறது. அப்படிப் பார்க்கின்றபோது நமக்கு அதிக வாய்ப்பு இருக்கக்கூடிய சர்க்கரை ஆலைக்கு, கரும்பு உற்பத்தி செய்யக்கூடிய அளவுக்கு ஏராளமான விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். கரும்பு சர்க்கரை ஆலைகளை அதிகமாக இன்னும் தமிழ்நாட்டிலே ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று மத்திய அரசாங்கத்திலே ஒரு ஆய்வு செய்து நம்முடைய அரசாங்கமும் அந்த ஆய்விலே இருந்து, ஏராளமாக இன்னும் 30-க்கும் மேற்பட்ட கரும்பு சர்க்கரை ஆலைகளை ஏற்பாடு செய்யலாம் என்று இருக்கிறது.

தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலே பல இடங்களில் இன்னும் கரும்பு உற்பத்திச் செய்யக்கூடிய விவசாயிகள் ஏராளமானவர்கள் இருப்பதனாலே கரும்பு சர்க்கரை ஆலைகளை உருவாக்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்வதற்கு கூட்டுறவுத் துறையிலோ அல்லது தனியார் துறையிலோ அதற்கு முயற்சி எடுக்கவேண்டுமென்று நான் இந்தச் சமயத்தில் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். குறிப்பாக என்

1989 மே 3]

[திரு. கோ. பூவராகன்]

னுடைய தொகுதியிலே மங்கலம்பேட்டை, விஜயமாநகர் பகுதிகளிலே விருத்தாசலத்திலேயிருந்து உருந்தூர்பேட்டைக்கு இடையிலே இருக்கிற பகுதியில் அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் இருக்கின்றன. அந்த வட்டாரத்திலே கரும்பு உற்பத்தி செய்யக்கூடிய விவசாயிகள் ஏராளமானவர்கள் இருக்கிறார்கள். கூட்டுறவுத் துறையிலே வேண்டுமானாலும் அதை ஊக்குவித்து, அதற்கு வேண்டிய நிதியை அவர்கள் அளிப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அந்த இடத்திலே ஒரு கரும்பு சர்க்கரை ஆலையை ஏற்பாடு செய்வதற்கு முயற்சி எடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல, திண்டிவனம், செஞ்சி, திருவெண்ணைநல்லூர் போன்ற பகுதிகளிலேகூட ஏராளமான கரும்பு உற்பத்தி செய்யக் கூடிய விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். 25 கிலோ மீட்டருக்கு இடைவெளியிலே கரும்பு சர்க்கரை ஆலைகளை ஏற்பாடு செய்யலாம் என்று மத்திய அரசாங்கத்திலே அந்த விதியைத் தளர்த்தியிருக்கிறார்கள். இதனாலே எங்கெல்லாம் கரும்பு உற்பத்தி அதிகமாக இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் கரும்பு சர்க்கரை ஆலையை ஆரம்பிப்பதற்கு நம்முடைய அரசாங்கம் முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு, பல இடங்களிலே அதனுடைய கழிவுப் பொருள்களெல்லாம் இருக்கின்றன, தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிப்பதற்கு. லாம். நம்முடைய அரசாங்கத்தின் மூலம் காகிதத் தொழிற்சாலை ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் காகிதத் தொழிற்சாலையே ஆரம்பித்தபோது, அதிக உற்பத்தியைக் கொடுத்தது. அதற்குப் பிறகு மிகவும் குறைந்து விட்டது இந்த ஆண்டுகூட மிகவும் குறைவான உற்பத்தியைத்தான். பார்க்கிறோம். இதற்கு என்ன காரணம் என்று பார்க்க வேண்டும். அரசாங்கம் ஆரம்பித்த இந்தக் காகிதத் தொழிற்சாலையிலே நிர்வாகக் கோளாறா? அல்லது நிதிக் கோளாறா என்று பார்க்கின்றபோது, நிதி நல்ல நிலையிலேதான் இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய ரா-மெட்டிரியல்ஸ்-ம் கிடைக்கிறது. நிர்வாகக் கோளாறின் காரணத்தினாலேதான் அன்றைய தினம் எவ்வளவு உற்பத்தி செய்ததோ அந்த உற்பத்தியை இன்றைய தினம் சுட்டமுடியாத ஒரு சூழ்நிலையைப் பார்க்கிறோம் என்பதை நான் இந்தச் சமயத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, அதையொட்டிய கழிவுப் பொருள்களின்ருந்து மொலாசஸ் நிறைய கிடைப்பதால் சாராய ஆலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நான் முன்புகூட இங்கே எடுத்து வைத்திருக்கிறேன். இந்தச் சாராய ஆலைகளையெல்லாம் அரசாங்கமே

[திரு. கோ. பூவராகன்]

[1989 மே 3]

எடுத்து நடத்த வேண்டுமென்று. அதற்கு முதலீடு அதிகம் தேவை
வில்லை. குறைந்த முதலீட்டிலே அதிக வருவாயை ஈட்டக்கூடிய
ஒரு தொழிலாக அது இன்றையதினம் இருந்து கொண்டிருப்பதை
நாம் பார்க்கிறோம். குறைந்த முதலீட்டைப் போட்டு அதிக
வருவாய் ஈட்டக் கூடியதை தனியார் துறைக்கு விட்டு விடுகிறோம்.
இன்றையதினம் தனியார் துறை, பொதுத் துறை அல்லது
கூட்டுத் துறை என்றே இல்லை. எல்லாத் துறைகளுமே அரசாங்கத்
தினுடைய முதலீட்டிலேதான் நடக்கின்றன. பொதுவாக,
நம்முடைய சிப்காட், டிட்கோ, டி. ஐ. ஐ. சி. போன்ற
எல்லா நிறுவனங்களும் கூட இன்றையதினம் முதலீடு போடு
கின்றபோது கூட 75 சதவீதம் அரசாங்கத்தினுடைய நிதியாகவும்,
25 சதவீதம்தான் தொழில் ஆரம்பிக்கின்றவர்களும் போடு
கிறார்கள். இன்னும் சிலவற்றைப் பார்க்கின்றபோது 90 சதவீதம்
வரையில் அரசாங்கம் பணம் கொடுக்கின்றது. 10 சதவீதம்தான்
தொழிலை ஆரம்பிக்கின்றவர்கள் போடுகிறார்கள். கூட்டுத்
துறையைப் பார்க்கின்றபோது அங்கே தனியார் பணமே கிடை
யாது. தனிப்பட்ட முறையில் கூட்டுத் துறையிலே,
ஜாயிண்ட் செக்ட்டாருக்கு முதலீடு போடுகின்றபோது பாருமே
பணம் போடுவதில்லை. எல்லாம் அரசாங்கத்தினுடைய
பணம்தான். நிதிநிறுவனங்களிலிருந்து முடிக்க முடிக்க நிதியைப்
பெற்று விடுகிறார்கள். ஜாயிண்ட் செக்ட்டார் என்ற பெயரிலே
அவர்கள் நிர்வாகப் பொறுப்பை மட்டும் ஏற்றுக்கொண்டு இருக்
கிறார்கள். அப்படிப் பார்க்கின்றபோது நிர்வாகப் பொறுப்பிலே,
அவர்களுக்கு வேண்டியவர்கள் யாரெல்லாம் சொந்தக்காரர்
களோ, தெரிந்தவர்களோ, வேண்டப்பட்டவர்களோ, அப்படிப்
பட்டவர்கள் தான் இருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தினுடைய
பணத்தைப் பெற்று, முதலீடு முழுவதும் அரசாங்கத்தினுடைய
நிதியிலேயிருந்து ஏற்பாடு செய்து கொண்டு, நிர்வாகப் பொறுப்பு
மட்டும் அவர்களுடைய கையிலே வருகிறது. அப்படி நிர்வாகப்
பொறுப்பு அவர்களிடம் இருந்தாலும் தொழிலாளிகளை யாரா
வது எடுத்துக் கொள்கிறார்களா என்று பார்த்தால், அப்படி
எடுப்பதில்லை. நாம் ஏதோ பெருமையாகச் சொல்லிக்கொண்டு
இருக்கிறோம். அவர்கள் ஏதோ சொந்தப் பணத்திலே இதை
யெல்லாம் நடத்துகிறார்கள் என்று. யார் வீட்டு சோத்துக்கோ
இவர்கள் ஏதோ சாட்சி சொல்வார்கள் என்று சொல்வார்கள்.
அதேமாதிரி நம்முடைய பணத்தைப் பெற்று, அரசாங்கத்தி
னுடைய பணத்தைப் பெற்று, தனிப்பட்ட முறையிலே நிர்
வாகத்துக்கு வந்து, நிர்வாகத்திலே இருக்கிற அத்தனை பொறுப்
பிலும் இருக்கின்றவர்கள் தொழிலாளிகளுக்கு குறித்த அள
விலே வேலை வாய்ப்புகளை அளிப்பதில்லை.

(நண்பகல் 12-00)

அதை சற்றுக் கவனமாக ஆராய்ந்து நிதி நிர்வாகம் செய்கிற
போது, நிதியை நாம் கொடுக்கிறபோது நம்முடைய நிர்வாகத்
துறையிலே உள்ளவர் யாராவது ஒருவர் நிர்வாக இயக்குநராக
அதில் இருக்க வேண்டும். குறிப்பாக சிப்காட்டை எடுத்துக்

1989 மே 3]

[திரு. கோ. பூவராகம்]

கொள்ளுங்கள். சிப்காட் அல்ல; ஸ்பிக் நிறுவனம் இருக்கிறது. ஸ்பிக் நிறுவனத்தை எடுத்துக் கொண்டால் நம்முடைய மூலதனம் அதிகமாக இருக்கிறது. அப்படி இருந்தாலும் அரசாங்கத்திலிருந்து ஒரு நிர்வாக டைரக்டர் யாராவது அதில் இருக்கிறாரா என்று பார்த்தால் இன்றையதினம் ஒருவர் கூட இல்லை. அதே ஜாயிண்ட் செக்டார். இந்த ஜாயிண்ட் செக்டாரில் இன்னொரு ஜாயிண்ட் செக்டார்; அதுதான் படிக்குள்ளே படி என்பார்களே அந்த மாதிரி இருக்கிறது. அந்த ஜாயிண்ட் செக்டாரில் நம்முடைய பணம் இருக்கிறது. ஜாயிண்ட் செக்டாருக்கு இன்னொரு ஜாயிண்ட் செக்டாரில் பணம். அதுவும் ஒரு கோடி, 2 கோடி ரூபாய் அல்ல. 800 கோடி ரூபாய்க்குமேல் மூலதனம் இருக்கிற ஆரோமேட்டிக் இண்டஸ்ட்ரிசுக்கு பணம் கொடுத்தார்கள். அதை எப்படிக்கொடுத்தார்கள், ஏன் கொடுத்தார்கள்? அதைக்கூட நம்முடைய பிரதமர் வந்து தொடங்கி வைப்பதாக இருந்தது. ஏன் அவர்கள் வரவில்லை என்று பார்க்கிறபோது, 'டிக்'-கில் முன்னாலே ஒரு குறிப்பு வைத்திருக்கிறார்கள். இவ்வளவு பெரிய தொகை கொண்ட ஒரு துறையை, ஒரு நிறுவனத்தை தனியார் துறையில் விடக்கூடாது என்று சிபாரிசு அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கிறது. அப்போது இருந்த முதலமைச்சர் அதைக் கொடுக்கக் கூடாது என்று குறிப்பு எழுதியிருந்ததாக எனக்குத் தகவல் தெரிகிறது. அதற்குள் அவர்கள் திடீரென்று தோய்வாய்ப்பட்டு, வைத்தியத்திற்கு சென்றுவிட்ட பிறகு எப்படியோ மறுபடியும் தனியாருக்கு விடப்பட்டது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்தான் அதைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். எனக்குக் கிடைத்த தகவல் முன்னால் இருந்த முதலமைச்சர் தனியார் துறைக்குக் கொடுக்கக் கூடாது என்று எழுதியிருக்கிறார். அதற்குப் பின்னால் எப்படியோ அப்போது இருந்த அமைச்சர் இன்னாருக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டு எழுதி இருக்கிறார். அந்த நிறுவனத்தை ஏற்றிருக்கிறவர்கள் எவ்வளவு மூலதனம் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் ஒரு பைசா கூட இல்லை; ஒரு நயாபைசா கூட அவர்களுடைய முதலீடு அதிலே கிடையாது. சேர்மன், மேனேஜிங் டைரக்டர், இன்னும் முக்கிய பொறுப்பிலே இருக்கிற அத்தனை பேர்களும் அவர்களைச் சேர்ந்தவர்கள்தான். அவர்கள்தான் இன்றைய தினம் அதை நிர்வகிக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. 800 கோடி ரூபாய் மூலதனமுள்ள அந்த ஆரோமேட்டிக் நிறுவனத்தில் அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்த அதிகாரியாக யாரும் கிடையாது. அதில் அவர்களுடைய பங்கு என்ன என்பதை நீங்கள் பார்க்க வேண்டும். சிப்காட் நிறுவனத்தைத் தவிர இன்னும் சில நிறுவனங்கள் அதைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். ஸ்பிக் நிறுவனம் இருக்கிறது. இப்போது கூட கூட்டு முயற்சி நடக்கிறது. கூட்டு முயற்சி என்றால் நம்முடைய பணம். அந்த மாதிரி இன்னொரு கூட்டு முயற்சி. கூட்டு முயற்சியில் இன்னொரு கூட்டு முயற்சி. அது என்ன ஜாயிண்ட் செக்டார் என்று நான் அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட

[திரு. கோ. பூவராகன்]

[1989 மே 3]

நிலைமைக்கு நாம் அனுமதி கொடுத்ததே தவறு. அதை மேற்கொண்டு வளர்ப்பது நல்லமுறையில் இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போன்று பல நிறுவனங்கள் இருக்கின்றன. இந்த டிட்கோ, சிட்கோ எல்லாம் இருக்கின்றன. அவர்கள் எல்லாம் கடன் வழங்கியிருக்கிறார்கள். கடன் வழங்கிவிட்டு, அந்தக் கடனைத் திருப்பிப்பெற முடியாமல் இருக்கிறபோது சிரமத்திற்குள்ளாகிறார்கள். இந்த சிப்காட் நிறுவனம் கூட 7 இடங்களில் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அந்த 7 இடங்களில் 2 இடங்களில் தான் நல்லமுறையில் நடைபெறுகின்றன; எஞ்சிய 5 இடங்களிலே நன்றாக நடக்கவில்லை.

எங்கள் பகுதியிலே தென்னாற்காட்டில் திண்டிவனம் பக்கத்தில் இரட்டணையில் ஆயிரம் ஏக்கருக்குமேல் நிலம் எடுத்து, அங்கே சிப்காட் அமைக்க ஏற்பாடு இருந்தது. அதை ஆரம்பிக்கும்போது செஞ்சி, திண்டிவனம், திருக்கோவிலூர் பகுதிகளிலே மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் இருப்பவர்களை உற்சாகப்படுத்துகின்ற வகையில் சிப்காட்டை ஏற்படுத்தி அது செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போன்று, நெய்வேலியை ஒட்டி, அதிலே கிடைக்கிற 'ரா மெட்ரியல்லை' வைத்து ஒரு தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்போது நெய்வேலியினால் அந்தப் பகுதியில் இருக்கும் மக்களுக்கு முழுக்க முழுக்க ஒருவிதமான வாய்ப்பு வசதியும் கிடைக்கவில்லை. அதைப் போக்குகின்ற வகையில் சிறந்தவகையில் 'இன்டஸ்ட்ரியல் காம்பிளக்ஸ்' ஒன்றை அந்தப் பகுதியிலே ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நேரம் இல்லாத காரணத்தால் இன்னும் இரண்டு நிமிடங்களில் சுருக்கமாகச் சொல்லி முடித்துவிடுகிறேன். நான் முன்பு சொன்ன மாதிரி என்னுடைய தொகுதியிலே கூட ஒரு இன்டஸ்ட்ரி தொடங்கப்பட்டு, பலநாள் நடந்து இப்போது அது மூடப்பட்டுக் கிடக்கிறது. காரணம் நிர்வாகக்கோளாறு. அது தான் செராமிக் இன்டஸ்ட்ரியில். அது இன்றைய தினம் செயல்படவில்லை. ஸ்டோன் வேர் பைப்ஸ் மூலம் நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கு கிட்டத்தட்ட 2.5 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வெளி மாநிலங்களிலே ஆர்டர் கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அண்டை மாநிலங்களில் குறிப்பாக கர்நாடகா, ஆந்திரா போன்ற மாநிலங்களுக்கு அந்தப்பணம் போகிறது. அந்த வருவாயை முன்பு நாம் பெறக்கூடிய வாய்ப்பு இருந்தது. காரணம் அந்த ஸ்டோன் வேர் பைப் தயாரிக்கும் நிறுவனம் நம்மிடம் இருந்தது. அதைப்போன்று 'சானட்டரி வேர் பைப்ஸ்' தயாரிக்கும் தொழிலும் நம்முடைய மாநிலத்தில் விருத்தாசலத்தில் இருந்தது. அந்த வகையில் ஆர்டர் நிறைய இருக்கிறது.

1989 மே 3]

[திரு. கோ. பூவராகன்]

அதில் ஒன்றும் நஷ்டம் வராது. ஆகவே, குறைந்த முதலீட் டிலே மீண்டும் அந்தத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க வேண்டு மன்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் இந்த செராமிக் இன்டஸ்டிரிஸுக்கு முதலீடு போடுவதில் கஷ்டம் இருக்கிறது என்றால் அதை ஜாயின்ட் செக்டாரிஸ் தொடங்க முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும்.

சிமென்ட் உற்பத்தியைப் பொறுத்த மட்டில் நாம் அதிகமாக கவனம் செலுத்த வேண்டும். எங்களுடைய மாவட்டத்திலே திண்டிவனம் பக்கத்திலே சிறிய சிமென்ட் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்கக்கூடிய வாய்ப்புக்கள் இருக்கின்றன. அந்த வாய்ப் புகளை நல்ல முறையில் பயன்படுத்தி நல்ல தொழில் வளர்ச் சியை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

பின்தங்கிய மாவட்டங்கள் என்று பிரிக்கிறபோது சில தாலுக்காக்கள் பின்தங்கிய பகுதிகள் என்று சொல்லப் படுகின்ற அடிப்படையில் விருத்தாசலம் தாலுக்காவையும் பின்தங்கிய தாலுக்காக்களில் சேர்க்கவேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பல இடங்களில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட தொழில்கள் நல்ல முறையில் நடைபெறவில்லை. கங்கப்பா பேப்பர் மில் என்பது வடலூருக்குப் பக்கத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது சரியாக இல்லை. ஏதோ தவறான ஒரு கருத்தைச் சொல்லி இந்த மாதிரி பல இடங்களில் பேப்பர் மில் என்று சொல்லி அரசாங்கத்திலே இருந்து முதலீடு போடுகிற நிலைமை இருக் கிறது. அந்த முதலீடு அவர்களுடைய முதலீடாக இல்லாத காரணத்தால், அந்தத் தொழிற்சாலைகளை எல்லாம் மறுபடியும் திறந்து நம்முடைய பணம் திரும்ப வருவதற்கான ஏற் பாட்டைச் செய்யவேண்டும். பொதுவாக தொழில் முதலீடு செய்கிறபோது 90 சதவீதம், 75 சதவீதம் என்று அரசாங்கத் தின் பணத்தைப் போட்டு ஆரம்பிக்கிறபோது அரசாங்கத் திற்கு முக்கிய பொறுப்பு உண்டு. அந்தத் தொழில் நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடக்கவேண்டும். நல்ல முறையில் நடக்க வில்லை என்றால் ஒத்தாசையாக இருந்து அந்தத் தொழில் நல்ல முறையில் நடத்தப்படுவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். அப்படி ஒத்தாசை செய்யாவிட்டால் தொல்லை கொடுக்காமலாவது இருந்து அந்தத் தொழில் நடைபெறு வதற்கு உதவ வேண்டும்.

இந்தத் தொழில் துறை மானியத்தின்மூலம் நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் எங்களுடைய பகுதியிலே ழுடிக்கிடக்கிற தொழிற்சாலைகளைத் திறப்பதற்கு முன்வர வேண்டும், கரும்பு சர்க்கரை ஆலையை இந்த ஆண்டிலேயே

[திரு. கோ. பூவராகன்]

[1989 மே 9]

தொடங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். தொழில் வளத்தில் அதிகமான கவனம் செலுத்தி, டிட்கோவாக இருந்தாலும், சிப்காட்-ஆக இருந்தாலும் தனிப்பட்ட நபர்களை அதிகமாக ஊக்குவித்து, அவர்களை வளர்ப்பதை நிறுத்தி தொழிலாளர்களுடைய வேலைவாய்ப்பு பெருக்கக்கூடிய அளவில், பொதுத்துறையிலே மற்றும் எந்தத் துறையாக இருந்தாலும் அந்தத் தொழிற்சாலைகளிலே அந்தந்தப் பகுதியிலே இருப்பவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கக்கூடிய அளவில் அந்த உரிமங்களை வழங்குகின்றபோதே கண்டிப்பாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

6. ஒழுங்குப் பிரச்சினை.

ஆளுங்கட்சி “லாபியில்” உள்ள தொலைபேசி சரியாக வேலை செய்யாதது குறித்து.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்: தலைவர் அவர்களே, பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். நம்முடைய ஆளும் கட்சித் தரப்பில் இருக்கிற லாபியில் இருக்கிற தொலைபேசித் துருவி கடந்த 5 நாட்களாகப் பழுதுபட்டு இருப்பதோடு அது உடைந்தும் இருக்கிறது. 5 நாட்களாக அதை மாற்றவேண்டும் என்று சொல்லியும் இதுவரையில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. அப்படி என்றால் உறுப்பினர்கள் எப்படி தங்களுடைய பணிகளைச் செய்யமுடியும் என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன். இப்போதாவது அதை மாற்றுவதற்குத் தலைவர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்வார்களா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இதைப் பேரவை தான் முடிவு செய்ய வேண்டுமா? இதை ஓட்டுக்கு விடலாமா? இதைப்பற்றி முன்னாலேயே என்னுடைய அறையிலே சொல்லி இருக்கிறீர்களா? அவையிலே சொல்லித்தான் செய்யவேண்டும் என்றால், எல்லோரும் வேறு எங்கெங்கெல்லாம் உடைந்து இருக்கின்றன என்று சொல்லுங்கள்., மொத்தமாக நான் குறித்து வைத்துக்கொள்கிறேன். அடுத்து திரு. பொன். விஜயராகவன் அவர்களைப் பேச அழைக்கிறேன்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்: தலைவர் அவர்களே, பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் எதற்காக எழுப்புகிறோம், என்ன சொல்கிறோம்**

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

1989 மே 3]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்னும் வேறு எங்கெங்கெல்லாம் உடைந்திருக்கிறது என்று சொல்லிவிட்டார்கள் என்று சொன்னால் — அவையிலேயே இவை எல்லாவற்றையும் முடிவு செய்துவிட முடியுமா? (குறுக்கீடு) அறையிலேயே என்னிடத்தில கூறியிருக்கலாம் அல்லவா? (குறுக்கீடு) இதிலே என்ன “Point of order” இருக்கிறது? (குறுக்கீடு) திரு. அப்துல் லத்தீப் அவர்கள் முதலிலே ஒன்றைக் கவனிக்கவேண்டும். உங்களுக்குத் தெரியவில்லை என்று சொன்னால் — இந்த மாதிரிக் கேட்பதெல்லாம் ரொம்ப ரொம்பத் தவறு, உங்களுக்கு உரிமை கொடுக்கிறேன் என்கிற காரணத்தால் நீங்கள் நினைத்ததை எல்லாம் பேசுவதற்கு நான் அனுமதிக்க மாட்டேன். (குறுக்கீடு) அடுத்து திரு. பொன். விஜயராகவன் அவர்களைப் பேச அழைக்கிறேன்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் :

**

**

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் நினைத்தபோதெல்லாம் எழுந்து பேசவேண்டுமென்ற அவசியம் இல்லை. அதை அனுமதிக்கவேண்டிய அவசியமும் கிடையாது. (குறுக்கீடு) இதை அறையிலேயே சொல்லியிருக்கலாம் அல்லவா? இது வரையில் என்னிடம் சொல்லவே இல்லை. அதை நன்றாக ஞாபகம் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். (குறுக்கீடு) 5 நாட்களாக வரவில்லை என்றால் என்னிடத்தில் நீங்கள் சொல்லியிருக்கலாம் அல்லவா? இது அலுவல் தொடர்பானது; அவை தொடர்பானதல்ல. (குறுக்கீடுகள்) அடுத்து திரு. பொன். விஜயராகவன் அவர்களை இப்போது பேச அழைக்கிறேன் (குறுக்கீடுகள்).

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. சகலாநிதி : தலைவர் அவர்களே, நண்பர் திரு. அப்துல் லத்தீப் அவர்கள் ஆளும் கட்சிப் பகுதியில் இருப்பவர்கள் உபயோகப்படுத்துகிற தொலைபேசி உடைந்து விட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களே கூட இந்த முறையீட்டைச் செய்திருக்கலாம். அவர்கள் ஆளும் கட்சிக்குத் தோழமைக் கட்சி என்ற முறையில் அந்தத் தோழமையை நிலை நாட்டுவதற்காக தொலைபேசி உடைந்து விட்ட செய்தியை இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தத் தொலைபேசி உடைந்து போயும் இந்த அளவுக்கு ஒரு தொல்லையைக்கொடுத்திருப்பது உள்ளபடியே வேதனைப்படக்கூடிய ஒன்றாகும். எனவே பறிமாறிக் கொள்ளப் பட்ட வார்த்தைகள் என்று நான் சொல்ல மாட்டேன்.

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 மே 3]

தாங்கள் ஒரு வார்த்தையைச் சொல்லப்போக, அதற்குப் பதிலாக மிகக் குடாக நம்முடைய நண்பர் அப்துல் லத்தீப் அவர்கள் பயன்படுத்தி இருக்கின்ற வார்த்தைகளை அவரே சற்று நேரத்திற்குப் பிறகு சிந்தித்துப் பார்த்தால் அவைத் தலைவர் அவர்களைப் புண்படுத்துவது மாத்திரமல்ல, அவைத் தலைவர் புண்படுத்தப்பட்டால், அவையிலே உள்ள உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேர்களும் புண்படுத்தப்பட்டதாகத்தான் பொருள். எனவே அவர்கள் அதை உணர்ந்து அதை அவைக்குறிப்பிலிருந்து அகற்ற வேண்டும் என்று அவரே கேட்டுக்கொள்வார்களேயானால் தலைசிறந்த பண்பாடாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

(பிற்பகல் 12.10)

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒழுங்குப் பிரச்சினை எழுப்புவது என்பது அவைக்கு புதிய ஒன்றல்ல. நான் மற்ற உறுப்பினர்கள் கேட்டுக்கொண்டதற்காக நல்ல எண்ணத்திலே எழுப்பினேன். அதைத் தாங்கள் பெருந்தன்மையோடு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று சொல்லி இருக்கலாம். அதற்கு மாறாக அறையிலே வந்து சொல்லியிருக்க வேண்டும் எப்போது வேண்டுமானாலும் ஒழுங்குப் பிரச்சினை எழுப்புவதா என்று கேட்டது, மற்ற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் எழுப்புவதைப்போல நானும் எழுப்பினேன், அதுவும் பல நேரங்களில் நான் பேசாமலேயே உட்கார்ந்துகொண்டு இருக்கிறேன். ஆனால் தாங்கள் வந்து வேறு விதமாக எடுத்து, என்னைப் பற்றி தனிப்பட்ட முறையிலே, எனக்கு வேதனையிருந்தாலும், அவையினுடைய, இந்தத்தலைவர் அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய அந்த மரியாதையை கண்ணியத்தை, அதை எப்போதும் காக்கக் கூடியவன் நான். இந்த அவையிலே நான் நீண்டநாட்களாக இருந்துகொண்டிருக்கிறேன். அதனுடைய அடிப்படையிலே தான் சொன்னேனே அல்லாது வேறு அல்ல. எனவே.. (குறுக்கீடுகள்).. உறுப்பினர்கள் என்ன சொல்கின்றீர்கள்? அவைத் தலைவர் என்ன சொல்கிறார், அவைத் தலைவருக்கும் எனக்கும் பேச்சு நடந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகையால் தயவுசெய்து.. (குறுக்கீடுகள்) நம்முடைய காங்கிரஸ் நண்பர்கள் ரொம்ப கண்ணியத்தோடு நடந்துகொள்கின்றார்கள். அதற்காக தலைவர் அவர்களுடைய கண்ணியத்தைக்காப்பதில் அவர்கள் காட்டுகிற இந்த அக்கறைக்காக நான் அவர்களுக்கு நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். எனவே தங்களுக்கு இதனால் ஏதாவது மனவருத்தம் ஏற்படும் என்றால், நான் கண்ணியத்தை குறைப்பதற்காக எப்போதுமே நடந்துகொள்ள மாட்டேன். தங்களுக்கு அப்படி ஏதாவது ஏற்பட்டால் அதை அவைக்குறிப்பிலிருந்து நீக்கும்படியாக கேட்டுக்கொண்டு, அப்படி தங்களுக்கு மனவருத்தம் ஏற்பட்டால், நானே வருந்தி அதை அவைக்குறிப்பிலிருந்து நீக்கும்படியாக கேட்டுக்கொள்கிறேன். தயவு

1989 மே 3]

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

செய்து எங்களைப் போன்ற உறுப்பினர்களுக்கு தாங்கள் கொஞ்சம் சலுகை காட்டவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன் (குறுக்கீடுகள்).

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று தங்களுக்கு ஒரு அதிர்ஷ்டமான நாள் என்று கருதுகிறேன். (சிரிப்பு) ஏனென்றால் நம்முடைய காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் எல்லாம் தங்களுக்காக வாதாட வந்திருக்கின்றார்கள். எனவே அதிர்ஷ்டமான நாள். எனவே இந்த பிரச்சினையை இந்த அளவோடு நிறுத்தி, நம்முடைய திரு. அப்துல் லத்தீப் அவர்கள் அவருடைய உள்ளத்தைத் திறந்து காட்டி வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டுவிட்ட காரணத்தினால் அடுத்த நிகழ்ச்சிக்கு நாம் செல்வது நல்லது என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர்கள் என் மீது வைத்திருக்கின்ற பாசத்திற்கு என்னுடைய நெஞ்சார்ந்த நன்றி. அந்தச் சொற்கள் நீக்கப்படுகின்றன.

5 மானியக் கோரிக்கைகள், 1989-90—விவாதமும்
வாக்கெடுப்பும்—தொடர்ச்சி.

திரு. பொன் விஜயராகவன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற தொழில் துறை மானியக் கோரிக்கையின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விழைகிறேன். இங்கே பேசிய உறுப்பினர்கள் எல்லோரும், இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய கடுமையான மின்சார பற்றாக்குறையையும் அந்த மின்சாரப் பற்றாக்குறையினுடைய காரணத்தினாலே தமிழகத் தொழில் துறை தொழில் வளம் எந்த அளவுக்குப்பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்பது பற்றியும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். மின்சார உற்பத்திக்காக அதிகக் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும் என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். அதே நேரத்தில் சில கருத்துக்கள் கூட பரிமாரிக் கொள்ளப்பட்டது. மின்சார உற்பத்திக்காக நாம் திட்டங்களைத் தீட்டும்போது அணு மின்சார நிலையத்தைக் கூட கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு, கூடங்குளத்திலே இருக்கக் கூடிய அணு மின்சார நிலையத்தை நாம் நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு முன் வர வேண்டும் என்று சில உறுப்பினர்கள் கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். என்னைப் பொறுத்த வரையில் அந்தக் கருத்துக்களுக்கு மாறுபட்டவனாக இருந்து ஒரு சில கருத்துக்களைக் சொல்வதற்கு நான் முற்படுகிறேன். இன்றைக்கு அணு மின்சாரம் என்பது உலக அளவில் அது பொருளாதார ரீதியாக லாபமற்றதாக இருக்கிறது என்பது மட்டுமல்ல, ஆபத்தான ஒன்றாகவும் இருக்கிறது என்பதை இன்றைக்கு பல நாடுகளிலே ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிற ஒரு கருத்தாக இருக்கிறது என்பதை இந்த மாமன்றத்திலே சுட்டிக்

[திரு. பொன். விஜயராகவன்] [1989 மே 3]

காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றைக்கு நமக்கு தரப்பட இருக்கின்ற சோவியத் நாட்டினுடைய ரீ—ஆக்டர் எந்த அளவுக்கு பாதுகாப்பான ரீ—ஆக்டர் என்பது பற்றி நாம் இன்றைக்கு ஆய்வு செய்வதற்கான நிலைமையிலே இருக்கிறோம். இன்றைக்கு எத்தனையோ ரீ—ஆக்டர்கள், அணு உலைகள் இருக்கின்றன. Advanced gas-pooled reactors, pressurised water reactors என்று சொல்லப்பட்ட கூடிய இரண்டு அணு உலைகள் இருக்கின்றன. இவைகள் மூலம் ஏராளமான பிரச்சினைகள் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. செர்னோபில்லில் விபத்திற்கு உள்ளாக்கப்பட்ட RBNK 1000 என்று சொல்லக் கூடிய ரீ—ஆக்டரைக் கணக்கில் எடுத்துப் பார்த்தால், அதைத் தரவில்லை. ஆனால் இன்றைக்குத் தரக்கூடிய ரீ—ஆக்டர், அணு உலை VVER 1000 என்ற அளவில், இது மிக நவீனமானது, இதில் ஆபத்தில்லை என்ற கருத்தைக் கூடச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் இந்த மன்றத்திலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவது, சேன்ற வருஷம் சோவியத் நாட்டிலே கூட அவர்கள் அரசுத் துறையில் அறிவித்தபடி கட்டப்பட்டு வருகின்ற 6 அணு மின் நிலையங்கள் கைவிடப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் மின்ஸ், உடேசா என்ற 2 இடங்களிலே கட்டப்பட்டு, நடைமுறைக்கு வருவதாக இருந்து, கைவிடப்பட்ட திட்டங்கள் VVER 1000 ரீ—ஆக்டரைக் கொண்டு நிறுவப்பட வேண்டுமென்று கருத்தில் கொள்ளப் பட்டது. 1981 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1985 ஆம் ஆண்டு வரையிலும் உலக நாடுகள் முழுவதும் ஏற்பட்ட 48 விபத்துக் களில் 16 விபத்துக்கள் இங்கே கூடங்குளத்திலே நமக்குத் தருவதாக ஒத்துக்கொள்ளப்பட்ட VVER அணு உலைகளால்தான் நடந்ததாக அறியப்படுகிறது என்பதை நான் இங்கே கூட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னும் ஒன்று, இன்றைக்கு கூடங்குளம், இந்த அணு மின்சார நிலையத்தை அமைப்பதற்கு ஏற்ற இடம்தானா என்பதைக் கூட ஆய்வு செய்ய வேண்டிய சூழ்நிலையில் நாம் இருக்கிறோம். கூடங்குளத்திலிருந்து, கேரளாவில் இருக்கக் கூடிய சவரை என்று சொல்லக் கூடிய இடங்கள் முழுவதும் இன்றைக்கு கதிர் இயக்கக்கனிமப் பொருள்கள் மிகுந்த பகுதிகளாகும். ஒரு சின்ன விபத்து ஏற்பட்டால் கூட, அது கடற்கரை முழுவதும் பாதிக்கக் கூடிய அளவுக்கு, கேரளா முழுவதும் பாதிக்கக் கூடிய அளவுக்கு இருக்கும் என்பதை நான் இங்கே கூட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அணு கழிவுப் பொருள்கள் இருக்கின்றனவே, இதை என்ன செய்வது என்பது பற்றியும் நாம் சிந்திக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இந்த அணு கழிவுப் பொருள்களுக்கு 'அரை வயது'—Half age என்று சொல்லுவார்கள். அது மட்டும் 24,000 வருஷங்களாக இருக்கிறது. இதை நாம் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். Recorded human

1989 மே 3] [திரு. பொன். விஜயராகவன்]

history என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு, ஆராயப் பட்ட மனித இன வரலாறே 3,000 ஆண்டுகளைக் கூடத் தாண்டவில்லை. அணுக்கழிவான புரூட்டோனியம் இன்றைக்கு உலக நாடுகளிலே, பல்வேறு நாடுகளிலே அணு குண்டு தயாரிக் கப்படுவதற்கு பயன் படுத்தக் கூடிய ஒரு மூலப் பொருளாக இருக்கிறது. இதில் வரக் கூடிய புரூட்டோனியத்தை அணு குண்டு தயாரிப்பதற்காக நாம் ரஷ்யாவுக்கோ அல்லது வேறு யாருக்காவது தரப் போகிறோமா அல்லது இங்கே நாமே அணு குண்டு தயாரிக்கப் போகிறோமா என்பது பற்றி ஒரு விளக்கம் தேவைப்படுகிறது. இந்த ரீ-ஆக்டர்களுடைய வயது 30 ஆண்டுகள் தான். 30 ஆண்டுகள்தான் அது பலன் தரத் தக்கதாக இருக்கிறது. 30 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, அந்த அணு உலைகளை பல்லாயிரக்கணக்கான ஆண்டுகள் பாதுகாப் போடு மூட வேண்டும். இப்படி பாதுகாப்போடு மூடப்பட வேண்டுமென்பது விபரீத விளையாட்டு என்பதைச் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னும் ஒரு கருத்து சொல்லப்படுகிறது. குமரி மாவட்டத்தில் உள்ள பேச்சிப்பாறை அணையிலிருந்துதான் தண்ணீர் அங்கே செல்ல வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் கேள்விப்பட்டவரையில் ஏறத்தாழ 2 டி.எம்.சி. தண்ணீர் பேச்சிப்பாறை அணையிலிருந்து எடுக்கப்பட உள்ளதாகச் சொல்லுகிறார்கள். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே இருக்கக் கூடிய பேச்சிப்பாறை அணையினுடைய தண்ணீரின் மொத்தக் கொள்ளளவு 5 டி.எம்.சி. தான். அங்கே முழுமையாகத் தண்ணீர் இருந்தாலும் கூட, கடை வரம்பு நிலங்களுக்குப் பேர்வதற்கான சூழ்நிலை இல்லை. அதில் 2 டி.எம்.சி. தண்ணீரை எடுத்து விட்டால், இன்னொரு சுடுகாடாக அது மாறிவிடும். எனவே இதை ஒத்துக் கொள்வதற்கு கன்னியாகுமரி மாவட்டத் தில் உள்ள நாங்கள் யாரும் தயாராக இல்லை என்பதை இந்த மாமன்றத்திலே எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். ஏற்கெனவே செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்(குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கொஞ்சம் அவரைப் பேச விடுங்கள். அவர் பேசிய பிறகு மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சொக்கர் அவர்கள் பேசப் போகிறார். அவர் மறுப்புத் தெரிவித்தால் சரியாகப் போய்விடும். இதில் "Point of order" என்ன இருக்கிறது?

திரு. பொன். விஜயராகவன் : தலைவரவர்களே, எனக்கு நேரத்தை அதிகமாகத் தருவீர்களானால் (குறுக்கீடு) I am not yielding, I am on my legs. ஏற்கெனவே செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கக்கூடிய அணு மின்நிலையங் களிலிருந்து பாடம் கற்றுக் கொள்வது என்பது

[திரு. பொன். விஜயராகவன்] [1989 மே 3]

ஒரு முறை. அதை ஏற்றுக் கொண்டால், கல்பாக்கத்தில் இன்றைக்கு நடைபெறுகிற அந்த நிலைமை என்ன என்பதைப் பற்றி தயவு செய்து நீங்கள் பரிசீலித்துப் பார்க்க வேண்டும். இன்றைக்குக் கூட பத்திரிக்கையிலே வந்திருக்கிறது. கடந்த ஜனவரி 1 ஆம் தேதியிலிருந்து இன்றைய வரையிலும் ஒரு அணு உலையிலே மின்சாரம் தயாரிக்கப்படவில்லை.

(பிற்பகல் 12-20)

ஏப்ரல் மாதத்திலிருந்து இன்னொன்று மூடிக் கிடக்கிறது. அது எப்போது மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்யத் தொடங்கும் என்பது யாருக்குமே தெரியாது. சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் முன்னாள் துணை வேந்தர் டாக்டர் மால்கம் ஆதிசேஷயா அவர்கள் அண்மையில் நடைபெற்ற —சென்னையில் நடைபெற்ற —முறைசாரா எரி சக்தி மாநாட்டில் பேசிய பேச்சின் ஒரு பகுதியை நாம் இங்கே கருத்தில கொள்வது தகுந்தது என்று கருதுகிறேன்.

“One is a pedestrian reason, and that is given the record of the two nuclear reactors at Kalpakkam which had a gestation period of 12 years and have been out of order for a longer period than the time they have generated power, which are similar to the experience in the Narora and the Rajasthan units, I do not think that we can count on these plants proposed at Koodankulam for the VIII Plan to provide relief for our power shortage.” என்று ஒரு நல்ல பொருளாதார நிபுணரான அவரே இதைப்பற்றிக் கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்.

இன்னொன்று கல்பாக்கம் அணுமின் நிலையத்தில் உற்பத்தி யாகிற மின்சாரத்திற்கு ஆகும் செலவு என்ன? இது லாபகரமானதுதானா என்பதைப் பற்றி ஒரு விடையை நம் அரசுத் தரப்பிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட புள்ளிவிவரத்தில் இருந்து இங்கே சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

Supplementary Report of the Comptroller and Auditor General of India for the year 1985-86 Part II Union Government (Civil) Madras Atomic Power Project.

I quote—Page No. 16—

.....without taking into account the cost of waste manage-
ment and the likely higher cost of decommissioning and capital repair

1989 மே 3] [திரு. பொன். விஜயராகவன்]

the generation cost of nuclear power for MAPP—worked out to 59.56 paise in 1983-84 and 55.11 paise in 1984-85, as per the proforma accounts of the respective years.

The provision for decommissioning is only Rs. 100 lakhs which may be inadequate. If a higher amount is provided tariff would also go up. Also there is no provision for any major repairs, disaster management. Since nuclear power stations are new, technological thrust areas are yet to be stabilised and recent experiences in MAPP and RAPP indicate the likelihood of periodical major repairs. Non-provision for Capital Repairs requires a review.

No provision has been made for waste management which is fairly an expensive proposition. The DAE is of the view that when the waste is processed and plutonium is produced the cost of plutonium so produced would be equal to the cost of storage of used fuel, the processing cost of such fuel etc. Since plutonium production is in the future and the cost cannot be precisely estimated at present, the view of the DAE is hypothetical and non-commercial. Unquote.

ஆக, இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற ரிப்பேர்களைப்பற்றி அன்றைக்கே அவர்கள் எதிர்பார்த்துத்தான் இதைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

இதில் இன்னொரு வேடிக்கை என்னவென்றால், இந்த அளவுக்கு உற்பத்திச் செலவு ஆகும் என்பது ஒருபுறம் இருந்தாலும், இங்கே நம்முடைய தமிழக மின்சார வாரியத்திற்கு அவர்கள் ஒரு யூனிட் பவர் என்ன விலைக்குக் கொடுக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பக்கம் 76—1987-88 ஆம் ஆண்டில் பர்சேஸ் ஆப் பவர் என்ற தலைப்பில் ஒன்றைச் சொல்லியிருக்கிறார்.

“.....சரியான அளவில் இல்லை என்பது மட்டுமல்ல, ஏற்கெனவே அவர் சொல்லியிருக்கிற விலை குறைவாக இருக்கிறது என்றும், எல்லா பேக்டர்களையும் நாம் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், இன்னும் விலை அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கும் என்றும் அவர் சொல்லியிருக்கிறார். ஆனால் இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருப்பது 1-4-1987 வரை 45.37 பைசா தான் ஒரு யூனிட்டுக்கு என்று அந்த அறிக்கையில் கொடுத்திருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் 59 அல்லது 60 பைசா வரை கூட ஆகலாம் என்றும், அதற்கு மேலும் சில பேக்டர்களைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால் அதிகமாக ஆகும் என்றும் அவர் தம் அறிக்கையில் சொல்லியிருக்கிறார்.

[திரு. பொன். விஜயராகவன்]

[1989 மே 3]

அடுத்து நெய்வேலி தெர்மல் ஸ்டேஷன் 1-4-1980 முதல் 31-3-1981 வரையிலும் போட்டிருக்கிற ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் 55 பைசா தான் ஒரு யூனிட் பவர் என்ற விலையில் நெய்வேலியிடமிருந்து வாங்குகிறோம். இதைப் போல் 1-4-88 முதல் 31-3-1989 வரை 45.75 காசு என்ற அளவில் வாங்கி இருக்கிறோம். அதைக் கூட ரிவைஸ் பண்ணுகிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். இப்படிப்பட்ட நிலையைப் பார்க்கிறபோது அதிகமான அளவுக்கு உற்பத்திச் செலவு ஏற்பட்டும் மத்திய அரசு மாநில அரசுக்கு குறைவான விலைக்குத் தருகிறதா என்று பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது.

இப்படிப்பட்ட நிலையில் பார்க்கும் போது அதிகமான அளவுக்கு உற்பத்திச் செலவு ஏற்பட்டு மத்திய அரசாங்கம் மாநில அரசுக்கு குறைவாகத் தருகிறதா? அதிலே என்ன அரசியலா? அல்லது வேறு ஏதாவது இருக்கிறதா என்பதைப் பற்றி நாம் இங்கே அறிந்த கவேண்டும். நாம் யாரை ஏமாற்றிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைப் பற்றி நமக்கு தெளிவாகத் தெரிய வேண்டும். இங்கே முதலமைச்சர் பேசும்போது சொன்னார்கள். இங்கே சட்டமன்றத்தில் சொல்லப்பட்ட கருத்து, நமக்குச் சொல்லப்பட்ட கருத்து என்னவென்றால், ஒரு நிபுணர் குழுவைப் போட்டு, அந்த நிபுணர் குழு, இது தேவை இல்லை என்கிற அளவிலோ அல்லது தேவை என்றோ சொல்வதை அடிப்படையாகக் கொண்டு தமிழக அரசின் முடிவு இருக்கும் என்று சொல்லப்பட்டது. நான் கேட்டுக்கொள்வது எல்லாம் ஒரு நிபுணர் குழு அறிவிக்கும்போது பல்வேறு கேள்விகளுக்கு நமக்கு விடை கிடைத்தாக வேண்டும். இன்றைக்கு நான் முக்கியமாகக் கேட்டுக்கொள்வது, மரியாதைக்குரிய இந்தியப் பிரதமர் ராஜீவ் காந்தி அவர்களும், சோவியத் நாட்டின் அதிபர் கோர்ப்சேவ் அவர்களும் போட்ட ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படைக் கூட்டா என்று நாம் இங்கே கண்டுபிடிக்க (மணி அடிக்கப்பெற்றது).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும் முன்னாள் சபாநாயகர் அவர்களும் ஒரு தனி மாநாடு நடத்திக் கொண்டு இருப்பது போல் இருக்கிறது.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர். (மணி அடிக்கப்பெற்றது).

திரு. கே. ரமணி : அவையில் இரண்டுவிதமான “ஸ்டான் டர்டு” இருக்க முடியாது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசுகிற காலத்தில் அவர் பேசிய சில விஷயங்கள் மிகவும் ஆட்சேபகரமானது என்று சொல்வதற்காகத் தான் நான் முற்பட்டேன். He was not yielding. நான் உட்கார்ந்து விட்டேன். இப்போது அவர் கேட்கிறார். It is given. How that is given, I don't know.

1989 மே 3]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்போது நான் அவரைப் பேச அனுமதித்ததாக நீங்கள் எப்படி நினைக்கிறீர்கள்? அவர் எழுந்தபோது நீங்களும் எழுந்து விட்டீர்கள்.

திரு. கே. ரமணி : ஒரு மரணப் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்பதற்காக நான் கேட்கிறேன். அப்படி இல்லை என்றால் சொல்லுங்கள்.

திரு. பொன். விஜயராகவன் : தலைவரவர்களே, இது ஜனநாயக நாடு. ஐரன் கர்டெய்னுக்கு உட்பட்டு சில காரியங்களைச் செய்ய முடியாது. இதுபோன்ற மிக முக்கியமான, பக்களைப் பாதிப்புக்குள்ளாகக்கூடியவை மீது ஒரு பொது விவாதம் நடத்தப்பட வேண்டும் என்பது கண்டிப்பான ஒரு தேவை. ஏன் நான் இதைச் சொல்கிறேன் என்று சொன்னால், இந்த ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் ரியாக்டர் கொடுத்துவிட்டு, நான் உனக்கு புளுட்டோனியம் தந்துவிடுகிறேன்; அந்தப் புளுட்டோனியம் எதற்காகப் பயன்படுகிறது? நாம் எல்லோரும் அறிந்த ஒன்று. இப்போது புளுட்டோனியம், ஆட்டம் பாம்பு, அணுகுண்டு தயாரிப்பதற்காகத் தான் மிக அதிகமான அளவுக்கு பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பதை . . .

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : தலைவரவர்களே, சர்வதேச ஒப்பந்தத்தை நேச நாட்டோடு போட்டு இருக்கிற ஒப்பந்தத்தை தவறான உள்நோக்கம் கற்பித்துச் சொல்பவர்கள்; அப்படிச் சொல்லக் கூடாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. பொன். விஜயராகவன் அவர்கள் கூடங்குளம் திட்டத்தினால் ஏற்படுகின்ற நன்மை தீமைகளைப் பற்றி மட்டும் பேசமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. பொன். விஜயராகவன் : தலைவரவர்களே, அதைத் தான் நான் பேசிக்கொண்டு வருகிறேன். ஆட்சேபம் பன்னுவது போல் மட்டுமல்ல, இது மூடி மறைக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்பதற்கு இன்னும் ஆதாரத்தை நான் சொல்ல முடியும்.

“The nuclear politics—The history of nuclear power in Britain” written by Tony Hall என்ற புத்தகத்தில் தெளிவாக இருக்கிறது. (குறுக்கீடு)

[1989 மே 3]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் இப்படி நேரடியாகக் குறுக்கே பேசுவது முறையல்ல. (குறுக்கீடு) நீங்கள் பேசாமல் இருங்கள். அவர் பேசிக்கொண்டு வருவார். அவரா உங்களிடம் பேச வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறார்? (குறுக்கீடு)

திரு. பொன். விஜயராகவன் : தலைவரவர்களே, இந்த மூடு மந்திரம் என்பது இன்றைக்கு நேற்றல்ல. எல்லா "நியூ கிளியர் எஷ்டாபிளிஷ்மெண்ட்" வரும்போது அந்தந்த நாடுகளிலே அவர்கள் செய்கின்ற வேலையைத் தான் செய்கிறார்கள். அதைத்தான்,

I quote :

"Outside scrutiny of the decisions made about nuclear power was inordinately weak. In part this was because of the real difficulty Parliament, and for that matter Government, had in dealing with scientific issues of greater and greater complexity. One MP, Austin Albu, commented that in a world where even scientists found it difficult understanding work in areas other than their own "it is hardly surprising that non-scientific politicians and M. P. struggle helplessly to deal with their responsibilities for deciding policy and appropriate funds"

என்று சொல்லி அன்றைக்கே கூட இதுபோன்ற நிலைமைகள் தான் ஏற்பட்டு இருக்கின்றன. ஆகவே நான் இங்கே சொல்வது 4 ஆயிரம் கோடி ரூபாய்க்கு இது அமைய இருக்கிறது. 2 ஆயிரம் மெகாவாட் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்யும் என்கின்ற காரணத்தாலே 2 ஆயிரம் மெகாவாட் மின்சாரமும் உங்களுக்குக் கிடைக்கும் என்பதல்ல.

(பிற்பகல் 12-30)

சுமார் 400 மெகாவாட் மின்சாரம்கூட, அது எப்பொழுதுவது வேலை செய்தால் — கல்பாக்கம் போன்று அது எப்பொழுதுவது வேலை செய்தால் மட்டும் கிடைக்குமேயல்லாமல் Un-Interrupted power என்பதற்கான உததரவாதம் இப்பொழுது நமக்கு இல்லை. ஆகவே, நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம், இந்தத் திட்டத்தை, தமிழக மக்களை Centuries to centuries-க்குப் பாதிக்கக்கூடிய அளவில் உள்ள இந்தத் திட்டத்தை இந்த Concept itself is wrong, என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்கிறேன். இதற்கு மாற்றுத் திட்டங்களை நீங்கள் கண்டு பிடிக்க வேண்டும். இதற்காக நீங்கள் Open discussion வைக்க வேண்டும். இதில் ஒப்பணாக இருந்து இதனுடைய Pros and cons-ஐ நாம் தெளிவாக விவாதித்து ஒரு நல்ல முடிவு ஏற்படுவதற்கான நல்லதொரு சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1989 மே 3]

[திரு. பொன். விஜயராகவன்]

இன்றைக்குக்கூட அரியானா மாநிலத்தில் குட்காவோம் என்று சொல்லக்கூடிய இடத்தில் சூரிய ஒளியைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு Solar thermal power-இல் ஐம்பது கிலோவாட் மின் சாரத்தைத் தயாரிப்பதற்கான முயற்சியை இன்றைக்குத் தொடங்கியிருக்கின்றார்கள். இதைப்போன்ற மாற்றுத் திட்டங்களைப் பரிசீலிக்கலாம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இந்தத் திட்டத்தை அடியோடு கைவிட வேண்டுமென்று கேட்டு, ஒரு நல்ல ஹெல்த்தி டிஸ்கஷனுக்கு இந்த அரசாங்கம் வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தொழில் துறையைப் பொறுத்தவரையில் டாமின் நிறுவனத்தில் ஏராளமான முறைகேடுகள் நடைபெற்று இருக்கின்றன என்பதைப் பற்றி இங்கே மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களே, பல கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். இந்த டாமின் நிறுவனத்தில் இருக்கக்கூடிய Vehicle Log Book-இல் சில கருத்துக்கள் இருக்கின்றன. இதை நான் முதலமைச்சரவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். ஒரு இடத்தில் போடப்பட்டிருக்கிறது.

22 Nos. of polished slabs-delivery to Salem Minister's house.

இன்னொரு இடத்தில் போடப்பட்டிருப்பது, இன்னொரு Log Book-ல் போடப்பட்டிருப்பது, ஒரு திரைப்பட மியூசிக் டைரக்டர் வீட்டுக்கு, நான் பெயரைச் சொல்ல விரும்பவில்லை. 22 Nos. of polished black stones-delivery to Gangai Amaran's house என்கிற அளவில் இன்னொரு கருத்தும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. டாமின் நிறுவனம் என்பது Hundred per cent export oriented industry என்று நான் அறிகிறேன். சேலம் எப்பொழுது export zone-க்குள்ளே வந்தது என்பது தெரியவில்லை. கங்கை அமரன் எந்த நாட்டைச் சேர்ந்தவர் என்றும் தெரியவில்லை.

இதுபோன்ற ஏராளமான முறைகேடுகளைப்பற்றி என்னிடம் தகவல்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் காலம் மிகவும் குறைவாக இருக்கின்ற காரணத்தினால் நான் அதைப்பற்றி விரிவாகக் கூற முடியவில்லை. அதைப்பற்றி ஏராளமான தகவல்களை நான் வைத்திருக்கின்றேன்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : தலைவரவர்களே, அந்தத் தேதி என்ன என்பதை நாம் அறிய விரும்புகின்றோம்.

திரு. பொன் விஜயராகவன் : கங்கை அமரனுக்கு வழங்கப் பட்டதாகச் சொல்லப்படுகின்ற தேதி 7—1—1988 ; சேலத்திற்கு அமைச்சருக்குப் போன தேதி 22—12—1987 என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. ஏராளமான முறைகேடுகள் இந்த நிறுவனத்தில் இருக்கின்றன. நான் வேண்டுமானால் முதலமைச்சரோடு இதை

[திரு பொன். விஜயராகவன்] [1989 மே 3]

விவாதித்துப் பல்வேறு காரியங்களைப் பற்றி எடுத்துத் தருவதற்கு இருக்கின்றேன். தமிழகத்திற்கு ஏராளமான வருமானத்தைத் தருகின்ற இந்த நல்ல நிறுவனத்தை, முதலாளிகள் எல்லாம் ஏராளமான அளவில் கோடானு கோடிக் கணக்கில் பணத்தைச் சம்பாதிக்கின்ற இதுபோன்ற தொழில் அரசாங்கத்திற்கு ஏராளமான இழப்பை ஏற்படுத்துகிறது. இதை முறைப்படுத்தி, அரசுக்கு அதிகமான வருவாயை ஏற்படுத்தித் தருவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்து, எல்காட் என்ற ஒரு நிறுவனம் : Electronics Industry என்ற ஒன்று இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு நிறுவனம் இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டில் இருப்பதைப்போன்றே தெரியவில்லை, உதாரணத்திற்கு, keltron, uptron போன்ற மற்ற மாநிலங்களில் இருக்கக்கூடிய இந்த Electronics நிறுவனங்களெல்லாம் மிகச் சிறப்பாகப் பணியாற்றிக் கொண்டு வருவது மட்டுமல்ல ; சர்வதேச நிறுவனங்களோடு போட்டியிடும் அளவிற்கு இருக்கின்றன. ஆனால் நம்முடைய தரம் மட்டும் மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. அதையும் நன்றாக ஆய்ந்து, அவைகளையும் சரிப்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளில் அரசு ஈடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி, விடைபெறுகிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

திரு.கே. ரமணி: மதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, நமது மதிப்புமிக்க உறுப்பினர் திரு. பொன்.விஜயராகவன் அவர்கள் சொல்லும் பொழுது மிகவும் ஆட்சேபகரமான விஷயம்—நம் அவைக்குறிப்பிலே இருக்க முடியாத விஷயத்தைச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள் என்பதை அவையினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்காக நான் இதைச் சொல்கிறேன்.

இங்கே அணு மின்சார நிலையம் உருவாக்குவது என்பது, அணுவைச் சமாதானத்திற்காகப் பயன்படுத்த வேண்டும். ஆனால் அதற்கு நேர்மாறாக ரஷ்யாவிலிருந்து மெஷின்கள் சப்ளை என்றும், இந்திய அரசாங்கத்தோடு ஒப்பந்தம் செய்து, அந்த சப்ளை பிசியக் கூடிய மெஷினிலே அந்த யூரேனியத்தை என்ரிச் பண்ணி, அதற்கு எரிபொருளை உபயோகப்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது ; புளுட்டேனியம், அதை எப்படி உபயோகப்படுத்த வேண்டி இருக்கிறது என்று அவர் சொல்கிறார். அது எல்லா நாடுகளிலும் நடக்கக்கூடிய ஒரு நடவடிக்கை. அது இல்லாமல் அந்த எரிபொருளை உண்டாக்க முடியாது. அப்படிச் செய்து கொடுப்பது என்பது அணுகுண்டு தயார் பண்ணுவதற்கு ரொம்பவும் பக்கத்தில் வந்திருக்கும்படியான ஒரு டெவலப்மெண்ட். ஆகவே, ரஷ்யாவிற்கு நான் மெஷின் தருகிறேன், நீங்கள் அதை வாங்கி வைத்து இங்கே சமாதானத்திற்காக அணுவைக் கொண்டு மின்சார உற்பத்தியைப்பண்ணுவது என்று ஆரம்பித்து, அந்த அணுகுண்டைத் தயாரிப்பதற்கு வேண்டிய

1989 மே 3]

[திரு. கே. ரமணி]

புனட்டோனியத்தை சப்ளை பஸ்ஸுவதற்கு நீங்கள் ஏற்பாடு செய்வதற்காகக் கொடுக்கக்கூடிய ஏற்பாடு. அப்படி செய்திருக்கிறார்களா என்று சந்தேகப்படுகிறேன் என்று சொல்கிறார்கள். சோவியத் நாடும், இந்திய நாடும் Friendly Countries. நாடு முழுவதும், உலகம் முழுவதும் வரவேற்றிருக்கிற நாடுகள். அவர்களிடம் இப்படி ஒப்பந்தம் இல்லை. பகிரங்கமாக வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. எத்தனையோ கருத்து வேற்றுமைகள் நமக்கும் இந்திய அரசுக்கும் மற்றவைகளுக்கும் இருக்கிறது. ஆனால் நாட்டினுடைய ஒற்றுமையை, நாட்டினுடைய சுதந்திரத்தைப் பாதுகாப்பதில் இப்படிப்பட்ட ஒப்பந்தம் அந்த friendly relations உடையக்கூடிய நிலையில் இது வருகிறது. இன்றைக்கு 4,000 கோடி ரூபாயில் கூடங்குளம் மின்நிலையம் உருவானால் உடனே அணுக்கதிர் இயக்கம் ஏற்பட்டு தமிழ்நாடு முழுவதும் பாழாகிவிடும் என்ற நிலையை இன்றைக்கு நாம் இங்கே வற்புறுத்தி முடிவிற்கு கொண்டு வருவது என்பது கூடாது சில இண்டரஸ்ட்டு கண்டரீஸ், வேறு பல நாடுகள் இங்கே இப்படிப்பட்ட முக்கியமான நுணுக்கக்கலை வளர்ச்சியில் முன்வந்திருக்கிற தமிழ்நாட்டில் என்ஜினியரிங் தொழில்கள் வளரக்கூடாது, பின்தங்கிய நிலையில் தமிழ்நாடு இருக்கவேண்டும்—வேறு பல நாடுகளிலிருந்து அவர்கள் இயந்திரங்கள் விற்பதற்கு இங்கே தேவை. அதற்காக இந்த வளர்ச்சியைத் தடுப்பதற்கு செய்யக் கூடிய ஒரு சதி. அந்த சதிக்கு நாம் துணை போகக்கூடிய நிலை இங்கே கூடாது. இந்த வித்தியாசம் நம்முடைய நண்பர் மாண்புமிகு திரு. பொன். விஜயராகவன் அவர்களுக்கு இருக்கிறது என்றால், நாம் இந்தச் சபையில் அதுபற்றி விவாதிக்கலாம். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களும் அதுபற்றி சொல்லி இருக்கிறார்கள். நாமே அதை விவாதிக்கலாம். அதை விட்டுவிட்டு இரகசியமாக அதாவது ஒரு சதித்தனமாக முறையில் அணுகுண்டு தயார் செய்வதற்கு இந்திய நாட்டில் கூடங்குளத்தை அதற்கு வேண்டிய மெட்டிரியல்சைக் கொடுப்பதற்கு தளமாக உபயோகப்படுத்துகிறோம் என்று சொல்லக்கூடிய இந்த நாட்டிற்கும், மக்களுக்கும் எதிரான அந்த வார்த்தைகளை “ரெமூவ்” பண்ண வேண்டும். அது இருக்கக்கூடாது என்பது என்னுடைய கருத்து.

திரு. பொன். விஜயராகவன் : தலைவர் அவர்களே, ...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது ஒரு விவாதப் பொருள். எனவே, அவர்களுடைய கருத்தும், உங்களுடைய கருத்தும் சேர்ந்தே இடம் பெறுகிறது. திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் ..

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, There is a Treaty of Peace, friendship and co-operation with the Soviet Union,

[திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம்] [1989 மே 3]

நமக்கு சோவியத் நாட்டோடு நேச ஒப்பந்தம் இருக்கிறது. நம்முடைய நாட்டோடு நட்பு ஒப்பந்தம் கொண்டிருக்கிற அந்த நாட்டின் நோக்கத்தைப் பற்றி தவறான உள்நோக்கம் கற்பித்து இங்கே உறுப்பினர் அவர்கள் பேசினார்கள் என்பதற்காகத் தான் நான் எழுந்து நின்றேன். அதுமட்டுமல்லாமல் அவர் சொன்ன பல தகவல்களில் தவறான கருத்துக்கள் உள்ளன. ஐரோப்பா முழுவதும் இன்றையதினம் இயங்கிக் கொண்டிருப்பது அணு மின்நிலையங்கள்தான்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நாம் கூடங்குளம் திட்டத்தைப் பற்றி விவாதம் தொடங்கி நடத்துகிறோமா? அடுத்து உங்கள் உறுப்பினர் பேசப் போகிறாரே! பிரச்சினை என்னவென்று மட்டும் சொல்லுங்கள்.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : தலைவர் அவர்களே, தவறான தகவல்கள். கோர்ப்பசேவ் பெயர் இங்கே வந்தது, ராஜீவ் காந்தி பெயர் இங்கே வந்தது. கோர்ப்பசேவுக்கும், ராஜீவ் காந்திக்கும் உள்ள ஒப்பந்தத்தை குறை சொல்லி யிருக்கிறார். அதில்தான் நான் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் 'ரெய்ஸ்' பண்ணினேன். என்னுடைய கருத்தைச் சொல்கிறேன். ஆகவே, நம்முடைய நேச நாட்டோடு தவறான எண்ணம் வரக் கூடாது. அவர்கள் நம்மிடமிருந்து புளுட்டோனியம் வாங்கி அணுகுண்டை உற்பத்தி செய்யப்போகிறார்கள் என்று பேசினார்கள். சோவியத் யூனியன் உலகத்தில் அமைதி நிலவ வேண்டுமென்று விரும்புகிற நாடு. நிச்சயமாக நமக்கு அவர் களுடைய ரீயாக்ட்டரை கொடுத்து இங்கேயிருந்து புளுட் டோனியம் வாங்கி அதிலிருந்து அணுகுண்டைத் தயாரிக்கிற நிலையில் அவர்கள் இல்லையென்பதைத் தெளிவாக்க விரும்புகிறேன். அவர் கொன்ன தவறான கருத்துக்கள் நம்முடைய அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்பட வேண்டும். உலகம் முழுவதும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருப்பது.....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கருத்துக்கள் அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்பட வேண்டுமென்றால் ஒரு பெரிய பேச்சு, மூன்று பேர் பேசிய பேச்சு முழுவதும் நீக்கப்பட வேண்டியிருக்கும். திரு. பொன். விஜயராகவன் அவர்கள் சொன்ன தற்கு திரு. ரமணி அவர்கள் பதில் சொல்லி இருக்கிறார்கள். நீங்கள் பதில் சொல்லி இருக்கிறீர்கள். ஆகவே அதற்கு மாறான கருத்துக்கள் இடம் பெற்றிருக்கிற காரணத்தால், அவைக்குறிப்பிலிருந்து நீக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை யென்றே கருதுகிறேன்.

திரு. பொன். விஜயராகவன் : தலைவர் அவர்களே, தவறான கருத்து என்று மாண்புமிகு திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் இரண்டு நாடு

1989 மே 3]

[திரு. பொன். விஜயராகவன்]

களுக்கும் இருக்கக்கூடிய நேசத்தைப் பற்றியோ, நட்பைப் பற்றியோ குறை கூறிச் சொல்லவில்லை. இதற்கு ஒரு விவாதம் நடத்த வேண்டும், இதுபற்றி நிபுணர் குழு வைத்து அது பரிசீலித்துதான் ஒரு முடிவிற்கு வர வேண்டும் என்கிறபோது, இதையும் சேர்த்து பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொண்டேனேயல்லாமல், அதுவும் அச்சத்திற்கு இடம் தருகிற அளவிற்கு சில காரியங்கள் இருக்கின்றன என்ற வகையில், அச்சத்திற்கு இடம் இருக்கிற காரணத்தால் ஒரு ஜனநாயக நாட்டில் இதை விவாதிக்க உரிமை வேண்டுமென்று கேட்டனேயல்லாமல் வேறில்லை. தாராப்பூரில் நடந்தாலும் சரிதான். இதை எந்த நாடு தந்தாலும், இது சோவியத் யூனியனிலிருந்து வருகிறதோ, அமெரிக்காவிலிருந்து வருகிறதோ, இது எங்கேயிருந்து வந்தாலும், இந்த 'கான்செப்ட்டை' நாங்கள் எதிர்க்கிறோம் என்ற அளவில் தான் அதைச் சொல்கிறோமேயல்லாமல் சோவியத் நாடு வரக்கூடாது என்பதற்காக நடைமுறைப்படுத்துகிற ஒரு காரியமாக மரியாதைக்குரிய உறுப்பினர் திரு. ரமணி அவர்களும் உறுப்பினர் திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களும் இதை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய தேவையில்லை. ஒரு விவாதத்தை, நல்ல விவாதத்தை நாம் வைத்து பொதுவாக ஒரு ஜனநாயக நாட்டிலே அதைப்பற்றி விவாதித்து முடிவு எடுக்கிற ஒரு பழக்கத்தை வைத்திருக்கிற காரணத்தால் இதை மட்டும் ஏன் மூடிவைக்கவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது என்பதைத்தான் நான் இங்கே குறிப்பிட்டேனே அல்லாமல், வேறு உள்நோக்கம் இல்லை.

(பிற்பகல் 12-40)

திரு. ஜி. வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, அருமை நண்பர் திரு. பொன் விஜயராகவன் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். அதற்கு நடுவிலே ஏதோ சாமான்கள் வந்து சேலத்திலே மினிஸ்ட்ருடைய வீட்டிலே பதுக்கி வைத்திருப்பதாகவும், இன்னொன்று கங்கை அமரன் வீட்டிலே இருப்பதாகவும், அந்தக் குற்றச்சாட்டைப் பற்றி சரியாக விளக்காமல் அவர்கள் பாட்டுக்கு போய் விட்டார்கள். சந்தேகம் எப்படி ஏற்பட்டது என்றால் இங்கே உட்கார்ந்து இருக்கிற ஒரு மினிஸ்டர், ஏதோ அங்கேயிருக்கிற கங்கை அமரன் வீட்டிலே என்று சொல்லிவிட்டார்கள். ஏன் என்றால் அது எல்லாம் விலை உயர்ந்த பொருளாக இருக்கும். சாமானியமாக இல்லாமல், லட்சக்கணக்கிலே, கோடிக்கணக்கிலே இருந்தாலும் இருக்கலாம். எனவே அவற்றை விலை கொடுத்து வாங்கி வைத்திருக்கிறார்களா, அல்லது இனாமாக வந்து பதுக்கி வைத்திருக்கிறார்களா என்பதைப் பற்றி அவர்கள் சரியாக விளக்கம் தரவில்லை. அதைப் பற்றி சரியான விளக்கம் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1989 மே 3]

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் தீட்சிதர் அவர்கள் சொன்னதற்கு முந்தைய செய்தியைப் பற்றி ஒரே ஒரு கருத்தின் அடிப்படையிலே சொல்ல விரும்புகிறேன் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பொன். விஜயராகவன் அவர்கள் அணு உலையிலிருந்து வருகிற ஆபத்தைப் பற்றி, அச்சத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இது சம்பந்தமாக நான் இங்கே சொல்ல விழைகிறேன். அணு உலையிலிருந்து நியூக்கினியர் ரேடியேசனிலிருந்து நமக்கு வருவது ஒருவேளை 4 முதற்கொண்டு 6 என்று சொல்லுகின்ற, எம்.ஆர்.இ.எம். என்று சொல்கிற ஒரு அளவு, —எம்.ஆர்.இ.எம். என்று சொல்கிற அளவு—4 முதற்கொண்டு 6 வரை—இருக்கக்கூடும். ஆனால் சில இயற்கைச் சூழ்நிலையிலே அது 100 எம்.ஆர்.இ.எம். வரையில் இருப்பதாகவும், கேரளாவிலே இருக்கிற மானோசைட் பகுதி இருக்கிறதே, அதிலே மட்டும் 100 எம்.ஆர்.இ.எம். இருப்பதாகவும், அணு உலையிலே யிருந்து வருவது 4 எம்.ஆர்.இ.எம். என்றால், கேரளாவிலே இருக்கிற மானோசைட் பகுதியிலே, இயற்கையிலே இப்போது வந்துகொண்டிருப்பது, எவ்வளவு என்றால், 100 என்று இருக்கிற காரணத்தாலே, எந்தவிதமான ஆபத்தும் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். இது ஒன்று.

இரண்டாவது செய்தி, நாம் இதை விடுவதாக இருந்தால், எத்தனையோ மாநிலங்கள் அதை இருகரம் கூப்பி வரவேற்பதற்குத் தயாராக இருக்கின்றன. மூன்றாவது, கர்நாடகாவிலே இதைப்பற்றிய கருத்துக்கள் பரிமாறப்பட்டாலும்கூட கர்நாடக அரசு, முன்னாலே இருந்த அரசு, உள்ளிட்ட பாப்புலர் கவன்மென்ட், கெய்கா என்று சொல்கிற இடத்திலே வருகின்ற அணு மின் உலையை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அதற்கு அரசாங்க ரீதியிலே எதிர்ப்பே தெரிவிக்கப்படவில்லை. ஆக, இந்தியா முழுவதும் இப்படி ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற நேரத்திலே தமிழகத்திலே மின்பற்றாக்குறை இருக்கிறது. நான் இன்று காலையிலே ஒரு பெரியவரிடம் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது, அவர் சொன்னார், டி.வி.எஸ். மட்டுமே மின் பற்றாக்குறையின் காரணமாக, பாண்டிச்சேரிக்கு இரண்டு தொழிற்சாலைகளைக் கொண்டு போய்விட்டது. நமக்குத் தேவைப்படுவது 4 ஆயிரம் மெகாவாட். நம்மிடம் உற்பத்தியாவதோ 2300 மெகாவாட்டான். இவ்வளவு பற்றாக்குறை இருக்கிற காரணத்தாலே, 4000 கோடி ரூபாயிலே ஏறத்தாழ 2000 மெகாவாட் வருமானால், நமது மொத்த மின்சார உற்பத்தியே 4300, மெகாவாட்டாக இருக்கும், 300 மெகாவாட் எக்ச்சாக இருக்கும். ஆகவே, ஆபத்து இல்லை, ஆபத்து இல்லை என்று எல்லோரும் சொல்கிறார்கள். செர்னபில்லிலே வெளியேறிய மக்களை மீண்டும் குடியேற்றுகிறார்கள். செய்தி வந்திருக்கிறது. ஆதலாலே, அவருக்கு இருக்கிற அச்சத்தை வெளிப்படுத்துவதிலே தவறு இல்லை என்று சொன்னாலும், இந்திய—சோவியத் ஒப்பந்தமே ஏதோ ஒரு சூதாக நடை

1989 மே 3]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

பெறுகிறது என்பதை எல்லாம் இங்கே சொல்லாமல், ஒருவருக்கொருவர் உதவிகரமாக இருப்பதற்காகத்தான் இந்த ஒப்பந்தம் என்பதையும், நமக்கு ஒளி கிடைக்கும், நமக்கு நல்ல தொழிற்சாலைகள் வருவதற்கு வழி கிடைக்கும், எனவே நமது அரசாங்கம் நல்ல வகையிலே பாதுகாப்பதோடு இதை ஏற்பாடு செய்வதற்குத்தான் முனைய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

*திரு. ரா. சொக்கர் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, தொழிற்சாலை பற்றிய விவாதத்தில் அதிகமாகப் பேசவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். இருந்தபோதிலும் கூடங்குளம் பிரச்சினை வந்துவிட்டதால் மிகச் சருக்கமாகச் சொல்லி முடித்துவிடுகிறேன். முதலிலே பாதுகாப்பு இல்லை என்று சொன்னார்கள். இந்தியாவிலே உற்பத்தி செய்யக்கூடிய மொத்த மின்சாரத்தில் அட்டாமிக் பவர் மூலமாக உற்பத்தி செய்வதினுடைய அளவு 2.7 சதவீதம். அதாவது 1465 மெகாவாட். ஆனால் பிரான்ஸ் நாட்டிலே — மொத்தம் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய மின்சாரத்தில்—அங்கு உற்பத்தி செய்யப்படுவது 70 சதவீதம், அதாவது 50 ஆயிரம் மெகாவாட், மொத்தம் 53 யூனிட்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே இதை சாதாரணமாக ஒரு பொது அறிவுக்கு விட்டுவிடலாம். 70 சதவீதம், 50 ஆயிரம் மெகாவாட் வைதுக்கொண்டு இருக்கிறது ஒரு நாடு. 2.7 சதவீதம், 1465 மெகாவாட்டை வைத்து நாம் பயப்படவேண்டுமா என்பதைக் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். கழிவுப் பொருட்களை என்ன செய்யப் போகிறார்கள் என்று கேட்டார்கள். கூடங்குளத்திலே ஒரு துறைமுகம் ஏற்படுத்தப்பட இருக்கிறது. ரஷ்ய நாட்டுக்கு அந்தக் கழிவுப் பொருட்கள் முழுவதும் எடுத்துச் செல்லப்படவிருக்கிறது. பேச்சிப்பாறை அணையைப் பற்றி ஒரு உண்மைக்கு மாறுதலான தகவலைக் கூறியிருக்கிறார்கள். பேச்சிப்பாறையினுடைய மொத்த கொள்அளவு 4840 எம்.சி.எப்.டி. The dam has been designed for less than two fillings மொத்தம் 9000 எம்.சி.எப்.டி. தண்ணீரை அங்கே தேக்கமுடியும். கூடங்குளம் அணு மின் நிலையத்திற்குத் தேவையான தண்ணீர் 10 க்யூசெக்ஸ். 10 க்யூசெக்ஸ் என்பது ஒரு ஆண்டு முழுவதற்கும் 330 எம்.சி.எப்.டி. தான். ஆக மொத்தம் 9000 எம்.சி.எப்.டி. தண்ணீரில் 330 எம்.சி.எப்.டி. தண்ணீரை எடுத்தால் அது 3 சதவீதம் தண்ணீர் ஆகுமே அன்றி, அவர் கூறியதைப் போல் 5 டி.எம்.சியில், 2 டி.எம்.சி என்பது ஒரு உண்மைக்கு மாறான கருத்து என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும் பேச்சிப்பாறை அணைக்கட்டின் டெட் ஸ்டோரேஜில் இருக்கக் கூடிய தண்ணீரின் அளவே 900 எம்.சி.எப்.டி. ஆகும். 'மெரைன் லைஃப்' பாதிக்கப்படும். மீன் இனங்கள் இறந்துவிடும் என்று ஒரு தவறான கருத்து இருந்துவருகிறது. அதற்கு ஒரு செய்தியை நான் படித்துவிடுகிறேன். 'பிரான்ஸ்' நாட்டிலே அட்டாமிக் பவர் சேர்மனுக்கு அட்வைசராக இருந்தவர் என்ன கருத்தைக் கூறுகிறார் என்றால், 'பிரான்ஸ்' நாட்டில் மீன் பிடிப்

[திரு. ரா. சொக்கர்]

[1989 மே 3]

கான் போட்டி நடக்கும்போது அந்த அட்டாமிக் பவர் ஸ்டேஷனிலிருந்து கழிவு தண்ணீர் எங்கே வந்து கலக்கின்றதோ, அங்கேதான் மீன் பிடிக்கச் செல்வார்களாம். ஏனென்றால் சாதாரணக் கடல் நீரைவிட அங்கே 5 டிகிரி வெப்பம் அதிகமாக இருக்கின்ற காரணத்தால் மீன் குஞ்சுகள் அதிகமாக பொறிப்பதற்கு இயற்கையிலேயே அந்தச் சூழ்நிலை பயன்படுகிறது என்று கூறி அங்கே அதிகமாக மீன் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது என்பதை அனுபவப்பூர்வமாக அங்கே உணர்ந்திருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறியதைப் போன்று தனி விவாதம் வைத்தால், நிச்சயமாக தாராளமாக மிக அதிகமாகப் பேசலாம் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு, தொழில்துறைக்கு வருகிறேன்.

பெரிதாக ஒன்றும் குறை காணமுடியாத இக்கொள்கை விளக்கத்தினை தமிழக தொழில் வளர்ச்சியில் ஆர்வம் கொண்ட அனைவரும் நிச்சயமாக பாராட்டுவார்கள். ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றவுடனேயே மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இந்த மாநிலத்திலுள்ள பெரிய தொழில் முனைவோரை அழைத்து அவர்களோடு பேசி தொழில் வளர்ச்சிக்கான திட்டங்களைத் தீட்டி இருப்பது உண்மையிலேயே வரவேற்கத்தகுந்த ஒரு நிகழ்ச்சியாகும். இருந்த போதிலும் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுக்கு இருக்கின்ற இந்த ஆர்வமும், முயற்சியும் கடைநிலை அதிகாரிகள் வரையிலும் சூல்லாவிட்டால் நிச்சயமாக எடுக்கின்ற முயற்சிகள் எல்லாம் இந்தச் சட்டமன்றத்தில் ஓடக் கூடிய மின் விசிறிகளுடைய நிலையில்தான் இருக்கும். அதாவது இந்த மின் விசிறிகள் நன்றாக சுற்றும். காற்று வராது. காற்று வருவதுபோன்று இருக்கும். ஆனால் புழுக்கம் போகாது. அந்த நிலையிலே 20 ஆம் நூற்றாண்டினுடைய அதிசய மின் விசிறிகளாக இவை இருப்பதுபோன்று, என்னதான் திட்டங்களைத் தீட்டினாலும்கூட, அதிகாரிகள் அவற்றை நல்லமுறையில் செயல்படுத்தாவிட்டால் அந்தத் திட்டங்களில் பலன் இருக்காது என்பதை என்னுடைய கருத்தாக இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இருந்தபோதிலும் திட்டங்களைத் தீட்டிய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள், தீட்டுவதோடு நிறுத்திவிடாமல் அதனை நல்லமுறையில் நடைமுறைப்படுத்த பல விளக்கங்களை இங்கே கூறியிருக்கிறார்கள். அவற்றையெல்லாம் நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டவன். மத்திய அரசு கொடுக்கக் கூடிய சப்ஸிடியான 15 சதவீதத்தை நிறுத்தியிருந்த போதிலும் கூட, மாநில அரசு அதனைத் தொடர்ந்து கொடுக்கும் என்ற ஒரு முடிவை எடுத்திருப்பது உண்மையிலேயே வரவேற்கத்தகுந்த முயற்சியாகும். இதனை 80 அல்லது 100 தாலுக்காக்களாகப் பிரித்து, அது வழங்கப்படும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதனை நான் முழு மனதோடு வரவேற்கிறேன். மத்திய அரசு நிறுத்திவிட்ட அந்த 15 சதவீத சப்ஸிடியைத் தொடர்ந்து அளிக்க வேண்டுமென்று இந்த மாநில அரசின் மூலமாக ஒரு கோரிக்கையை மத்திய அரசுக்கு நாம் அனுப்புவது நலம் என்று நான் கருதுகிறேன்.

1989 மே 3]

[திரு. ரா. சொக்கர்]

அடுத்தபடியாக வட்டியில்லா விற்பனை வரிக் கடன் திட்டம், அதாவது ஐ. எப். எஸ். டி. லோன். அது சிப்காட் இண்டஸ்டிரியல் காம்ப்ளக்ஸ் அல்லது வேறு குறிப்பிட்ட சில பகுதிகளில்தான் வழங்கப்படும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதில் 25 சதவீதமோ அல்லது ரூ. 3 கோடிக்கு மிகாமலோ இருக்கக்கூடிய அளவிலே கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது மிக நல்ல திட்டம்தான். அதாவது இதனுடைய நோக்கம் என்னவென்றால் சிப்காட் இண்டஸ்டிரியல் காம்ப்ளக்ஸ் போன்ற இடங்களை வெகுவேகமாக வளர்க்கவேண்டுமென்ற திட்டத்தோடு இந்த இடத்திற்கு மட்டும் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். இருந்த போதிலும் மற்ற இடத்திற்கும் கிடைக்கக்கூடிய அளவிலே 25 சதவீதம் என்பதை மாற்றி 15 சதவீதமாகக் குறைத்து, 3 கோடி ரூபாய் சீலிங் என்று வைத்திருப்பதை 1½ கோடி ரூபாய் என்று குறைத்து மற்ற இடங்களுக்கு அது நீட்டிக்கப்பட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-50)

அடுத்தபடியாக என்னுடைய சொந்த அனுபவத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சுமார் 11 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக விருதுநகரிலேயிருந்து நான், வாடிப்பட்டியில் ஒருவர், தர்மபுரியிலிருந்து ஒருவர், குடியாத்தத்தில் ஒருவர் என்று என்னுடன் படித்த நண்பர்கள், தமிழகத்தில் எந்த இடத்திலும் தொழில் துவங்காமல் பாண்டிச்சேரி சென்று 11 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக தொடங்கினோம். அதைத் தொடங்கியதற்கு ஒரே ஒரு காரணம் அங்கே ஆரம்பிக்கப்பட்டக்கூடிய தொழிற்சாலைகளுக்கு முதல் 5 ஆண்டுகளுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து முழுமையாகச் சலுகை அளிக்கப்படுகிறது என்பதுதான். நாங்கள் எந்தக் காரணத்திற்காக இந்த மாநிலத்திலிருந்து வெளி மாநிலத்திற்குச் சென்று தொழில் துவங்கினோமோ, அந்தக் காரணம் நீங்கும்படியாக இந்த மாநிலத்திலும் முதல் 5 ஆண்டுகளுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து சலுகை அளிக்கப்பட்டிருப்பது உண்மையிலேயே மனப்பூர்வமாக வரவேற்கத் தகுந்த ஒரு முயற்சியாகும். இருந்த போதிலும் இந்தச் சலுகைகளை வேண்டும் வேண்டும் என்று கேட்கக் கூடிய நிலை போக, இந்தச் சலுகையைக் கொடுக்கும்போது சில எச்சரிக்கையோடு நீங்கள் கொடுக்க வேண்டும் என்பதை நான் மிக்க கவனத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஏனென்றால் பாண்டிச்சேரி, கோவா அல்லது மற்ற யூனியன் பிரதேசங்கள் அளவிலே மிகச் சிறிய பிரதேசங்கள். அந்த இடங்களிலே சில சலுகைகளைக் கொடுப்பதால் மற்ற இடங்களிலே உள்ள தொழிற்சாலைகள் அவ்வளவு அதிகமாக பாதித்து விடாது. ஆனால் சென்னை மாநிலம் போன்ற ஒரு இடத்திலே, இவ்வளவு பெரிய நிலப்பரப்புக்கு இந்தச் சலுகை அளிக்கப்பட்டு விட்டால் புதிய தொழில்கள் நிச்சயமாக பல வரும். அதில் சந்தேகமே இல்லை. யாரும் தடுத்து நிறுத்தி விட முடியாது. தடுத்து நிறுத்தினாலும் கூட வந்து கொண்டே தான் இருக்கும் இந்தச் சலுகையினால். ஆனால் ஏற்கெனவே ஆரம்பிக்கப்பட்ட

[திரு. ரா. சொக்கர்]

[1989 மே 3]

விட்ட தொழில்கள் இந்தச் சலுகையினால் நசிந்து விடக்கூடாது. ஆகவே என்ன செய்ய வேண்டுமென்றால், எந்தப் பகுதியை அதிகமாக விரிவாக நாம் தொழில் மயமாக ஆக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறோமோ அந்தப் பகுதியில் மட்டும் மாநிலத்தில் குறிப்பாக அப்படி 3, 4 அல்லது 5 பகுதிகளுக்கு மட்டும் அந்த விற்பனை வரிச் சலுகையை ஆரம்ப கட்டமாக அறிவிக்க வேண்டுமென்ற கருத்தினை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மின் கட்டண சலுகையை வழங்கியிருப்பது வரவேற்புக்கு உரியது. இது ஏற்கெனவே இருக்கக்கூடிய சலுகை என்றாலும் கூட இந்தச் சலுகையின் மூலம் கிடைக்கக்கூடிய பணத்தை தொழில் அதிபர்களுக்கு பட்டுவாடா செய்வதில், தொழில் நிறுவனங்களுக்கு பட்டுவாடா செய்வதில் பல தாமதங்கள் இருக்கின்றன. அந்தத் தாமதங்கள் களையப்பட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தொழிலாளர்களுடன் நல்லுறவு இல்லாவிட்டால் தொழில்வளர்ச்சி அடையாதென்ற கருத்தையும் கருத்தில்கொண்டு அதற்கும் ஒரு செய்தியை குறிப்பாக நீங்கள் சேர்த்திருக்கிறீர்கள். அதற்கும் பாராட்டுக்கள். ஆனால் இண்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்பியூட் என்றால் அதைத் தீர்ப்பதற்கு சென்னை, கோயம்புத்தூர், மதுரை ஆகிய 3 இடங்களில்தான் நீதிமன்றங்கள் இருக்கின்றன. இந்த நீதிமன்றங்கள் மூலமாக இருக்கக்கூடிய வழக்குகளை விரைவாக பைசல் செய்ய முடியவில்லை. ஆகவே குறைந்தபட்சமாக இன்னும் 3 நீதிமன்றங்களையாவது இந்த இண்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்பியூட்டைக் களைவதற்காக ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்பதை நான் என்னுடைய வேண்டுகோளாக வைக்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து முக்கியமான ஒரு பிரச்சினைக்கு வருவோம். இல்லறத்திற்கு சம்சாரம் எவ்வளவு முக்கியமோ அந்த அளவுக்கு தொழிற்சாலைகளுக்கு மின்சாரம் முக்கியம். மின்சாரம் இல்லாத தொழிற்சாலைகள் இன்றைக்கு கல்யாணம் பண்ணியும் பிரம்மச்சாரி என்ற நிலையிலேதான் தமிழகத்திலே இருந்து வருகின்றன. இந்தப் பிரச்சினையை தீர்க்கமுடியுமா முடியாதா என்று ஒரு பட்டிமன்றமே தலைவர் அவர்கள் நடத்தலாம் என்று நினைக்கிறேன். என்னைப் பொறுத்தவரையில் நிச்சயமாக தீர்க்க முடியும். ஒரே நாளில் தீர்க்க முடியும். கூடங்குளம் வேலை செய்யவில்லை, ராமகுண்டம் வேலை செய்யவில்லை, நெய்வேலியில் தகராறு என்று எடுத்ததற்கெல்லாம் யார் யாரையோ குறை சொல்லாமல், இருக்கக்கூடிய யதார்த்த நிலை என்ன என்று பார்க்க வேண்டும். இருக்கக்கூடிய உண்மை நிலை என்ன, இதிலிருந்து என்ன செய்ய முடியும் என்று பார்க்க வேண்டும். அதாவது தமிழ்நாட்டிலே உற்பத்தி செய்யக் கூடிய மொத்த மின்சாரத்தில் 49 சதவீதத்தை தொழிற்சாலைகள் பயன்படுத்துகின்றன. இதில் உயர் அழுத்த மின்சாரத்தை அதிகப்படியாக உபயோகிக்கிறார்கள். உயர் அழுத்தம் உபயோகிப்பவர்கள்

1989 மே 3]

[திரு. ரா. சொக்கர்]

2300 பேர். அந்த 2300 யேரும் 2100 மெகாவாட் மின்சாரத் தை உபயோகிக்கிறார்கள். குறைந்த அழுத்த மின்சாரத்தை உபயோகிப்பவர்கள் அதாவது எல்.டி. கன்சியூமர்ஸ் 2 லட்சத்து 36 ஆயிரம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சுமார் 1300 மெகாவாட் தான் உபயோகிக்கிறார்கள். நமக்கு இருக்கக் கூடிய தட்டுப்பாடு இந்த 60 சதவீதம் மின்வெட்டு போக, சுமார் 500 அல்லது 600 மெகாவாட் தான் இருக்கும்.

உயர் அழுத்தம் உபயோகிக்கக்கூடிய தொழிற்சாலைகள் அத்தனையிலும் நூற்றுக்கு நூறு சதம் கேப்டிவ் பவர் ஜென ரேஷன் யூனிட் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த கேப்டிவ் பவர் ஜெனரேஷனுக்கு ஒரு லிட்டர் டிசலுக்கு 3.2 யூனிட் மின்சாரம் தயாரிக்க முடியும். இப்போது ஒரு லிட்டர் டிசல் தமிழகத்தில் வாங்கினால் 3 ரூ. 93 காசு ஆகிறது. அதையே கொச்சியிலிருந்து வாங்கி வந்தால் 3 ரூ. 43 பைசா ஆகிறது. ஆக ஒரு லிட்டர் டிசலுக்கு 3.2 யூனிட் கிடைக்கிறது என்றால் மற்ற செலவுகள் எல்லாம் சேர்த்து ஒரு யூனிட் மின்சாரம் ஜெனரேட்டர் மூலமாக தயாரிப்பதற்கு 1½ ரூபாய் ஆகிறது. ஆனால் உயர் அழுத்தம் உபயோகிக்கக்கூடிய அந்தத் தொழிற்சாலைகளுக்கு கேப்டிவ் பவர் மூலமாக உற்பத்தி செய்யக்கூடிய மின்சாரத்திற்கு யூனிட் ஒன்றுக்கு 25 பைசா மானியமாக அரசு கொடுத்து விட்டால் நிச்சயமாக ஒரே நாளிலே இந்தப் பிரச்சினை தீரும் என்பதை நான் உறுதியாகக் கூறுகிறேன்.

வேண்டுமென்றால் பரிட்சார்த்தமாக ஒரு மாதம் நீங்கள் நடைமுறைபடுத்திப் பாருங்கள். ஆண்டு முழுவதும் இந்தத் திட்டம் அமல்படுத்தப்பட்டால் அரசுக்கு 40 கோடி ரூபாய் வருமான இழப்பு ஏற்படும். இருந்த போதிலும் உயரழுத்த மின் சாரம் உபயோகிப்பவர்களுக்கு யூனிட்டுக்கு 97 பைசா வாங்குகிறீர்கள். அதே குறைந்த அழுத்தத்திற்கு யூனிட்டுக்கு 1.15 பைசா. சுமர்வியலுக்கு 1.35 பைசா. இதில் சேமிக்கக்கூடிய இந்த மின்சாரத்தை மற்றவர்களுக்கு வழங்கக் கூடியதால் அதிகமான வருமானம் வரும் அதை நன்றாக கணக்கு போட்டுப் பார்த்து இதை நாம் அமல்படுத்துவோமே யானால் 71 இலட்சம் பேர்களுக்கு—நாம் இன்றைக்கு மின்சாரம் வழங்கி கொண்டு இருக்கிறோம் தமிழகத்திலே, இந்த 1500 பேரை கட்டுப்படுத்துவதன் மூலம் இந்த 71 இலட்சம் பேர் களுக்கு—சிறந்த முறையிலே மின்சாரத்தை வழங்க முடியும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக உங்களுடைய கொள்கைக் குறிப்பிலே 17-வது பாயின்டில் ஃபிசியலிட்டி ரிப்போர்ட்டுக்காக 50% மானியம் கொடுப்பதாக அறிவித்திருக்கிறீர்கள். இந்த இடத்தில் மிக்க கவனமாக இருக்க வேண்டும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எண்ணற்ற சமூக நல வேலைகள் இதில் தான்

[திரு. ரா. சொக்கன்]

[1989 மே 3]

நடக்கின்றன. இட்காட் போன்ற அரசு நிறுவனங்கள் கூட பீசிபிளிட்டி ரிப்போர்ட் எடுத்துக் கொடுப்பது சரியான முறையில் இல்லை. விலையைக் கூட்டிப் போட்டு பாதியை எடுத்துக் கொள்ளக்கூடிய அவல நிலையெல்லாம் இருக்கிறது. அதை நீங்கள் கருத்திலே கொண்டு என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை உங்களுடைய முடிவுக்கு நான் விட்டுவிடுகிறேன்.

மின்சாரத்தை பொறுத்தவரையில் உற்பத்தி செய்வதை விட சேமிப்பு செய்வதில் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். ஏனென்றால் விவசாயிகள் உபயோகிக்கக்கூடிய மின்சாரத்தினுடைய அளவு மொத்த உற்பத்தி 26%. ஆனால் இதில் நல்ல முறையில் மோட்டாரையும் பம்ப் செட்டையும் நாம் பொறுத்திவிட்டோம் என்றால் அதில் 50% மின்சாரத்தை அவர்கள் மிச்சப்படுத்த முடியும். கன்சர்வேஷன் ஆப் எனர்ஜி என்பதில் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதை நான் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் தென்மாநிலங்கள் அனைத்திலுமே எந்த தொழிற்சாலையும் பரிசு பெறாத போது எங்களுடைய ஆலை பரிசு பெற்றுள்ளது. அதாவது அகில இந்திய அளவிலே கன்சர்வேஷன் ஆப் எனர்ஜிக்கு இரண்டாவது பரிசாக சில்வர் டிராபியை நாங்கள் பெற்று வந்திருக்கிறோம். அதனால் அதனுடைய முக்கியத்துவம் நன்றாக எனக்கு தெரியும். இதனால் தொழில் அதிபர்களுக்கும் லாபம் மாநிலத்திற்கும் லாபம் தலைவர் அவர்கள் மணிக்கு பக்கத்தில் பேரவதால் அடுத்து முக்கிய விஷயமான கிராபைட்டுக்கு நான் வந்து விடுகிறேன்.

கிராபைட்டை பற்றி மிகச் சுருக்கமான அளவிலே நீங்கள் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். இந்த சுருக்கமான விளக்கத்தை வைத்து தவறு இருக்கிறது அல்லது தவறு இல்லை என்ற ஒரு முடிவுக்கு வருவது தவறாகிவிடும். இருந்த போதிலும் கூட என்னுடைய கருத்தை நான் கூற விரும்புகிறேன். அதாவது இதில் தவறு இல்லை என்று நான் ஏன் நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது என்றால் கிராபைட் 1983-84 ஆம் ஆண்டு 126 டாலருக்கு குறைவாக விற்பனை இருக்கிறது. 1984-85 ஆம் ஆண்டு 206 டாலருக்கு குறைவாக விற்பனை இருக்கிறது. 1985-86 ஆம் ஆண்டு 161 டாலருக்கு குறைவாக விற்பனை இருக்கிறது. 1986-87 ஆம் ஆண்டு 48, 1987-88-ல் 37. அதாவது தனியார் நிறுவனங்களுக்கும், கிராபைட் டாமின் நிறுவனத்திற்கும் விலை வித்தியாசம் 83-ல் இருந்ததை விட 88-ல் குறைந்திருக்கிறது. பொதுவாக ஏற்றுமதித் துறையை பொறுத்தவரையில் புதியதாக யாராவது அந்தத் தொழிலை ஆரம்பிப்பார்கள் என்றால் முதல் ஆண்டிலே கூடுதலாக லாபம் பெற முடியாது. புதியதாக மார்க்கெட்டிலே போய் நாம் ஆர்டர் எடுக்க வேண்டும் என்றால் மற்ற போட்டி

1989 மே 3]

[திரு. ரா. சொக்கர்]

யாளர்களைவிட விலை குறைத்து தான் கொடுக்க வேண்டியிருக்கும் என்ற பல காரணங்களை வைத்துப் பார்க்கும்போது இதற்காக அவர்கள் செய்தது சரி என்று நான் வாதாடவில்லை. இருக்கக்கூடிய விவரங்கள் கம்மி என்று சுட்டிக்காட்டுவதற்காக கூறுகிறேன். இருந்த போதிலும் என்னுடைய கருத்து தனியாருக்கு வழங்கலாம். ஆனால் 100% எக்ஸ்போர்ட் ஒரியன்டட் யூனிட்கு மட்டும் தான் வழங்குவோம் என்ற நிலையை மாற்றியார் வேண்டுமானாலும் ஆரம்பிக்கலாம் யாருக்கு வேண்டுமானாலும் வழங்கலாம் என்ற அடிப்படையிலே அது வழங்கப்பட வேண்டும். உரிமம் பெற்றவர்கள் தவறாக அல்லது குறைவாக பயன்படுத்தாமல் தடுக்கக்கூடிய விதி முறைகள் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். டாமினும் தொடர்ந்து இந்த வியாபாரத்தில் இருக்க வேண்டும். டாமின் சரியாக செய்யாது என்று நினைத்தால் டாமினைப் போன்ற இன்னொரு அரசு நிறுவனத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும். இதை ஏன் சொல்கிறேன் என்றால் ஒரு தொழிலில் அரசும், தனியாரும், இருக்கும்போதுதான் தனியார் எப்படி செய்கிறார்கள், அரசு எப்படி செய்கிறது என்று ஒரு வருடைய பெர்பார்மன்ஸை வைத்து மற்றவருடைய பெர்பார்மன்ஸை நாம் பார்க்க முடியும். இறுதியாக ஒன்று. டிஸ்டிக்ட் இண்டஸ்ட்ரீஸ் சென்டர் போன்ற முக்கியமான தொழில்மையங்களில் இருக்கக்கூடிய ஒரு வருஷம் 2 வருஷத்தில் ரிட்டையர் ஆகக்கூடிய அதிகாரிகளைத் தான் ஜெனரல் மேனேஜராக இப்போது போடக்கூடிய பழக்கம் இருக்கிறது. அதற்கு பதிலாக ஐ. ஏ. எஸ். ஆபீசர்கள், சப்-கலெக்டர் ட்ரெயினிங் முடித்தவுடன் அவர்கள் வரும்படியாகச் செய்ய வேண்டும். ஏனென்றால் அவர்களிடம் நேர்மை இருக்கிறது. அடுத்து கலெக்டராக போஸ்டிங் வாங்க வேண்டும் என்பதற்காக தொழிலை திறமையாகச் செய்ய வேண்டுமென்ற ஆர்வம் இருக்கிறது.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

புதிய டெக்ஸ்டைல்ஸ் மில்கள் அதிகமாக ஆரம்பிப்பதாகச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். ஆனால் இந்தியாவில் மொத்தம் 28 மில்லியன் ஸ்பின்னடிஸ் இருக்கின்றன. அதில் 8 மில்லியன் ஸ்பின்னடிஸ் 'ஐடிலாக்' இருக்கின்றன. கதிர்கள், நூற்பாலைகள் அதனைப் போல்தான் தமிழகத்தில் நிலைமையும். ஆகவே, புதிய நூற்பாலைகளை ஆரம்பிப்போம் என்பதற்குப் பதிலாக நலிவுற்ற ஆலைகளை அரசு எடுத்து மாடர்னைஸ் செய்து இங்கே வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பது நல்லதாக இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆறு மணி நேரம் வேலையைப் பொறுத்த வரையில், முதல்வர், அவர்கள் ஒரு அறிவிப்பு செய்து இருப்பதாக பத்திரிகையிலே பார்த்தேன். ஆனால் வெளியிலே பேசியது, எந்த அளவுக்கு அவர்கள் அதை

[திரு. ரா. சொக்கர்]

[1989 மே 3]

னைக்கிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால் அது மணி நேரம் வேலை என்று கொடுத்து விட்டோம் என்றால், மணியடிக்கப்பெற்றது).

(பிற்பகல் 1.00)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் அனுமதியுடன் அலுவல் நேரம் நீட்டிக்கப்பெறுகிறது. திரு. சொக்கர், சிக்கிரம் முடிக்க வேண்டும்.

திரு. ரா. சொக்கர் : ஆறு மணி நேரம் என்று வைத்தால் மற்ற மாநிலங்களில் எல்லாம் 8 மணி நேரம் வேலை என்று அவர்களுக்கு ஊதியம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும். இங்கே 6 மணி நேரம் என்றால் மூன்று ஷிப்ட்டுகளுக்கு, 4 ஷிப்ட்டுகள் என்று வந்து விட்டால் இங்கிருக்கக் கூடிய தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் இரண்டே மாதத்தில் மூடப்படக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டு, இருக்கக்கூடியவர்களுக்கும் வேலைவாய்ப்பு இழக்கக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டு விடும் என்பதைக் கவனத்திலே கொள்ள வேண்டும்.

‘சாட்டர்-டே’ ஓர்க்கிங் டே-யாக அரசு அலுவலர்களுக்கு ஆக்குவதைப் பற்றி பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பெட்ரோ-கெமிக்கல் பிளாண்ட், பெரிய பிளாண்டாக ஆரம்பிக்க வேண்டும். குஜராத், பரோடாவில் ஆரம்பித்து இருக்கிறார்கள், 300 கோடி ரூபாய் மூலதனத்தில். மகாராஷ்டிராவில் 1400 கோடி ரூபாய் மூலதனத்தில் ஆரம்பித்து இருக்கிறார்கள். கொச்சியிலே ‘நாப்தா’ கிடைக்கின்றது. தமிழகத்திலும் கிடைக்கப் போகின்றது. ஆகவே, அதைக் கருத்தில் கொண்டு, பெரிய தொழில் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

டெல்லியிலே ‘பிரகதி மைதான்’ உள்ளதைப் போல, சென்னையிலும் ஒரு மைதானத்தை ஏற்படுத்தி, நிரந்தரமாக தொழிற் துறை எக்சிபிஷன்கள் நடத்துவதற்கான ஒரு வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்பதையும் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்னும் எத்தனையோ இருக்கின்றன. திரு. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் ஒன்று சொல்லி இருக்கிறார். அதை மட்டும் சொல்கிறேன். இல்லையெனில் கோபித்துக் கொள்வார். குற்றாலம் நகரியத் திற்கு, குற்றாலம் ரோட்டரி கிளப், எலக்ட்ரானிக் கடிகாரம் வாங்கித் தருவதற்காக ‘எஸ்காட்’ நிறுவனத்திற்கு 17,000 ரூபாய் செலுத்தி, ஒன்றரை வருடம் ஆகி விட்டதாம். அவர்கள் டீன்னும் கடிகாரம் வாங்கிக் கொடுக்க வில்லை என்று திரு. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். திரு. ராமசுப்பு அவர்கள் சொல்கிறார்கள், தென்காசி தாலுக்காவில்.... (மணியடிக்கப்பெற்றது)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்கள் கட்சியிலே 26 பேரும் சொல்வதைப் பேசுவது என்பது முறையாக இருக்காது. ஏற்கெனவே நிறைய நேரம் ஒடியிருக்கிறது. அடுத்து, திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு,

1989 மே 3]

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக ஒரு மாநிலத்தின் வளர்ச்சி, அந்த மாநிலத்தில் ஏற்படுகிற தொழில் வளர்ச்சியைப் பொறுத்துத் தான் அமையும். மக்கள் தொகைப் பெருக்கமும், அதனால் இளைஞர்கள், தொழில் நுட்பக் கல்வி படித்தவர்கள் மட்டுமல்லாமல், பொதுவாக படித்திருக்கிற இளைஞர்கள் அல்லது படிக்காமல் கூட நல்ல உடல் வலிவோடு எந்தப் பணியையும் செய்கிற ஆற்றலோடு இருக்கிற இளைஞர்கள் ஆகியோருக்கு, சிறிய, நடுத்தர, பெரிய தொழில்களின் பெருக்கத்தாலும், வளர்ச்சியினாலும் தான் அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு உத்தரவாதத்தை நம்மால் தரமுடியும். தொழில் வளர்ச்சிக்கு மாநில அரசு எவ்வளவு முயற்சிகளை, நிதி உதவிகளைச் செய்தாலும் எந்த முயற்சிகளை மேற்கொண்டாலும் மிக அடிப்படைத் தேவையாக இருப்பது மின்சாரம் தான். மின்சார உற்பத்தியிலே உற்பத்திப் பெருக்கத்திலே அதிகமான முதலிடமும், கவனமும் செலுத்தினால்தான் தொழில்கள் வளர முடியும். மின்சார உற்பத்திக்கு 1988-89-இலே ஒதுக்கப்பட்டிருந்த தொகை ஏறக்குறைய சுமார் 350 கோடியாக இருந்தது. நிதிநிலை அறிக்கையிலே சுட்டிக்காட்டியதைப்போல, முதலில் மின் உற்பத்திக்கான திட்டங்களுக்கு விரிவாக்கங்களுக்கு ஏறக்குறைய 500 கோடி ரூபாய்க்கு திட்டமிடப்பட்டிருந்தது. நிதி பற்றாக்குறை காரணம் காட்டப்பட்டு சுமார் 150 கோடி ரூபாய்க்கான மின் உற்பத்திக்கான விரிவாக்க திட்டங்களுக்கு இந்த ஆண்டு மட்டுமே குறைக்கப்படுகிற சூழ்நிலை ஏற்பட்டு இருப்பது மிகவும் வருத்தத்திற்குரிய ஒன்று ஆகும். இதனால் தொழில் வளர்ச்சி தமிழ்நாட்டில் தடைப்படக்கூடிய, எதிர்பார்க்கிற முன்னேற்றம் ஏற்படாமல் இருக்கக் கூடிய அந்த வாய்ப்பு அதிகமாக இருக்கிறது. பட்ஜெட்டில் சொல்லுகிறபோது 500 கோடியிலிருந்து 350 கோடியாக குறைக்கப்படுகிறது. சுமார் 150 கோடி ரூபாய்க்கான திட்டங்கள் விடப்படுகிறது என்று பட்ஜெட்டில் சொல்லப்பட்டது. 1989-90-ல் சுமார் 420 கோடி ரூபாய்க்கு மின் உற்பத்திக்கு ஒதுக்கீடு செய்து இருப்பதாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இது எவ்வளவு தூரத்திற்கு நிதி ஆதாரம் எந்த வகையில் பெருக்கி அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்கான விளக்கங்கள் இல்லை என்றாலும் இது போதுமானதாக இல்லை. மின் உற்பத்திக்கு அதிகமான கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டிய அவசியம் ஆகிறது. எனவே வீடுகளுக்கு மின்சாரம் இல்லை. விவசாயிகளுக்கு போதுமான நேரத்திற்கு மின்சாரம் வழங்கப்பட முடியவில்லை என்கிற இது போன்ற பிரச்சினைகள் இருக்கிறபோது தொழிற்சாலைகளுக்கு மின் ஹெட்டு கொண்டு வரவேண்டிய அந்த சூழ்நிலையும் ஏற்படுகிறது. அதனால் இருக்கிற தொழில்களும் நசிந்து போகின்றன. ஏற்கனவே இயங்கிக் கொண்டு இருக்கிற தொழில்களும் பாதிக்கின்ற அந்த சூழ்நிலையும் ஏற்படுகிறது. எனவே வருங்காலங்களில் தொழில் வளர்ச்சியில் கவனம் செலுத்துகிறபோது அதிகமான மின்சாரத்தைப் பயன்

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

[1989 மே 3]

படுத்துகிற தொழிற்சாலைகளுக்கு முன்னுரிமை அதிகம் தராமல் பொதுவாக மின்னணுவியல், எலக்ட்ரானிக்ஸ் இன்ஜினியரிங் இப் படி பல்வேறு துறைகளில் மின்சாரம் மிக குறைவாக பயன்படுத்தக்கூடிய அந்த தொழிற்சாலைகளுக்கு சிறு தொழில்களுக்கு அதிகமான கவனத்தை மாநில அரசு செலுத்துமானால் தொழில் வளர்ச்சி அதிகமாக ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. 1986-இல் தொழில் மானியக் கோரிக்கையில் அப்போது ஏறக்குறைய 4 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு இருந்தது. இந்த ஆண்டு 5 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள். அது போல் தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவுகளுக்காக 1986-ல் 13 கோடியே 65 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு இருந்தது. இப்போது முதலில் நீங்கள் கொடுத்த மானியக் கோரிக்கையில் நீங்கள் முதலில் கேட்கிறபோது அதிலே சுமார் 10 கோடி ரூபாய் தான் கேட்கப்பட்டு இருந்தது. ஆனால் இப்போது கொஞ்சம் அதிகமாக்கப்பட்டு 20 கோடி ரூபாய் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. மொத்தம் மாநிலத்தினுடைய வரவு-செலவு ஆண்டுக்கு ஆண்டு கூடுகிறபோது அந்த ரேஷியோவை பார்த்தோம் என்றால் அதற்கு ஏற்ற வகையில் தொழில்களுக்காக ஒதுக்கீடு செய்து இருக்கிற ரூபாய் போதுமானது அல்ல என்பதை இந்த அரசின் கவனத்திற்கு கொண்டு வந்து அந்த ஒதுக்கீட்டை அதிகரிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை]

மாநில அரசு என்னதான் முயற்சி எடுத்தாலும், முயற்சி செய்தாலும் வரவினங்கள், சம்பளங்கள் போக சமுதாய நலத்திட்டங்களுக்காக அது தி.மு.க. அரசாக இருந்தாலும், அ.இ.அ.தி.மு.க. அரசாக இருந்தாலும் முன்னுரிமைக் கொடுத்து அதற்கு எல்லாம் ஒதுக்கியது போக மீதம் மிஞ்சி மிஞ்சி போனால் 20 கோடி 25 கோடி, 30 கோடி ரூபாய் தான். 4000 கோடி 4500 கோடியில், தொழில் வளர்ச்சிக்கு நாம் ஒதுக்கக் கூடியது இந்த ஆண்டு பார்த்தால் 25 கோடி ரூபாய்தான் பெரியத் தொழில்கள், நடுத்தரத் தொழில்கள், சிறு தொழில்கள் எல்லாம் சேர்த்தால் 35, 40 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் மொத்தமாக தொழில் வளர்ச்சிக்கு ஒதுக்க முடியாத சூழ்நிலை மாநில அரசுக்கு இருக்கிறது. மாநில அரசு அதை அதிகரிக்க வேண்டும்; அது ஒரு பக்கம். இன்னொரு பக்கத்தில் இந்த கஷ்டத்தை நீக்குகிற பொறுப்பு மத்திய அரசுக்கு அதிகமாக இருக்கிறது என்பதையும் நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். முன்பு எல்லாம் இன்றைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் எதிர்க் கட்சித் தலைவராக இருந்தபோதும் சரி, அல்லது மற்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் எதிர்க்கட்சி வரிசையில் இருந்து பேசுகிறபோது அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு தூங்கிக் கொண்டு இருக்கிறது, இப்போது கூட அருமை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் கூட சொன்னார்கள்; இப்போதுதான் தொழில்

1989 மே 3]

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

(பிற்பகல் 1-10)

துறையே விழித்து இருக்கிறது என்று கூட சொன்னார்கள். மற்ற சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களும் இதுபற்றி பேசினார்கள். ஆனால் உண்மையான நிலை என்னவென்றால், இதற்கு முன்னாலே காங்கிரஸ் காலத்திலே அதிலும் குறிப்பாக இன்றைக்கு இருக்கிற ஜனாதிபதி அவர்கள் அன்றைக்கு தொழில் அமைச்சராக இருந்தபோது தமிழ் நாட்டிலே தொழில் புரட்சியெல்லாம் நடந்தது என்றெல்லாம் சொல்வார்கள். அன்றைக்குக்கூட மாநில அரசினுடைய நிதி ஒதுக்கீட்டையும் நாம் கணக்குப் பார்த்தால் அதிலும் நம்மை மாதிரித்தான் அவர்களும் அன்றைக்குச் செய்திருக்கிறார்கள். ஏராளமான பெரிய தொழில்கள், மத்திய அரசே தமிழகத்தில் அன்றைக்கு துவங்கியது. சென்டிரல் இன்வெஸ்ட்மென்ட் தமிழ் நாட்டிலே அன்றைக்கு ஏறக்குறைய 76-க்கு முன்னாலே, இன்னும் சொல்லப் போனால் தி.மு.க. ஆட்சிக்கு முன்னால் 8-லிருந்து 10 சதவீதம் வரை இருந்தது. அந்த சென்டிரல் இன்வெஸ்ட்மென்ட், அதாவது மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய தொழில் முதலீடு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக குறைந்து கொண்டே போய் இன்றைக்கு 4 சதவீதத்திற்கும் குறைவாக கீழே வருகிற அந்தச் சூழ்நிலை தமிழகத்திலே இருக்கிற காரணத்தால் தான் அதிகமான தொழில் பெருக்கத்தை தொழில் வளர்ச்சியை நம்மாலே ஏற்படுத்த முடியவில்லை. ஒரு ரயில் பெட்டித் தொழிற்சாலையோ, திருச்சியிலே இருப்பது போல பி.எச்.இ.எல். தொழிற்சாலையோ வருகிறபோது அதற்கு 200 கோடி ரூபாய் தேவைப்படும். ஆண்டுக்கு 25 கோடி, 30 கோடி ஒதுக்குகிறோம். ஆனால் மத்திய அரசு ஒதுக்கினால் ஒரே தொழிற்சாலைக்கு 200 கோடி, 300 கோடி என்று வருகின்றபோது, அப்படி தொழிற்சாலையைத் தொடங்குகின்றபோது, எந்த மாவட்டத்திலே அந்தத் தொழிற்சாலை, ஏற்பட்டிருக்கிறதோ அந்த மாவட்டத்தைச் சுற்றியிருக்கிற மாவட்டங்களில் பல்வேறு விதமான சிறு தொழில்கள் நடுத்தரத் தொழில்கள் வளர்ச்சி அடைந்து அதனாலே அந்தப் பகுதிகள் முழுவதும் வளர்ச்சி அடைகிற வாய்ப்புகள் இருக்கிறது. எனவே மத்திய அரசினுடைய தொழில் முதலீட்டை 'சென்டிரல் இன்வெஸ்ட்மென்டை' அதிகரிக்கச் செய்ய வேண்டும்; அதிகரிக்க வேண்டுமென்று மாநில அரசு மத்திய அரசை வற்புறுத்த வேண்டும். அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே நானும் இந்த சட்ட மன்றத்தின் வாயிலாக தமிழ் நாட்டிற்கு குறைக்கப் பட்டு வருகின்ற தொழில் முதலீட்டை அதிகரிக்க வேண்டும் என்கிற அந்த வேண்டுகோளை, கோரிக்கையை, இந்த வாய்ப்பை பயன்படுத்தி நானும் எடுத்துக் கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மத்திய அரசினுடைய தொழில் முதலீடு, 'சென்டிரல் இன்வெஸ்ட்மென்ட்' குறைந்து கொண்டிருக்கிற அதே நேரத்தில் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

[1989 மே 3]

முன்னேற்றக் கழகம், மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் இருந்தபோது ஏறக்குறைய 3½, 4 ஆண்டுக் காலம் தொழில் அமைச்சராக நானும் இருந்தேன். அப்போதும் அல்லது அதற்குப் பின்னாலேயும் சரி கடந்த காலங்களிலே தொழில் துறையிலே, தமிழ் நாட்டிலே, ஒன்றுமே நடக்கவில்லை என்பதைப் போல சொல்லப்படுகிற குற்றச்சாட்டுகளிலே கொஞ்சம் கூட நியாயம் இல்லை என்பதை நான் முதலிலே சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதற்கு நான் இங்கே முன்னாலே ஒரு தடவை இந்த மன்றத்திலே சுட்டிக்காட்டியதைப் போல, மத்திய தொழில் அமைச்சராக இருக்கின்ற திரு. வெங்கட்ராவ் அவர்கள் சமீபத்திலே கூட அவர் சொன்ன அந்த பத்திரிகைக் குறிப்பை இங்கே நான் படிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவர் ஏற்கெனவே இருந்த அரசைப் பாராட்டி, இந்தியாவிலேயே தமிழ் நாடு எந்த வகையிலே, தொழில் துறையிலே முன்னேறி இருக்கிறது என்பதற்காக அவர் சொன்ன அந்த வாநங்களை நான் இங்கே சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

“Tamil Nadu had played an important role in the industrial transformation of the country. It occupied second position in terms of net value added by factory sector and third place in terms of value of gross output in the factory sector. Its share in Letters of Intent had gone up from 5.5% in 1980 to 9.2% in 1986. In Central Investment Subsidy too, the State had registered 180% of growth as against the national average of 163% என்று மத்திய அமைச்சர் திரு. வெங்கட்ராவ் அவர்களே இங்கே வந்தபோது சுட்டிக்காட்டியிருப்பதை இங்கே மேற்கோளாகக் கரட்ட நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எனவே தமிழ் நாட்டினுடைய தொழில் வளர்ச்சியை மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிடுகிறபோது குறையவில்லை என்பதற்கு மத்திய அமைச்சரே சொன்ன இந்த வாத்ததை நான் இங்கே குறிப்பிடுவது பொருத்தமாக இருக்கும்.

அதைப்போல 1976-77-லே எங்கள் ஆட்சி ஏற்படுகின்ற போது, ஏறக்குறைய சிறு தொழில்களுடைய எண்ணிக்கை சுமார் 20 ஆயிரமாக இருந்தது, அதாவது 1978-79-லே இருந்தது. இப்போது சுமார் 60 ஆயிரத்துக்கு மேல் சிறு தொழில்களுடைய எண்ணிக்கை, 1987-லே பெருகி இருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 1976-77-லே தொழிற்சாலைகளிலே பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்களுடைய எண்ணிக்கை ஏறக்குறைய 6 இலட்சம், 6½ இலட்சமாக இருந்தது. அந்தத் தொழிற்சாலைகளிலே தொழில் ஆற்றுகின்ற தொழிலாளர்களுடைய

1989 மே 3]

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

எண்ணிக்கை 25 இலட்சத்திலிருந்து 27 இலட்சம், 30 இலட்சம் வரை உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப் போல மத்திய அரசிடமிருந்து தொழில் உரிமங்கள் (லெட்டர் ஆஃப் இன்டென்ட்) பெறுவதிலே, ஏறத்தாழ 1980-லிருந்து 1986 வரையில் தமிழ்நாடு மூன்றாவது இடத்தில் இருந்திருக்கிறது. மொத்தமாகப் பார்த்தால் தொழில் உரிமங்கள் பெறுவதில் மகாராஷ்டிரம் முதல் இடத்தைப் பெறுகிறது. 1980 முதல் 1986 வரையில் மகாராஷ்டிரம் 859 தொழில் உரிமங்களை பெற்றிருக்கிறது. அதற்கு அடுத்தபடியாக இரண்டாவது இடத்தில் இருப்பது குஜராத், 585 பெற்றிருக்கிறது. தமிழ்நாடு மூன்றாவது இடத்தில் இருக்கிறது. 506 உரிமங்கள், பெற்றிருக்கிறது அதற்கு அடுத்து பஞ்சாப் 426 உரிமங்களையும் யு. பி. 400 உரிமங்களையும் பெற்றிருக்கின்றன.

அது மட்டுமல்ல. பின்தங்கிய நிலையில் 1980 முதல் 1986 வரையில், இன்னும் சொல்லப்போனால் 1987 வரையில்-அந்த ஆண்டில் பார்த்தால் சராசரியாக லெட்டர் ஆஃப் இன்டென்ட் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 100 வந்திருக்கிறது. ஆனால் இப்பொழுது இந்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் கூறப்பட்டிருப்பதை பார்த்தால் 1988-89-ல் மத்திய அரசு 32 தொழில் உரிமங்கள்தான் கொடுத்திருக்கிறது என்பதைக் காண முடிகிறது. அது மிகவும் வருந்துவதற்குரியது. அதற்கு என்ன காரணம்? ஓங்கிருந்து அனுப்பிய மனுக்கள் குறைவா அல்லது அனுப்பிய மனுக்கள் மத்திய அரசிடம் தேங்கியிருக்கிறதா என்று அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

சராசரியாக ஆண்டுக்கு 100 லெட்டர் ஆஃப் இன்டென்ட் வந்ததற்குப் பதிலாக இந்த ஆண்டிலே சுமார் 32 தான் கிடைத்திருக்கிறது. இது மிக மிக வருத்தத்திற்குரிய ஒன்று. பின்தங்கிய மாநிலங்களில், பின்தங்கிய பகுதிகளில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும், தாலுகாவிலும் தொழில் தொடங்கும்போது மத்திய அரசு மானியம் (சப்ஸிடி) கொடுக்கிறது. அந்த வகையிலும் அதாவது பின்தங்கிய பகுதியில் தொழில் தொடங்குவதற்கு மத்திய அரசின் சப்ஸிடையைப் பெறுவதிலே தமிழ்நாடு முதலிடத்தில் இருந்தது. ஐ.டி.பி.ஐ. போன்ற தொழில் வளர்ச்சிக்கு உதவுகிற நிறுவனங்களிடமிருந்து கடன் பெறுவதிலே தமிழ்நாடு மூன்றாவது இடத்தில் இருந்தது. எஸ்காட், தமிழ்நாடு லெதர் கார்ப்பரேஷன், மாக்னசைட் கார்ப்பரேஷன், மினரல் கார்ப்பரேஷன், 200 கோடி ரூபாயில் பத்திரிகைக் காகிதம் (நியூஸ் பிரின்ட்) தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை அதைப் போன்று சக்கரை ஆலைகள் கடந்த ஆண்டு 13, பஞ்சாலைகள் 5, ஆஸ்பெஸ்டாஸ் தொழிற்சாலை 30 கோடி ரூபாயில் ஒன்று, சிமின்ட் தொழிற்சாலை ஒன்று—இப்படி பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகள் கடந்த காலங்களிலே முன்னுரிமைப்

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

[1989 மே 3]

பெற்று, புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் காலத்தில் தொடங்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

தொழிற்சாலைகள் மட்டுமல்ல. தொழில் நிறுவனங்கள், புதிய புதிய கார்ப்பரேஷன்கள் எல்லாம் ஏற்கனவே நான் சொன்னதைப்போல இதற்கு முந்தைய ஆட்சியில், மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் தொடங்கப்பட்டன.

தமிழ்நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சியைப் பொறுத்தவரையில் சிப்காட் முக்கிய இடத்தை வகித்திருது. சிப்காட் நிறுவனத்தின் மூலமாக 500 ஏக்கர், 1000 ஏக்கர் நிலத்தை எடுத்து, குறிப்பாக மிகவும் பின்தங்கிய பகுதிகளிலே இப்படி நிலத்தை எடுத்து, பெரிய பெரிய 'காம்ப்ளக்ஸ்' நிறுவி, அங்கே அடிப்படை வசதிகளைச் செய்து கொடுத்து, தொழில் முனைவர்களுக்கு தொழில் தொடங்குவதற்கான உற்சாகத்தை ஏற்படுத்தி வருகிறது. அந்த வகையிலே 1967-க்கு முன்னால் தொழில் நிறுவனங்களை ஏற்படுத்த சிப்காட் காம்ப்ளெக்ஸ் தொடங்கப்பட்டது ஹோசூரில் மட்டும் தான். அதற்குப் பின்னால் 1967 முதல் 77 வரையில் இராணிப் பேட்டையில் ஒன்று தி.மு.க. ஆட்சியில் தொடங்கப்பட்டது. 1977-க்குப் பின்னால் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி. ஆர். ஆட்சியில் ஏழு இடங்களில் தொடங்கப்பட்டது. புதுக்கோட்டை, மானாமதுரை, கும்மிடிப்பூண்டி, கடலூர், தூத்துக்குடி இப்படி ரீஜனலாகப் பிரித்து ஏறத்தாழ 7 இடங்களில் பெரிய பெரிய தொழில் பேட்டைகள் தமிழ்நாட்டிலேயே தொடங்கப்பட்டன.

அது மட்டுமல்ல. மத்திய அரசுடன் போராடி, பம்பாயில் இருப்பதைப்போல 'பரீட்ரேட் சோன்' ஒன்று தமிழ்நாட்டில் சென்னையிலே அமைக்க வேண்டுமென்று தொடர்ந்து வற்புறுத்தி, தமிழ்நாட்டிற்கு அதைப் பெற்றோம்.

அது மட்டுமல்ல. தமிழ்நாட்டில் ஏழு இடங்களில் தொழில் பேட்டைகளை அமைத்தது மட்டுமல்ல. அன்றைக்கு அரசின் கொள்கை என்னவென்றால், ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒரு தொழில்துறை சிப்காட் மூலம் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும் என்ற முறையிலே செயல்பட்டு, முதலில் 7 இடங்களில் அமைத்தோம். நான் இப்போது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதைத் தொடர்ந்து, பாக்கி இருக்கிற எல்லா மாவட்டங்களிலும் மாவட்டத்திற்கு ஒரு இடத்தை தேர்வு செய்து, சுமார் 300 ஏக்கர், 500 ஏக்கர் நிலத்தை மாவட்டத்தின் தலைமையிடத்தை ஒட்டி இருக்கிற இடத்தில் தேர்வு செய்து, சிப்காட் தொழில் பேட்டைகளைத் தொடங்கினால் அந்த அந்த மாவட்டத்தில் இருக்கிறவர்களும் பக்கத்தில் இருக்கிறவர்களும் அங்கே வந்து தொழிற்சாலைகளைத் தொடங்க, இட வசதி, கடன் வசதி, இதர வசதிகள் எல்லாம் கிடைக்கின்ற காரணத்தால் அந்த அந்த மாவட்டத்தில் தொழில் தொடங்க வாய்ப்பு

1989 மே 3]

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

இருக்கிறது. அந்தந்த மாவட்டங்களில் இருக்கின்ற இளைஞர்களுக்கும் வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கின்ற நிலைமையும் அதனாலே ஏற்படுகிறது. நான் கூட எதிர்பார்த்தேன். 5 இடம், 7 இடம் என்று அறிவிப்பீர்கள் என்று எதிர்பார்த்தால், பட்ஜெட்டிலே சொல்கிறபோது 1989-90-ல் இராணிப்பேட்டை, ஹோசூர் போன்ற பகுதிகளில் அமைக்கப்பட்ட தொழில் மையங்கள் போல் புதிய 3 பயிற்சி மையங்கள் துவங்கப்படும்; ஒவ்வொரு வளர்ச்சி மையத்திற்கும் உரிய முதலீடு சுமார் 30 கோடியாக இருக்கும் என்று நீங்கள் கூறியிருந்தீர்கள். அப்படி ஒரு தொழில் பேட்டைக்கு 30 கோடி ரூபாய் என்றாலும் கூட மூன்று தொழில் பேட்டைக்கு 90 கோடி ரூபாய் தேவை. ஆனால் மொத்தமே இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே நீங்கள் கேட்டிருப்பது 25 கோடி தான். இப்போது கூடியிருக்கிறது என்று நீங்கள் சொன்னாலும் கூட எந்த மாவட்டத்திலும் சிப்காட் மூலமாகப் பெரிய தொழில் பேட்டைகள் துவங்குகிற திட்டம் எதுவும் அறிவிக்கப் படாதது வருத்தத்திற்குரியது. அதிலே முதலமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்தி குறைந்த பட்சம் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒரு தொழில் பேட்டை என்பதுடன் தாலுகா அளவிலும் சின்னச் சின்ன தொழில் பேட்டைகளை சிப்கோ மூலமாகத் துவங்க வேண்டும். அப்போதுதான் தொழில் பெருகும்.

(பிற்பகல் 1-20)

தமிழ்நாட்டு மக்களைப் பொறுத்தவரையில் தொழில் துவங்க வருகிறவர்கள் மிகக் குறைவு. இப்படிச் செய்தால் அவர்களை உற்சாகப்படுத்துகிற வகையில் அமையும். எனவே, ஒவ்வொரு பகுதியிலேயும் இதுபோல் துவங்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். சிப்காட் மூலமாகத்தான் தொழில் வளர்ச்சியை அதிகப்படுத்த முடியும்.

அதிகமாக சிறு தொழில்களுக்குக் கடன் கொடுப்பது தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டு நிறுவனம் ஆகும். அதிலே கூட புதிய திட்டங்களை அறிவிப்பீர்கள் என்று எதிர்பார்த்தோம். இதிலே கடன்வழங்குகிற எல்லா அதிகாரமும் நான் அமைச்சராக இருந்த போது சென்னையிலே தான் இருந்தது. ரீஜனல் அலுவலகம் என்ற வகையில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் இதனுடைய கிளைகள் இருக்கவேண்டும் என்று ஆரம்பித்தோம். இப்போது கூட புதிதாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிற பல மாவட்டங்களில் தொழில் முதலீட்டுக் கழகத்தினுடைய கிளைகள் இல்லாமல் இருக்கின்றன. எல்லா இடங்களிலும் அந்தக் கிளைகள் இருக்கவேண்டும். அடுத்து கடன் கொடுக்கிற அதிகாரத்தை அந்த லிமிட்டை நீங்கள் அதிகரிக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் அது அந்தந்தப் பகுதியிலே தொழில் துவங்குகிறவர்களுக்கு இருக்கின்ற கஷ்டங்களைக் குறைக்கும். எனவே, அதையும் இந்த நேரத்தில் இந்த அரசு புரிசீலிக்க வேண்டும்.

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

[1989 மே 3]

தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டுக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு புதிய திட்டம், சிறப்புத் திட்டம் என்று அறிவித்திருக்கிறீர்கள். அது தொழில் வளர்ச்சிக்குரிய சிறப்புத்திட்டமா என்று பார்த்தால் சைக்கிள் ரிக்ஷா ஒட்டுபவர்களுக்கு 50 சதவீதக் கடன், 37.5 சதவீதம் மானியம், ஆட்டோ ரிக்ஷா வாங்கக் கடன், மோட்டார் வாங்கக் கடன் என்று 'இண்டஸ்ட்ரியல் இன்வெஸ்ட்மெண்ட் கார்ப்பரேஷன்' மூலமாக சமூக நலத் திட்டங்களை அறிவித்திருக்கிறீர்கள். இது உண்மையிலேயே வருந்துவதற்குரியது. சோஷியல் வெல்பேர் டிப்பார்ட்மென்ட் இருக்கிறது. எனவே, ஆட்டோ ரிக்ஷா, சைக்கிள் ரிக்ஷா போன்ற திட்டங்களை எல்லாம் அந்தத் துறையின் வாயிலாக எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் நீங்கள் ஏற்படுத்தலாம். எனவே, அவ்வாறு செய்யாமல் இந்த நிறுவனத்தின் நோக்கங்களைத் திசைதிருப்புவது சரியில்லை. உண்மையே தொழில் வளர்ச்சிக்காக தமிழ்நாடு தொழில்முதலீட்டுக் கழகம் இயங்குகிற விதத்தில் திட்டங்களைத் தீட்டவேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து டிட்கோ. ஒரு கொள்கையை அறிவித்திருக்கிறீர்கள் டிஸ்இன்வெஸ்ட்மென்ட் பாலிசி என்று சொல்லி டிட்கோவின் மூலம் தொழில் துவங்குபவர்களுக்கு 25 சதவீதம் கொடுக்கின்ற வகையிலும், மீதிப்பணத்தை தொழில் முனைவோர்கள் பொது மக்களிடத்திலிருந்து வசூல் செய்து கொண்டு ஜாயின்ட் செக்டார் நிறுவனமாக அதாவது கூட்டுத்துறைத் திட்டமாக அந்தத் திட்டங்கள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வந்தன. தமிழ்நாட்டில் சுமார் 50, 55 தொழிற்சாலைகள் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. அதிலே ஜாயின்ட் செக்டாரிலே ஏறக்குறைய 34 தொழிற்சாலைகள் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. அதுபோல் ஜாயின்ட் செக்டாரிலே ஆரம்பிக்கப்பட்ட தமிழ்நாடு கெமிக் கல்ஸ் என்ற ஒரு நிறுவனம் தனியாருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட போது இன்றைய முதலமைச்சர் அன்றைக்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்தபோது கடுமையாக ஆட்சேபித்து, இலாபத்தில் நடக்கிற தொழிற்சாலைகளை எல்லாம் எப்படி நீங்கள் கொடுக்கலாம் என்று கேட்டார்கள்.

ஆனால் இன்றைக்கு நீங்களே அதை கொள்கையாகக் கொண்டு வந்து டிஸ்இன்வெஸ்ட்மென்ட் பாலிசி என்று சொல்லி அந்த தொழிலை ஜாயின்ட் செக்டார் ஆரம்பித்த பின்னாலே, லாபத்திலே நடக்கிறபோது அந்த தொழிலை தொழில் முனைவர்கள், தொழில் அதிபர்கள் அதை திருப்பிக்கேட்கிறபோது, அவர்களுக்கே அந்த தொழிலை திருப்பிக் கொடுத்து அந்த பணத்தை வாங்கி புதிதாக தொழில் தொடங்கப் போகிறோம், அந்த நிறுவனத்தின் வாயிலாக, அது தேவைக்கு ஏற்ப முடிவு செய்யப்படும் என்று இங்கே சுட்டிக்காட்டியிருக்கின்றார்கள். இதிலேயும் என்ன நடக்கும் என்று சொன்னால்

1989 மே 3]

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

ஜாயின்ட் செக்டாரிலே நீங்கள் ஆரம்பித்ததற்குப் பின்னால் எது எல்லாம் லாபத்திலே நடக்கிறதோ அதை எல்லாம் தொழில் அதிபர்கள் கேட்பார்கள். எது நஷ்டத்திலே இருக்கிறதோ அதை யாரும் கேட்கமாட்டார்கள். டிட்கோ கையிலே எது இருக்கும் என்று சொன்னால், கடைசியிலே நஷ்டத்திலே இயங்குகின்ற தொழில்கள்தான் இருக்கும். லாபத்தில் இயங்குகின்ற தொழில்களை எல்லாம் தொழில் தொடங்குபவர்கள் அந்த தொழிலை எடுத்துக்கொண்டு போய்விடுவார்கள். ஆகவே இதிலே தவறுகள் நடக்காமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். இன்றைக்கு டிட்கோவில் நீங்கள் அரசினுடைய உதவியாக தருகின்ற அரசினுடைய தொகையை அதிகரிக்கலாமே தவிர இந்த டிட்கோ நிறுவனத்தின் வாயிலாக அதிகமாக தொழில் தொடங்க முயற்சிக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஜாயின்ட் செக்டாரிலே தொடங்கவேண்டுமே தவிர, லாபத்திலே இருப்பதையெல்லாம் கொடுத்துவிட்டு, நஷ்டத்திலே இருப்பதையெல்லாம் வைத்துக்கொண்டால் அதனாலே அந்த நிறுவனமே பாதிக்கப்படுகின்ற சூழ்நிலைதான் இப்போது ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை]

அதுபோல, அசோசியேட் செக்டார் என்று சொல்லி இன்னொரு பிரிவு புதிதாக ஆரம்பிக்கின்றார்கள். ஏற்கெனவே 26 சதவிகிதம் இன்வெஸ்ட் பண்ணவேண்டும் என்று இருந்தது. இப்போது 11 சதவிகிதம் இன்வெஸ்ட் பண்ணினால் போதும் என்று சொல்லி ஒரு பொது செக்டார் அதிலே புதிய பிரிவு ஆரம்பிக்கிறார்கள். அதிலேகூட இது எவ்வளவு தூரத்திற்கு வெற்றிகரமாக தமிழ்நாட்டிலே நடக்கும்? மகாராஷ்டிராவிலே நடக்கிறது என்று சொல்கின்றார்கள். மகாராஷ்டிராவிலே நடக்கலாம். ஏனென்றால் அங்கே வசதியானவர்கள் தொழில் தொடங்க பலபேர்கள் போட்டிபோட்டுக்கொண்டு வருகின்றார்கள். தமிழ்நாட்டிலே ரிஸ்க் டேக்கிங் மென்ட்டாவிட்டி பொதுமக்களுக்கு, வசதியானவர்களுக்கு குறைவு. அந்த ரிஸ்க் டேக்கிங் மன நிலை இல்லாதவர்களுக்கு அதிகமான பணத்தை அவர்கள் இன்வெஸ்ட் பண்ண முன்வரமாட்டார்கள். 26 சதவிகிதம் என்பது இப்போது 11 சதவிகிதம் ஆக குறைக்கப்படுகிறபோது அதனாலே தொழில் அதிகமாக வாய்ப்பு இருக்குமா என்றால், குறைவாகத்தான் இருக்கிறதே தவிர, அதிலே அதிகமான பிரகாசமான நிலைமைகள் ஏற்பட வாய்ப்புகள் இல்லை. ஆனால் முயற்சி செய்யலாம். அதிலே தவறு இல்லை. அசோசியேட் செக்டாரில் 26 சதவிகிதம் என்பதற்கு பதிலாக 11 சதவிகிதம் கொடுத்து நீங்கள் முயற்சிக்கலாம். அதிலே தவறு இல்லை. (மணியடிக்கப்பெற்றது) முடித்துக்கொள்கிறேன். இந்தப் பொறியியல் துறைக்காக டைரக்ட்ரேட் தனியாக டீயா லாஜிகல் டிப்பார்ட்மெண்டுக்கு தனி டைரக்ட்ரேட் புட்சித் தலைவர் அவர்கள், எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் காலத்தில் உருவாக்கப்பட்டது. இதிலே இப்போது நீங்கள் ரீஜினல் அலுவலகங்களை தொடங்கவேண்டும், இப்போது சென்னையிலேதான்

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

[1989 மே 3]

எல்லாமே இருக்கின்றது. அதிகாரம் இருக்கின்றது. ரீஜினல் அலுவலகங்கள் மூலமாக பரவலாக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தரம்புரியில் ஏதோ தங்கம் கிடைக்கிற வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதை நீங்கள் கவனத்தில் வைத்து அதை பரிசீலிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுபோல பழப்பு நிலக்கரி 100 மில்லியன் டன் கிடைக்கும் என்று சொல்லப்படுகிறது. கரூர்-புதுக்கோட்டையில் மணிகற்கள் கிடைக்கும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இன்னொன்று தஞ்சை, தென்னாற்காடு, மாவட்டங்களில் மண்ணெண்ணை கிடைப்பதற்கான வாய்ப்பு இருக்கின்றது. அதை பயன்படுத்த அந்த பகுதியிலே பெட்ரோ கெமிக்கல்ஸ் காம்ப்ளெக்ஸ் தஞ்சை மாவட்டத்திலே ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொண்டு, தமிழ்நாடு அரசு மத்திய அரசை வற்புறுத்தவேண்டும், அதற்கு முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வேன்.

சர்க்கரைத் தொழிலைப் பொறுத்தவரையில் கர்நாடகத்தில் 30 இருக்கின்றன. ஆந்திராவில் 35, 40 இருக்கின்றன. தமிழ்நாட்டிலேதான் சென்ற ஆண்டு ஏறத்தாழ கூட்டுறவுத் துறையிலே 4, தனியார் துறையிலே 5 லைசென்ஸ் கொடுத்தார்கள். அதிலே பக்கம் 9-லே பத்தி 27. இந்த அரசின் கொள்கை இனிமேல் தனியாருக்குக் கொடுப்பதாக இல்லை. பொதுத் துறையிலேதான் செய்வோம் என்று சொல்லியிருக்கின்றார்கள். இது ஒரு முற்போக்கான சிந்தனை என்ற அளவிலே சொல்லியிருக்கின்றார்கள். ஆனால் நடைமுறை படுத்துகிறபோது ஒரு சர்க்கரை ஆலை ஆரம்பிக்கின்றார்கள் என்று சொன்னால் ரூ. 20, 25 கோடி ஆகும். சென்ற ஆண்டு கூட தனியாருக்கு கொடுத்த காரணத்தினாலே 5 தொழில்கள் தனியார் லைசென்ஸ் வாங்கியவர்கள் எல்லாம் கட்ட ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். ஆனால் அரசுத் துறையிலே கூட்டுறவுத் துறையிலே அரூர், சிதம்பரம், செய்யாறு, அறந்தாங்கியிலே வாங்கினோம் என்றாலும் சிதம்பரம், செய்யாறுக்குத் தான் இப்போது இயந்திரங்களை வாங்குவதற்கு அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் அரூர், அறந்தாங்கியிலே வேலை தொடங்கவில்லை. அதிலே குறிப்பாக அறந்தாங்கியைப் பொறுத்தவரையில் ஷேர் கேபிடல் கலெக்ட் பண்ணுகிறபோது, ரூ. 50 லட்சம் தான் சேர்ந்திருக்கிறது. மான்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதி என்ற காரணத்தினாலே அந்த தொகுதியிலே ரூ. 50 லட்சம் ஷேர் கேபிடல் தான் கலெக்ட் பண்ணமுடியும். அதற்குமேலே ஒரு கோடி, 2 கோடி ரூபாய் வசூல் பண்ணமுடியாது. எனவே அரசினுடைய ஷேர் கேபிடலை இன்கிரிஸ் பண்ணி, அதிகப் படுத்தி, அந்தப்பகுதியிலே இந்த தொழிற்சாலை விரைவில்

1989 மே 3]

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

வசவேண்டும். ஏனென்றால் அங்கே எஸ்.ஓ. எல்லாம் போட்டாயிற்று, இடம் எல்லாம் தேர்வு செய்தாகிவிட்டது. ஆனால் இன்னும் எந்த அடிப்படை வேலையும் நடக்கவில்லை. எனவே சர்க்கரை ஆலை அந்த பகுதியிலே வருவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இதிலே பொதுத்துறையிலேதான் போடுவோம். கூட்டுறவுத் துறையிலேதான் போடுவோம் என்று சொன்னால் நீங்கள் அரசுக்கு பரிந்துரை செய்கிறபோது மாநில வாரியாக கேட்கிறபோது, பொதுத் துறைக்கு மற்ற மாநிலத்திலே ஒன்று இரண்டு கொடுத்தால் ஆந்திராவிற்கு 5 கர்நாடகத்திற்கு 5 என்று சொல்கிறபோது, நம் மாநிலத்திற்கு வேண்டாம் என்று சொன்னால் நமக்கு தரமாட்டார்கள். அதனாலே பாதிக்கப்படுவது தமிழ்நாட்டிலே இருக்கின்ற விவசாயிகள் தானே தவிர தொழில் வளர்ச்சி தானே தவிர, வேறு அல்ல. எனவே இதில் தனியார்கள் யாராவது முன் வந்தால், அவர்களை உற்சாகப்படுத்துவதில், ஊக்கப்படுத்துவதில் தவறில்லை. ஏனென்றால் லைசன்ஸ் தருவது மத்திய அரசு. நாம் கொடுப்பதாக இருந்தால் கூட, ரெஸ்ட்ரிக்டட் பண்ணி, எல்லாவற்றையும் கூட்டுறவுத் துறையிலும், பொதுத் துறையிலும் ஆரம்பிக்கலாம். மத்திய அரசு லைசன்ஸ் தரும்போது, தனியார் முன்வந்து, அதைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியுமானால், அவர்களை உற்சாகப்படுத்தி, ஊக்கப்படுத்தி, தனியார் துறையிலே தொழிற்சாலைகள் வருவதற்கு அனுமதி கொடுப்பதுதான் நல்லது.

(பிற்பகல் 1-30)

இன்னும் ஒன்று. சிமென்ட் ஆலையைப் பொறுத்தவரையில் பாளையத்தில் ஒரு சிமென்ட் ஆலை தொடங்க வேண்டுமென்று ஒவ்வொரு மானியக் கோரிக்கையிலும் பேசிக் கொண்டு வந்தோம். அதை ஏனோ விட்டு விட்டார்கள். அங்கே இன்னொரு பெரிய சிமென்ட் ஆலை வச வாய்ப்பு இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியிலே போதுமான லைம் ஸ்டோன்ஸ் இருக்கிறது. ஆகவே பாளையத்திலே சிமென்ட் பேக்லரி வர இந்த அரசை வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து 'டாமின்' பொறுத்தவரைக்கும், இங்கே சின்ன பூக் லெட்டை அச்சடித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே ஒவ்வொரு மானியக் கோரிக்கையிலும் பேசும்போது குறைந்தது 10 கோடி, 20 கோடி அரசுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருப்பதாக முதலமைச்சரவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 2, 3 நாட்களுக்கு முன்னாலே கூட சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைப்போல இன்றைக்கும் 10 கோடி நஷ்டம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதிலே ஏதாவது தவறு நடந்திருந்தால் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியதுதான். புள்ளி விவரத்தை நான் பார்த்தேன். மானிய மிகு முதலமைச்சரவர்கள் சொல்லும்போது, 1984-85லே

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

[1989 மே 3]

என்று சொன்னார்கள். அப்போது நான் அந்தத் துறை அமைச்சராக இல்லை. யார் அந்தத் துறை அமைச்சராக இருந்திருந்தாலும், ஓர் அதிகாரி அந்த இலாக்காவிலே பொறுப்பிலே இருந்தார். இப்போது வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார். தவறு இருந்தால் கண்டு பிடிக்க வேண்டியதுதான். தனியார்கள் இதில் அதிகமாக லாபம் சம்பாதிக்கும்போது, அரசினுடைய நிறுவனம் குறைவாக லாபம் சம்பாதித்துக் கொண்டிருந்தது எந்த வகையிலே என்பதை எல்லாம் விசாரித்து, ஓர் அறிக்கை யாகக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர், அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்திலே கருப்புக் கல் முழுவதும் தனியாருக்கு இல்லை என்று சொல்லி, நேஷனலைஸ் பண்ணி, டாமினுக்கு மட்டும் கொடுத்திருந்தோம். ஒரு அதிகாரி சரியாக நிர்வாகம் செய்யவில்லை அல்லது டாமின் சரியாக நிர்வகிக்கப்படவில்லை என்ற காரணத்தாலே அனைத்தையும் தேசிய மயமாக்குவோம், சர்க்கரை ஆலைகளைக்கூட தேசிய மயமாக்குவோம், தனியாருக்குத் தர மாட்டோம் என்று சொல்லிவிட்டு, டாமினை மாத்திரம் எப்படி தனியாருக்குக் கொடுக்கும் முயற்சியிலே ஈடுபட்டிருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். எத்தனையோ சட்டங்களை, எம்.ஜி.ஆர். போட்ட சட்டம் என்பதால் ரத்து செய்து வருகிறது இந்த அரசு. எனவே டாமின் நிர்வாகத்தை சீரமைத்து, டாமின் மூலமாக வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்புகிற போது, அதிக லாபத்தை ஈட்ட முடியும். சென்ற ஆண்டு 10 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். 10 கோடி ரூபாய் இழப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த நிலையிலே கூட 3 கோடி ரூபாய் இலாபத்திலே அந்த நிர்வாகம் இயங்கி இருக்கிறது. அது சிறப்பாக நடத்தப்படுமானால், அரசாங்கத்திற்கு அன்வியச் செலாவணி மூலமாக அதிகப் பணம் கிடைக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. இதிலே கூட தெளிவான ஒரு முடிவை அறிவிக்கவில்லை. என்ன செய்யப் போகிறோம் என்பதை அறிவிக்கவில்லை. ஆளுநர் உத்தரவு போட்டிருக்கிறார், சரி. அந்த உத்தரவு ஏற்கப்பட்டதா? அப்படி என்றால் தனியாருக்குக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்ல வேண்டும். இல்லை என்றால், அதை ஏற்கவில்லை, தேசிய மயமாக்குவது எங்களுடைய கொள்கை, ஆளுநர் பிறப்பித்த உத்தரவை ஏற்கவில்லை என்று சொல்ல வேண்டும். எதையும் சொல்லாமல், என்ன சொல்லியிருக்கிறீர்கள் என்றால், ஏற்கெனவே ஆளுநர் ஆட்சியில் எடுத்த முடிவை அமுல்படுத்துவது குறித்து இந்த அரசு ஆய்வு செய்து வருகிறது என்று சொல்லி இருக்கிறீர்கள். எத்தனையோ முடிவுகளை திடீர் திடீரென்று எடுத்து, சீக்கிரமாக அறிவிக்கிறீர்கள். முதலமைச்சர் சீக்கிரமாக முடிவு எடுக்கிறவர். இதில் மட்டும் 3 மாதங்களில் முடிவெடுக்க முடியவில்லையா? 3 மாதத்திலே முடிவெடுத்து, டாமினுக்குக் கொடுப்பதா அல்லது நேஷனலைஸ் பண்ணுவதா, தனியாருக்குக் கொடுப்பதா, எவ்வளவு கொடுப்பது, வரம்பு எப்படி, பேசுடரி போன்றவைகளுக்குக் கொடுப்பதா, லைசன்ஸ் உள்ளவர்களுக்குக் கொடுப்பதா....

1989 மே 3]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்போது நீங்கள் முடிவெடுப்பீர்கள் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : இதை நான் சொல்வதற்குக் காரணம், இதில் நீங்கள் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும். அதை மட்டும் நான் சொல்வேன். ஏனென்றால் டாமின் நிறுவனத்திற்கும், இதில் இருக்கிற தனியார்களுக்கும் அடிக்கடி கடும் போட்டி இருக்கிறது. இதிலே பெரிய 'லாபி' இருக்கிறது. இதில் தவறுகள் ஏற்பட வாய்ப்பு இருக்கிறது. எனவே இதிலே உத்தரவுகள் போடும்போது மிக மிகக் கவனமாக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, இதை அரசினுடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னும் ஒன்று. சிவகங்கையில் இருக்கிற கிராபைட். தமிழ் நாட்டில் கடந்த 40 ஆண்டுகளாக எல்லா அரசாங்கங்களிடமும் படாத பாடுபட்டு வருகிறது. காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலிருந்து இருக்கிறது. முன்பு தி.மு.க. ஆட்சியில், திரு. மாதவன் அவர்கள் தொழில் அமைச்சராக இருந்தபோது, தொழில் மாணியக் கோரிக்கையில் சொல்லப்பட்டு, நாங்களும் 10 வருடங்கள் சொல்லி, நீங்களும் வந்து சொல்லுகிற நிலையில்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. பாரதப் பிரதமர் அவர்கள் அதைத் துவக்கி வைத்துவிட்டார்.

சிவகங்கை கிராபைட் தொழிற்சாலை தொடக்கவிழா நடத்தப்பட்டு, விழா முடிந்து தொடங்கப்பட்டு விட்டது. முன்னாலே இருந்த அரசு மேற்கு ஜெர்மனி நாட்டைச் சார்ந்த ஹம்போல்ட் லெடாக் என்ற ஒரு நிறுவனத்தோடு ஒரு அக்கரிமென்ட் போட்டிருந்தது. ஆனால் ஏற்கனவே இருந்த அரசு எதைச் செய்திருந்தாலும் அதையெல்லாம் மாற்றி மாற்றி அறிவிப்பதிலே—மாண்புமிகு பேராசிரியர் அவர்கள் இன்றைக்கு இங்கே இல்லை — அவர் சொன்னதைப் போல் ஒரு ஆத்ம திருப்தி என்ற அடிப்படையில் — இப்போது எஞ்சினியர்ஸ் இன்டியா லிமிடெட்" என்ற நிறுவனத்தோடு புதிதாகக் கான்ட்ராக்ட் போட்டு செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். அதிலே 100 சதவீதம் "ஃபுல் யுடிஸேஷன்" பண்ணுகிற மாதிரி. ஃபாரின் கொலாபரேஷன் அடிப்படையில் அந்த வெஸ்ட் ஜெர்மன் கம்பனியோடு ஒப்பந்தம் போடப்பட்டபோது இருந்த 25 கோடியை இப்போது இந்தியன்-பேஸ்டு கம்பெனிக்குக் கொடுக்கும்போது 10 கோடியாக அந்த திட்டத் தொகை குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் அதற்குப் பிறகு ஆய்வறிக்கை கொடுத்து அந்தத் தொழிற்சாலை எப்போது தொடங்கப் போகிறது என்பது யாருக்கும் தெரியாது.

ஆனால் ஒன்றை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பொதுவாக ஒரு வேண்டுகோளாகவே இங்கே விடுக்க விரும்புகிறேன், பொதுவாக ஃபாரின் கொலாபரேஷன் என்று

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

[1989 மே 3]

உத்தரவு போட்டு செயல்படுகிறபோது, அதையெல்லாம் ரத்து செய்துகொண்டே போனால் — வெளிநாட்டுக்காரர்களானாலும் சரி, உள்ளாட்டுக்காரர்களானாலும் சரி இனி அரசாங்கத்தோடு ஒரு அக்ரிமென்ட் போடவோ அல்லது கான்ட்ராக்ட் போடவோ முன்வர மாட்டார்கள். ஏன் முன் வரமாட்டார்கள் என்றால் — இன்றைக்கு நீங்கள் எஞ்சினியர்ஸ் இந்தியா லிமிடெட் என்கிற நிறுவனத்தோடு அக்ரிமென்ட் போட்டிருக்கிறீர்கள். நாளைக்கு இன்னொரு அரசாங்கம் வந்து இந்த ஆர்டரைக் கேன்சல் பண்ணி 10 கோடி ரூபாய் என்று போட்டது தப்பு—ரூ. 9 கோடி கொடுக்கலாம் என்று சொல்லிவிட்டலாம். என்னவே இப்படி ஏற்கெனவே இருக்கிற—ஏற்கெனவே அமுல்படுத்தப்பட்டிருக்கிற ஸ்கீமில் இருப்பவைகளையெல்லாம் கேன்சல் பண்ணுகிறபோது அரசாங்கத்தின் கிரிடிபிலிடி போய் விடுகிறது. யார் ஆட்சியில் இருந்தாலும் அரசாங்கத்தின் மரியாதை குறைகிற சூழ்நிலைதான் இனித் தொடர்ச்சியாக ஏற்படும் என்பதால் இதில் அரசு முக்கிய கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வதோடு சீக்கிரமாக இந்தத் தொழிற்சாலையை நடுத்ததுவதற்கான வழிவகையை இந்த அரசு காண வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து தேசியமயமாக்கப்படுகிற கொள்கையில் அரசு ஒரு தெளிவான முடிவை எடுக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அரசின் மீது பல குற்றச்சாட்டுக்கள் வரும்—அதிலும் இதிலே குற்றச்சாட்டுகள் அதிகமாக வருகிற வாய்ப்பு இருக்கிறது. சர்க்கரைத் தொழிலை நேஷனலைஸ் பண்ணுவோம் என்கிறீர்கள். ஆனால் டாமினை நேஷனலைஸ் பண்ணப் போவதில்லை என்கிறீர்கள். அதைப் போலவே பஸ்டிரான்ஸ்போர்ட்டில் உங்கள் கொள்கை என்ன? ஏற்கெனவே சட்டம் போட்டு அது டெல்லிக்குப் போய் ஜனாதிபதியின் கையெழுத்தும் பெறப்பட்டுவிட்டு இங்கே வந்திருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலையில்—ஆக்ட்—ஆக வந்திருக்கிற நிலையில்—இதை நிறுத்தி வைக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லுகிறீர்கள். ஒரு ஆக்ட்டை எப்படி நிறுத்தி வைக்க முடியும்? அது என்ன ஜி.ஓ.வா? ஒன்று நேஷனலைஸ் பண்ணப் போகிறோம் என்று சொல்லுங்கள்—தேசிய மயம் என்றால் உடனே அறிவியுங்கள். எல்லா பஸ்களையும் எடுக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லுங்கள். அல்லது 5 டஸ் அல்லது 3 பஸ் என்று அறிவியுங்கள். டாமின் போல் இதில் மட்டும் ஏன் முடிவெடுக்கவில்லை? (சிரிப்பு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் 2 பேரும் சிரித்துக் கொண்டே இருந்தால் எங்களுக்குப் பசித்துக் கொண்டே இருக்கும். (சிரிப்பு).

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் அந்த கிராபைட் கம்பெனிக்கு வெளிநாட்டு நிறுவனத்தோடு போட்டிருந்த ஒப்பந்தத்தை மாற்றியது நாங்கள் அல்ல.

1989 மே 3]

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

என்றும், கவர்னர் ஆட்சிதான் மாற்றியது என்றும் விளக்கும் சொல்லுகிறார். அதை கவர்னர் ஆட்சி மாற்றினாலும் சரி—நீங்களாக இருந்தாலும் சரி—இப்படி மாற்றிக் கொண்டே போவது சரியில்லை. இன்றைக்கு நீங்கள் ஒரு உத்திரவைப் போட்டு வெளிநாட்டு கம்பெனி வேண்டாம்—உள்நாட்டு கம்பெனியோடு ஒப்பந்தம் போடுகிறோம் என்று சொன்னால்—இப்படி ஒவ்வொருவரும் மாற்றிக் கொண்டே போனால் தமிழ் நாட்டு அரசாங்கத்தோடு ஒப்பந்தம் போட யாரும் முன்வர மாட்டார்கள். காரணம் அடுத்த அரசு வந்தால் மாற்றி விடுவார்கள் என்று பயந்து முன்வர மாட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைதான் ஏற்படும். எனவே இறுதியாக ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற அனைத்து வசதிகளையும் பயன்படுத்தி, அதிகமாடீ தொழில் வளர்ச்சிக்கு வித்திடுகிற அளவுக்கு மாநில அரசும் நிதி ஒதுக்கி, மத்திய அரசின் தொழில் முதலீட்டையும் வற்புறுத்தி, தொழில் வளம் பெருக்க அதிக கவனம் செலுத்து வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

(பிற்பகல் 1-40)

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, தொழில் வளர்ச்சி குறித்த இன்றைய மாணியத்தில் எதிர்க் கட்சிகளினுடைய தலைவர்களும், உறுப்பினர்களும், ஆளும் கட்சியினுடைய உறுப்பினர்களும் தங்களுடைய மேலான கருத்துக்களை இங்கே எடுத்து வைத்து இருக்கின்றார்கள். முடிவு எடுப்பது என்பது குறித்து நம்முடைய எதிர்க் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் நண்பர் திரு. திருநாவுக்கரசு அவர்கள்கூறிய அந்த வர்சகத்திற்கு மாத்திரம் ஒரு விளக்கம் அளிக்க விரும்புகின்றேன். முதலமைச்சர் விரைவில் முடிவு எடுப்பார் என்று குறிப்பிட்டார். கூடுமான வரையில் எடுத்த முடிவுகளை நான் மாற்றுவது இல்லை என்பது அவருக்குத் தெரியும். அண்மையிலே கூட இந்த மாமன்றத்தினுடைய பொன் விழாவையொட்டி பழைய உறுப்பினர்களுக்கு, முன்னாள் பேரவைத் தலைவர்களுக்கு, துணைத் தலைவர்களுக்கு எல்லாம் மரியாதை செய்வது என்று ஒரு முடிவு எடுக்கப்பட்டபோது அவர்கள் ஒரு பதினான்கு ஆண்டுக் காலம், பதினைந்து ஆண்டுக் காலம் இந்த அவையிலே பணியாற்றியவர்களாக இருக்க வேண்டுமென்ற வரிசையிலே ஒரு பட்டியல் தயாரிக்கப்பட்டு அது வெளியிடப்படுகிற நேரத்திலே என்னுடைய அருமை நண்பர் திருநாவுக்கரசு அவர்களும், மற்றொரு அருமை நண்பர் கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர் அவர்களும் தங்களைத்தேர்ந்தெடுத்தார்கள். எனினிடத்திலும் பேசி, செயலாசிரித்திலும் பேசி நாங்கள் நான்கு முறை இருந்திருக்கிறோம் ; எனவே எங்களையும் அந்தப் பட்டியலிலே இணைக்க

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 மே 3]

வேண்டுமென்று சொன்னபோது அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல் நான் விரைந்து முடிவு எடுத்து உடனடியாக அந்தப் பட்டியலில் அவர்களுடைய பெயர்களும் இணைக்கப்பட்ட வேண்டுமென்று தங்களைக் கேட்டுக் கொண்டேன். தாங்களும் பெருந்தன்மையோடு அதனை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். அவர்களால் இன்னொரு பத்துப் பேருக்கு அந்தப் பட்டியலிலே பிறகு தொடர்ந்து இடம் கிடைத்தது. ஆனால் இன்றைக்கு நான் கேள்விப்படுகிறேன். அவர்கள் அந்த விழாவிலே கலந்து கொள்வது இல்லை என்று முடிவு எடுத்து விட்டதாக. ஆக அவர்கள் பெருந்தன்மைக்குத் தகுந்த மதிப்பு இதுதான். எடுக்கிற முடிவு நல்ல முடிவாக இருக்க வேண்டுமென்று எண்ணி இந்த முடிவுகள் எடுக்கப்படும்பொழுது, அந்த முடிவுகளை நிறைவேற்ற முடியாத அவஸ்தையிலே அவர்கள் இருப்பது எனக்குப் புரிகிறது. இருந்தாலும் கூட நீங்கள் எடுத்த முடிவு, முடிவு தான். அவர்கள் வந்து விழாவைச் சிறப்பிக்காவிட்டாலும் எங்கிருந்தாலும் வாழ்க என்று அண்ணா சொன்னாரே, அவருடைய தம்பிகள் என்ற முறையிலே எங்கு இருந்தாலும் வாழ்த்துவோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) முடிவு பற்றி அவர் இங்கு முழுங்கிய காரணத்தால்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வாழ்த்துவதோடு அந்தப் பரிசுப் பொருள்களை வீட்டுக்கே அனுப்பி வையுங்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அதைப் பெற்றுக் கொள்வார்களோ என்னமோ எனக்குத் தெரியாது. வர இயலாமல் இருந்தால் பரிசுப் பொருள்களை வீட்டுக்கு அனுப்பி வைக்கலாம் ; வர முடியாது என்று சொன்னால் அனுப்பி வைப்பது சிரமம். ஏனென்றால் முன்பு இந்தியத் திருநாட்டினுடைய வெள்ளி விழா கொண்டாடப்பட்டபோது தாமிரப் பத்திரங்கள் விடுதலைப் போராட்ட வீரர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட பொழுது, பெருந்தலைவர் காமராசுருக்கு, தந்தை பெரியாருக்கு, முதலினர் ராஜாஜிக்கு எல்லாம் தாமிரப் பட்டியங்கள் வழங்கப்படும் என்று பத்திரிகைகளிலே விளம்பரம் வந்தபொழுது முதலினர் ராஜாஜி எனக்குக் கடிதம் எழுதி இருந்தார். “அந்தத் தாமிரப் பத்திரங்கள் எனக்கும் உண்டு என்று பத்திரிகையில் படித்தேன். அதை, யாரையாவது அனுப்புகிறேன், கொடுத்து அனுப்புவீர்கள்” என்று எனக்கு எழுதி இருந்தார். தாமிரப் பத்திரங்களைக் கொடுப்பதற்கு விழா எதுவும் ஏற்பாடு செய்யப்படாமல் இருந்தபொழுதே அவருடைய பெரும் குணம், “ஒரு ஆளை அனுப்புகிறேன், கொடுத்து அனுப்புவீர்கள்” என்று எழுதி இருந்தார். ஆனால் நான் அதை எடுத்துக்கொண்டு தந்தை

1989 மே 3]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

பெரியாருடைய இல்லத்திற்கும், பெருந்தலைவர் காமராசர் இல்லத்திற்கும், அதைப் போலவே மூதறிஞர் ராஜாஜி இல்லத்திற்கும், நானே சென்று அந்தத் தாமிரப் பத்திரங்களை அவர்களுடைய கரங்களிலே ஒப்படைத்து வந்தேன். எவ்வே எத்தனை மாறுபாடுகள், எத்தனை கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்தாலும் கூட இது போன்ற பொது நிகழ்ச்சிகளிலே அவர்களே ஒரு புதிய முறையை வகுத்துக் கொடுத்துவிட்டு அந்த முறையை ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு ஒரு வேளை இப்படி மறுப்பதற்காகவே எங்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னார்களோ என்று எண்ணுகின்ற அளவுக்கு ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டதற்காக நான் வருத்தப்படுகின்றேன். இதை நான் முன்கூட்டியே சொல்வதற்குக் காரணம் இன்று நான் இந்தத் தொழில் துறை மானியத்தில் பேசிய பிறகு அதிலே ஏதாவது நான் தவறாகப் பேசி இருந்து, அதை வைத்துக் கொண்டு முதலமைச்சர் இப்படிப் பேசிவிட்டார், அதற்காகப் புறக்கணிக்கிறோம் என்று சொல்லி விடக்கூடாதுல்லவா, எனவே நான் முன்கூட்டியே அவர்களால் அறிவிக்கப்பட்ட செய்தியை இங்கே தெரிவிக்க வேண்டியது எனக்குத் தவிர்க்க முடியாததாக ஆகிவிட்டது. என்னுடைய உருக்கமும், உணர்வும் நம்முடைய நண்பர்கள் திருநாவுக்கரசுக்கும், கே. கே. எஸ். எஸ். ஆருக்கும் நிச்சயமாகப் புரியும் என்று கருதுகின்றேன்.

தொழில் துறை மானியத்திலே எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட கருத்துக்களுக்குச் சில விளக்கங்களை நான் இங்கே அளிக்க விரும்புகிறேன். நேரம் அதிகமாகி விட்டது என்ற போதிலும் கூட சில முக்கியமான கருத்துக்களை, சில அறிவிப்புகளைத் தொழில் துறை தொடர்பாக அறிவிக்க வேண்டியவனாக இருக்கின்றேன்.

பொதுவாக ஒரு இருபதாண்டுக் கால திராவிடக் கட்சிகளினுடைய ஆட்சியில் தொழில் வளம் கருங்கிவிட்டது, குறைந்து விட்டது என்ற ஒரு பிரச்சாரத்தைத் தேர்தல் நேரத்திலேயே மத்தியிலே இருந்து வந்த அமைச்சர்கள் தொடர்ந்து செய்து வந்தார்கள். அதற்கு நம்முடைய நண்பர் திருநாவுக்கரசு அவர்கள் அளித்த விளக்கங்கள், நான் அளிக்க இருக்கின்ற விளக்கங்கள் இவை இரண்டும் பொதுமான பதில்களா, அல்லவா என்பது வேறு விஷயம். இருந்தாலும் எதுவுமே நடைபெறாமல் இருந்து விடவில்லை. நடைபெற்றவைகளிலே சில குறைபாடுகள் இருந்திருக்கலாம்; சில தயக்கங்கள், தாமதங்கள் இருந்திருக்கலாம். எனவே, எதுவுமே நடைபெறவில்லை இருபதாண்டுக் காலத்தில், திராவிடக் கட்சிகளினுடைய ஆட்சிகளில் என்பது ஒரு தவறான குற்றச்சாட்டு என்பதை நான் எடுத்துக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 மே 3]

இதே மாமன்றத்திலேதான் 1957-ஆம் ஆண்டு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய குழுத் தலைவராக-எதிர்க்கட்சித் தலைவராகக் கூட அல்ல, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அப்பொழுது வி. கே. இராமசாமி முதலியார்—முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய குழுத் தலைவராக இருந்தபொழுது அன்றைக்கிருந்த முதலமைச்சர் பெருந்தலைவர் காமராஜரைப் பார்த்துச் சொன்னார்கள். நாங்கள், தமிழகம் புறக்கணிக்கப்படுகிறது; தென்னகம் புறக்கணிக்கப்படுகின்றது என்று முழங்குகிற முழக்கத்தை நீங்கள் சாதகமாக எடுத்துக் கொண்டு, எங்களைக் காட்டியாவது, தமிழகத்தினுடைய தேவைகளைப் பெறுங்கள் என்று அன்றைக்கு அண்ணா அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஒரு பதினெட்டு ஆண்டுக் காலம்-49-இலே தொடங்கி-பதினெட்டு ஆண்டுக் காலம் எதிர்க்கட்சியாக இருந்த அந்தக் கால கட்டத்திலேயெல்லாம் தமிழகத் திற்குத் தொழில் வளம் தேவை; வட மாநிலங்களிலே தொழில் வளம் பெருகுகிறது; இங்கே தொழில் வளம் இல்லை என்பதை எடுத்துக்காட்ட எத்தனையோ சான்றுகளை மேடைகளில், ஏடுகளில், கருத்தரங்குகளில் எடுத்துச் சொன்ன வரலாறு மறந்து விடக் கூடிய ஒன்று அல்ல.

அன்றைக்கு நெய்வேலி நிலக்கரி என்றும், காவிரி வட்ட எண்ணெய் என்றும், சேது சமுத்திரத் திட்டம் என்றும், சேலம் இரும்பு என்றும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அண்ணா அவர்களுடைய தலைமையிலே குரலேழுப்பியபோது அந்தக் குரல் கேலிக்குரியதாக ஆக்கப்பட்டதும் உண்டு. தட்டினால் தங்கம் என்கிறார்கள். தோண்டினால் இரும்பு என்கிறார்கள் என்றெல்லாம்கூட கேலி பேசப்பட்டதுண்டு.

ஆனால், அன்றைக்கு அண்ணா தலைமையிலே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சொன்ன அந்தக் கருத்துக்கள், நெய்வேலி யிலே நிலக்கரி இரண்டாவது சுரங்கம் அமைகிற அளவிற்கு ஆகியிருக்கிறது என்பதையும், காவிரி வட்டத்திலே எண்ணெயாவது, இவர்களுக்கெல்லாம் ஏதோ கோளாறு என்று கேலி பேசப்பட்ட காலம் மாறி இன்றைக்கும் காவிரி வட்டத்திலிருந்து எண்ணெய் பெருக்கெடுத்து, அதனை எடுக்கின்ற சூழ்நிலை உருவாகியிருப்பதையும் காணும்பொழுது, தமிழகத்தினுடைய தொழில் வளர்ச்சிக்காகத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆளுங்கட்சியாக வருவதற்கு முன்பிருந்தே குரல் கொடுத்த ஒரு இயக்கம், அந்தக் குரலை மதித்துத்தான் தீர வேண்டும் என்ற அளவிற்கு அன்றைக்கு டெல்லி அரசு தமிழகத்திற்குத் தொழில்களைத் தர முன்வந்த அந்தக் காலகட்டத்தை யாரும் மறந்து விட இயலாது.

1989 மே 3]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இங்கே நம்முடைய மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய நண்பர் வரதராசன் அவர்கள் பேசிய பொழுது சொன்னார்கள். மத்திய அரசினுடைய முதலீடுகள் இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் மிகக் குறைவாக இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, வேதனையையும் தெரிவித்து, தன்னுடைய கண்டனத்தையும் இங்கே எடுத்துக் காட்டினார்கள்.

நான் ஒரு புள்ளி விவரத்தைச் சொன்னால் வியப்பாகவும் இருக்கும்; வேதனையாகவும் இருக்கும்.

(பிற்பகல் 1-50)

1969-70-ஆம் ஆண்டில் ஆந்திர மாநிலத்தில் மத்திய அரசினுடைய தொழில் முதலீடு மாத்திரம்—நான் மாநில அரசினுடைய தொழில் முதலீட்டையெல்லாம் சொல்லவில்லை. 69-70-ஆம் ஆண்டு ஆந்திர மாநிலத்திலே மத்திய அரசினுடைய தொழிலுக்கான முதலீடு 98 கோடி ரூபாய். 86-87-இல் 6,761 கோடி ரூபாய். 69 மடங்கு அதிகம். மராட்டியத்தில் 69-70-ஆம் ஆண்டு மத்திய அரசினுடைய முதலீடு 120 கோடி ரூபாய். 1986-87-ல் 10,905 கோடி ரூபாய். அதாவது 91 மடங்கு அதிகம். குஜராத் மாநிலத்தில் 1969-70-ல் மத்திய அரசினுடைய முதலீடு 97 கோடி ரூபாய். 1986-87-ல் 3,179 கோடி ரூபாய். அதாவது 33 மடங்கு அதிகம். பஞ்சாபில் 1969-70-ல் மத்திய அரசினுடைய முதலீடு 34 கோடி ரூபாய். 1986-87-ல் 641 கோடி ரூபாய். 19 மடங்கு அதிகம். இராஜஸ்தானில் 1969-70-ல் 34 கோடி ரூபாய். 1986-87-ல் 780 கோடி ரூபாய். 23 மடங்கு அதிகம். உத்தரப் பிரதேசத்தில் 1969-70-ல் 154 கோடி ரூபாய். 1986-87-ல் உத்தரப் பிரதேசத்தில் 3,913 கோடி ரூபாய். அதாவது 25 மடங்கு அதிகம். தமிழ்நாட்டில் 1969-70-ல் 311 கோடி ரூபாய் மத்திய அரசு முதலீடு. 1986-87-ல் 3,018 கோடி ரூபாய். சுமார் 10 மடங்கு தான் அதிகம். ஆந்திராவில் 69 மடங்கு அதிகம். மகாராஷ்டிராவில் 91 மடங்கு அதிகம். குஜராத் 33 மடங்கு அதிகம். பஞ்சாபில் 19 மடங்கு அதிகம். இராஜஸ்தானில் 23 மடங்கு அதிகம். உத்தரப் பிரதேசத்தில் 25 மடங்கு அதிகம். தமிழ்நாட்டில் மாத்திரம் 10 மடங்குதான் அதிகமாகி இருக்கிறது, 1969-லிருந்து 1987 வரையில். எனவே, இங்கே எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட வாதங்கள் மத்திய அரசினுடைய முதலீடு நம்முடைய மாநிலத்தில் மிகக் குறைவாகத் தான் ஆண்டுதோறும் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்ற உண்மைக்கு மேலும் வலுவூட்டுகின்றன என்ற வகையில்தான் இந்தப் புள்ளி விவரங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. மாநில அரசைப் பொறுத்தவரையில் தொழில் வளர்ச்சியைப் பற்றிக்குறிப்பிட்ட வேண்டுமென்றால், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் தான் சேலம் உருக்குத் தொழிற்சாலைக்கான அடிக்கல் நாட்டப்பட்டு, அதனுடைய பணிகள் தொடங்கப்பட்டன. எனக்கு நன்றாக நினைவு இருக்கிறது. அன்றைக்கு ஏடுகள் படித்த யாரும் மறந்திருக்கவும் இயலாது. முதலமைச்சராக நான் அறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்குப் பிறகு

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 மே 3]

பொறுப்பேற்றவுடன் டெல்லியில் நடைபெற்ற தேசிய வளர்ச்சிக் குழுவின்னுடைய கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டு உரையாற்றிய நேரத்தில் சேலம் திட்டத்தை வலியுறுத்திப் பேசியும் கூட நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அது அன்றைக்கு இடம் பெறாத காரணத்தால் அன்றைக்குத் தமிழ் நாட்டு மக்கள் அத்தனை பேர்களுடைய சார்பாகவும், இந்த நான்காவது திட்டத்தின் வரைவை நான் புறக்கணிக்கிறேன் என்று எடுத்துச் சொன்னேன். இவ்வளவு வேகமாக கருத்தைச் சொல்லிவிட்டீர்களே என்று அன்றைக்கு மத்தியிலே அமைச்சராக இருந்த திரு. சி. எஸ். அவர்கள் கூட என்னிடத்தில் வருத்தப்பட்டுக்கொண்டார். ஆனால் அப்படி நான் பேசிய அடுத்த வாரமே அன்னை இந்திரா காந்தி அவர்கள் சேலம் இரும்பாலைத் திட்டத்திற்கான அறிவிப்பைச் செய்து, என்னை டெல்லிக்கு உடனடியாக வரச்செய்து, அந்த அறிவிப்பை என்னுடைய கரங்களில் ஒப்படைத்தார்கள். இப்படிப் போராடிப் பெற்ற உருக்காலைத் திட்டம் இன்றைக்கு அது உருக்காலைத் திட்டமாக இல்லை. வெறும் உருட்டாலைத் திட்டமாகி விட்டது என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. அதை மீண்டும் உருக்காலைத் திட்டமாக மாற்றியமைக்கிற வரையில் இந்த அரசு ஓயாது அதற்காகப், பாடுபடும் என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதைப் போலவே நெய்வேலியில் இரண்டாவது அனல் மின் நிலையம் அமைப்பதற்காக திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகள் வெற்றி கண்டன. அதைப் போலவே, மேட்டூர், தூத்துக்குடி அனல் மின் நிலையங்கள் கழக ஆட்சியில்தான் தொடங்கப்பட்டன. ஒரு குறிப்பைச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் 1967-ம் ஆண்டு கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றபோது மின்சார உற்பத்தி 1,470 மெகாவாட்டாக இருந்தது. 1976-ம் ஆண்டு மின்சார உற்பத்தி 2,364 மெகாவாட். 894 மெகாவாட் உற்பத்தி அப்போது பெருகியது. அடுத்து இப்போது 3,900 மெகாவாட்டாக மின் உற்பத்தி உயர்ந்திருக்கிறது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொண்டாலுங்கூட, அது போதுமானதாக இல்லை; இந்த உற்பத்தியில் ஏறாடுகிற இடையூறுகள், இன்கன்கள், அதனால் இன்றைக்கு இந்த மாநிலத்தில் விவசாயிகளுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் ஏற்பட்டிருக்கிற தொல்லை, இலவகனையெல்லாம் நாம் மறந்து விட முடியாது.

நெய்வேலி முதல் திட்டம் காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே எப்படி ஆரம்பிக்கப்பட்டதோ, அதைப்போலத்தான் கல்பாக்கம் மின் நிலையத் திட்டமும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி இங்கே நடைபெற்றபோது, முன்பு ஆரம்பிக்கப்பட்டது என்பதையாரும் மறந்துவிடக்கூடாது.

அதுமாத்திரம் அல்லாமல், ஆசியாகக் கூட்டத்திலே மிகப் பெரிய உரத் தொழிற்சாலை, ஸ்பிக் உரத் தொழிற்சாலை கூட்டுத் துறையிலே நிறுவப்பட்டது திராவிட முன்னேற்றக்

1989 மே 3]

[டிரீட்டர் மு. சுருணாநிதி]

கழக ஆட்சிக் கர்வத்திலேதான். 1969-லேயிருந்து 1976 வரையில் 23 தொழிற்சாலைகளை பொதுத் துறையிலேயும், கூட்டுத் துறையிலேயும் இந்த அரசு ஏற்படுத்தியது. இதற்கு மொத்த முதலீடு சுமார் 300 கோடி ரூபாயாகும். 1967-க்கு முன்னாலே மாநில அரசு பொதுத் துறையிலே செய்த முதலீடு 14.54 கோடி ரூபாய், 68-லேயிருந்து 76 வரை. பொதுத் துறையிலே செய்த மொத்த முதலீடு 40.92 கோடி ரூபாய். அவை Asbestos pipe, Asbestos sheet, Ariyalur cement, Arakonam steel, Alarkulam cement இரண்டாவது கட்டம், இவைகள் எல்லாம் அந்தத் தொகைக்குள்ளே அடங்கும்.

ஜாயின்ட் செக்டார், அதாவது கூட்டுத் துறை என்ற தத்துவத்தை இந்தியாவிலே முதன் முதலாகக் கொண்டு வந்தது. தமிழ்நாட்டிலே கழக ஆட்சிக் காலத்திலேதான். அதன் காரணமாக இன்று அந்த ஜாயின்ட் செக்டார். கூட்டுத் துறையிலே சுமார் நாற்பதுக்கும் மேற்பட்ட தொழில் நிறுவனங்கள் இருக்கின்றன. 26 சதவீதம் அரசும் 25 சதவீதம் தனியாரும், 49 சதவீதம் பொதுமக்களுடைய பங்கும் என்ற வகையிலே அமைவதுதான், ஜாயின்ட் செக்டார்—கூட்டுத் துறை என்பதாகும். சில தொழில்களை ஊக்கப்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காகவே, கழக ஆட்சியிலே சிறுதொழில் வளர்ச்சிக் கழகம், டிட்கோ, Small Industries Development Corporation 1971-ல் நிறுவப்பட்டது. நடுத்தரத் தொழில்களை அமைக்கவும் மற்றும் பெரிய தொழில்களுக்கான அடிப்படையாக தேவைகளை நிறைவு செய்து கொடுக்கவும், அதற்கான நிதி ஆதாரத்தைப் பெற்றுத் தரவும் சிப்காட் Small Industries Promotion Corporation of Tamil Nadu என்ற நிறுவனம் 1971-லே கழக ஆட்சியிலே நிறுவப்பட்டது. 67-க்கு முன்பு, காங்கிரஸ் ஆட்சியில் நிறுவப்பட்ட டிட்கோ Tamil Nadu Industrial Development Corporation நிறுவனத்தோடு இணைந்து தொழில் வளர்ச்சிக்கு வேண்டிய உதவிகளை சிப்காட் தொடர்ந்து செய்து வருகிறது. டிட்கோவும், சிப்காட்டும் சேர்ந்து சுமார் 1400 கோடி ரூபாய் அளவிற்கான மூலதனத்திற்கு வழி செய்துள்ளன. டிட்கோ, பொதுத் துறையிலே இதுவரையில் ஆரம்பித்த தொழில்களினுடைய எண்ணிக்கை 10. இந்த பத்தில், 67-க்கு முன்பு இரண்டும், 69-லிருந்து 75 வரை ஐந்தும், பின்பு 13 ஆண்டுக்காலத்திலே மூன்றும் தொடங்கப்பட்டன. இந்த மூன்றில் காட்பாடியில் நிறுவப்பட்ட வெடி மருந்துத் தொழிற்சாலை மட்டுமே இப்போது உற்பத்தி செய்து கொண்டிருக்கிறது. வாலிநோக்கத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட மெக்னீசியம் மெட்டல் தொழிற்சாலையும், காட்பாடியில் ஆரம்பிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ள அம்மோனியம் நைட்ரேட் தொழிற்சாலையும் இன்னும் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை என்ற குறிப்பையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 மே 3]

இப்போதுள்ள கூட்டுத் துறைகளினுடைய, தொழிற்சாலைகளினுடைய எண்ணிக்கை 43, இதிலே 23 தொழிற்சாலைகள் 69-லேயிருந்து 76 ஆம் ஆண்டுக்குள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு நடந்துகொண்டு இருக்கின்றன. மீதம் உள்ள இருபதில் 10 தொழிற்சாலைகள் கடந்த ஆட்சியிலே தொடங்கப்பட்டு நடைமுறையில் இருக்கின்றன. இன்னும் ஆரம்ப நிலையிலே உள்ளவை 10 தொழிற்சாலைகள். பொதுத்துறைக்கும், கூட்டுத் துறைக்கும் மொத்த முதலீடு 921 கோடி ரூபாயில், டிட்கோ முதலீடு மாத்திரம் 92 கோடி ரூபாயாகும். மீதம் உள்ள சிறு தொகைகளை நிதி நிறுவனங்களும், பொதுமக்களும் சேருகின்றார்கள். 92 கோடி ரூபாய் முதலீடு செய்தும் கூட, சரிபாண்டிவிட்ட லாபப் பங்கீடு கிடைக்காத காரணத்தால், இந்த முதலீட்டுக் கொள்கையை அரசு மறு பரிசீலனை செய்யவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டதையும் உங்கள் கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வருகிறேன்.

(பிற்பகல் 2-00)

ஏற்கெனவே சொன்னதைப் போல, டிட்கோவினுடைய முதலீடு 26 பர்சென்ட், தனியார் முதலீடு 25 பர்சென்ட், பொதுமக்களுடைய பங்கு 49 பர்சென்ட். 26 சதவீதம் டிட்கோ, இதுவரை செய்த மொத்த முதலீடு 92 கோடி ரூபாய். பெரிய தொழிற்சாலை நிறுவவேண்டும் என்றால், அதிக முதலீடு மேலும் தேவைப்படுகிறது. அதற்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 25 கோடியிலிருந்து, ரூ. 30 கோடி வரையிலும், தேவைப்படுகிற நிதியை ஒதுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அந்த நிதியை டிட்கோவிற்கு அரசுதான் ஒதுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் ரூ. 30 கோடி ஒதுக்கப்பட்ட கூடிய சூழ்நிலைக்கு மாறாக அரசு ரூ. 6 கோடி அளவிற்குத்தான் முதலீடு செய்யக் கூடிய அளவிற்கு நிதிநிலை இடம் அளிக்கிறது என்பதையும் நான் அறிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எனவே தான் இந்த நிலையில் கூட்டுத் துறையில் டிட்கோ 26 சதவீதம் முதலீடு செய்ய இயலாத நிலை. இதே நிலை மற்ற மாநிலங்களில் ஏற்பட்டு, இந்த முதலீட்டு விழுக்காட்டில் மற்றங்கள் செய்துள்ளன மற்ற மாநிலங்கள் அவைகளையும் கருத்திற்கொண்டு, இனிமேல் அப்படிப்பட்ட தொழில் முயற்சிகளுக்கு அரசாங்கத்தின் பங்கு 11 சதவீதம் என்ற மாத்திரமே இருக்கும். சில தொழில் முயற்சிகளுக்கு பழையபடி—ஜாயின்ட் செக்டார்—கூட்டுத் துறை முறை நீடிக்கும். 11 சதம் என்ற முறையில் அசோசியேட் செக்டரி அதாவது ஊக்கமூட்டும் துறை என்ற தலைப்பில் இந்த முறையானது நடைமுறைக்கு வரும். எனவே கூட்டுத் துறையில் நடைமுறையிலே உள்ள பல தொழில் திட்டங்களிலே கூட, அப்சியமானால் 26 சதவீதம் என்ற முதலீட்டைக் குறைத்துக்கொண்டு, அசோசியேட் செக்டாராக

1989 மே 3]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

11. சதவீத முதலீட்டிலே செயல்படலாம் எனவும் தீர்மானிக்கப் பட்டிருக்கிறது. கூட்டுத்துறையிலே செய்யப்பட்டுள்ள முதலீட்டைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்வது டிஸ்-இன்வெஸ்ட்மென்ட். அதைத்தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருநாவுக்கரசு அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு நான் பிறகு வருகிறேன். இப்போது 'டிஸ்-இன்வெஸ்ட்மென்ட்' என்ற கொள்ளை ஆராயப் பட்டு, சில தொழில் நிறுவனங்களுக்கு இதை நடைமுறையில் கொண்டுவருவது என்றும் முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு முதலீட்டைத் திரும்பப் பெற கூட்டுத் துறையிலே ஏற்பட்ட ஒப்பந்தங்களிலே வழிவகை உண்டு. 26 சதவீதம் அரசு கூட்டுத்துறையில் முதலீடு செய்திருக்குமானால், அதைத் திரும்பப் பெற ஒப்பந்தத்திலே வழிவகை இருக்கிறது. அதைத் திரும்பப் பெற்று, இன்னொரு தொழிலுக்கு அதை முதலீடு செய்யவும், தனியார் அந்தத் துறையை ஏற்று நடத்தவும் முதலிலே ஒரு ஆரம்பப் பணிக்காக ஊக்கத்தொகையாக அரசு அதை அளிக்கிறது. அதைத் தான் திருநாவுக்கரசு அவர்கள் கேட்டார்கள். அப்படி இருக்கும் போது அதை ஒத்துக்கொள்கின்ற நீங்கள் முன்பு காரைக்குடியில் இருந்த ஒரு தேரழிற்சாலையை இந்த அரசு விற்பதை எப்படி கண்டித்தீர்கள் என்று கேட்டார்கள். அந்த வேறுபாட்டைத் தான் நான் விளக்க விரும்புகிறேன். காரைக்குடியில் தமிழ்நாடு கெமிக்கல் ப்ராடக்ட்ஸ் என்ற ஒரு தொழில் கழக ஆட்சியிலே தெர்ட் டிவிஷனாகப் பட்டது கூட்டுத் துறையில். அந்தத் தொழிலைத் தொடங்கும்போது அரசு மற்றும் அனந்தசாமி என்ற ஒரு தனியார் அந்தக் கூட்டுத் துறையிலே பங்கு ஏற்று அது ஆரம்பிக்கப்பட்டது. நான் விவரங்களுக்குள்ளே நுழையவில்லை, அது தேவையும் இல்லை என்ற காரணத்தால். அதற்குப் பிறகு 1977-ல் அ.தி.மு.க. ஆட்சி வந்த பிறகு அந்தத் தனியாரிடமிருந்த பங்குகளை எல்லாம் அரசே பெற்றுக்கொண்டு, அரசு இலாபம் பங்கு 62 சதவீதம் என்று உயர்ந்தது. எனவே அது ஏறத்தாழ அரசுத்துறையிலாடைய தொழிலாக அன்றைக்கு மாறி விட்டது. தனியாருக்கும் அரசுக்கும் பங்கு இருந்து, தனியார் 25, அரசு 26 சதவீதம் என்று இருந்து, அரசு ஒதுங்கிக் கொண்ட நிகழ்ச்சியல்ல இது. தனியாரிடமிருந்து அந்தத் தொழிலை அரசே பெற்றுக்கொண்டு, அது அரசுத்துறை தொழிலாக ஆன பிறகு, அரசு அதை விற்க முன் வந்ததுதான் கண்டனத்திற்கு உரியதாக ஆனதே தவிர, வேறு அல்ல. அதுமட்டுமல்ல, நிதிச் செயலாளர் அவர்கள் அன்றைக்குப் பக்கம் பக்கமாக எழுதுகிறார், இதை விற்கக் கூடாது என்று. விற்கப்பட்ட பிறகுடல், அக்கவுண்டன்ட் ஜெனரல் அதிலே ஏற்பட்ட தவறுகளை எல்லாம் பக்கம் பக்கமாகச் சுட்டிக்காட்டுகிறார். அது முறைகேடாக விற்கப்பட்டிருக்கிறது என்று எடுத்துக் காட்டுகிறார். இன்னும் இதிலே வேடிக்கை என்னவென்றால், அரசாங்கத்தினுடைய தொழில்களிலேயே ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 1 கோடி வருமானம் உள்ள தொழிலாக இருந்தது இந்த காரைக்குடியிலே இருந்த தெர்ட் டிவிஷனலை ஒன்றுதான். அதை விற்க வேண்டுமா என்பதுதான் பிரச்சினையே தவிர, வேறு அல்ல, எனவே

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 மே 2]

அவர்கள் இங்கே எடுத்துக் காட்டியதற்கும் நான் சொல்
கின்ற இந்தக் கருத்திற்கும் நிரம்ப வேறுபாடு இருக்கிறது
என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்
கிறேன். இதுபோன்ற தவறுகள் இப்போது நாம் வகுத்
துள்ள இந்த 'டிஸ்-இன்வெஸ்ட்மென்ட்' என்ற கொள்கை
யிலே நடைபெறாமல் பார்த்துக் கொள்வோம் என்று
உறுதிபினை நான் இந்த அவைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளக்
கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து அரசு சார்பு நிறுவனமான டாமின் பற்றி வைக்கப்
பட்டுள்ள கொள்கைக் குறிப்பைக் குறித்து இங்கே பலரும் தங்க
ளுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்தச் சிறிய
நூலில் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிற கருத்துக்களை அவை உறுப்பி
னர்கள் அனைவரும் படித்திருப்பார்கள் என்று நான் நம்பு
கிறேன். இருந்தாலும் அதிலே ஒன்றிரண்டைக் கோடிட்டுக்
காட்ட வேண்டியது என்னுடைய கடமை. அந்த டாமின்
நிறுவனத்திற்கு 83 ஆம் ஆண்டு நம்முடைய மறைந்த மாண்புமிகு
எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த அந்தக் காலக்
கட்டத்தில் அதை அரசுடைமையாக ஆக்க வேண்டுமென்று சற்
றொப்ப 36 ஆயிரம் ஏக்கராக, அந்தக் கற்கள், பாறைகள் இருக்கிற
அந்த இடத்தை அரசு எடுத்துக் கொண்டது. 36 ஆயிரம்
ஏக்கர் எடுத்துக் கொண்டாலும்கூட அதிலே அந்த
டாமின் நிறுவனம் அதிலே முதன்முதலாக தூங்கள் பயன்
படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று மூவாயிரத்து சொச்சம் ஏக்கரா
வைத்தான் அவர்கள் பெற்று அங்கே பணியைத் தோண்டினார்
கள். அந்த மூவாயிரத்து சொச்சம் ஏக்கராவிலாவது
பணியை முடித்தார்களா, அந்தக் கற்களை எடுத்தார்களா என்
றால் இல்லை. 2,500 ஏக்கராவைத்தான் பயன்படுத்திக் கல்லை
வெட்டினார்கள். அப்படி வெட்டி ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டதில்
தனியாருக்கும் நமக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தைப் பார்த்தால்
மலைக்கும் மடுவுக்கும் உள்ள வித்தியாசமாக அது அமைந்து
விடுகிறது. அதனால்தான் அந்த 10 கோடி ரூபாய், 5, 6
ஆண்டுக் காலத்திலே நமக்கு வர வேண்டிய பணம் வராமல்
நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பு வைக்கப்பட்டிருக்
கிறது.

இதையெல்லாம் சொல்லும்போது நான் அதைக் கண்டு பிடிக்க
வேண்டும், குற்றம் சாட்ட வேண்டும் என்ற முனைப்போடு செய்த
தாக யாரும் கருதக் கூடாது. நவம்பர் மாதத்திலே—அதாவது
8-8வது ஆண்டு நவம்பர் மாதத்திலே கவர்னர் அவர்களுடைய
கவனத்திற்கு இது கொண்டு வரப்பட்டு, அப்போதே ஒரு கமிட்டி
போடப்பட்டு, அந்தக் கமிட்டி இவைகளையெல்லாம் ஆராய்ந்து
அந்த டாமின் நிறுவனத்திலே நடத்தப்பட்டு வருகிற முறை
கேடுகளையெல்லாம் வெளிக்கொணரத் தலைப்பட்டது. வெளிக்
கொணர்ந்த பிறகு அந்த அதிகாரி மீது அப்போது நடவடிக்கை

1989 மே 3]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

எடுக்கப்படவில்லை. இந்த அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகு அந்த அதிகாரி மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது கூட போதுமான நடவடிக்கை அல்ல என்று நம்முடைய திரு. பி. எச். பாண்டியன் அவர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார். இது நடவடிக்கையிலே ஒரு படி, அடுத்த படி, மூன்றாவது படி, நான்காவது படி, இவைகள் எல்லாம் வேறு இருக்கிறது. இருந்தாலும் முதல் படியாக அவர் தற்காலிக வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார். அதற்கு மேல் நடைபெறுகின்ற விசாரணை எல்லாம் வேறு இருக்கிறது. நடவடிக்கை வேறு இருக்கிறது. ஆனால் எப்படி அந்தத் தவறுகள் நடைபெற்றன என்று பார்த்தால் உள்ளபடியே நாம் மிகவும் வேதனைப்பட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

1983-84 ஆம் ஆண்டு தனியாரும் அவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட இடத்திலேயிருந்து கற்களை எடுக்கிறார்கள். நாமும் டாமின் என்று நிறுவனத்திற்கு எடுத்துக் கொண்ட அந்தப் பகுதியிலேயிருந்து கற்களை எடுக்கிறோம். சாம்பல் வண்ணப் பாறை, அதைப்போல கருப்பு வண்ணப் பாறை என்று இரண்டு ரகம். அந்த சாம்பல் வண்ணப் பாறையை தனியார், நாம் இரண்டு பேரும் ஏற்றுமதி செய்யும்போது, தரம் குறைந்த சாம்பல் வண்ணப் பாறையை ஒரு கன மீட்டருக்கு 420 டாலர் என்ற விலையிலே தனியார் ஏற்றுமதி செய்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் நம்முடைய டாமின், தரம் சிறந்த சாம்பல் வண்ணப் பாறையை ஒரு கன மீட்டருக்கு 277 டாலரிலிருந்து 294 டாலர் என்ற விலைக்கு ஏற்றுமதி செய்கிறார்கள். தனியார் தரம் குறைந்த பாறையை ஒரு கன மீட்டருக்கு 420 டாலர் என்று ஏற்றுமதி செய்ய, நாம் தரத்திலே சிறந்த சாம்பல் வண்ணப் பாறையை 277லிருந்து 294 டாலர் என்ற அளவிற்கு ஏற்றுமதி செய்திருக்கிறோம். இது 1983-84 இல்.

1984-85-ல் இதே சாம்பல் வண்ணப் பாறையை தரம் குறைந்தது தனியார் ஏற்றுமதிக்கு ஒரு கன மீட்டர் 475 டாலர். நாம் தரம் உயர்ந்த சாம்பல் வண்ணப் பாறையை ஒரு கன மீட்டருக்கு 258லிருந்து 269 டாலர் என்று ஏற்றுமதி செய்திருக்கிறோம். 1985-86-ல் தனியார் ஏற்றுமதி செய்த சாம்பல் வண்ணப் பாறை, தரம் குறைந்தது ஒரு கன மீட்டர் 460 டாலர். அதே நேரத்தில் நம்முடைய டாமின், தரம் உயர்ந்த சாம்பல் வண்ணப் பாறையை ஒரு கன மீட்டருக்கு 299 டாலர் என்று ஏற்றுமதி செய்கிறது. 1986-87-ல் தனியார் ஏற்றுமதி செய்த தரம் குறைந்த சாம்பல் வண்ணப் பாறை கன மீட்டர் 475 டாலர். நமது டாமின், தரம் உயர்ந்த சாம்பல் வண்ணப் பாறையை ஒரு கன மீட்டர் 404லிருந்து 427 டாலர். 1987-88-ல் தனியார் ஏற்றுமதி செய்த தரம் குறைந்த சாம்பல் வண்ணப் பாறை ஒரு கன மீட்டர் 575 டாலர். நமது டாமின்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]— [1989 மே 3]

நிறுவனம், தரம் மிக உயர்ந்த சாம்பல் வண்ணப் பாறையை ஒரு கன மீட்டருக்கு 512லிருந்து 538 டாலர். இது சாம்பல் வண்ணப் பாறை.

கருப்பு வண்ணப் பாறை விஷயத்தில் அதை விட அதிகத் தவறு. 1986-87ஆம் ஆண்டு குன்னங்கிராமம்—இந்தக் குன்னங்கிராமம் தான் இந்தக் கற்பாறைகளுக்கு சிறந்த இடம் என்று புகழப்படுகிற இடம்—அந்தக் குன்னங்கிராமத்தில் டாமின், தனியார் இரு சாராரும் கருப்புப் பாறைகளை வெட்டி வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 2-10)

அதில் டாமின் வெட்டிய பாறைகள் தனியார் அனுப்பிய பாறைகளை விட உயர்ந்த தரம் உள்ளவை. அந்தப் பாறை ஏற்றுமதியில் 1986-87ல் டாமின் நிறுவனம் பெற்ற சராசரி விலை ஒரு கன மீட்டருக்கு 714 டாலர். அதே ஆண்டு ஜெம் கிராணைட்ஸ் என்ற தனியார் ஒரு கனமீட்டருக்கு 1,500 டாலர் என்ற விலையிலே ஏற்றுமதி செய்திருக்கிறார். 2 மடங்கு அதிகமாக. நாம் ஏற்றுமதி செய்தது கன மீட்டருக்கு 714 டாலர். தனியார் நிறுவனம் ஒரு கன மீட்டருக்கு 1,500 டாலர் என்ற விலையிலே ஏற்றுமதி செய்தது. இதன் காரணமாக மாத்திரம் ஒரு சுரங்கத்திலே ஏற்பட்ட நஷ்டம் ஒரே ஆண்டில் 48 இலட்சம் ரூபாய். ஒரு சுரங்கத்திலே மாத்திரம், 1986ஆம் ஆண்டு திருவக்கரையிலே உள்ள ஒரு சுரங்கப் பாறையில் ஒரு கன மீட்டருக்கு 1,281 டாலர் கொடுக்க ஜப்பானிய நிறுவனமான ஓரியண்ட் சாங்கியோ என்ற நிறுவனம் முன் வைத்தது. ஆனால் நம்முடைய டாமின் அவர்களுக்குக் கொடுக்கவில்லை. அதற்கு மாறாக மிட்சுபிஷி கார்ப்பரேஷனுக்கு ஒரு கன மீட்டருக்கு 550 டாலர் வீதம் 1982 ஆம் ஆண்டு கொடுத்த அதே விலைக்கே ஏற்றுமதி செய்தது. இன்னொருவன் 1,281 டாலருக்குக் கேட்கிறான், அவனுக்குக் கொடுக்காமல் 1982 ஆம் ஆண்டு விலையை வைத்து 1986 ஆம் ஆண்டில் 550 டாலருக்கு அந்த நிறுவனம் தருகிறது. இதனால் ஒரு சுரங்கத்திலே மாத்திரம் ஏற்பட்ட இழப்பு ரூ. 41 இலட்சம். கவர்னருடைய ஆட்சியில் இதனுடைய பழைய மேனேஜிங் டைரக்டரை மாற்றிவிட்டு புதியதாக மேனேஜிங் டைரக்டர் நியமிக்கப்பட்டவுடன் — உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்—1988 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் கருப்புப் பாறைக்கு ஒரு கன மீட்டருக்கு 714 டாலர் என்ற நிலை மாற்றப்பட்டு டிசம்பர் மாதம் 2,050 டாலராக உயர்த்தப்படுகிறது. டிசம்பர் மாதம் 2,050 டாலர் கன மீட்டருக்கு விற்கப் படுகின்ற அந்தக் கல் முதல் மாதம்—நவம்பர் மாதம் ஒரு கன மீட்டர் 714 டாலர் என்று தான் விற்கப்படுகிறது. கவர்னர் ஆட்சியிலே கூட இந்த நடவடிக்கைகளை அவர் பொறுப்பு ஏற்று சில மாதங்களுக்கெல்லாம் தொடர்ந்து எடுத்திருப்பாரானால் இன்னும் அதிகத் தொகை அரசுக்குக் கிடைத்திருக்கக்கூடும்.

1989 மே 3]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அவரும் நவம்பர் மாதத்திலே தான் — அந்த ஆட்சியிலே நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்ட காரணத்தால் ஒரு மாதம் தான் தப்ப முடிந்தது என்பதையும் நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த முறைகேடுகளால் டாமின் இதுவரை பயன்படுத்திய 2,500 ஏக்கரில் 10 கோடி ரூபாய் 1983 ஆம் ஆண்டு முதல் இழப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது மாத்திரமல்ல. குளோபல் டெண்டர் — உலகத்திலே பல பகுதிகளிலேயிருந்து கோரப்படுகின்ற டெண்டருக்குப் பெயர் குளோபல் டெண்டர். இதற்கு மாறாக முதலில் கொடுக்கப்பட்ட தனிப்பட்ட ஒருவருக்கே தான் அடுத்த ஆண்டு டெண்டர் கோரப்படாமலேயே தொடர்ந்து தனியாரை விடக் குறைந்த விலையிலே தரப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இதை வைத்துக் கொண்டு பொதுத் துறையே மோசம் என்று யாரும் சொல்லிவிட முடியாது. நான் எந்த அமைச்சர்கள் மீதும்—அவரும் சொன்னார். அப்போது நான் இந்தத் துறைக்கு அமைச்சராக இல்லை என்று கூடச் சொன்னார்—எனவே இந்தத் துறையை நிர்வகித்து வந்தவர்கள் அல்லது நிர்வகித்து வந்த அந்த எம்.பிக்கு மேலேயிருந்து அவரை ஊக்கப்படுத்தியவர்கள், இவர்கள் எல்லாம் எந்த முறையிலே எவ்வளவு பெரிய ஊழலை இந்தத் துறையில் நடத்தி இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஆனால் இதை வைத்துக் கொண்டு பொதுத் துறையே தேவையில்லை என்ற முடிவுக்கு இந்த அரசு வந்துவிடுகிறதா என்றால் இல்லை. பொதுத்துறையே மோசம் இல்லை. பொதுத் துறையிலும் மோசமானவர்கள் புகுந்து விடுவதுண்டு என்பது உண்மையே தவிர பொதுத் துறையே மோசமான ஒன்று அல்ல. சுவர்னர் ஆட்சிக் காலத்தில் 3 ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரிகளைக் கொண்டு ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு அந்தக் குழு டாமினுக்கு போக மீதம் உள்ள நிலங்களை தொழிற்சாலை வைத்துள்ள தனியாருக்கு குத்தகை உரிமம் தரலாம் என்ற ஒரு முடிவு எடுத்தது. அதைத்தான் இப்போது நம் முடைய திருநாவுக்கரசு அவர்கள் உங்களுக்கு என்ன கொள்கை தேசியமயத்தில், பஸ் தேசியமயம் என்கிறீர்கள். இதைத் தனியாருக்குத் தருவதாகச் சொல்கிறீர்கள், என்ன கொள்கை? அதைப்போல சர்க்கரை ஆலை கூட்டுறவு என்கிறீர்களே, என்ன கொள்கை என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். நாம் எந்த ஒரு கொள்கையிலும் முழுமையாக தேசியமயக் கொள்கை என்று இந்தியா முழுமையும் இன்றைக்கு யாரும் நிலைநாட்டிவிட முடியாது. மிகச் சிறந்த கம்யூனிஸ்ட் நாடுகளிலே கூட தனியார் துறைக்கு இடம் இருக்கிறது. அறவே தனியார் துறை அழிக்கப்பட்டு விடவில்லை. இதிலே நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டியது என்னவென்றால் மொத்தம் இருப்பது 36,000 ஏக்கரா. கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. இந்த 36,000 ஏக்கராவையும் டாமின் நிறுவனமே வெட்டியெடுப்பது என்றால் நம்முடைய பேரப் பிள்ளைகள் அல்ல, கொள்ளுப் பேரன், அந்த கொள்ளுப் பேரனுக்கும் கொள்ளுப் பேரன் காலத்திலே கூட அது முடிவடையாது.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1989 மே 3]

அதையும் நாம் மறந்து விடக்கூடாது. இப்போது அரசிற்கு வரக்கூடிய வருமானத்தை இழந்துவிடலாமா என்பதையும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். என்னதான் நாம் முயற்சியை எடுத்தாலும், நம்முடைய அரசுடைமையாக்கப்பட்ட 'டாமின்' நிறுவனத்தின் மூலம் 36,000 ஏக்கராவையும் வெட்டி எடுக்க முடியாது. 10 ஆண்டுக் காலத்திலே 2,500 ஏக்கராவைத் தான் வெட்டி எடுத்து இருக்கிறோம். 36,000 ஏக்கராவிலும் வெட்டி எடுக்க முடியாது. அது மாத்திரமல்ல. இன்னொரு உண்மையை உங்களுக்குச் சொல்வேன். ஒரு கன மீட்டருக்கு— ஒரு தனியாருக்கு நாம் அதைக் கொடுத்தால் ஒரு கன மீட்டருக்கு அவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு, கருப்புக் கல்லுக்குத் தரக்கூடிய கட்டணம் 400 ரூபாய். தொடர்புடைய பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு ஒரு கன மீட்டருக்கு அவர்கள் தர வேண்டிய கட்டணம் 1,000 ரூபாய். சாம்பல் வண்ணப் பாறையாக இருந்தால் ஒரு கன மீட்டருக்கு அரசிற்கு அவர்கள் தரவேண்டிய கட்டணம் 200 ரூபாய். தொடர்புடைய பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு தரவேண்டிய கட்டணம் 500 ரூபாய். இதன் மூலம் அரசிற்குக் குறைந்தது 10 முதல் 15 கோடி ரூபாய் வரை அதிக வருவாய் வரும். தொடர்புடைய பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு மொத்தத்தில் சுமார் 30 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு வருவாய் வரும்.

இதை இழக்கலாமா, தேசியமயக் கொள்கை என்கின்ற பெயரால் என்று தான் நான் கேட்க விரும்புகின்றேன். தேசிய மயக் கொள்கைக்கு விரோதமான கருத்து அல்ல இது. தேசிய மயக் கொள்கையை எது, எதிலே இன்றைக்கு நிறைவேற்ற முடியுமோ அவைகளில் நாம் நிறைவேற்றத் தயங்கமாட்டோம். அதே நேரத்தில் தேசியமயக் கொள்கையையும் கடைப்பிடித்து, படிப்படியாக அரசுடைமையாக்கப்பட்ட இடங்களில் அரசே இந்த விற்பனை நடத்தி ஏற்றுமதி செய்கின்ற ஒரு நிலை வளர்கிற வரையில் தற்காலிகமாக இதைத் தனியாருக்குத் தருவதன் மூலம் அரசிற்கு ஆண்டொன்றிற்கு சுமார் 15 கோடி ரூபாயும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு, தொடர்புடைய பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு எல்லாம் 30 கோடி ரூபாயும் கிடைக்கின்ற அந்த நிலையை இழந்து விடலாமா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் தீவிரமாக அரசு பரிசீலித்து வருகிறது என்று குறிப்பிட்டேனே அல்லாமல், திடீர் முடிவு ஏன் எடுக்கவில்லை என்று 'திருநாவுக்கரசு அவர்கள்' கேட்டார்கள். அன்றைக்கே அவர்கள் வேறு ஒரு விவகாரத்திலே பேசும்போது, இன்னும் முடிவு எடுக்க வில்லை இந்த அரசு, இது கவர்னர் ஆட்சி எடுத்த முடிவு என்று அன்றைக்கே அவர்கள், தான் சொன்னது தவறு என்று திருத்திக் கொண்டு பேசினார்கள். நான் இன்றைக்கும் சொல்கிறேன். இந்தத் தனியார்களுக்குத் தருகிற நேரத்தில் என்னென்ன நிபந்தனைகளோடு தரலாம், கேட்டவர்களுக்கு கெல்லாம் தந்துவிடலாமா என்றெல்லாம் பார்க்கவேண்டுமே. சில உறுப்பினர்கள் இங்கே பேசும்போது சொன்னார்கள்.

1989 மே 3]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

நம்முடைய சொக்கர் அவர்கள் என்று கருதுகிறேன். சொக்கருடைய பேச்சில் நான் சொக்கியே போனேன். காரணம், அவருடைய பேச்சிலே முக்கால் பகுதி பாராட்டுரையாகவே இருந்ததை நான் எண்ணிப் பார்க்கிறேன். சில அறிவுரைகளையும் தந்தார். ஆராய்ந்து பார்க்கக்கூடிய சில செய்திகளையும் சொன்னார், அவர் சொன்னார். இதில் ஏன் தொழில் நிலையம் இருக்கிறதா, இல்லையா என்றெல்லாம் எதற்காகத் தரம் பிரித்துப் பார்க்க வேண்டும், எல்லோருக்கும் கொடுத்து விடலாம் என்று சொன்னார். அப்படி எல்லோருக்கும் கொடுப்பதால் தான் பல தீய விளைவுகள் ஏற்படும். எனவே தான் இவைகளை ஒழுங்காக வெட்டி எடுத்து ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய பொறுப்பானவர்களுக்கு, அந்த வசதி படைத்தவர்களுக்கு, அந்த வாய்ப்புப் படைத்தவர்களுக்கு, அந்தத் தொழிற்சாலையை இயக்கக்கூடியவர்களுக்குத் தரக்கூடிய அந்த நிலைமைகளை எல்லாம் ஆராய வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் உடனடியாக நாம் முடிவு எடுக்காமல் இதைப் பற்றி இன்றைக்கு ஆய்வு செய்து கொண்டு இருப்பதாக அரசின் சார்பிலே அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இன்னொன்றையும் நான் இங்கே சொல்லியாக வேண்டும்.

இது அமைச்சர்களைப் பொறுத்த ஒன்றல்ல. அதனால் நம்முடைய முன்னாள் அமைச்சர்கள் யாரும் அதைப் பற்றிக் கவலைப்படத் தேவையில்லை. ஆனால் சொல்ல வேண்டிய விஷயம் இது. நம்முடைய முன்னாள் முதலமைச்சர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களையே, அவரிடத்திலிருந்த செயலாளர்கள் எந்த அளவுக்கு அவர் உடல் நலம் இல்லாமல் இருந்தபோது அவர்களைப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதற்காக நான் இதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திருச்சியில் முதலவத்தார் என்ற இடத்தில் நாள்தோறும் 20 டன் சிமென்ட் தயாரிக்கின்ற ஒரு சிறிய தொழிற்சாலையை சுமார் 24 இலட்சம் ரூபாய் மதிப்பீட்டில் 1967 இல் அரசு அமைத்தது. இந்தத் தொழிற்சாலை 1974 ஆம் ஆண்டில் மத்திய அரசின் சிமென்ட் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்திற்கு, சிமென்ட் ஆராய்ச்சி முறை நடத்த மத்திய அரசு ஆராய்ச்சி நிறுவனத்திற்கு வழங்கப்பட்டது. 1967-லே ஆரம்பிக்கப்பட்ட அந்த மினி சிமென்ட் தொழிற்சாலை, 20 டன் தயாரிக்கின்ற தொழிற்சாலை, மத்திய அரசினுடைய சிமென்ட் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்திற்கு வழங்கப்பட்டது. 1983 ஆம் ஆண்டில் அந்த நிறுவனம், அந்தத் தொழிற்சாலையை தமிழ்நாடு சிமென்ட் நிறுவனத்திடம் ஒப்படைத்து விட்டது. அதை நடத்த இயலாத காரணத்தால், தனியாருக்கு அதை விற்று விடலாம் என்று முடிவு எடுத்து, 1986 இல் அரசு ஒப்பந்தப் புள்ளிகள் கோரியது. அந்த ஒப்பந்தப் புள்ளிகள் 18—7—1986-க்குள் அரசிற்கு வந்து சேர வேண்டும் என்று அரசு அறிவித்தது. நான்கு பேர் ஒப்பந்தப் புள்ளிகளை அனுப்பினார்கள். யார் அந்த நான்கு

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 மே 2]

(பிற்பகல் 2-20)

பேர்? அ. கோபலரான், சென்னை, ஒப்பந்தப் புள்ளி 11.70 இலட்சம், எம்.எஸ். அப்துல் சலாம், சென்னை, ஒப்பந்தப் புள்ளி 37.51 லட்சம் ரூபாய்; கேதார்நாத் அகர்வால், அவுரா, ஒப்பந்தப்புள்ளி 44.44 லட்சம் ரூபாய்; என். பழனிச்சாமி, கோயம்புத்தூர் ஒப்பந்தப்புள்ளி 45 லட்சம் ரூபாய். விலை நிர்ணயம் செய்ய அமைக்கப்பட்ட நிபுணர் குழு குறைந்த பட்சம் 'அப்செட், பிரைஸ்' 43 லட்சம் ரூபாய்க்கு நிறுவனத்தை விற்கலாம் என்ற ஆலோசனையைக் கூறியிருந்தது. ஒப்பந்தப் புள்ளியிலிருந்து 4 நபர்களில் பழனிச்சாமி என்பவர் தான் 45 லட்சம் ரூபாய் தர முன்வந்தார். அதை ஏற்கலாம் என்று அப்போதைய நிதிச் செயலாளர் கோப்பில் கருத்துத் தெரிவிக்கிறார். அதை அப்படியே ஏற்றுக் கொண்டு 29—8—1986-ல் தொழில் அமைச்சர் திரு. இராஜாராம் அவர்கள் கையெழுத்து இடுகிறார். பிறகு அடுத்த மாதம் 28—9—1986-ல் முதல்வருக்காக என்று நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் கையெழுத்து இடுகிறார். அப்போது முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இல்லை. அமெரிக்காவில் இருக்கிறார். இரண்டாவது முறையாக சிகிச்சைக்காகச் சென்றதாகத் தனைவு. அமெரிக்காவில் இருக்கிறார். திரு. இராஜாராம் கையெழுத்து இட்ட பிறகு நாவலர்—29—8—1986-ல் இராஜாராம் கையெழுத்து இட—28—9—1986-ல் முதலமைச்சருக்காக என்று நாவலர் கையெழுத்து இடுகிறார். அப்போது எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் அமெரிக்காவில் இருக்கிறார். பிறகு 2 நாளில், இந்தக் கையெழுத்து இடப்பட்ட 2 நாளில் முதலமைச்சர் 30—9—86-ல் சென்னை திரும்பி விடுகிறார். திரும்பி வந்தவுடன் இந்தக் கோப்பை முதலமைச்சர் பார்க்க விரும்புகிறார் என்று அந்தத் துறையினுடைய செயலாளர் 6—10—1986-ல் எழுதுகிறார். உடனே முதலமைச்சர் அலுவலகத்திற்கு அந்த கோப்பு வருகிறது. சென்னை வந்து விடுகிறார். கோப்பு முதலமைச்சர் அலுவலகத்திற்கு வருகிறது. வந்தவுடன் அது முதலமைச்சருக்கு அனுப்பப்பட்டதா—இல்லை. 4½ மாதம் அலுவலகத்தில் இருக்கிறது. முதலமைச்சருக்கு காட்டப்பட்டதா? இல்லையா? தெரியாது. 4½ மாதம் இருக்கிறது. ஒப்பந்தப்புள்ளி ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு அதிகமாக கேட்ட தொகை 45 லட்சம் ரூபாய்க்கு தரப்பட்டு அவருக்கு அந்த மினி தொழிற்சாலையைத் தந்து விடலாம் என்று முடிவான அந்த பைல், அந்தக் கோப்பு 4½ மாதங்களுக்கு மேலாக முதலமைச்சர் அறையிலே இருக்கிறது. அதை வரவைத்தது முதலமைச்சரின் செயலாளர் பரமசிவம் அவர்கள். ஒப்பந்தப்புள்ளியிலே அவர் எழுதுகிறார் ஒப்பந்தப்புள்ளி கோரப்பட்டு நீண்ட காலம் கடந்து விட்டபடியால்—ஒப்பந்தப்புள்ளி கோரப்பட்டு நீண்ட காலம் கடந்து விட்டதாம். கடந்ததா, கடக்க வைக்கப்பட்டதா? 4 மாத காலம் வைத்து இருந்தது யார்? இவர்கள் வைத்து விட்டு ஒப்பந்தப்புள்ளி கோரப்பட்டு நீண்ட காலம் கடந்து விட்டது.

1989 மே 3] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

படியால் இந்தக் கோப்பில் மறு ஒப்பந்தப்புள்ளி பெற்று நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்று செயலாளர் பரமசிவம் எழுதுகிறார். அப்போதும் முதலமைச்சருக்குத் தெரிந்து இருக்க நியாயம் உண்டோ இல்லையோ எனக்குத் தெரியாது. 24—2—87-ல் அந்த கோப்பை திரும்ப அந்தத் துறைக்கு அனுப்புகிறார். அதாவது முதலமைச்சர் அப்படி விரும்புவதாகத் தெரிவித்து செயலாளர் எழுதி அந்தத் துறைக்கு அந்தக் கோப்பினை அந்த பைலை அனுப்புகிறார். மீண்டும் அந்த சிமின்ட் தொழிற்சாலையை அப்படியே போட்டு வைக்காமல் ஏற்கெனவே கொடுத்தபடி மத்திய அரசின் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்திற்குத் திரும்பவும் கொடுக்கலாம் என்று பரிந்துரை செய்யப்பட்டு 28-5-87 அன்று அந்தக் கோப்பு முதலமைச்சரின் ஆணையினைப் பெற அனுப்பப்படுகிறது. மே மாதம் 28 ஆம் தேதி அனுப்புகிறது. அந்தக் கோப்பு முதலமைச்சர் அலுவலகத்திலேயே டிசம்பர் மாதம் வரை, டிசம்பர் மாதம் முடிய இருந்து விட்டு அவருடைய மறைவுக்குப் பிறகு திரும்ப வருகிறது. அதற்குப் பிறகு குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியில் அந்தக் கோப்பு பரிசீலனைக்கு வந்தபோது மைய ஆராய்ச்சி நிறுவனம் அந்த சிமின்ட் தொழிற்சாலையை ஏற்று நடத்த இயலாது என்று கூறிவிட்ட காரணத்தால் மீண்டும் டெண்டர் விடப்படுகிறது. அப்படி டெண்டர் கிடும்போது 5 பேரிடமிருந்து ஆபர் வருகிறது. அதிலே மிக அதிகமானக் கிடைத்தது 34 லட்சம் ரூபாய் அதிக டெண்டர். முதலிலே கேட்டது 45 லட்சம் ரூபாய். அதற்கு தரப்படவில்லை. இப்போது அதிகமான டெண்டர் 34 லட்சம் ரூபாய்க்கு ஹைராபாத்தைச் சேர்ந்த பயோனியர் இன்ஜினியரிங் சிண்டிகேட் நிறுவனம் 30-12-88-ல் 34 லட்சம் ரூபாய்க்கு அதை வாங்கிக் கொள்கிறது. 45 லட்சம் ரூபாய்க்குக் கொடுக்க மறுத்து காலம் தாழ்த்தி கோப்புகள் பந்தாடப்பட்டு அதிலே ஆணையே பிறப்பிக்காமல் இருந்ததன் விளைவாக இந்தத் தொழிற்சாலையை விற்றதிலே 11 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டது. ஏன்? என்ன காரணம்? எந்தக் காரணமும் இல்லை. முதலில் 45 லட்சம் ரூபாய்க்குக் கேட்டவர் நம்முடைய பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரிந்த நண்பர் பொங்கலூர் பழனிச்சாமி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினைச் சேர்ந்தவர். இந்த ஒரே ஒரு காரணம் தான். இந்த ஒரு காரணத்திற்காக 11 லட்சம் ரூபாயை இந்த அரசு இழந்தது. அந்தக் காழ்ப்புணர்வோடு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய செயலாளர் செயல்பட்டு இருக்கிறார். முதலமைச்சருக்கே தெரியாமல்; இதைத்தான் முன்பு, திருநாவுக்கரசு அவர்கள் கேட்டார்கள், வந்தவுடனே இப்படி அதிகாரிகளையெல்லாம் மாற்றி விட்டார்களே என்று. இப்படி முதலமைச்சரைக் காட்டிக் கொடுத்த அதிகாரியை நான் மாற்றாமல் இருக்க முடியுமா என்று இப்போது நான் நண்பர் திருநாவுக்கரசு அவர்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) ரோகட்டும், என்ன செய்யப் போகிறோம். நடந்தவைகளைச் சொல்லிவிட்டோம். என்ன நடக்கப்போகிறது என்பவைகளை அறிவிக்க வேண்டாமா, அந்தக் கட்டத்திற்கு வருகிறேன்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 மே 3]

236 கோடி ரூபாய்க்கான தொழிற்சாலைகள் இப்போது ஆரம்பிக்கப்பட்டு முடிவு அடையாமல் அல்லது அரைகுறை நிலையிலே இருக்கிற தொழிற்சாலைகளைப்பற்றிய விவரங்களை இங்கே எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன்.

‘டிட்கோ’ நிறுவனத்திற்குக் கிடைத்த உரிமங்களை அடிப்படையாக வைத்து கடந்த காலத்திலே பல்வேறு தொழில் வளர்ச்சிக்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அவற்றில் சில தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. அவற்றை நடைமுறைப்படுத்துகிற முறையில் வேகமும் விறுவிறுப்பும் இல்லை என்று உணர்ந்து இந்த அரசு குறிப்பிட்ட காலத்தில் அந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக பல முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

முதலாவதாக, மத்திய அரசும் மாநில அரசும் முதல் முறையாக கூட்டு முயற்சியில், ஜெல்லி ஃபீல்ட் கேபிள்ஸ் தொழிற்சாலை—தொலைபேசிக் கம்பி மற்றும் வடம் மற்றும் தொலைபேசிக்கு வேண்டிய சில உபகரணங்களை உற்பத்தி செய்கின்ற ஒரு தொழிற்சாலையை 22 கோடி ரூபாய் மூலதனத்திலே வடஆற்காடு மாவட்டத்திலேயுள்ள அரக்கோணத்தில் நிறுவ உள்ளது. இவற்றுக்குத் தேவையான நிலத்தை மாநில அரசு இந்தத் தொழில் நிறுவனத்திற்கு வழங்கியுள்ளது. மொத்த மூலதனத்தில், மாநில அரசு 25 சதவீதத்தையும் மத்திய அரசு 26 சதவீதத்தையும் கொடுத்து புதிய தொழில் நிறுவனத்தை நிறுவுகிறது. இதற்கான வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு விட்டன. விரைவாக இதை முடிப்பதற்கு அரசு முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகிறது.

(2) இத்தாலி நாட்டின் தொழில் நுணுக்கத்தைக்கொண்டு பெட்ரோ-கெமிக்கல்ஸ் மற்றும் பிளாஸ்டிக் தொழிற்சாலை.

‘டிட்கோ’ நிறுவனமும் யூ-பி பெட்ரோவும் சேர்ந்து கூட்டுத் துறையில் மணலியில் 71 கோடி ரூபாய் மூலதனத்தில் பெட்ரோ-கெமிக்கல்ஸ் தொழிற்சாலையை நிறுவி வேலைகள் நடந்து வருகின்றன.

(3) ‘டைனாவிஷன்’ என்ற நிறுவனம் கழகம் ஆட்சியில் இருக்கும்போது 1972-ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இது தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகளை 1975-ல் உற்பத்தி செய்ய ஆரம்பித்தது. அதற்குப் பிறகு இந்நிறுவனம் விரிவாக்கப்படாமலே இருந்தது. எத்தவிதமான நவீன முயற்சிகளையும் மேற்கொள்ளாமலே இருந்தது. ஆகவே தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகள் உற்பத்தியில் சில நவீன சாதனங்களையும் முறைகளையும் கையாளும்படி ‘டிட்கோ’ நிறுவனம் அவர்களுக்கு ஆலோசனை கூறியது. இந்த நிறுவனம் அமெரிக்காவிலேயுள்ள தொழில் நுணுக்கத்தைக் கொண்டு கும்மிப்புண்டிக்கு அருகில் 40 கோடி ரூபாய் மூலதனத்

1989 மே 3]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

தில் 'டிட்கோ' நிறுவனத்தோடு கூட்டு சேர்த்து கூட்டுத்துறையில் 'டையனோ லாம்ப்ஸ்' என்ற மின் விளக்குகள் தயாரிக்கும் தொழிலில் ஈடுபடுகிறது. இதற்கு அரசு தரவேண்டிய மூலதனத் தொகையை இப்போது தந்துள்ளது. இந்தத் தொழிற்சாலை மின்சார விளக்கு உற்பத்தியில் ஒரு நவீன முறையைக் கையாளக் கூடிய தொழிற்சாலை என்று கூறலாம். இந்த மின் விளக்குக்கு மின்சாரத் தேவை குறைவதோடு விளக்குகளும் சற்று அதிகமான ஒளி தரும்.

நான்காவதாக, ஸ்பெயின் நாட்டு தொழில் நுண்ணறிவைக் கொண்டு 'மார்ட்டர் பிளாஸ்' தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையை கும்மிடிப்பூண்டிக்கு அருகில் 4½ கோடி ரூபாய் மூலதனத்தில் 'டிட்கோ' நிறுவனமும் ஒரு தனியார் நிறுவனமும் சேர்ந்து கூட்டுத் துறையில் நிறுவும்.

பலமாடிக் கட்டிடங்கள் பெருகி வரும் இந்தாளில் மழை மற்றும் புயல் காரணமாக கட்டிடங்களில் நீர் தேங்கி கட்டிடங்களைச் சேதப்படுத்தாமல் அம்மாதிரிக் கட்டிடங்களின் மேல்தளத்திலே நீர்க் கசிவு ஏற்படாதவாறு அவற்றைத் தடுக்க 'மார்ட்டர் பிளாஸ்' என்ற ஒருவிதப் பொருளை உபயோகிக்கும் முறை வெளிநாடுகளிலே இப்போது இருந்து வருகிறது. அத்தகைய பொருளைத் தயாரிக்கும் தொழில் நுண்ணறிவை ஸ்பெயின் நாட்டிலிருந்து பெற்று இப் பொருளைத் தயாரிக்கும் ஒரு தொழிற்சாலையை கும்மிடிப் பூண்டிக்கு அருகிலே 4½ கோடி ரூபாய் மூலதனத்திலே 'டிட்கோ' நிறுவனமும் தனியார் நிறுவனமும் சேர்ந்து கூட்டுத் துறையிலே ஆரம்பிப்பதற்கு முயற்சிகள் நடைபெற்று வருகின்றன. விரைவிலே இத்தொழிற்சாலை நிறுவப்பட்டு உற்பத்தியைத் தொடங்க வழிவகைகள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

(5) ஃபிரென்ச் நாட்டுத் தொழில் நுண்ணறிவைக் கொண்டு தர்மபுரி மாவட்டத்திலுள்ள ஒரூரில் 5½ கோடி ரூபாய் மூலதனத்தில் நிறுவப்பட்டுள்ள 'டைட்டான்' கடிகாரத் தொழிற்சாலை.

'டிட்கோ' நிறுவனமும் 'டாட்டா' நிறுவனமும் இணைந்து கூட்டுத் துறையில் கடிகாரம் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை. இந்தியாவின் மொத்தத் தேவையில் 52 சதவீதம் கடிகாரங்களை இத்தொழிற்சாலை பூர்த்தி செய்கிறது. இத்தொழிற்சாலை தயாரிக்கும் 'குவார்ட்ஸ்' கடிகாரங்கள் தான் இந்தியாவிலேயே அதிகமாக விற்பனையாகின்றன. இத்தொழில் நிறுவனம் கடிகாரங்களுக்குத் தேவையான 'கேஸ்'-களை, கூடுகளை, உரிமம் பெற்று வெளிநாடுகளிலேயிருந்து இறக்குமதி செய்து வந்தது. இப்போது அந்தக் 'கேஸ்'-களையும் இங்கேயே

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 மே 3]

தயாரிப்பதற்கு அனுமதியைப் பெற்றிருப்பதால் இந்த ஆண்டு 30 கோடி ரூபாய் மூலதனத்தில் இந்தக் 'கேஸ்' தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை பூர்த்தி செய்யப்பட்டு உற்பத்தியைத் தொடங்கும்.

(6) சோயா பீன்ஸ் எண்ணெய் உற்பத்தித் தொழிற்சாலை. சோயா பீன்ஸ் என்ற 'புரதச் சத்து' நிறைந்த விதைகளைப் பயிர் செய்து அதிலிருந்து சோயா எண்ணெய் தயாரிக்கிற தொழிற்சாலையை கூட்டுத் துறை 'டிட்கோ'-வும் 'சக்தி நிறுவனமும்' இணைந்து 27 கோடி ரூபாய் மூலதனத்திலே பொள்ளாச்சிக்கு அருகில் நிறுவி உள்ளன. ஆண்டு ஒன்றுக்கு இதற்குத் தேவையான 90 ஆயிரம் டன் சோயா விதைகள் இந்த மாநிலத்திலே உற்பத்தி செய்யப்படவேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டு அந்த இலக்கினை நோக்கி இத்தொழிற்சாலை முன்னேறிக்கொண்டிருக்கிறது.

(பிற்பகல் 2-30)

(7) செங்கை—அண்ணா மாவட்டம், மதுராந்தகத்தில் 17 கோடி ரூபாய் மூலதனத்தில் 'ரெலையன்ஸ் சிராமிக்ஸ்' தொழிற்சாலை 'டிட்கோ' நிறுவனமும் 'ஸ்டீல் ரூபிங்' என்ற நிறுவனமும் சேர்ந்து கூட்டுத் துறையில் 17 கோடி ரூபாய் மூலதனத்தில் மெருகூட்டப்பட்ட தரை மற்றும் சுவர் ஒடுகள் தயாரிக்கும் ரெலையன்ஸ் சிராமிக்ஸ் தொழிற்சாலை நிறுவப்பட இருக்கிறது.

(8) வடாற்காடு மாவட்டத்தில் வேலூரிலிருந்து வாணியம் பாடிக்குச் செல்லுகின்ற வழியில் தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலை, தோல் பொருள்களைப் பதனிடும் அவற்றிலிருந்து பல்வகையான பொருள்களைச் செய்வதற்காக கூட்டுத் துறையில் 1.6 கோடி ரூபாய் மூலதனத்தில் ஒரு தொழிற்சாலை தொடங்கப்பட்டு, இப்போது பூர்த்தியாகின்ற நிலையில் உள்ளது. இந்தத் தொழிற்சாலை தன் உற்பத்தியை இந்த ஆண்டே தொடங்க அரசு வழிவகைகளைச் செய்யும்.

இந்த 8 தொழிற்சாலைகள் மட்டுமல்லாமல் ஏற்கெனவே 'டிட்கோ' நிறுவனம் கூட்டுத் துறையில் எடுத்துக்கொண்ட இரண்டு தொழிற்சாலைகளினுடைய உற்பத்தித் திறனைப் பெருக்கவும் அந்தத் தொழில் நிறுவனங்களுடைய உற்பத்தி சதவீதத்தை மாற்றவும் அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

(9) தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் கடலூரில் 19 கோடி ரூபாய் மூலதனத்தில் செயற்கை இனிப்பு தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை கல்கத்தாவைச் சேர்ந்த 'உஸ்தாதே' என்ற நிறுவனத் தோடு டிட்கோ நிறுவனமும் சேர்ந்து கூட்டுத் துறையில் நிறுவி

1989 மே 3]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இருக்கும் 'பையோ-டெக்' என்ற நிறுவனமும் மரவள்ளிக் கிழங்கி
லிருந்து கிடைக்கும் ஸ்டார்ச்சை அடிப்படையாகக் கொண்டு
செயற்கை இனிப்புப் பொருள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை இது.
இது ஒரு புது முயற்சி.

(10) ஒருருக்குப் பக்கத்தில் தேன்கனிக்கோட்டையில் 6.14
கோடி ரூபாய் முதலீட்டில் கூட்டுத் துறையில் நிறுவப்பட்ட
சங்கம் அலுமினியத் தொழிற்சாலை. இப்போது இதன் மூல
தனம் 10.35 கோடி ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. அதன்
உற்பத்தியும் 4,000 மெட்ரிக் டன்னிலிருந்து 7,000 மெட்ரிக்
டன்னாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. அலுமினியம் தகடுகள், பட்
டைகள் ஆகியவற்றை இது உற்பத்தி செய்து வருகிறது. இந்த
உற்பத்தியையும் துரிதப்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு
வருகிறது.

மேற்கூறிய 10 தொழில் நிறுவனங்களுக்கும் உரிய மொத்த
மூலதனம் 236.8 கோடி ரூபாய் ஆகும்.

அடுத்து, மத்திய அரசால் நிறுவப்பட்ட எண்ணெய் சுத்தி
கரிப்பு ஆலை தன்னுடைய பணிகளை இப்போது செய்து வரு
கின்றது. சுமார் ஆயிரம் கோடி ரூபாய் முதலீட்டில் நாப்தா
கிராக்கர் திட்டத்தை நிறைவேற்ற ஆர்.ஜி.பி. என்டர்பிரைஸ்
நிறுவனம் முயற்சிகளை எடுத்து வருகிறது. அதற்கு வேண்டிய
நாப்தா பெருமளவில் இந்தியாவில் கிடைக்காத காரணத்தால்
நமக்குத் தேவையான முழு அளவையும் வெளிநாட்டிலிருந்து
இறக்குமதி செய்யவேண்டியிருக்கிறது. அந்த இறக்குமதியைக்
கொண்டு இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றி, நூறு சதவீதம்
ஏற்றுமதி சார்புடையதாக அமைக்க வேண்டுமென்பது இந்த நிறு
வனத்தின் செயல்பாட்டு திட்டங்கள். அதற்கான பேச்சுவார்த்
தைகளை அந்த நிறுவனம் தமிழக அரசோடு அண்மையிலே
நடத்தி முடித்திருக்கிறது என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்
கொள்கிறேன் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). அதற்கு வேண்
டிய அனுமதியை மத்திய அரசு கொடுத்தவுடன் இந்தத் திட
டத்தை தமிழ்நாட்டில் நிறுவத் தேவையான வழிவகைகளை
நம்முடைய அரசு செய்துகொடுக்கும்.

ஏனென்றால் இத்தகைய பெரும் தொழில், அதுவும் பெட்
ரோ கெமிக்ஸ் தொழில் அமைவதால் அதனைச் சார்ந்த பல்
வேறு தொழில்கள் வளர வாய்ப்பு உள்ளது. இதனால்
மாநிலத்தின் பொருளாதார மேம்பாட்டிற்கும், வேலை வாய்ப்
புக்கும் வழிவகுக்கும் என்பதால் அரசு இதிலே முழுக் கவனம்
செலுத்தி வருகின்றது.

அடுத்து தொழில் மையங்கள், ஏதோ நிதிநிலை அறிக்கை
யிலே சொன்னார்கள், ஒன்றையும் காணோமே என்று நம்
முடைய திருநாவுக்கரசு அவர்கள் மெத்த வருத்தப்பட்டார்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 மே 3]

கள். மத்திய அரசு அண்மையிலே அறிவித்துள்ள தொழில்மையங்கள் அமைத்திடும் பொறுப்பு சிப்காட் நிறுவனத்திடத்திலே தரப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாட்டிற்கு 3 இடங்கள் மைய அரசால் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. தொழில்மையங்களுடைய நோக்கம் என்னவென்றால் பிற்பட்ட பகுதிகளிலே தொழில் வளம், அதைப்போல முன்னேற்றத்தை ஊக்குவிப்பது ஆகியவைகளாகும். அதற்கு அடிப்படையாக இருப்பது, ஒரு பகுதியில் மலிந்திருக்கும் வறுமை, வேலைவாய்ப்பு இல்லாமை, குறைந்த வசதியுள்ள வாழ்க்கைத் தரம் ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டுதான் இந்தத் தொழில் பேட்டைகளை அமைக்க முடியும் என்ற நிலை இருக்கிறது.

ஏற்கெனவே ஹோசூர், இராணிப்பேட்டை, மானாமதுரை போன்ற இடங்களில் இந்தத் தொழில் பேட்டைகள் இருந்த போதிலும் கூட, மத்திய அரசு நீங்கள் 6 இடங்களை எங்களுக்கு எழுதுங்கள்; அதில் நாங்கள் 3 இடங்களைத் தேர்வு செய்து அனுப்புகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கூட கேட்டார்கள், 25 கோடி ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு 3 இடமாவது 6 இடமாவது? ஒரு இடத்திற்கு 30 கோடி ரூபாய்தேவை என்று கேட்டார்கள். கேள்வி சரியானதுதான். ஆனால் மைய அரசு அதற்குரிய தொகையைத் தருகின்ற காரணத்தால் நம்முடைய 25 கோடி ரூபாய் அதற்காகச் செலவழிக்கப்படுகிற தொகை அல்ல என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இருந்தாலும் கூட 6 இடங்கள் குறித்து நாம் மத்திய அரசுக்குச் சிபாரிசு செய்கிறோம். ஒன்று மயிலாடுதுறை, தரங்கம்பாடிக்கு அருகே, பூம்புகாருக்கு அருகே உள்ள இடம். பெரியார் மாவட்டத்தில் ஈரோட்டில் அதற்கடுத்த புறநகர் பகுதியிலே உள்ள இடம்; திருநெல்வேலியிலே புறநகர் பகுதியிலே உள்ள இடம்; மதுரை மாவட்டத்தில் திருமங்கலத்திற்கும், விருதுநகருக்கும் இடைப்பட்ட பகுதியில்; திருச்சி மாவட்டத்தில் ஜெயங்கொண்டத்திற்கும், அரியலூருக்கும் அருகில்; சேலம் மாவட்டத்தில் ஓமலூர்; ஒரு மையம் ஏற்படுத்துவதற்கு 25 கோடி முதல் 30 கோடி ரூபாய் வரையில் செலவாகும். இந்த 6 மையங்களையும் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று மத்திய அரசை வலியுறுத்துவோம். அவர்கள் மூன்றுதான் தர முடியும் என்று சொல்லி விடுவார்களேயானால் அதை ஏற்றுக் கொண்டு மீதம் உள்ள 3 மையங்களை அமைக்கிற முயற்சியிலே மாநில அரசு ஈடுபடும் என்பதையும் நான் மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

நான் முதலிலேயே குறிப்பிட்டது போல் தமிழ்நாட்டில் பொதுவாகக் காவிரி தீரத்தில், தஞ்சை, தென்னாற்காடு பகுதியில் எண்ணெய் மற்றும் எரிவாயு கிடைக்கிற சாத்தியக் கூறுகள் மிக அதிகமாகியுள்ளது. இதை மூலப் பொருளாகக் கொண்டு

1989 மே 3]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ஆண்டு ஒன்றுக்கு 5 இலட்சம் டன் எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு ஆலை நிறுவ ஒரு செயல் திட்டத்தை உருவாக்கி மத்திய அரசின் பரிசீலனைக்காக அனுப்பி இருக்கிறோம். இந்த எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு ஆலை நன்னிலத்திற்கு அருகே பணங்குடி என்ற இடத்தில் அனேகமாக நிறுவப்படக் கூடும். இந்த எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு ஆலையால் தஞ்சை, தென்னாற்காடு மாவட்டங்களில் தொழில் வளர்ச்சிக்கு ஒரு உகந்த சூழ்நிலை ஏற்படும்.

அடுத்து சர்க்கரை ஆலைத் தொழில் பற்றி இங்கே பலரும் பேசி இருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் தற்போதுள்ள சர்க்கரை ஆலைகளின் மொத்த எண்ணிக்கை 27. கூட்டுறவுத் துறையிலே உள்ள ஆலைகள் 12. பொதுத் துறையிலே உள்ள ஆலைகள் 3. தனியார் துறையிலே உள்ள ஆலைகள் 12. கடந்த ஆண்டு மத்திய அரசு அனுமதி வழங்கிய புதிய ஆலைகள் 9. அவற்றில் கூட்டுறவுத் துறை ஆலைகள் 4. தனியார் துறை ஆலைகள் 5. தனியார் துறை எல்லாம் ஆரம்பித்து விட்டார்கள். கூட்டுறவுத் துறையிலேதான் இன்னும் ஆரம்பிக்கவில்லை என்று திரு. திருநாவுக்கரசு அவர்கள் சொன்னார்கள். தனியார் துறையிலே கூட தஞ்சை மாவட்டத்தில் வழங்கப்பட்ட ஆலையைப் பொறுத்தவரையில் இன்னும் எந்தவிதமான ஆரம்ப வேலைகளும் நடக்கவில்லை என்பது எதிர்க்கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு மிக நன்றாகத் தெரியும் என்று நான் நம்புகிறேன். கூட்டுறவுத் துறை ஆலைகள் செய்யாறு, சிதம்பரம் ஆகிய இடங்களில் வேலைகளைத் தொடங்குவதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுவிட்டன. செய்யாறு கூட்டுறவு ஆலை வரும்போது, போளூருக்கும் ஆலை வேண்டும் என்ற குரலை அந்த வட்டாரத்தில் உள்ளவர்கள் எழுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அத்தனை பேருடைய குரல் எதிரொலியாக நம்முடைய திரு. லத்தீப் அவர்கள் இங்கே போளூர் சர்க்கரை ஆலை வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். நல்ல வேளையாக சேப்பாக்கத்திற்குக் கேட்காமல் அவர்கள் போளூருக்கு வேண்டும் என்ற கேட்ட வரையில் திருப்தி. இந்த ஆண்டு உள்ள நிதி நிலைமையிலே அது இயலாது. எதிர்காலத்தில் போளூருக்கும் சர்க்கரை ஆலை வரும் என்ற திட்டிப்பான செய்தியை நான் திரு. லத்தீப் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தர்மபுரி மாவட்டத்திலேயும், புதுக்கோட்டை மாவட்டத்திலேயும் இரண்டு இடங்களில் சர்க்கரை ஆலைகள் துவங்கும் வேலைகள் இந்த ஆண்டு தொடங்கப்பட்டிருக்கின்றன.

தர்மபுரியில் எங்கே துவக்குவது என்பதில் இரண்டு எம்.எல்.ஏ.க்களுக்கு இடையே பெரிய போட்டா போட்டி நடைபெற்றது. எனவே அந்த இரண்டு எம்.எல்.ஏ.க்களுக்கும் நடு இடமாகப் பார்த்து அருர் தாலுக்காவில் கோபாலபுரம் என்ற ஊரில் — ரொம்ப விசேஷமான இடம் என்று கருதி அந்த இடத்தில் — சர்க்கரை ஆலை அமைக்கப்படும், அந்தக் கோபாலபுரம்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 மே]

அருர் தொகுதியிலே உள்ளது. மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி எம்.எல்.ஏ. தொகுதியிலே உள்ளது. ஆனால் அதற்கான கரும்பு விவசாயிகள் எல்லாம் மொரப்பூர் தொகுதியில் அதாவது தி.மு.க. உறுப்பினருடைய தொகுதியிலே உள்ளனர். புதுக் கோட்டை மாவட்டத்தில் அறந்தாங்கியிலே நிறுவுவதாக இருக்கிறது. பார்க்கலாம்.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசுத் துறையிலேயும், கூட்டுறவுத் துறையிலேயும் 4 தொழிற்சாலைகளுக்கு உரிமம் பெற்று இரண்டு ஆரம்பிக்கப் பட்டு இருக்கிறது. அதில் ஒன்றின் இடத்தை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறிவிட்டார்கள். புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் அறந்தாங்கியில் நாகுடி என்ற இடத்தில் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலையை நிறுவ வேண்டும் என்று இடம் எல்லாம் தேர்வு செய்து முடிந்து விட்டது. ஆனால் இப்போது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதைப் பார்த்தால் அந்தத் தொகுதி எம்.எல்.ஏ. என்ற முறையில் கவலையாக இருக்கிறது. நாகுடியிலே ஆரம்பித்தால் பக்கத்திலே இருக்கிற பட்டுக்கோட்டை, பேராவூரணியிலே இருந்து கரும்பு வருவதற்கு வசதியாக இருக்கும். அந்தப் பகுதி சி.எம்.பி. ஏரியா. அறந்தாங்கியில் ஒரு பகுதியில் காவிரித் தண்ணீர் கிடைக்கிற வசதி இருக்கிறது. அதுபோல் பேராவூரணி, பட்டுக்கோட்டை பகுதிகளிலும் கிடைக்கின்ற காரணத்தால் அதுதான் பொருத்தமான இடம். எனவே அதை மாற்றாமல் அங்கேயே அமைக்க மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவிக்க வேண்டும். அதனை அரசியல் ரீதியாக இப்போது வேறு பகுதிக்கு மாற்ற முயற்சி நடக்கிறது. அதனை உறுதிபடுத்துகிற வகையில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் பார்க்கலாம் என்று சொல்கிறபோது எங்கே அந்தத் தொகுதியை விட்டுப் போய்விடுமோ என்று கவலையாக இருக்கிறது. லைசன்ஸ் நாகுடிக்குத்தான் கிடைத்திருக்கிறது. எனவே அங்கேயே ஏற்படுத்த மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, என்றைக்கும் எனக்கு குறுகிய நோக்கம் இருந்ததில்லை என்பது திரு. திருநாவுக்கரசு அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். பிரச்சினை என்னவென்றால் அங்கே தண்ணீர் வசதி இல்லை என்று அதிகாரிகள் சொல்கிறார்கள். இருந்தாலும் நானே நேரில் வந்து அந்த இடத்தைப் பார்த்து அந்த ஆலை அமைக்க முடியுமா என்று பார்க்கிறேன். எம்.எல்.ஏ. என்ற முறையில் அவர்கள் கூட வருவார்களோ, அனுமதி கிடைக்குமோ இல்லையோ என்பது எனக்குத் தெரியாது. (சிரிப்பு).

1989 மே 3] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

பாவமாக இருக்கிறது எனக்கு. சர்க்கரை ஆலைகளைக் குறித்த இந்த ஆட்சியினுடைய கொள்கை. (பிற்பகல் 2-40)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இங்கு குறிப்பிட்டது, ரொம்பப் பேர் சாப்பிடாமல் இருக்கின்றார்கள் என்று தான். (சிரிப்பு).

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அந்த சர்க்கரை ஆலைகளைக் குறித்த இந்த ஆட்சியினுடைய கொள்கை, பொதுத் துறையிலே, கூட்டுறவுத் துறையிலே அமைந்திடுவேண்டும் என்பதுதான் இந்த அரசினுடைய கொள்கையாக இருந்து வருகிறது. எனவே எல்லா உறுப்பினர்களும் இங்கே எடுத்துக் காட்டியிருப்பதைப் போல, கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே எடுத்துச் சொல்லியிருப்பதைப் போல, வருங்காலத்தில் நிறுவப்படும் சர்க்கரை ஆலைகள் எல்லாம் கூட்டுறவுத் துறையிலேதான் அமையும் என்பதை இங்கே நான் திட்டவட்டமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சர்க்கரை ஆலைகளுடைய மிகப் பெரிய பிரச்சினையாக இருப்பது மாசுக்கட்டுப்பாடு. அதாவது, பொல்லாஷன் கண்ட்ரோல். அதைப் பற்றிக் கூட சொன்னார்கள். தோல் தொழிற்சாலை பற்றிக்கூட சொன்னார்கள். அந்த மாசுகளையும் அது போல கழிவு நீரால் ஏற்படக்கூடிய உபாதைகளையும் அகற்ற வேண்டும் என்று பல லட்சம் ரூபாய்கள் செலவிலே அரசு திட்டங்களை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கின்றது. வெகு விரைவிலே இந்த ஆண்டே கூட, அந்தத் திட்டங்கள் மிக முனைப்பாக செயல்படுத்தப்படும் என்பதையும் நான் இந்த அவைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இறுதியாக ஒரு மகிழ்ச்சிகரமான செய்தியை இந்த அவைக்கு நான் சொல்லியாக வேண்டும். வட சென்னையில் அனல் மின் நிலையம் ஒன்று அமைக்கின்ற திட்டத்தை ஏற்கெனவே இருந்த அரசு தொடங்கியது. அந்தத் திட்டத்தின்படி முதல் கட்டத்தில் 210 மெகாவாட் கொண்ட 3 அலகுகள், இரண்டாவது கட்டத்தில் 210 மெகாவாட் கொண்ட 2 அலகுகள், மூன்றாவது கட்டத்தில் 500 மெகாவாட் கொண்ட 2 அலகுகள், ஆகமொத்தம் 2,050 மெகாவாட் திறன் கொண்ட அனல் மின் நிலையம் அமைக்கத் திட்டங்கள் இடப்பட்டுள்ளன. முதல் கட்ட மின் நிலையத் திட்டத்திற்கு மைய மின் அதிகார மன்றம் மார்ச் 1984-லிலும், மைய திட்டக்குழு ஏப்ரல் 1987-லும் அனுமதி தந்துவிட்டன. இதற்கு 547 கோடி ரூபாய் செலவாகும் என்று 1984ஆம் ஆண்டிலே கணக்கிடப்பட்டது. இப்போது திருத்திய மதிப்பீடு இவ்வளவு நாள் ஆன காரணத்தினாலே 721 கோடி ரூபாய் ஆகிறது. தாமதத்தால் ஏற்பட்ட திருத்திய மதிப்பீடு

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 மே 3]

இது. 541 கோடி ரூபாய் என்பது 721 கோடி ரூபாயாக தாமதத்தால், திருத்திய மதிப்பீடாக ஆகியிருக்கிறது. இத்திட்டத்தின் முதல் இரண்டு ஆலைகளுக்கு 150 மில்லியன் டாலர் நிதி உதவி அளிக்க, அதாவது இந்திய நாணயத்தின்படி 225 கோடி ரூபாய் நிதி உதவி அளிக்க ஆசிய வளர்ச்சி வங்கி முன் வந்துள்ளது. அவர்கள் முன்வந்து விட்ட காரணத்தினாலே நாம் அந்தக் காலத்திலிருந்து இப்போதும் வட்டி செலுத்திக் கொண்டு இருக்கிறோம். அவர்கள் முன்வந்த காலத்திலிருந்து வட்டி செலுத்த வேண்டிய துர்ப்பாக்கிய நிலைமை மாநில அரசுக்கு ஏற்பட்டது. இந்தத் திட்டத்திற்கு செங்கை - அண்ணா மாவட்டத்தில் எண்ணூர், புழுதிவாக்கம் கிராமங்களில் 2171 ஏக்கர் நிலம் கையகப்படுத்தும் பணி 1986-ல் தொடங்கப்பட்டது. ஆனால் வி. ஜி. பன்னீர்தாஸ் நிறுவனத்திற்குச் சொந்தமான சுமார் ஆயிரம் ஏக்கர் நிலமும், கிருஸ்தவ நகர் சங்கத்துக்குச் சொந்தமான 117 ஏக்கர் நிலமும் அங்கே இருக்கிறது. அவர்கள் வட்டாரத்திலே அந்த நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யப்படுவதை எதிர்த்து உயர்நீதிமன்றத்திலே வழக்குத் தொடர்ந்தார்கள். அந்த வழக்கு தள்ளப்பட்டது. அவர்கள் உச்ச நீதிமன்றம் சென்றார்கள். கடந்த இரண்டு ஆண்டுகாலமாக அந்த வழக்கும் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. எந்த முடிவும் ஏற்படவில்லை. இப்போது இந்த ஆட்சி பொறுப்பேற்றவுடன் அவர்களுடன் கலந்து பேசப்பட்டது. அவர்கள் ஒரேயடியாக மறுத்துவிட்டார்கள். அங்கே 'ஒண்டர் லேண்ட்' ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அவர்களுடைய அண்ணா வினுடைய கனவு, ஒண்டர் லேண்ட் ஏற்படுத்துவது ஆகவே தரமுடியாது என்று சொன்னார்கள். நான் சொன்னேன். உங்களுடைய அண்ணன் கனவு 'ஒண்டர் லேண்ட்'. எங்களுடைய அண்ணாவின் கனவு என்ன தெரியுமா? தமிழ்நாட்டிலுள்ள மக்களை வாழவைப்பது. அதற்கு மின்சாரம் தேவை என்று நான், 'வலியுறுத்தி, வலியுறுத்தி, வலியுறுத்தி' நம்முடைய குமரி அனந்தன், நமது இலக்கியச் செல்வர், அடிக்கடி சொல்வார்கள், மூன்று முறைகள் சொல்வார்கள். ஒவ்வொரு 'வலியுறுத்தி' என்பதிலும் சில பொருள்கள் அடங்கியிருக்கிறது. அதை வெளியிலே சொல்ல விரும்பவில்லை. எனவே, 'வலியுறுத்தி, வலியுறுத்தி, வலியுறுத்திக்' கேட்டுக்கொண்டதன் பேரில், கேட்டுக் கொண்டதன் பேரில், கேட்டுக்கொண்டதன் பேரில் (சிரிப்பு) இப்போது அவர்கள் உச்ச நீதி மன்றத்திலே யிருந்து வழக்கை வாபஸ் பெற்றுக்கொண்டு விட்டார்கள். எனவே இந்த இடத்திலே ஜூன் முதல் வாரத்திலேயே இந்தத் திட்டப் பணிகள் தொடங்கும் என்பதை மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு நான் உங்கள் அனைவருக்கும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இவ்வளவு அறிவிப்புகளை உங்களுக்கு மகிழ்ச்சி ஊட்டக்கூடியவைகளை எடுத்துச் சொல்லி, இங்கு எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட கருத்துக்கள் யாரையும் புண்படுத்துவதற்காகச் சொல்லப்பட்டவைகள் அல்ல, நடந்தவைகள் நடந்தவைகளாக இருந்தாலும்

1989 மே 3]

[டாக்டர். மு. கருணாநிதி]

கூட, நடப்பவைகள் நல்லவைகளாக இருக்கவேண்டும் என்ற முறையில், தமிழ்நாடு தொழில் வளம் கொழிக்கின்ற பூதியாக இருக்கவேண்டுமென்ற முறையில், எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பும் தேவை என்று கேட்டுக்கொண்டு, தொழிலாளர்களுடைய அரசாக இருக்கின்ற காரணத்தினால், இந்த அரசு தொழிலதிபர்களையும் அழைத்துப் பேசி தொழில் அமைதி ஏற்படுகின்ற வகையிலே எல்லா வகையான சலுகைகளை அவர்களுக்கு அளிக்கும் என்று எடுத்துக் காட்டவிரும்புகிறேன். கவர்னர் அளித்த சலுகைகளும் சட்ட வடிவமாகும் என்பதை எடுத்துச் சொல்லி, தொழிலுக்கு எல்லா வகையிலும் ஊக்கமளித்திருக்கிறது, அந்த வகையிலே நீங்களும் ஊக்கமளிக்க வேண்டும், ஆக்கம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, தந்துள்ள வெட்டுத் தீர்மானங்களைத் திரும்பப் பெற வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கூறி, இந்தளவில் ஆமைகிறேன்.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : தலைவர் வர்களே, நேரம் இப்போதே 3 மணியாகிறது. விரைவிலே முடித்துவிடுகிறேன். ஒரு சின்னப்பிரச்சினை. பிளாஸ்டிக் பைகள் தயாரிக்கிற தொழிற்சாலைகள் தமிழ் நாட்டிலே 80, 85 இருக்கின்றன. ஜூட் லாபி காரணமாக, டெல்லியிலே ஒரு ஆர்டர் போட்டு, எல்லாம் சணல் பைகளிலே போட வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். அதனால் 60 தொழிற்சாலைகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதிலே 50,000 தொழிலாளர்கள் பணியாற்றுகிறார்கள். சிறுசிறு தொழிற்சாலைகள் அவை. அறந்தாங்கியில் மட்டும் 10 தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. அது தான் பிரச்சினை. மற்ற இடங்களிலும் இருக்கின்றன. அதிலே 60 தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைக்கூட அந்த அசோசியேஷனைச் சேர்ந்தவர்கள் வந்து பார்த்து, பிரச்சினைகளைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். சிப்காட், டிக் நிறுவனங்களிடமிருந்து லோன் வாங்கியிருக்கிறார்கள். அவை மூடி இருக்கிற காரணத்தாலே, சிறுசிறு தொழிற்சாலைகள் நஷ்டத்திலே இருக்கின்றன. தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். எனவே ஒரு கமிட்டி போட்டு, விசாரித்து அவர்களுக்கு எப்படிப் பரிகாரம் காணலாமென்று பார்க்கலாம்.

இரண்டாவது, இங்கேயுள்ள சிமென்ட் பேக்டரி, சுகர் பேக்டரி எல்லாம் வேறு மாநிலங்களிலிருந்து வாங்காமல், தமிழ் நாட்டிலே இருக்கிற யூனிட்களுக்கு பிரையாரிட்டி கொடுத்து வாங்க வேண்டுமென்று ஆர்டர் போட்டால் அந்தச் சிறு தொழிலதிபர்கள் காப்பாற்றப்படுவார்கள். தொழிலாளர்களுக்கும் வேலை கிடைக்கும். இதை மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும். அதற்கு ஒரு கமிட்டி போட்டு விசாரிக்கலாம்.

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

[1989 மே 3]

அடுத்து, முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன செய்தி பத்திரிகையில் வந்தால், ஒரு சலுகையை நானும், திரு கே.கே. எஸ்.எஸ். ஆரும் கேட்டோமென்று தவறாகச் செய்தி வந்து விடக்கூடாது. அதற்குப் பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எம். எல். ஏ-க்களைப் பாராட்டுகிற வ்ஷயத்திலே, 13 வருடங்கள் என்று முடிவெடுக்கிறபோது, 3 தடவை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருந்தாலே போதும். அவர்களுக்கு அந்தப் பாராட்டு கிடைத்து விடுகிறது. அவர்கள் அதற்குத் தகுதி பெற்றுவிடுகிறார்கள். நாங்கள் 4 முறை வெற்றி பெற்று வந்தும், அந்த உரிமை, அந்த மூத்த உறுப்பினர்கள் பட்டியலில் வரவில்லையே என்பதற்காகக் கேட்டோம். வரவில்லை என்பது கட்சியினுடைய முடிவு. அப்படித் கேட்டதற்குக் காரணம் உரிமை—சலுகையில்லை—உரிமை. 4 முறை வெற்றி பெற்ற காரணத்தால் அது உரிமை. அதை அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டோம். அவ்வளவுதான். முன்னாலே சொன்ன பிரச்சினையில், மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் கமிட்டி போட்டு விசாரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : முதலிலே எடுத்து வைத்த வேண்டுகோளுக்கு நன்றி. அது கவனிக்கப்படும். கடைசியாகச் சொன்னதற்கு என்னுடைய அனுதாபம்.

திரு. ஆர். சிங்காரம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் இங்கே தெரிவித்ததுபோல், புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் நாகுடியில், நம்முடைய முன்னாள் அமைச்சர் திரு. திருநாவுக்கரசு அவர்கள் தொகுதியில் சர்க்கரை ஆலை வைப்பதற்கு நான் மனப்பூர்வமான இதயப்பூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், அதே நேரத்தில் தவிர்க்க முடியாத காரணங்களால் அந்த நாகுடியில் வைக்க முடியாவிட்டால், அருகில் உள்ள பேராலூரணை நிரம்ப வசதிகள் படைத்தது. அங்கே வைப்பதற்கான முயற்சிகளை அரசு மேற்கொள்ளுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : தலைவரவர்களே, முதலமைச்சரவர்கள் இதைக் கனிவோடு பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் அமைச்சராக இல்லாமல் போன பிறகும் கூட, 7 முறை டெல்லிக்குப் போய், அப்போது ஜாயின்ட் டைரக்டராக இருந்த திரு. லட்சுமி ரதனை, முன்னாள் அமைச்சர் என்ற முறையில் தனிப்பட்ட முறையில் பார்த்து அவரிடம் சொல்லிச் சொல்லி, அதிகாரிகளைப் பார்த்து, அமைச்சர்களைப் பார்த்து அனுமதி வாங்கி வந்தேன். தயவு செய்து அங்கே ஏற்படுத்துமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் பல திட்டங்களை இங்கே அறிவித்தார்கள். ஆனால் ஏற்கெனவே

1989 மே 3]

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

சாங்ஷன் செய்யப்பட்டு, மதுரை மாவட்டத்தில் ஆயிரம் ஏக்கர் நிலப் பரப்பிலே இண்டஸ்டிரியல் காம்ப்ளக்ஸ் போடவேண்டுமென்று இடமெல்லாம் பார்த்து, கடைசியில் என்ன கொமையோ தெரியவில்லை. சார், அதை இல்லை என்று முடித்துவிட்டார்கள், முந்தைய அரசினர். அதை துறையிலிருந்து அறியும்போது, மிகவும் வருத்தமாக இருக்கிறது. செம்பட்டி என்ற இடத்தில் ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் பார்த்தார்கள். அதை ஆரம்பிப்போம் என்று சொன்னார்கள். தயவு செய்து நம்முடைய மாண்புமிகு முதல் வரவர்கள் திண்டுக்கல்—அது என்ன மாவட்டம் (குறுக்கீடு) காயிதே மில்லத் திண்டுக்கல் மாவட்டம் மிகவும் பின் தங்கிய மாவட்டம்...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்களைச் சொல்லிக் குற்றமில்லை. நேரம் அப்படி.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : அங்கே ஆயிரம் ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் இண்டஸ்டிரியல் காம்ப்ளக்ஸ் ஆரம்பிக்க அரசு முயற்சி எடுக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, பரிசளிப்பு விழாக்களில் முதல் பரிசு, இரண்டாம் பரிசு மூன்றாம் பரிசு என்று உண்டு. யாருக்காவது கொடுக்க முடியாவிட்டால் கொடுக்க வாய்ப்பு இல்லாவிட்டால், ஆறுதல் பரிசு என்று உண்டு. அம்மையார் அவர்களுக்கு ஆறுதல் பரிசு உண்டு.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : தலைவரவர்களே : ஆலங்குளம் சிமெண்ட் பேக்டரி துரதியால் விவசாயம் கெடுகிறது. தொழிலிலும் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. வரியலூர் பேக்டரியை மாடர்னிசேஷனுக்கு எடுத்துக்கொள்ளும்போது, ஆலங்குளம் சிமெண்ட் ஆலையும் அதோடு சேர்க்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : சுவனிக்கப்படும்.

(பிற்பகல் 2-50)

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே. தமிழகத்தில் தொழில் வளர்ச்சிப் பாதிக்கும் அளவுக்குக் கடுமையான மின் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. எனவே மின் பற்றாக்குறை நீங்க ஏகாதபத்திய—முதலாளித்துவ நாடுகளின் தவறான பிரச்சாரத்தைப் புறக்கணித்து, சோவியத் யூனியன் உதவியோடு இந்திய அரசு கூடங்குளத்திலே அமைக்க இருக்கிற அணுமின் நிலையத்திற்கு தமிழக அரசு உதவிகளைப் புரிந்து விரைவில் அது வர துணை புரியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1989 மே 3]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மின்சாரத் தட்டுப் பாட்டை நாளைக்கே கூடங்குளம் போக்கும் என்று நண்பர் உறுதி அளித்தால் இன்றிரவே கூடங்குளம் மின்நிலையம் அமைக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. வி. கே. சின்னசாமி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, ஏற்கெனவே கூட்டுறவு நூற்பாலை ஒன்று பெரியார் மாவட்டம் பவானிசாகர் பகுதியில் துவக்கப்படுவதற்கு உத்திரவிடப்பட்டதாகச் சொல்லப்பட்டு, தொழில்துறை அமைச்சர் மாற்றப்பட்டதால் அதுவும் மாறியதாகச் சொல்லப்பட்டது. பெரியார் மாவட்டம் நிறைய பஞ்சு உற்பத்தியாகிற மாவட்டம். பெருவாரியான விவசாயிகள்—ஆயிரக் கணக்கில்—லட்சக் கணக்கில் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். அங்கே உற்பத்தியாகும் பஞ்சை திருப்பூரிலிருந்து வெளி மாநிலத்தினர்கள்கூட வாங்கிச் செல்கிறார்கள். அது புதுக்கோட்டைக்குப் போனதாகத் தகவல். எனவே எங்கள் பகுதியில் ஒரு கூட்டுறவு நூற்பாலை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வதோடு, எங்கள் மாவட்டத்தின் இரண்டு சர்க்கரை ஆலைகளும் தனியார் துறையில் இயங்குகின்றன. பெரியார் மாவட்டத்தில் அதிகப்படியான கரும்பும் விளைகிறது. எனவே அங்கே கூட்டுறவுத் துறையில் ஒரு ஆலைக்கு அனுமதி வழங்குவதாக மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதற்கு நன்றி தெரிவித்து, கூட்டுறவுத் துறையில் ஒரு சர்க்கரை ஆலையும் ஒரு நூற்பாலையும் துவங்க வருங்காலத்திலாவது அரசு ஆவண செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. திருநாவுக்கரசு அறந்தாங்கியை விட்டுக் கொடுத்தால் அது உங்கள் தொகுதியில் வைக்கப்படும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது. இப்போது வாக்கெடுப்பு.

கோரிக்கை எண் 24—தொழில்கள்.

திருவள்ளூர் கோ. வீரையன், பொன். விஜயராகவன் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 24—தொழில்கள்—என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 5,24,24,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற்றது.

1989 மே 3]

கோரிக்கை எண். 51.—தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு.

திருவாளர்கள் எஸ். ஏ. தங்கராஜன், பொன். விஜயராகவன் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 51—தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு—என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 20,23,11,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை (4—5—1989) காலை 9-00 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர், பேரவை பிற்பகல் 2-53 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

7. பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

(அ) சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.

121. 1939 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு கேளிக்கைகள் வரி விதிகளில் திருத்தமொன்று செய்வது குறித்து வணிக வரிகள்-சமய அறக் கட்டளைகள் துறையின் 19—1—1988-ஆம் நாளிட்ட 33-ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [1939-ஆம் ஆண்டு கேளிக்கைகள் வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 10/1939) 16(4) பிரிவின் கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது].

122. 1971 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு விற்பனை வரி (மேல்வரி) விதிகளில் சில திருத்தங்கள் செய்வது குறித்து 4—8—1988-ஆம் நாளிட்ட 1101-ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை. [1971-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு விற்பனை வரிச் (மேல் வரி) சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 24/1971) 7(3) பிரிவின் கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்றது].

123. 1939 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு கேளிக்கைகள் வரி விதிகளில் திருத்தமொன்று செய்வது குறித்து வணிக வரிகள்-சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 9—12—1987-ஆம்